Kings Rising

BOOK THREE *of the* CAPTIVE PRINCE TRILOGY

C. S. PACAT

Tüm Grup Ve Kanal Linklerimiz
ANA GRUP KANALI
https://t.me/ayisigikitap
ANA GRUP
https://t.me/ayisigikitapgenel
WATTPAD
https://t.me/ayisigiwatty
İNGİLİZCE
https://t.me/Moonlightlibrary1
ÇEVİRİ KANALI
https://t.me/moonlightceviri
SESLİ KİTAP
https://t.me/seslikitapayisigi
ÇEVİRİ İSTEK GRUBU
https://t.me/moonlighttranslatee
Yakında Gelecek Olan Kitaplar
https://t.me/moonlightistek
Kitap istek grubu PDF olmayan kitapları buraya yazın.
https://t.me/ayisigikitapp

KINGS RISING

C. S. Pacat *Esir Prens* üçlemesinin yazarıdır. Tokyo ve Perugia da dahil olmak üzere birçok farklı şehirde yaşamıştır. Tokyo Üniversitesi'nden mezun olmuştur.

Melbourne'de doğdu ve şu anda yaşadığı ve yazdığı yer olan Melbourne'de doğdu.

OceanofPDF.com

TUTSAK PRENS ÜÇLEMESİ

Esir Prens

Prensin Gambiti

Krallar

Yükseliyor

OceanofPDF.com

KINGS RISING

C.S. PACAT

BERKLEY BOOKS, NEW YORK

OceanofPDF.com

BERKLEY
An imprint of Penguin Random House LLC 375 Hudson Street, New York, New York 10014

A Berkley Book / published by arrangement with the author

Copyright © 2016 by C. S. Pacat.
Resimlerin telif hakkı© 2013 C. S. Pacat'a aittir.
Penguen telif haklarını desteklemektedir. Telif hakkı yaratıcılığı besler, farklı sesleri teşvik eder, ifade özgürlüğünü destekler ve canlı bir kültür yaratır. Bu kitabın yetkili bir baskısını satın aldığınız ve herhangi bir bölümünü izinsiz olarak çoğaltmayarak, taramayarak veya dağıtmayarak telif hakkı yasalarına uyduğunuz için teşekkür ederiz. Yazarları destekliyor ve Penguen'in her okur için kitap yayınlamaya devam etmesini sağlıyorsunuz.

BERKLEY® ve "B" tasarımı Penguin Random House LLC'nin tescilli ticari markalarıdır.
Daha fazla bilgi için p enguin.com adresini ziyaret edin.

e-Kitap ISBN: 978-0-698-15432-2

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

Pacat, C. S.
Krallar Yükseliyor / C. S. Pacat. - Berkley ticari ciltsiz baskı.
sayfa cm. - (Esir Prens ; Cilt 3)
ISBN 978-0-425-27399-9
1. Prensler-Kurgu. 2. Mahkemeler ve saray mensupları-Kurgu. 3. Fantastik kurgu. 4. Savaş hikayeleri. I. Başlık.
PS3616.A323K56 2016
813'.6-dc23
2015017887

YAYINCILIK GEÇMIŞI
Berkley ticari ciltsiz baskı / Şubat 2016

Kapak resmi: Hanedan kalkanının telif hakkı© AZ / Shutterstock Images; Kale duvarının telif hakkı© Pedrosala / Shutterstock Images.
Kapak tasarımı Diana Kolsky tarafından yapılmıştır.
Harita illüstrasyonu Guy Holt Design tarafından yapılmıştır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Sürüm_1

OceanofPDF.com

Vanessa, Bea, Shelley ve Anna için.

Bu kitap harika dostların yardımıyla yazıldı.

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Yazar Hakkında
Ayrıca Esir Prens üçlemesinde
Başlık Sayfası
Telif Hakkı
Adanmışlık
Haritası
Karakterler

BIRINCI
BÖLÜM IKINCI
BÖLÜM
ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
DÖRDÜNCÜ
BÖLÜM BEŞİNCİ
BÖLÜM
ALTINCI BÖLÜM
BÖLÜM YEDI
BÖLÜM BÖLÜM
DOKUZ SEKIZ ON
ON BÖLÜM
BİRİNCİ ON İKİNCİ
BÖLÜM
BÖLÜM ON ÜÇ ON
BÖLÜMDÖRT BÖLÜM ON BEŞ
ON ALTINCI BÖLÜM
ON YEDİNCİ BÖLÜM ON
SEKİZİNCİ BÖLÜM ON
DOKUZUNCU BÖLÜM

Teşekkür

OceanofPDF.com

OceanofPDF.com

KARAKTERLER

AKIELOS

Mahkeme

KASTOR, Akielos Kralı
DAMIANOS (Damen), Akielos tahtının varisi JOKASTE,
Akielon sarayının bir leydisi
KYRINA, cariyesi NIKANDROS,
Delpha Kyros'u MENIADOS, Sicyon
Kyros'u KOLNAS, Kölelerin Bekçisi
ISANDER, bir köle
Thoas'lı HESTON, Sicyon'lu bir asilzade
MAKEDON, Nikandros'un generali ve kuzeydeki en büyük ordunun bağımsız komutanı
STRATON, bir komutan

Delpha'nın Sancaktarları

Eilon'lu PHILOCTUS
Mesos'lu BARIEUS
Charon'lu ARATOS
Itys'li EUANDROS

Askerler

PALLAS
AKTIS
LYDOS
ELON
STAVOS, bir muhafız yüzbaşısı

Geçmişten

THEOMEDES, Akielos Kralı ve Damen'in babası EGERIA,
Akielos Kraliçesi ve Damen'in annesi
AGATHON, Akielos'un ilk Kralı
EUANDROS, eski Akielos Kralı, Theomedes Hanedanı'nın kurucusu ERADNE,
eski Akielos Kraliçesi, Altıların Kraliçesi olarak bilinir
AGAR, Akielos'un eski kraliçesi, Isthima fatihi KYDIPPE,
Akielos'un eski kraliçesi
TREUS, Akielos'un eski kralı
THESTOS, Akielos'un eski Kralı, İos'taki sarayın kurucusu TİMON,
Akielos'un eski Kralı

NEKTON, kardeşi

VERE

Mahkeme
Vere Kral Naibi
LAURENT, Vere tahtının varisi NICAISE,
Naip'in evcil hayvanı
GUION, Fortaine Lordu, Veretian Konseyi'nin eski bir üyesi ve Akielos'un eski Büyükelçisi
LOYSE, Fortaine Leydisi
AIMERIC, oğulları
VANNES, Vask Büyükelçisi ve Laurent'in Başdanışmanı
ESTIENNE, Laurent'in hizbinin bir üyesi

Veretian Konseyi
AUDIN
CHELAUT
HERODE
JEURRE
MATHE

Prens'in adamları
ENGUERRAN, Prens Muhafızları Yüzbaşısı
JORD
HUET
GUYMAR
LAZAR
PASCHAL, bir hekim
HENDRIC, bir haberci

Yolda
GOVART, Prensin Muhafızlarının eski Yüzbaşısı
CHARLS, Veretyalı bir kumaş tüccarı
GUILLAIME, yardımcısı
MATHELIN, Veretyalı bir kumaş tüccarı
GENEVOT, bir köylü

Geçmişten
ALERON, eski Vere Kralı ve Laurent'in babası HENNIKE,
eski Vere Kraliçesi ve Laurent'in annesi
AUGUSTE, Vere tahtının eski varisi ve Laurent'ın ağabeyi

OceanofPDF.com

BİRİNCİ BÖLÜM

'DAMIANOS.'

Damen kürsü basamaklarının dibinde dururken, ismi tonlarca Avlunun üzerinde şok ve inançsızlık. Nikandros onun önünde diz çöktü, ordusu onun önünde diz çöktü. Toplanan Akielon askerlerinin saflarında dalgalanan adı, alanın kenarlarına doluşan Veretian halkına çarpıp değişene kadar eve dönmüş gibiydi.

Şok farklıydı, ikiye katlanmış bir şok, şimdi dalgalanan bir etki, öfke, alarm. Damen ilk haykırış sesini duydu, bir şiddet dalgası, kalabalığın ağzında artık yeni bir kelime vardı.

"Prens katili.

Fırlatılan bir taşın tıslaması. Nikandros dizlerinin üzerinden kalkıp kılıcını çekti. Damen durması için elini uzattı ve Nikandros'u anında durdurdu, kılıcında yarım metrelik Akielon çeliği vardı.

Etraflarındaki avlu parçalanmaya başlarken Nikandros'un yüzündeki şaşkınlığı görebiliyordu. "Damianos?

"Adamlarına beklemeleri için emir ver," dedi Damen, yaklaşan çeliğin keskin sesi hızla dönmesine neden olsa bile.

Gri miğferli Veretyalı bir asker kılıcını çekmiş, Damen'a en kötü kâbusuyla yüzleşiyormuş gibi bakıyordu. Bu Huet'ydi; Damen miğferin altındaki beyaz yüzü tanıdı. Huet kılıcını Jord'un bıçağı tuttuğu gibi tutuyordu: titreyen iki elinin arasında.

"Damianos mu?" dedi Huet.

"Durun! Damen kalabalığın arasından, Akielon'daki yeni, boğuk çığlığın üzerinden duyulacak şekilde bağırarak tekrar emretti*: "İhanet!* Akielon kraliyet ailesinin bir üyesine kılıç çekmek ölüm demekti.

Uzattığı elinin hareketiyle Nikandros'u hâlâ geride tutuyordu, ama Nikandros'un kendini yerinde çabası içinde gerildiğini hissedebiliyordu.

Şimdi çılgınca vardı, kalabalık panik içinde kaçma dürtüsüyle kabardıkça ince çember yıkılıyordu. İzdiham ve dışarı çıkmak için Akielon ordusunun yoluna. Ya da üzerine için. Guymar'ın avluyu taradığını gördü, gözlerindeki gergin korku açıktı. Askerler bir köylü kalabalığının göremediğini görebiliyordu: Surların *içindeki* Akielon kuvveti, iskelet halindeki Veretian garnizonundan on beşe bir sayıca üstündü.

Huet'ninkinin yanında başka bir kılıç daha çekilmişti, dehşete düşmüş bir Veretian askeri.

Veretian muhafızlarından bazılarının yüzünde öfke ve inançsızlık okunuyordu; diğerlerinde ise korku vardı ve çaresizce birbirlerine yol göstermeleri için bakıyorlardı.

Ve çevrede açılan ilk gedikte, kalabalığın çılgınlığında, Veretian muhafızları artık tamamen kontrolü altında değildi-Damen kimliğinin bu kaledeki erkekler ve kadınlar üzerindeki etkisini ne kadar aldığını gördü.

Damianos, prens katili.

Savaş meydanı kararlarına alışkın olan zihni avluyu taradı ve komutanın seçimini yaptı: kayıpları en aza indirmek, kan dökülmesini ve kaosu sınırlamak ve Ravenel'i güvence altına almak. Veretian muhafızları onun emirlerinin dışındaydı ve Veretian halkı ... eğer bu acımasız, öfkeli Veretian halkı arasında duygular yatıştırılabilirdi ama onları yatıştıracak kişi o değildi.

Olmak üzere olan şeyi durdurmanın tek bir yolu , o da onu kontrol altına almak, kilitlemek ve burayı sonsuza dek emniyete almaktı.

Damen, Nikandros'a "Kaleyi al." dedi.

* * *

Damen, altı Akielon muhafızı tarafından kuşatılmış halde geçit boyunca ilerledi. Koridorlarda Akielon sesleri çınlıyor ve Ravenel'in üzerinde kırmızı Akielon bayrakları dalgalanıyordu. Kapının iki yanındaki Akielon askerleri o geçerken topuklarını birbirine vurdu.

Ravenel birkaç gün içinde iki kez saf değiştirmişti. Bu sefer her şey çok hızlı olmuştu; Damen bu kaleyi nasıl zapt edeceğini çok iyi biliyordu. İskelet halindeki Veretian kuvveti avluda çabucak çökmüştü ve Damen iki kıdemli askerin, Guymar ve Jord'un, zırhları çıkarılmış ve koruma altında kendisine getirilmesini emretmişti.

Damen küçük ön odaya girdiğinde, Akielon muhafızları iki tutsaklarını tutup kabaca yere yatırdılar. *"Diz çökün,*

Muhafız bozulmuş Veret dilinde emretti. Jord yere yığıldı.

"Hayır. Bırakın ayakta kalsınlar. Damen emri Akielon dilinde verdi. Anında itaat.

Tedaviyi omuz silkerek atlatan ve ayağa kalkan ilk kişi Guymar oldu. Damen'ı aylardır tanıyan Jord daha ihtiyatlıydı ve yavaşça ayağa kalktı. Guymar, Damen'ın gözleriyle karşılaştı. Veret dilinde konuşuyor, Akielon dilini anladığına dair hiçbir işaret vermiyordu.

"Demek doğruymuş. Sen Akieloslu Damianos'sun.' 'Doğru.'

Guymar kasıtlı olarak tükürdü ve bu yüzden Akielon askeri tarafından suratına sert bir yumruk indirildi.

Damen, bir adam babasının önünde yere tükürseydi neler olabileceğini düşünerek buna izin verdi.

"Bizi kılıçtan geçirmek için mi buradasınız?

Guymar'ın sözleri, gözleri Damen'a döndüğünde söylendi. Damen'ın bakışları önce onun, sonra da Jord'un üzerinden geçti. kiri, çekilmiş, gergin ifadelerini gördü. Jord, Prens'in muhafızlarının yüzbaşısıydı. Guymar'ı daha az tanıyordu: Guymar Laurent'ın tarafına geçmeden önce Touars'ın ordusunda bir komutandı. Ama her iki adam da rütbeli subaylardı. Bu yüzden buraya getirilmelerini emretmişti.

"Benimle birlikte savaşmanı istiyorum," dedi Damen. Akielos senin yanında durmak için burada.

Guymar titrek bir nefes verdi. 'Sizinle savaşmak mı? Kaleyi almak için işbirliğimizi kullanacaksın.

"Kale zaten bende," dedi Damen. Bunu sakince söyledi. 'Naip'te nasıl bir adamla karşı karşıya olduğumuzu biliyorsun,' dedi Damen. 'Adamlarınızın bir seçeneği var. Ya Ravenel'de tutsak kalacaklar ya da benimle Charcy'ye gelecekler ve Naip'e birlikte olduğumuzu gösterecekler.

'Biz birlikte durmayız,' dedi Guymar. "Prensimize ihanet ettin. Ve sonra, sanki bunu söylemeye dayanamıyormuş gibi, 'Ona sahip oldun-'

"Onu dışarı çıkarın," dedi Damen, sözünü keserek. Akielon muhafızlarını da kovdu ve kalmasına izin verdiği bir adam dışında ön oda terk edilene kadar dışarı çıktılar.

Jord'un yüzünde diğer Veretialıların yüzlerinde açıkça görülen güvensizlik ya da korkudan eser yoktu ama yorgun bir anlayış arayışı vardı.

Damen, 'Ona bir söz verdim' dedi.

"Peki senin kim olduğunu öğrendiğinde?" dedi Jord. 'Sahada Damianos'la karşı karşıya olduğunu öğrendiğinde mi?

"Sonra o ve ben ilk kez birbirimizle tanıştık," dedi Damen. "Bu da bir sözdü.

* * *

İşi bittiğinde, soluklanmak için elini kapının pervazına dayayarak durakladı. Adının Ravenel'e, eyalete ve hedefine doğru yayıldığını düşündü. Sanki kaleyi korursa, bu adamları Charcy'ye ulaşacak kadar uzun süre bir arada tutarsa, sonra ne olacakmış gibi bir tutunma hissi vardı-

Sonrasını düşünemiyordu, tek yapabileceği verdiği sözü tutmaktı. Kapıyı iterek açtı ve küçük salona doğru yürüdü.

Damen içeri girdiğinde Nikandros döndü ve gözleri buluştu. Damen konuşamadan Nikandros tek dizinin üzerine çöktü; avluda yaptığı gibi kendiliğinden değil, kasıtlı olarak başını eğdi.

"Kale sizindir," dedi Nikandros. "Kralım.

Kralım.

Babasının hayaleti derisini diken diken ediyor gibiydi. Bu babasının unvanıydı ama babası artık Ios'taki tahtta oturmuyordu. Damen, arkadaşının eğik başına bakarken ilk kez farkına vardı. Artık Nikandros'la birlikte talaş üzerinde güreşerek geçirdikleri bir günün ardından saray koridorlarında dolaşan genç prens değildi. Artık Prens Damianos yoktu. Dönmek için çabaladığı benliği artık yoktu.

Bir an içinde her şeyi kazanmak ve her şeyi kaybetmek. Tahta çıkmaya aday tüm prenslerin kaderi . Bunu Laurent söylemişti.

Damen Nikandros'un tanıdık, klasik Akielon yüz hatlarını, siyah saçlarını ve kaşlarını, zeytin yüzünü ve düz Akielon burnunu inceledi. Çocukken sarayda birlikte yalınayak koşmuşlardı. Akielos'a dönmeyi hayal ettiğinde, Nikandros'u selamlamayı, onu kucaklamayı hayal etmişti, Zırhı umursamadan, parmaklarıyla kazar ve yumruğunda evinin toprağını hisseder gibi.

Onun yerine Nikandros bir düşman kalesinde diz çöktü, seyrek Akielon zırhı

Veretian ortamında uyumsuzdu ve Damen onları ayıran mesafenin uçurumunu hissetti.

"Ayağa kalk," dedi Damen. "Eski dostum.

O kadar çok şey söylemek istiyordu ki. Akielos'u, yüksek kayalıkları, opalin denizi ve bunun gibi dostum dediği insanların yüzlerini bir daha göremeyeceğine dair şüphelerini geri püskürttüğü yüzlerce anın içinde kabardığını hissetti.

'Öldüğünü sanmıştım,' dedi Nikandros. 'yasını tuttum. Ekthanos'u yaktım ve öldüğünü düşündüğümde şafak vakti uzun bir yürüyüş yaptım. Nikandros ayağa kalkarken hâlâ kısmen şaşkınlıkla konuşuyordu. "Damianos, sana ne oldu?

Damen odalarına dalan askerleri, köle banyolarında kırbaçlanmayı, gemiyle Vere'ye yapılan karanlık ve boğuk yolculuğu düşündü. Hapsedildiğini, yüzünün boyandığını, vücudunun uyuşturulduğunu ve teşhir edildiğini düşündü. Gözlerini Veretian sarayında açtığını ve orada başına gelenleri düşündü.

"Kastor konusunda haklıydın," dedi

Damen. Tüm söylediği buydu.

Nikandros, "Kraliyet Balosu'nda taç giyişini izledim," dedi. Gözleri kararmıştı. "Kral Taşı'nın üzerinde durdu ve "Bu ikiz trajedi bize her şeyin mümkün olduğunu öğretti" dedi.

Kastor'a benziyordu. Jokaste'nin sesine benziyordu. Damen bunun Akielos'ta nasıl olabileceğini düşündü, kyroi Kingsmeet'in kadim taşları arasında toplanmıştı, Kastor yanında Jokaste ile tahta çıkmıştı, saçları Tertemiz ve şiş göbeği kundaklıydı, köleler durgun sıcakta havayı yelpazeliyordu.

Nikandros'a, "Anlat bana," dedi.

O . duydu. Kendi bedeninin sarılıp akropolde tören alayına götürüldüğünü, sonra da babasının yanına defnedildiğini duydu. Kastor'un kendi muhafızları tarafından öldürüldüğünü iddia ettiğini duydu.

Sırayla öldürülen muhafızlarını duydu, tıpkı çocukluk eğitmeni Haemon gibi, sipahileri gibi, köleleri gibi. Nikandros saraydaki karışıklık ve katliamdan ve bunun ardından Kastor'un kılıç ustalarının kontrolü ele geçirdiğinden, kendilerine meydan okunduğu her yerde kan dökülmesine neden olmadıklarını, bunu kontrol altına aldıklarını iddia ettiklerinden bahsetti.

Alacakaranlıktaki çan seslerini hatırladı. *Theomedes öldü. Kastor'a selam olsun.*

Nikandros, 'Dahası da var' dedi.

Nikandros bir an tereddüt etti, Damen'ın yüzüne baktı. Sonra deri göğüs zırhından bir mektup çıkardı. Yıpranmıştı ve en çok

Ama Damen onu alıp açtığında Nikandros'un onu neden yakınında tuttuğunu anladı.

Vere Prensi Laurent'tan Delpha Kyros'u Nikandros'a.

Damen vücudundaki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Mektup eskiydi. Yazı eskiydi. Laurent mektubu Arles'dan göndermiş olmalıydı. Damen onu düşündü, tek başına, politik olarak köşeye sıkışmış, yazmaya başlamak için masasına oturmuştu. Laurent'in duru sesini hatırladı. *Sence Laurent'la iyi anlaşır mıyım?*

Delpha'lı Nikandros mu?

Laurent'ın Nikandros'la ittifak kurması taktiksel açıdan, dehşet verici şekilde mantıklıydı. Laurent her zaman bir tür
acımasız bir pragmatizm. Duygularını bir kenara bırakıp kazanmak için yapması gerekeni yapabiliyor, tüm insani duyguları görmezden gelme konusunda mükemmel ve mide bulandırıcı bir yeteneğe sahipti.

Mektupta, Nikandros'un yardımına karşılık Laurent'ın, Kastor'un Akielos Kralı Theomedes'i öldürmek için Naiple işbirliği yaptığına dair kanıt sunacağı yazıyordu. Laurent'ın dün gece ona fırlattığı bilginin aynısıydı bu. *Seni zavallı aptal hayvan. Kastor Kralı öldürdü, sonra da amcamın askerleriyle şehri ele geçirdi.*

'Sorular vardı,' dedi Nikandros, 'ama Kastor'un her soruya bir cevabı vardı. O Kral'ın oğluydu. Ve sen ölmüştün. Arkanda toplanacak kimse kalmamıştı,' dedi Nikandros. 'Sicyonlu Meniados sadakat yemini eden ilk kişiydi. Ve bunun ötesinde-'

Damen, 'Güney Kastor'a ait' dedi.

Neyle karşı karşıya olduğunu biliyordu. Kardeşinin ihanet hikâyesinin bir hata olduğunu duymayı, Kastor'un onun yaşadığı haberine çok sevindiğini ve dönüşünü memnuniyetle karşıladığını duymayı hiç beklemiyordu.

Nikandros, 'Kuzey sadıktır' dedi. "Peki
ya sizi savaşmaya çağırırsam?

"O zaman savaşırız," dedi Nikandros. "Birlikte.

Bunun basit kolaylığı onu kelimelerden yoksun bıraktı. Evin nasıl bir his olduğunu unutmuştu. Güveni, sadakati, akrabalığı unutmuştu. Arkadaşları.

Nikandros giysisinin kıvrımından bir şey çıkardı ve Damen'in eline sıkıştırdı.

Bu senin. Onu sakladım. Aptalca bir simge. İhanet olduğunu biliyordum. Seni bununla hatırlamak istedim.' Çarpık bir yarım gülümseme. "Arkadaşın bir aptal ve hatıra için ihanet ediyor.

Damen elini açtı.

Yelenin kıvrımı, kuyruğun kavisi... Nikandros ona Kral'ın taktığı altın aslan rozetini vermişti. Theomedes bunu Damen'in on yedinci doğum gününde, onu varis olarak işaretlemek için vermişti. Damen babasının onu omzuna taktığını hatırlıyordu. Nikandros onu bulmak, almak ve yanında taşımak için idamı göze almış olmalıydı.

"Kendini bana adamakta çok acele ediyorsun. Avucundaki iğnenin sert, parlak kenarlarını hissetti.

Nikandros, 'Siz benim Kralımsınız,' dedi.

Adamların gözlerinde gördüğü gibi, Nikandros'un gözlerinde de bunun kendisine yansıdığını gördü. Nikandros'un farklı davranışlarında bunu hissetti.

Ona doğru.

Kral.

İğne artık onundu ve yakında sancaktarlar gelip ona Kral olarak biat edecek ve hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktı. *Bir an içinde her şeyi kazanmak ve her şeyi kaybetmek. Tahta çıkmaya aday tüm prenslerin kaderi budur.*

Nikandros'un omzunu sıktı, kendisine izin verdiği tek şey sözsüz bir dokunuştu.

"Duvar halısı gibi görünüyorsun. Nikandros, Damen'in kolunu çekiştirdi, kırmızı kadife, lal taşından tutturmalar ve küçük, zarifçe dikilmiş
Dantelli sıralar. Ve sonra hareketsiz kaldı.

Nikandros tuhaf bir sesle, "Damen," dedi. Damen aşağı baktı. Ve gördü.

Kolları kaymış, ağır altından bir manşet ortaya çıkmıştı.

Nikandros yanmış ya da sokulmuş gibi geri çekilmeye çalıştı ama Damen kolunu kavrayarak geri çekilmesini engelledi. Bunu görebiliyordu, Nikandros'un beynini parçalıyordu, düşünülemez olanı.

Kalbi küt küt atarken onu durdurmaya, kurtarmaya çalıştı. "Evet," dedi. 'Kastor beni köle yaptı. Laurent beni azat etti. Kalesinin ve askerlerinin komutasını bana verdi, yükseltmek için hiçbir nedeni olmayan bir Akielon'a güvenerek. Benim kim olduğumu bilmiyor.

"Vere Prensi seni azat etti," dedi Nikandros. "Onun kölesi miydin? Sesi kelimelerle birlikte kalınlaştı. *"Vere Prensi'köle olarak mı hizmet ettin?*

Bir adım daha geri. Kapı aralığından şok edici bir ses geldi. Damen Nikandros'u tuttuğu yerden bırakarak ona doğru döndü.

Makedon kapıda duruyordu, yüzünde giderek artan bir dehşet vardı, arkasında Straton ve Nikandros'un iki askeri vardı. Makedon Nikandros'un generaliydi, en güçlü sancaktarıydı ve sancaktarların Damen'in babasına biat ettiği gibi o da Damianos'a biat gelmişti. Damen hepsinin önünde açıkta duruyordu.

Kızardı, sertleşti. Altın bir bilek kelepçesinin tek bir anlamı vardı: en özel türden bir kullanım ve boyun eğme.

Ne gördüklerini biliyordu - boyun eğen, kalçalarından eğilen, uyluklarını ayıran yüzlerce köle görüntüsü, bu adamların kendi evlerinde köleleri rahatça alabilecekleri rahatlık. Kendisinin *"Bırak kalsın*" dediğini hatırlıyordu. Göğsü sıkışmıştı.

Bağcıklarını çözmeye devam etmek için kendini zorladı ve kolunu daha da yukarı itti. 'Bu seni şaşırttı mı? Ben Vere Prensi'ne kişisel bir hediyeydim. Ön kolunun tamamını açmıştı.

Nikandros Makedon'a döndü, sesi sertti. "Bundan bahsetmeyeceksin. Bunu bu odanın dışında asla konuşmayacaksın-'

Damen, 'Hayır. Saklanamaz' dedi. Bunu Makedon'a söyledi.

Babasının kuşağından bir adam olan Makedon, kuzeydeki taşra ordularının en büyüklerinden birinin komutanıydı. Arkasında, Straton'ın hoşnutsuzluğu mide bulantısı gibi görünüyordu. İki yardımcı subayın gözleri
Kral'ın huzurunda, özellikle de gördükleri karşısında başka bir şey yapamayacak kadar düşük rütbelilerdi.

"Prens'in kölesi miydin? Tiksinti Makedon'un yüzüne damgasını vurmuş, onu beyazlatmıştı.

"Evet.

"Sen-" Makedon'un sözleri Nikandros'un gözlerinde, hiçbir erkeğin Kralına yüksek sesle söylemeyeceği, dile getirilmemiş soruyu yankıladı.

Damen'in yüzünün kızarması nitelik değiştirdi. "Bunu sormaya cüret ediyorsun.

Makedon kalın bir sesle, 'Sen bizim Kralımızsın. Bu Akielos'a karşı katlanılamayacak bir hakarettir.

"Buna katlanacaksın," dedi Damen, Makedon'un bakışlarını tutarak, "benim gibi. Yoksa kendini kralından üstün mü görüyorsun?

Köle, dedi Makedon'un gözlerindeki direniş. Makedon'un kendi evinde de köleleri vardı ve onlardan yararlanıyordu. Prens ve köle arasında hayal ettiği şey, teslimiyetin tüm inceliklerinden arındırılmıştı. Kralına yapılan bir anlamda ona da yapılmıştı ve gururu buna isyan ediyordu.

Nikandros, 'Eğer bu yaygın bir bilgi haline gelirse, erkeklerin hareketlerini kontrol edebileceğimi garanti ,' dedi.

"Bu herkesin bildiği bir şey," dedi Damen. Sözlerin, onları tam olarak yutamayan Nikandros üzerindeki etkisini izledi.

"Ne yapmamızı isterdin? Nikandros kelimeleri iterek çıkardı.

"Söz ver," dedi Damen. 'Ve eğer benimsen, savaşacak adamları topla.

* * *

Laurent'la birlikte geliştirdikleri plan basitti ve zamanlamaya dayanıyordu. Charcy, Hellay gibi tek ve net bir görüş açısına sahip bir alan değildi. Charcy, iyi konumlanmış bir kuvvetin yaklaşan bir birliği hızla kuşatabileceği, yarısı ormanla kaplı, cepli, tepelik bir tuzaktı. Naibin Charcy'yi seçmesinin nedeni de buydu.
yeğenine meydan okuyordu. Laurent'ı Charcy'de adil bir dövüşe davet etmek, gülümseyerek onu bataklıkta gezintiye davet etmek gibiydi.

Böylece güçlerini bölmüşlerdi. Laurent iki gün önce kuzeyden yaklaşmak ve arkadan Naip'in kuşatmasını tersine çevirmek için ata binmişti. Damen'in adamları yemdi.

Kürsüye çıkmadan önce bileğindeki kelepçeye uzun süre baktı. Parlak altın rengindeydi ve bileğinin derisiyle belli bir mesafeden görülebiliyordu.

Saklamaya çalışmadı. atmıştı. Akielon göğüs zırhını, kısa deri eteğini ve yüksek Akielon sandaletlerini giymişti.
dizine bağlanmıştı. Kolları ve bacakları dizden uyluğun ortasına kadar çıplaktı. Kısa kırmızı pelerini altın aslan tarafından omzuna tutturulmuştu.

Zırhlı ve savaşa hazır bir şekilde kürsüye çıktı ve aşağıda toplanmış olan orduya, tertemiz saflara ve parlayan mızraklara baktı, hepsi onu bekliyordu.

Kendisini görmelerine izin verdiği gibi bileğindeki kelepçeyi de görmelerine izin verdi. Artık her zaman var olan fısıltıyı biliyordu: *Damianos, ölümden dirildi.* İzledi
ordu onun önünde sessizliğe gömülür.

Olduğu Prens'in gitmesine izin verdi, yeni rolünün, yeni benliğinin etrafına yerleştiğini hissetmesine izin verdi.

"Akielos'un adamları," dedi, sözleri avluda yankılanıyordu. Sıra sıra dizilmiş kırmızı pelerinlilere baktı ve bir kılıç tutuyormuş gibi hissetti

ya da eline bir eldiven takmak için. "Damianos, Theomedes'in gerçek oğlu ve Kralınız olarak sizin için savaşmak üzere geri döndüm.

Kulakları sağır eden bir onaylama kükremesi; mızrak dipçikleri onaylamayla yere çakılıyordu. Kolların havaya kalktığını, askerlerin tezahürat yaptığını gördü ve
Makedon'un vurdumduymaz, miğferli yüzü.

Damen eyerin üzerine çıktı. Hellay'de bindiği atın aynısını almıştı, ağırlığını kaldırabilecek büyük bir doru kısrak. Sanki bir taşı devirmek istermiş gibi ön kaldırım taşlarına vurdu, boynunu büktü, belki de tüm büyük hayvanlar gibi üzerinde olduklarını hissetti.
savaşın eşiğinde.

Kornalar çaldı. Standartlar yükseldi.

Merdivenlerden atılan bir avuç misket gibi ani bir şangırtı duyuldu ve hırpalanmış mavi giysiler içindeki küçük bir grup Veretialı at sırtında avluya girdi.

Guymar değil. Ama Jord ve Huet. Lazar. Yüzlerini tarayan Damen kim olduklarını gördü. Bunlar Damen'ın aylardır birlikte seyahat ettiği Prens'in Muhafızları'nın adamlarıydı. Ve hapsedilmekten kurtulmalarının tek bir nedeni vardı. Damen elini kaldırdı ve Jord'un geçmesine izin verildi, böylece atları bir an için birbirlerinin etrafında döndüler.

Jord, "Sizinle birlikte at sürmeye geldik," dedi.

Damen avludaki kırmızı sıraların önünde toplanmış olan küçük mavi kümeye baktı. Çok fazla değillerdi, sadece yirmi kişilerdi ve o
Onları ikna edenin Jord olduğunu hemen anladılar, böylece atlarına binmiş ve hazır bir şekilde buradaydılar.

"O zaman yola çıkıyoruz," dedi Damen. "Akielos ve Vere için.

* * *

Charcy'ye yaklaştıklarında, uzun menzilli görüş zayıftı ve bilgi için öncülere ve gözcülere güvenmek . Naip kuzeyden ve kuzeybatıdan yaklaşıyordu; yem olarak hareket eden kendi kuvvetleri
yokuş aşağı ve daha aşağı bir pozisyonda. Damen karşı bir plan yapmadan adamlarını asla bu tür bir dezavantaja sokmazdı. Bu haliyle, yakın bir mücadele olacaktı.

Nikandros bundan hoşlanmamıştı. Charcy'ye yaklaştıkça, Akielon generalleri için zeminin ne kadar kötü olduğu daha da belirgin hale geliyordu. Eğer
En kötü düşmanınızı öldürmek istiyorsanız, onu böyle bir yere çekersiniz.

Güven bana, Laurent'ın söylediği son şeydi.

Planı Ravenel'de kurguladıkları gibi tasavvur etti, Naip aşırı yüklendi ve Laurent mükemmel bir anda
Kuzeyde. Bunu istiyordu, zorlu bir dövüş istiyordu, Naibi sahada aramak, bulmak ve onu alaşağı etmek, saltanatını tek bir dövüşte sona erdirmek istiyordu. Eğer bunu yaparsa, sadece sözünü tutarsa, sonra-

Damen toplanma emri verdi. Yakında ok tehlikesi baş gösterecekti. İlk yaylım ateşini kuzeyden alacaklardı.

"Bekle," diye emir verdi. Belirsiz arazi, ağaçlar ve tehlikeli yamaçlarla çevrili bir kuşku vadisiydi. Hava gergin bir beklenti ve savaştan önce gelen gergin, ham bir ruh haliyle doluydu.

Uzaktan korna sesleri geliyordu. Atı altında kıpırdanıp dururken Damen tekrar, "Dur," dedi. Kral Naibi'ni tamamen meşgul etmeliler karşı saldırıya geçmeden önce, Laurent'ın adamlarının bir kuşatma oluşturmasına izin vermek için hepsini buraya çekin.

Bunun yerine batı kanadının Makedon'un bağırarak verdiği emirle çok geçmeden harekete geçtiğini gördü. "Onları hizaya geri çağır," dedi Damen, topuklarını atına sertçe vurarak. Makedon'un etrafında küçük, sıkı bir daire çizdi. Makedon ona baktı, bir generalin bir çocuğa baktığı gibi umursamazdı.

"Batıya doğru ilerliyoruz.

Damen, "Bana verilen emir yönünde," dedi. 'Önce Naip'in harekete geçmesine izin vereceğiz, onu pozisyonundan çıkarmak için.

'Bunu yaparsak ve senin Veretian , hepimiz öldürülürüz. 'O burada olacak,' dedi Damen.

Kuzeyden korna sesleri geliyor.

Regent çok yakındı, çok erkendi ve gözcülerinden henüz bir haber gelmemişti.

Bir sorun vardı.

Solunda bir hareket patladı, ağaçların arasından bir hareket fışkırdı. Saldırı kuzeyden, yamaçtan ve ağaç hattından geliyordu. Önlerinde tek başına bir atlı, bir gözcü, otların üzerinde düz koşuyordu. Naibin adamları peşlerindeydi ve Laurent savaştan yüz mil bile uzakta değildi. Laurent gelmeyi hiç düşünmemişti.

Gözcü, bir ok onu sırtından vurmadan hemen önce böyle bağırıyordu.

Makedon, 'İşte sizin Veretian Prensiniz olduğu gibi ortaya çıktı,' dedi.

Damen'ın düşünecek vakti kalmamıştı ki durum onun üzerine geldi. İlk ok yağmuru başladığında, ilk kaosu kontrol altına almaya çalışarak emirler yağdırdı,

Zihni yeni durumu kavrıyor, sayıları ve konumu yeniden hesaplıyordu.

Burada olacak, demişti Damen ve ilk dalga vurduğunda ve etrafındaki adamlar ölmeye başladığında bile buna inanmıştı.

Karanlık bir mantığı vardı. Köleniz Akielon'ları savaşmaya ikna etsin. Bırakın düşmanlarınız sizin için savaşsın, küçümsediğiniz insanlar kayıp , Naip yenilsin ya da zayıflasın ve
Nikandros yok oldu.

Kuzeybatıdan gelen ikinci dalga onları vurana kadar tamamen yalnız olduklarını fark .

Damen kendini Jord'un yanında buldu. "Yaşamak istiyorsan, doğuya git.

Yüzü bembeyaz kesilen Jord, onun yüz ifadesine bir kez baktı ve "Gelmiyor," dedi.

"Sayıca azız," dedi Damen, "ama kaçarsanız yine de kurtulabilirsiniz.

"Eğer sayıca az olursak, ne yapacaksınız?

Damen atını ileri sürdü, ön saflarda kendi yerini almaya hazırdı.

"Savaş" dedi.

OceanofPDF.com

İKİNCİ BÖLÜM

LAURENT yavaşça, loş ışıkta, elleri arkadan bağlı, kısıtlanmışlık hissiyle uyandı. Kafatasının tabanındaki zonklama ona kafasına darbe aldığını biliyordu. Omzunda da uygunsuz ve rahatsız edici bir sorun vardı. Çıkıktı.

Kirpikleri dalgalanıp vücudu kıpırdandıkça, bayat bir kokunun ve yeraltında olduğunu düşündüren soğuk bir ısının farkına vardı. Zekâsı bunu giderek daha iyi anlıyordu: bir pusu kurulmuştu, yer altındaydı ve vücudu günlerdir taşınmış gibi hissetmediğine göre, bu şu anlama geliyordu-

Gözlerini açtı ve Govart'ın düz burunlu bakışlarıyla karşılaştı.

"Merhaba Prenses.

Panik nabzını hızlandırdı, istemsiz bir , kanı sıkışmış gibi derisinin içine çarpıyordu. Çok dikkatli bir şekilde, kendini hiçbir şey yapmamaya zorladı.

Hücrenin kendisi yaklaşık on iki ayak kareydi ve parmaklıklı bir girişi vardı ama penceresi yoktu. Kapının ötesinde titrek bir taş geçit vardı. Titreme, kafasına aldığı darbeden değil, parmaklıkların o tarafındaki bir meşaleden kaynaklanıyordu. Hücrenin içinde bağlı olduğu sandalyeden başka bir şey yoktu. Ağır meşe ağacından yapılmış sandalye, onun yararına sürüklenmiş gibi görünüyordu; bu, nasıl baktığınıza bağlı olarak medeni ya da uğursuz bir şeydi. Fener ışığı, sandalyenin üzerinde birikmiş pisliği ortaya çıkardı.

Kat.

Adamlarının başına gelenler aklına geldi ve çabalayarak bunu çıkardı. Nerede olduğunu biliyordu. Burası Fortaine'in hapishane hücreleriydi.

Ölümle karşı karşıya olduğunu ve öncesinde uzun, acı dolu bir aralık olacağını anlamıştı. Birinin ona yardım edeceğine dair gülünç bir çocuksu umut alevlendi ve dikkatle bu umudu söndürdü. On üç yaşından beri, kurtarıcı yoktu, çünkü kardeşi ölmüştü. Bu durumda biraz olsun saygınlık kazanmanın mümkün olup olmayacağını merak etti ve

o düşünce gelir gelmez. Bu hiç de onurlu bir davranış olmayacaktı. İşler çok kötüye giderse, bunu yapmanın kendi yetenekleri dahilinde olduğunu düşünüyordu.
Sonu hızlandırmak. Govart'ı ölümcül bir şiddete kışkırtmak zor olmayacaktır. Hem de hiç.

Auguste'ün korkmayacağını düşündü, yalnızdı ve
Kendisini öldürmeyi planlayan bir adama karşı savunmasızdı; bu durum küçük kardeşini rahatsız etmemeliydi.

Savaşı bırakmak, planlarını yarı yolda bırakmak, son tarihin gelip geçtiğini kabul etmek daha zordu.
şimdi sınırda ne olursa olsun, o bunun bir parçası olmayacaktı. Akielon kölesi (elbette) Veretian güçlerinin ihanet ettiğini varsayacak ve ardından Charcy'ye, gülünç ihtimallere rağmen muhtemelen kazanacağı bir tür asil ve intihar saldırısı başlatacaktı.

Yaralı ve olduğu gerçeğini görmezden gelirse, bunun teke tek olduğunu düşündü, ki bu da kendi başına korkunç bir ihtimal değildi, ancak her zaman olduğu gibi bunda da amcasının görünmez rehber elini hissedebiliyordu.

Bire bir: pratikte neyi başarabileceğini düşünmelidir. En iyi gününde bile Govart'la bir güreş müsabakasına çıkıp kazanamazdı. Omzu da çıkıktı. Şu anda bağlarından kurtulmak için dövüşmek kesinlikle hiçbir şey başaramazdı. Kendi kendine bunu söyledi: bir kez; sonra tekrar, derin ve temel bir mücadele dürtüsünü bastırmak için.

"Yalnızız," dedi Govart. 'Sadece sen ve ben. Etrafına bir bak. İyice bakın. Hiçbir çıkış yolu yok. Benim bile anahtarım yok. Seninle işim bittiğinde hücreyi açmaya gelecekler. Buna ne diyeceksin?'

"Omzun nasıl?" dedi Laurent.

Darbe onu geriye doğru sarstı. Başını kaldırdığında, Govart'ın yüzünde kışkırttığı ifadenin tadını çıkardı, aynı nedenle -biraz mazoşistçe de olsa- darbenin tadını çıkarmıştı. Bunu gözlerinden tam olarak için Govart ona tekrar vurdu. Histeri dürtüsünü dizginlemek zorundaydı, yoksa bu iş çok çabuk bitecekti.

Laurent, "Onda ne bulduğunu hep merak etmişimdir," dedi. Sesini sabit tutmak için kendini zorladı. "Kanlı bir kâğıt ve imzalı bir itiraf mı?

'Benim aptal olduğumu düşünüyorsun,' dedi Govart.

'Bence çok güçlü bir adam üzerinde tek bir kozunuz var. Bence onun üzerinde her ne kozunuz varsa, bu sonsuza kadar sürmeyecek.

"Bunu düşünmek istiyorsun," dedi Govart. Sesi memnuniyetle ağırlaşmıştı. 'Neden burada olduğunu söylememi ister misin? Çünkü ondan seni istedim. O bana istediğimi verir. Bana ne istersem veriyor. Hatta onun dokunulmaz yeğen.'

Laurent, "Ben ona rahatsızlık veriyorum," dedi. 'Sen de öylesin. Bu yüzden bizi bir araya getiriyor. Bir noktada birimiz diğerini ortadan kaldıracak.

Kendini aşırı duygusallıktan uzak, sadece gerçekler üzerine hafif bir açıklama yaparak konuşturdu.

'Sorun şu ki, amcam Kral olduğunda, dünyadaki hiçbir koz onu durduramaz. Eğer beni öldürürsen, ona karşı elinde ne varsa hiçbir önemi kalmayacak. Sadece sen ve o olacaksınız ve o da seni karanlık bir hücrede etmekte özgür olacak.

Govart yavaşça gülümsedi.

"Bunu söyleyeceğini söyledi.

İlk yanlış adım ve bu onun kendi adımıydı. Kalbinin dikkat dağıtıcı atışını hissedebiliyordu. "Amcam sana başka ne söyleyeceğimi söyledi?

Beni konuşturmaya çalıştığını söyledi. Bir fahişe gibi ağzın olduğunu söyledi. Yalan söylediğini, hırsızlık yaptığını, bana yalakalık yaptığını söyledi. Yavaş gülümsemesi genişledi. "Yeğenimin özgürce sağlamanın tek yolunun dilini kesmek olduğunu söyledi." O konuşurken, Govart bir bıçak çıkardı.

Laurent' etrafındaki oda grileşti; bütün dikkati daraldı, düşünceleri zayıfladı.

"Ama sen duymak istiyorsun," dedi Laurent, çünkü bu daha başlangıçtı ve sonuna kadar uzun, dolambaçlı, kanlı bir yol vardı. 'duymak istiyorsun. Son hecesine kadar. Amcamın senin hakkında asla anlayamadığı tek şey bu.

Öyle mi? Neymiş o?'

"Sen hep kapının öbür tarafında olmak istemiştin," dedi Laurent. "Ve şimdi öbür taraftasın.

* * *

İlk saatin sonunda (daha uzun sürmüş gibi de) oldukça fazla acı çekiyordu ve olanları ne kadar geciktirdiği ya da kontrol ettiğiyle ilgili bağlantısını kaybediyordu.

Gömleğinin bağcıkları beline kadar çözülmüş ve açıkta duruyordu; sağ kolu kırmızıydı. Saçları terden karmakarışık olmuştu. Onun

dili sağlamdı, çünkü bıçak omzundaydı. Olay gerçekleştiğinde bunu bir zafer olarak kabul etmişti.

Küçük zaferlerden zevk almalıydınız. Bıçağın kabzası garip bir açıyla çıkıntı yapıyordu. Sağ omzundaydı, zaten çıkıktı, bu yüzden nefes almak artık acı veriyordu. Zaferler. Buraya kadar gelmişti, amcasını küçük bir şaşkınlığa uğratmış, onu bir ya da iki kez kontrol etmiş, planlarını yeniden yapmaya zorlamıştı. İşini kolaylaştırmamıştı.

Kalın taş katmanları onunla dış dünya arasında duruyordu. Bir şey duymak imkansızdı. Duyulması imkansızdı. Onun tek
avantajı sol elini bağlarından kurtarmayı başarmış olmasıydı. Bunun ortaya çıkmasına izin veremezdi, bu ona hiçbir şey kazandırmazdı. Bu ona kırık bir kol kazandırırdı. Bir hareket tarzına bağlı kalmak giderek zorlaşıyordu.

Hiçbir şey duymak mümkün olmadığından, kendisini Govart'la birlikte buraya koyan her kimse, onu dışarı çıkarmak için bir el arabası ve çuvalla geri döneceğini ve Govart'ın işaret vermesinin hiçbir yolu olmadığından, bunun önceden kararlaştırılmış bir zamanda gerçekleşeceğini düşündü - ya da daha bağımsız olduğunda düşünmüştü. Bu nedenle, geri çekilen bir seraba doğru ilerlemek gibi tek bir hedefi vardı: o noktaya canlı olarak ulaşmak.

Ayak sesleri, yaklaşıyor. Demir bir menteşenin metalik sesi.

Guion'un sesi. "Bu çok uzun sürüyor.

"Huysuz mu?" dedi Govart. 'Daha yeni başlıyoruz. İstersen kalıp izleyebilirsin.

"O biliyor mu? Laurent söyledi.

Sesi olduğundan biraz daha kısıktı; acıya verdiği tepki alışılagelmiş bir tepkiydi. Guion kaşlarını çatıyordu.

"Neyi biliyorsun?

"Sır. Senin zekice sırrın. Amcamla ilgili elinizde ne var?' "Kapa çeneni," dedi Govart.

"Neden bahsediyor bu?

Amcamın onu neden hayatta tuttuğunu hiç merak etmedin mi?" dedi Laurent.

Neden onu bunca yıl şarap ve kadınlarla iç içe tuttu?

"Sana kapa dedim. Elini bıçağın kabzasına kapatan Govart bıçağı çevirdi.

Karanlık üzerine çöktü, öyle ki sonrasında ne olduğunu ancak uzaktan fark edebildi. Guion'un tiz bir sesle, "Ne diyor bu?" diye sorduğunu duydu. Kral'la özel bir anlaşman mı var?

'Sen karışma. Bu senin değil.' Govart.

'Eğer başka bir anlaşmanız varsa, bunu bana şimdi açıklayacaksınız.

Govart'ın bıçağı bıraktığını hissetti. Kendi elini kaldırmak, başını kaldırmaktan sonra yaptığı en zor ikinci şeydi. Govart, Guion'la yüzleşmek için hareket ediyor, Laurent'a giden yolu kapatıyordu.

Laurent gözlerini kapadı, kararsız sol elini bıçağın kabzasına doladı ve bıçağı omzundan çıkardı.

Kendisinden kaçan kısık sese engel olamadı. Beceriksiz elleri kalan bağlarını keserken iki adam döndü ve o da sendeleyerek sandalyenin arkasında durdu. Laurent bıçağı sol elinde tutuyor, şu anda yapabildiği kadarıyla doğru bir savunma pozisyonuna yakın duruyordu. Oda dalgalanıyordu. Bıçağın kabzası kaygandı. Govart bir oyunun beklenmedik küçük bir son perdesini seyreden bıkkın bir röntgenci gibi eğlenerek ve memnunlukla gülümsedi.

Guion hafif bir kızgınlıkla ama kesinlikle acele etmeden, 'Onu tekrar kontrol altına alın,' dedi.

Karşı karşıya geldiler. Laurent'ın solak bir bıçak dövüşçüsü olarak yetenekleri konusunda hiçbir yanılsaması yoktu. Sallanmadığı bir günde bile Govart için ne kadar önemsiz bir tehdit oluşturduğunu biliyordu. En iyi ihtimalle, Govart ona yaklaşmadan önce tek bir bıçak darbesi indirebilirdi. Bunun bir önemi olmazdı. Govart'ın yapısal kas kütlesinin üzerinde ikinci bir yağ kütlesi vardı.

Govart zayıflamış, güçsüz bir rakibin tek bir bıçak darbesine bile dayanabilir ve savaşmaya devam edebilirdi. Özgürlüğe yaptığı kısa gezintinin sonucu kaçınılmazdı. Bunu biliyordu. Govart bunu biliyordu.

Laurent bıçağıyla sol eliyle beceriksizce tek bir hamle yaptı ve Govart acımasızca ona karşılık verdi. Ve gerçekten de Laurent o güne kadar bildiği her şeyin ötesinde bir acıyla haykırdı.

Laurent harap olmuş sağ koluyla sandalyeyi savurdu.

Ağır meşe, Govart'ın kulağına bir tokmağın tahta bir topa vurması gibi bir sesle çarptı. Govart sendeledi ve yere düştü. Laurent da yarı sendeledi, darbenin ağırlığı onu hücrenin bir ucundan öbür ucuna götürdü. Guion sırtını duvara dayayarak umutsuzca onun yolundan çekiliyordu. Laurent kalan bütün gücünü parmaklıklı kapıya ulaşıp öbür tarafına geçmeye, kapıyı arkasından sürükleyerek kapatmaya ve hâlâ kilidin içinde duran anahtarı çevirmeye harcadı. Govart ayağa kalkmadı.

Bunu izleyen sessizlikte Laurent parmaklıklardan açık koridora, oradan da karşı duvara giden yolu buldu, aşağı kaydı, tam orta noktada ağırlığını taşıyan tahta bir bank olduğunu gördü. Yerde yatacağını sanıyordu.

Gözleri kapandı. Guion'un, takırdayan, çınlayan ve inkar edilemez bir şekilde kapalı kalan hücre parmaklıklarını çekiştirdiğinin belli belirsiz farkındaydı.

O zaman güldü, nefes nefese ses, sırtındaki taşın tatlı, serin hissiyle. Başını salladı.

'-nasıl cüret edersin, seni değersiz hain, ailenin onuruna leke sürüyorsun, sen-'

Laurent gözlerini açmadan, "Guion," dedi. 'Beni bağlayıp Govart'la birlikte bir odaya kilitledin. İsim takmanın duygularımı inciteceğini mi sanıyorsun?

"Çıkarın beni! Sözcükler duvarlardan sekti.

Laurent sakince, "Bunu denedim," dedi.

Guion, 'Sana ne istersen veririm' dedi.

"Bunu ben de denedim," dedi Laurent. 'Kendimi tahmin edilebilir biri olarak görmeyi sevmiyorum. Ama anlaşılan her zamanki tepkileri veriyorum. Bıçağı ilk kez sapladığımda ne yapacağını söyleyeyim mi?

Gözleri açıldı. Guion parmaklıklardan geriye doğru tek ve sevindirici bir adım attı.

"Biliyorsun, bir silah istiyordum," dedi Laurent. "Hücreme birinin girmesini beklemiyordum.

'Buradan çıktığında ölü bir adamsın. Akielon müttefiklerin sana yardım etmeyecek. Onları Charcy'deki bir tuzakta fareler gibi ölüme terk ettin. Seni avlayacaklar,' dedi Guion, 've öldürecekler.

"Evet, randevumu kaçırdığımın farkındayım," dedi Laurent.

Geçit titredi. Kendine bunun sadece bir fener olduğunu hatırlattı. Kendi sesinin hülyalı sesini duydu.

"Tanışmam gereken bir adam vardı. Onur ve adil oyun hakkında bir sürü fikri var ve beni yanlış bir şey yapmaktan alıkoymaya çalışıyor. Ama şu anda burada değil. Ne yazık ki senin için.'

Guion bir adım daha geri çekildi. "Bana yapabileceğin hiçbir şey yok.

Öyle değil mi? Amcamın bunu öğrendiğinde nasıl tepki vereceğini merak ediyorum.

Govart'ı öldürdüğünü ve kaçmama yardım ettiğini söyledi. Ve sonra, aynı hülyalı sesle, 'Ailene zarar vereceğini düşünüyor musun?

Guion'un elleri yumruk olmuş, sanki hâlâ parmaklıklara sarılıymış gibiydi. "Kaçmana yardım etmedim.

"Öyle değil mi? Bu söylentilerin nasıl başladığını bilmiyorum.

Laurent parmaklıkların ardından ona baktı. Şimdiye kadar inatçı bir tavır takınmış olan eleştirel yetilerinin geri döndüğünün farkındaydı.

tek bir fikre bağlılık.

'İşte acı bir şekilde netleşen şey. Amcam, beni ele geçirirseniz Govart'ın beni almasına izin vermenizi emretti, bu taktiksel bir hataydı ama Govart'la yaptığı özel anlaşma sayesinde amcamın eli kolu bağlıydı. Belki de bu fikir hoşuna gitmiştir. Onun emirlerini yerine getirmeyi kabul ettin.

"Ancak varise işkence ederek öldürmek, kendi adınıza eklenmesini istediğiniz bir eylem değildi. Nedeninden emin değilim. Aksini gösteren gerçekten şaşırtıcı bir dizi kanıta rağmen, Konsey'de hala biraz rasyonalite kaldığını tahmin edebiliyorum. Ben boş bir hücreye konuldum ve sen anahtarı kendin al, çünkü burada olduğumu başka kimse bilmiyor.

Sol elini omzuna bastırarak duvardan uzaklaştı ve öne çıktı. Guion, hücrenin içinde sığ nefes alıyordu.

"Kimse burada olduğumu bilmiyor. Yani kimse senin burada olduğunu bilmiyor. Kimse bakmayacak, kimse gelmeyecek, kimse seni bulmayacak.

Parmaklıkların ardından Guion'un bakışlarını tutarken sesi sabitti.

"Amcam gülümseyerek geldiğinde kimse ailenize yardım etmeyecek.

Guion'un sıkışmış ifadesini, çenesindeki ve gözlerinin etrafındaki gerginliği görebiliyordu. Bekledi. Farklı bir sesle, farklı bir ifadeyle, düz bir şekilde geldi.

"Ne istiyorsun?" dedi Guion.

OceanofPDF.com

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DAMEN sahanın genişliğine baktı. Naip'in kuvvetleri koyu kırmızı nehirler gibiydi, kendi hatlarına doğru ilerliyor ve
Ordular bir araya geldi, tıpkı suya çarpıp dağılan bir kan akışı gibi. Tüm manzara bir yıkımdı, bitmek bilmeyen bir düşman akını, o kadar çoklardı ki bir sürü gibiydiler.

Ama Marlas'ta tek bir adamın, sanki tek başına iradesiyle bir cepheyi nasıl bir arada tutabildiğini görmüştü.

"Prens katili!" diye bağırdı Naip'in adamları. Başlangıçta kendilerini ona doğru atmışlardı ama bunu yapan adamlara ne olduğunu gördüklerinde, geri çekilmeye çalışan çalkantılı bir toynak yığınına dönüştüler.

Fazla uzağa gidemediler. Damen'ın kılıcı zırha, ete çarptı; güç merkezlerini aradı ve onları kırdı, oluşumları başlamadan durdurdu. Bir Veretian komutanı ona meydan okudu ve kılıcı komutanın boynunu kesmeden önce çınlayan bir çatışmaya izin verdi.

Yüzler, miğferler tarafından yarı korunmuş, kişisel olmayan parıltılardı. Atların ve kılıçların, ölüm mekanizmasının daha çok farkındaydı. Öldürüyordu ve sadece insanlar onun yolundan çekiliyor ya da ölüyordu. Her şey tek bir amaca indirgenmişti; kararlılık, gücü ve konsantrasyonu sürdürüyordu.
İnsanın saatler boyunca rakibinden daha uzun süre dayanması, çünkü hata yapan adam ölmüştür.

İlk dalgada adamlarının yarısını kaybetti. sonra, hücumlara kafa tuttu ve ilk dalgayı, ikincisini ve üçüncüsünü durdurmak için gerektiği kadarını öldürdü.

O anda gelen taze takviye kuvvetleri hepsini bir haftalık yavrular gibi katledebilirdi ama Damen'ın takviye kuvveti yoktu.

Dövüşün ötesinde bir şeyin farkındaysa, bu bir yokluktu, devam eden bir eksiklik. Parlak parıltılar, kayıtsız kılıç , yanı başındaki parlak varlık, Nikandros'un daha istikrarlı, daha pratik tarzı tarafından yarısı doldurulmuş bir boşluktu. Bir şeylere alışmıştı.

Geçici şeydi, tıpkı bir çift mavi gözün bir anlığına kendisininkini yakalaması gibi. Tüm bunlar içinde birbirine karıştı ve öldürme yoluyla tek bir sert düğüm haline geldi.

"Vere Prensi ortaya çıkarsa onu öldürürüm. Nikandros kelimeleri yarı tükürdü.

Oklar artık daha azdı, çünkü Damen kaosun içine ateş etmenin her iki taraf için de tehlikeli olacağı kadar çok hattı kırmıştı. Sesler de farklıydı, artık kükreme ve çığlıklar değil, acı homurtuları, yorgunluk, nefes hıçkırıkları, daha ağır ve daha seyrek kılıç şakırtıları duyuluyordu.

Saatler süren ölüm; savaş son, acımasız, bitkin aşamasına girdi. Hatlar kırıldı ve , geometrisi bozuldu, düşmanı dosttan ayırmanın zor olduğu et yığını çukurlara dönüştü. Damen at sırtında kaldı, ancak yerdeki cesetler o kadar fazlaydı ki atlar güçten düştü. Zemin ıslaktı, bacakları dizlerinin üzerinde çamur içindeydi - kurak yaz aylarında çamur, çünkü zemin kandı. Çırpınan yaralı atlar, insanların çığlıklarından daha yüksek sesle bağırıyordu. Etrafındaki adamları bir arada tuttu ve öldürdü, bedeni fiziksel olanın, düşüncenin ötesine itildi.

Tarlanın uzak tarafında, işlemeli kırmızının parıltısını gördü.

Akielonlar savaşları kazanıyor, değil mi? Neden bütün orduyla savaşasın ?

Damen mahmuzlarını atına geçirdi ve saldırdı. Hedefiyle arasındaki adamlar bir bulanıklıktı. Kendi kılıcının çınlamasını zar zor duydu ya da onları yere sermeden önce Veretian onur muhafızlarının kırmızı pelerinlerini fark etti. Kendisiyle aradığı adam arasında kimse kalmayana kadar onları birbiri ardına öldürdü.

Damen'ın kılıcı durdurulamaz kavisiyle havayı yardı ve taçlı miğferli adamı ikiye böldü. Vücudu doğal olmayan bir şekilde sıralandı, sonra yere çarptı.

Damen attan indi ve dümeni yırttı.

Naip değildi. Kim olduğunu bilmiyordu; bir piyon, bir kukla, ölü gözleri kocaman, diğerleri gibi buna kapılmıştı. Damen dümeni bir kenara fırlattı.

"Her şey bitti. Nikandros'un sesi. "Bitti, Damen.

Damen körlemesine yukarı baktı. Nikandros'un zırhı göğsünden yarılmıştı ve ön plakası kayıp olan bir kesik yüzünden kan kaybediyordu. O

Damen'a takılan küçük ismi kullandı; çocukluk ismi, yakınlar için ayrılmıştı.

Damen dizlerinin olduğunu fark etti, kendi göğsü de atının göğsü gibi kabarmıştı. Elleri ölü adamın mührünün kumaşına dolanmıştı. Ellerini hiçbir şeye kapamıyormuş gibi hissediyordu.

"Bitti mi?" Bu kelime ağzından kaçtı. Tek düşünebildiği, eğer Naip hâlâ yaşıyorsa, hiçbir şeyin bitmediğiydi. Uzun süre eylem ve tepkilerle, anın tepkileriyle yaşadıktan sonra düşünce yavaş yavaş geri dönüyordu. Kendine gelmesi gerekiyordu. Etrafındaki adamlar silahlarını bırakıyordu. "Zaferin bizim mi yoksa onların mı olduğunu pek bilmiyorum.

'O bizim,' dedi Nikandros.

Nikandros'un gözlerinde farklı bir bakış vardı. Damen harabeye dönmüş savaş alanına bakarken, uzaktan kendisine bakan adamları gördü, Nikandros'un gözlerindeki bakış onların ifadelerinde de yankılanıyordu.

Ve geri dönen farkındalıkla, Naip'in yemine ulaşmak için öldürdüğü adamların cesetlerini ve bunun ötesinde, yaptıklarının kanıtlarını ilk kez görüyormuş gibi gördü.

Tarla, ölülerle dolu bir toprak yığınına dönüşmüştü. Zemin et, etkisiz zırh ve binicisiz atlardan oluşan bir karmaşaydı. Saatler boyunca durmaksızın öldürürken, bunun boyutunun, burada olmasına neden olduğu şeyin farkında değildi. Göz kapaklarının ardında öldürdüğü adamların yüzlerini gördü. Ayakta kalanların hepsi Akielon'du ve Damen'a imkânsız bir şeye bakar gibi bakıyorlardı.

'Hala yaşayan en yüksek rütbeli Veretian'ı bulun ve onlara Ölülerini gömmek için ayrılıyorlar,' dedi Damen. Yanında yere düşmüş bir Akielon bayrağı vardı. 'Charcy, Akielos için talep edildi. Ayağa kalkarken Damen elini sancağın ahşap direğine doladı ve toprağa dikti.

Sancak yırtılmıştı ve kumaşının üzerine sıçrayan çamurdan dolayı orantısız bir şekilde duruyordu ama dayanıyordu.

Ve işte o zaman, bir gibi, yorgunluğunun sisi arasından, tarlanın en batı ucunda belirdiğini gördü.

Müjdeci, kıvrık boyunlu ve yüksek, uçuşan kuyruklu, beyaz, parlak bir kısrağın üzerinde harap olmuş arazide dörtnala geliyordu. Güzel ve el değmemiş olan bu at, sahadaki cesur adamların fedakârlıklarıyla alay ediyordu. Sancağı arkasından uzanıyordu ve sancağın arması Laurent'ın mavi ve parlak altın rengindeki yıldız patlamasıydı.

Müjdeci onun önünde diz çöktü. Damen kısrağın kirlenmemiş, kabarmamış ya da terden kararmamış parlak tüylerine baktı, sonra da müjdecinin yolun tozuyla lekelenmemiş, tertemiz durumdaki cüppesine. Boğazının arkasında bir şeylerin yükseldiğini hissetti.

"Nerede o?

Habercinin sırtı yere çarptı. Damen onu atından sürükleyerek toprağın içine atmıştı; sersemlemiş ve soluk soluğa yattığı yerde Damen'ın dizi karnındaydı. Damen'ın eli boynundaydı.

Kendi nefesi sertti. Etrafındaki bütün kılıçlar çekilmiş, bütün oklar yivlenmiş ve hazırdı. Kavrayışı yeterince açılmadan önce sıkılaştı. habercinin konuşmasına izin verin.

Damen onu bırakınca haberci yan yattı ve öksürdü. Ceketinin içinden bir şey çıkardı. Üzerinde iki satır olan bir parşömen.

Sende Charcy var. Bende Fortaine var.

Tanıdık, hatasız bir el yazısıyla yazılmış kelimelere baktı.

Seni kalemde kabul edeceğim.

* * *

Fortaine, Ravenel'i bile gölgede bırakıyordu, güçlü ve güzeldi, kuleleri yükseklere fırlıyor, mazgalları gökyüzünü ısırıyordu. İnanılmaz bir yüksekliğe kadar yükseliyor ve her açıdan Laurent'ın sancakları dalgalanıyordu. Flamalar havada zahmetsizce süzülüyor gibiydi, mavi ve altın renkli ipek desenliydi.

Damen tepeyi aştıklarında geri çekildi, ordusu karanlık bir saçak sancaklar ve mızraklar arkasında. At sürme emri acımasızdı, adamlarını çağırıyordu, savaş zar zor bitmişti.

Charcy'de savaşan üç bin Akielon'un yarısından biraz fazlası hayatta kalmıştı. At sürmüşler, savaşmışlar ve tekrar at sürmüşlerdi; geride sadece cesetlerle, dağılmış zırhlarla ve sahipsiz silahlarla ilgilenecek bir garnizon bırakmışlardı. Jord ve savaşmak için kalan diğer Veretialılar onunla birlikte küçük bir yığın halinde at sürüyorlardı, gergin ve ne yapacaklarından emin değillerdi.

O sırada Damen ölülerin sayımını almıştı: Bizden on iki yüz kişi, onlardan altı buçuk bin kişi.

Adamların savaş beri ona karşı farklı davrandıklarını, o geçerken geri çekildiklerini biliyordu. Onların korku ve şaşkınlık dolu bakışlarını görmüştü. Çoğu daha önce onunla savaşmamıştı. Belki de ne bekleyeceklerini bilmiyorlardı.

Şimdi buradaydılar; kir pas içinde, yaralı, bazıları yorgunluktan bitap düşmüş bir halde gelmişlerdi çünkü disiplinin onlardan istediği buydu, onları karşılayan manzaraya bakmak için.

Alanda sıra sıra, tepeleri sivri, renkli çadırlar kurulmuştu Fortaine'in duvarlarının dışında, güneş pavyonları, sancakları ve zarif bir kampın ipeklerini aydınlatıyordu. Burası çadırlardan oluşan bir şehirdi ve Laurent'ın adamlarından oluşan, sabahtan beri savaşmamış ve ölmemiş taze, sağlam bir kuvvet kamp kurmuştu.

Serginin kurgulanmış kibri kasıtlıydı. Zarif bir şekilde şöyle diyordu: Charcy'de kendinizi zorladınız mı? Burada tırnaklarımı inceliyordum.

Nikandros onun yanında diz çöktü. 'Amca ve yeğen birbirine benzer. Onlar için savaşmaları için başka adamlar gönderiyorlar.

Damen sessizdi. Göğsünde hissettiği şey öfke gibi bir sertlikti. Zarif ipek şehre baktı ve Charcy'de sahada ölen adamları düşündü.

Bir tür müjdeci karşılama grubu onlara doğru geliyordu. Naibin kanlı, yırtık sancağını elinde tutuyordu.

"Sadece ben," dedi Damen ve topuklarını atına vurdu.

Yolun yarısına geldiğinde, dört kişilik endişeli bir grupla gelen ve protokolle ilgili acil bir şeyler söyleyen müjdeci tarafından karşılandı. Damen dört kelimesini dinledi.

"Merak etme," dedi Damen. "Beni bekliyor.

Kampın içinde atından indi ve dizginleri yoldan geçen bir hizmetkâra attı, gelişinin yarattığı telaşı görmezden geldi, müjdeciler umutsuzca arkasından geliyordu.

Eldivenlerini bile çıkarmadan çadıra doğru yürüdü. Yüksek taraklı kıvrımlarını biliyordu; yıldız patlaması flamasını biliyordu. Kimse onu durdurmadı.

Çadıra ulaştığında ve girişteki askeri tek bir emirle gönderdiğinde bile: "Git. Emrine itaat edilip edilmediğini görmek için zahmet etmedi.

Asker onun geçmesine izin verdi: Elbette izin vermişti, bütün bunlar planlanmıştı. Laurent, habercinin arkasından uysalca gelse de, gelmese onun için hazırdı,

Şimdi yaptığı gibi, savaşın kiri ve teri hâlâ , bezle üstünkörü bir sıyırmanın ulaşamadığı yerlerde kan .

Çadırın kapağını bir koluyla geriye doğru süpürdü ve içeri adım attı.

Çadırın kapağı yerleşirken ipek gibi bir mahremiyet. Çadırın yüksek tavanı bir çiçek başı gibi örtülmüş, altı kalın çitle desteklenmiş bir pavyon çadırında duruyordu.

İç direkleri spiral ipekle sarılmıştı. Büyüklüğüne rağmen içine alıyordu, kapağın düşmesi dışarıdan gelen sesleri bastırmaya yetiyordu.

Laurent'ın seçtiği yer burasıydı. Kendisine burayı tanıttı. Birkaç mobilya, alçak koltuklar, minderler ve arka planda kendi örtüleriyle asılmış bir sehpa vardı.
sığ kaseler dolusu şekerli armut ve portakal. Sanki tatlıları kemireceklermiş gibi.

Bakışlarını masadan, tek omzuyla çadır direğine yaslanmış, onu izleyen zarif giyimli figüre kaldırdı.

Laurent, 'Merhaba, sevgilim' dedi.

Bu hiç de kolay olmayacaktı. Damen her şeyi kabul etmek için kendini zorladı. Kendini her şeyi anlamaya ve çadırın içinde gezinmeye zorladı, tam bir zırh içinde zarif bir ortamda durdu ve çamurlu ayaklarının altında narin işlemeli ipekleri ezdi.

Naibin sancağını masanın üzerine fırlattı. Çamur ve lekeli ipekten bir karmaşa içinde şangırdadı. Sonra gözlerini Laurent'a çevirdi. Laurent'ın kendisine baktığı zaman ne gördüğünü merak etti. Onun farklı göründüğünü biliyordu.

"Charcy kazandı.

"Öyle olacağını düşünmüştüm.

Nefes almak için kendini zorladı. 'Adamların senin bir korkak olduğunu düşünüyor. Nikandros bizi kandırdığını düşünüyor. Bizi Charcy'ye gönderdiğini ve orada amcanın kılıcıyla ölüme terk ettiğini.

"Sen de böyle mi düşünüyorsun?" dedi Laurent.

"Hayır. Damen, "Nikandros seni tanımıyor." dedi.

"Ama sen tanıyorsun.

Damen, Laurent'ın ağırlığının düzenine, vücudunu dikkatli bir şekilde tutuşuna baktı. Laurent'ın sol eli hâlâ gelişigüzel bir şekilde çadır direğine dayanıyordu.

Bilinçli olarak bir adım öne çıktı ve Laurent'ın sağ omzunu kavradı.

Bir an için hiçbir şey olmadı. Damen tutuşunu sıkılaştırdı ve başparmağıyla bastırdı. Daha sert. Laurent'ın kül rengine dönüşünü izledi. Sonunda Laurent*, "Dur,"* dedi.

. Laurent geri çekilmiş, ceketinin mavisinin koyulaştığı omzunu tutuyordu. Yeni sargılanmış, yeraltındaki bir yerden kan fışkırıyordu ve Laurent gözlerini tuhaf bir şekilde açmış ona bakıyordu.

"Sen yeminini bozmazsın," dedi Damen, göğsündeki hissi geçerek. "Bana bile.

Kendini geri çekmeye zorladı. Çadır, aralarındaki dört adımlık mesafeyle bu hareketi karşılayacak kadar büyüktü.

Laurent cevap vermedi. Bir eli hâlâ , parmakları kandan yapış yapış olmuştu.

Laurent, "Sana bile mi?" dedi.

Kendini Laurent'a bakmaya zorladı. Gerçek göğsünde korkunç bir varlıktı. Birlikte geçirdikleri o tek geceyi düşündü. Laurent'ın kendini teslim edişini, kara gözlerini, savunmasızlığını ve bir adamı nasıl kıracağını bilen Naip'i düşündü.

Dışarıda iki ordu savaşmaya hazırlanıyordu. O an gelmişti ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Naibin sürekli önerisini hatırladı: *Yeğenimi yatır*. Bunu yapmıştı, ona kur yapmış, onu kazanmıştı.

Charcy'nin Naip için bir önemi olmadığını gördü. Hiçbir anlamı yoktu. Naibin Laurent'a karşı gerçek silahı her zaman Damen'in kendisiydi.

"Size kim olduğumu söylemeye geldim.

Laurent o kadar tanıdıktı ki, saçlarının gölgesi, bağlanmış giysileri, gergin tuttuğu ya da acımasızca bastırdığı dolgun dudakları, acımasız çileciliği, dayanılmaz mavi gözleri.

"Kim olduğunu biliyorum Damianos," dedi Laurent.

Damen bunu duydu, çünkü çadırın içi değişiyor gibiydi, böylece içindeki tüm nesneler farklı bir şekil aldı.

Kardeşimi öldüren adamı tanımayacağımı mı sandın?" dedi Laurent.

Her kelime bir buz . Acı verici, keskin; bir parça. Laurent'ın sesi tamamen sabitti. Damen körlemesine geri çekildi. Düşünceleri dalgalanıyordu.

Laurent, "Sarayda seni önümde sürükledikleri zaman anladım," dedi. Sözcükler durmadan, acımasızca devam ediyordu. 'Hamamda derinizin yüzülmesini emrettiğimde biliyordum. Biliyordum-'

"Ravenel'de mi?" dedi Damen.

Güçlükle nefes alarak, saniyeler geçerken Laurent'la yüz yüze geldi.

"Bilseydin," dedi Damen, "nasıl yapardın-"

"Beni becermene izin mi vereyim?

Kendi göğsü de ağrıyordu, öyle ki Laurent'taki belirtileri, kontrolü, her zaman solgun olan ama şimdi bembeyaz olan yüzü neredeyse fark etmeyecekti.

"Charcy'de bir zafere ihtiyacım vardı. Sen bunu sağladın. Katlanmaya değerdi,' Laurent o korkunç, berrak sözleri söyledi, 'bunun için senin beceriksizce ilgine'.

O kadar canı yanmıştı ki nefesi kesilmişti. "Yalan söylüyorsun. Damen'ın kalbi küt küt atıyordu. "Yalan söylüyorsun. Kelimelerin sesi çok yüksek çıkıyordu.

'Ayrılacağımı sandın. Beni neredeyse kapı dışarı ettin. İçinde bir farkındalık filizlenirken bunu söyledi. "Kim olduğumu biliyordun. "Seviştiğimiz gece kim olduğumu biliyordun.

Laurent'ın teslim oluşunu düşündü, ilk seferini değil, ikincisini, daha yavaş, daha tatlı olanını, içindeki gerilimi, nasıl-

"Bir köleyle sevişmiyordun, *benimle* sevişiyordun. Bunu tam olarak düşünemiyordu ama bir parıltı yakalayabiliyordu, kenarından bir parıltı. 'Yapmazsın sanmıştım, asla yapmazsın sanmıştım.

-' Bir adım öne çıktı. "Laurent, altı yıl önce Auguste ile dövüştüğümde, ben-

"Sakın onun adını söyleme. Kelimeler Laurent'ın ağzından zorla çıkmıştı. "Sakın onun adını ağzına alma, sen *benim kardeşimi öldürdün*.

Laurent sığ nefes alıyor, konuşurken neredeyse nefes nefese kalıyordu, elleri arkasındaki masanın kenarında kaskatı kesilmişti.

'Duymak istediğin bu mu, kim olduğunu bildiğim halde beni, kardeşimin katilini, onu sahada bir hayvan gibi öldüren kişiyi becermene izin vermem mi?

'Hayır,' dedi Damen, midesine kramp girmişti, 'bu değil-' 'Sana nasıl yaptığını sorayım mı? Kılıcınla onu öldürdüğünde neye benzediğini. içeri mi girdi?'

"Hayır," dedi Damen.

"Yoksa size bana iyi öğütler veren adamın yanılsamasından mı bahsedeyim? Yanımda duran. Bana hiç yalan söylemeyen.

"Sana hiç yalan söylemedim.

Kelimeler, onları izleyen sessizlikte korkunçtu. "Laurent, ben senin kölen miyim?" dedi Laurent.

Nefesinin ciğerlerinden zorla çekildiğini hissetti. "Yapma," dedi, "bu konuda böyle konuşma-" "Gibi mi?

'Sanki soğukkanlıymış gibi; sanki ben kontrol ediyormuşum gibi. Sanki ikimiz de gözlerimizi kapatıp ben bir köleymişim gibi davranmadık. Kendini ifşa eden sözleri söylemeye zorladı.

kelimeler. "Ben senin kölenim.

"Köle diye biri yoktu," dedi Laurent. "O hiç var olmadı. Şimdi karşımda nasıl bir adam duruyor bilmiyorum. Tek bildiğim onunla ilk kez karşı karşıya olduğum.

"O burada. Eti sanki gibi acıyordu. "Biz aynıyız.

"Diz çök o zaman," dedi Laurent. "Çizmelerimi öp.

Laurent'ın dehşet saçan mavi gözlerine baktı. imkânsızlığı keskin bir acı gibiydi. Bunu yapamazdı. Sadece Laurent'a bakabilirdi. aralarındaki mesafe boyunca. Kelimeler canımı yaktı.

'Haklısın. Ben bir köle değilim,' dedi. "Ben Kral'ım. Dedi ki, 'Kardeşini öldürdüm. Ve şimdi kaleni ben tutuyorum.

O konuşurken Damen bir bıçak çıkardı. Laurent'ın tüm dikkatinin bıçağa yöneldiğini görmek yerine hissetti. Fiziksel işaretler küçüktü: Laurent'ın dudakları aralandı, vücudu gerildi. Laurent bıçağa bakmadı. Gözlerini kendisine bakan Damen'dan ayırmadı.

'Öyleyse benimle bir kralla konuşur gibi konuşacak ve beni buraya neden çağırdığını söyleyeceksin.

Damen bıçağı kasıtlı olarak çadırın zeminine fırlattı. Laurent'ın gözleri bıçağın izlediği yolu takip etmedi. Bakışları sabit kaldı.

"Bilmiyor muydun?" dedi Laurent. "Amcam Akielos'ta.

OceanofPDF.com

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

'LAURENT,' DEDİ, *'ne yaptın?'*

"Ülkenize zarar verdiğini düşünmek sizi rahatsız ediyor mu?

"Öyle olduğunu biliyorsun. Şimdi ulusların kaderiyle mi oynuyoruz? Bu kardeşini geri getirmeyecek.

Şiddetli bir sessizlik oldu.

"Biliyor musun, amcam senin kim olduğunu biliyordu," dedi Laurent. 'Bütün bu zamanı sevişmemizi bekleyerek geçirdi. Senin kim olduğunu bana kendisi söylemek ve beni mahvedişini seyretmek istiyordu. Oh, bunu tahmin etmiş miydin? Nasıl olsa beni becereceğini mi düşündün? Kendini tutamadın mı?'

"Bana gitmemi emrettiniz," dedi Damen, "ve beni yatağa ittiniz. *"Bunu yapma"* dedim.

"Öp beni, *dedin*," dedi Laurent, her sözcüğü açıkça telaffuz ederek. "Laurent, içinde olmak istiyorum, kendini çok iyi hissediyorsun, Laurent," dedin." Damen'in yaptığı gibi Akielon'a geçti, doruk noktasında, "hiç hissetmemiştim, dayanamıyorum, gidiyorum-

"Dur," dedi Damen. Ağır bir efordan sonra olduğu gibi hızlı, sığ nefesler alıyordu. Gözlerini Laurent'a dikti.

"Charcy," dedi Laurent, "dikkat dağıtıyordu. Bunu Guion'dan öğrendim. Amcam üç gün önce İos'a doğru yelken açmış ve şimdiye kadar karaya varmıştır.

Damen bu bilginin aklına iyice yerleşmesi için üç adım uzaklaştı. Kendini elini çadır direklerinden birine dayamış halde buldu.

"Anlıyorum. Adamlarım Charcy'de yaptıkları gibi senin için onunla savaşırken mi?

Laurent'ın gülümsemesi hiç hoş değildi. 'Şu masanın üzerinde erzak ve birliklerin bir listesi var. Güneye yapacağınız harekâtı desteklemek için size vereceğim.

"," dedi Damen kararlı bir sesle.

Laurent da aynı tonda, "Delpha," dedi.

Yirmi yaşlarında herhangi bir genç değil, Laurent olduğunu

hatırlamasına neden olan şoku hissetti. Delpha eyaleti, dostu ve destekçisi Nikandros'a aitti ve Nikandros ona güvenerek bu eyaleti rehin vermişti. Bu

Kendi başına değerli, zengin verimli ve güçlü bir limana sahipti. Sahip olduğu
Akielos'un en büyük zaferinin ve Vere'in en büyük yenilgisinin yaşandığı yer olarak sembolik bir değeri de vardı. Geri dönüşü Laurent'ın konumunu güçlendirecek ama kendisininkini zayıflatacaktı.

Buraya pazarlık yapmaya hazırlıklı gelmemişti. Laurent gelmişti. Laurent burada Vere Prensi olarak Akielos Kralı'nın karşısındaydı. Laurent onun kim olduğunu başından beri biliyordu. Laurent'ın kendi eliyle yazdığı liste bu görüşmeden önce hazırlanmıştı.

Naibin ülkesinde olduğu düşüncesi, yoğunluğu neredeyse mide bulandırıcı olan bir tehlikeydi. Naip, Kastor'a hediyesi olan Akielon saray muhafızlarını zaten kontrol ediyordu. Şimdi Naip'in kendisi Ios'taydı, birlikleri her an onun emriyle başkenti ele geçirmeye hazırdı ve Damen burada, yüzlerce mil ötede, Laurent ve adamlarıyla karşı karşıyaydı. imkansız bir ültimatom.

'Bunu en başından beri planladınız mı?' dedi.

"İşin zor kısmı Guion'un beni kalesine almasını sağlamaktı. Laurent bunu kararlı bir şekilde, sesindeki özel ton her zamankinden biraz daha özel olarak söyledi.

Damen, 'Sarayda beni dövdürdün, uyuşturdun, kırbaçlattın. Ve benden Delpha'dan vazgeçmemi mi istiyorsun? Onun yerine neden Kastor'a karşı yardım etmesi karşılığında seni amcana teslim etmemem gerektiğini söylemiyorsun?

"Çünkü senin kim olduğunu biliyordum," dedi Laurent, "ve Touars'ı öldürüp amcamın hizbini küçük düşürdüğünde, bunun haberini ülkemin her köşesine yankılanarak gönderdim. Böylece, eğer bir gün sürünerek Amcamla aranızda bir ittifak ihtimali kalmayacak. Bu oyunu bana karşı mı oynamak istiyorsun? Seni parçalara ayıracağım.' "Beni parçalara ayırmak mı? Damen kasıtlı olarak söyledi. 'Eğer sana karşı çıkarsam, elinde kalan toprak parçasının her birinde farklı bir düşman olur. ve çabalarınız üç yöne bölünmüş '.

"Ġnan bana," dedi Laurent, "bütün dikkatim senin üzerinde olacak.

Damen gözlerinin yavaşça Laurent'ın üzerinden geçmesine izin verdi.

"Yalnızsınız. Müttefiklerin yok. Arkadaşın yok. Amcanın senin hakkında söylediği her şeyin doğru olduğunu kanıtladın. Akielos ile anlaşmalar yaptın. Bir Akielon'la bile yattın ve artık bunu herkes biliyor. Tek kale ve itibarınızın kırıntılarıyla bağımsızlığa tutunmaya çalışıyorsunuz.

Her kelimeye ağırlığını verdi. 'Öyleyse sana bu ittifakın şartlarını söyleyeyim. Bu listedeki her şeyi bana vereceksin, ben de karşılığında amcana karşı sana yardım edeceğim. Delpha Akielos'la kalacak. Burada pazarlığa değecek bir şey varmış gibi davranmayalım.

O konuştuktan sonra bir sessizlik oldu. O ve Laurent birbirlerinden üç adım uzakta durdular.

"Bende başka bir şey daha var," dedi Laurent, "onu istiyorsun.

Laurent'ın soğuk mavi gözleri onun üzerindeydi, durduğu yerde rahat bir duruşu vardı,

Çadırın filtrelenmiş ışığı kirpiklerine vuruyordu. Damen bu sözlerin üzerinde etkili olduğunu, vücudunun neredeyse iradesi dışında tepki verdiğini hissetti.

"Guion," dedi Laurent, "Büyükelçi olduğu dönemde Kastor ile amcam arasında aracılık ettiği anlaşmanın ayrıntılarına yazılı olarak tanıklık etmeyi kabul etti.

Damen kızardı. Laurent'ın böyle bir şey söylemesini beklemiyordu ve Laurent da bunu biliyordu. Bir an için söylenmemiş olan şey aralarında asılı kaldı.

"Lütfen," dedi Laurent, "beni daha fazla aşağılayın. Lime lime olmuş itibarımdan biraz daha bahset. Senin için eğilmemin konumuma nasıl zarar verdiğini anlat. Sanki Akielos Kralı tarafından yatakta becerilmek aşağılayıcı olmaktan başka bir şey olabilirmiş gibi. Duymak için ölüyorum.'

"Laurent-

"Laurent," dedi, "benim buraya bir şey almadan geleceğimi mi sandın? şartlarımı uygulamak için? Kastor'un ihanetinin sizin sözünüzün ötesine geçen tek kanıtı benim elimde

"Benim sözüm, önemli adamlar için yeterlidir.

Öyle mi? O halde teklifimi kesinlikle reddedin. Guion'u vatana ihanetten idam ve mektubu en yakın mumun üzerinde tutacağım.

Damen'in elleri yumruk oldu. Laurent'ın siyasi hayatı için tek başına ve çok az şeyle pazarlık yaptığını görebildiği halde, kendisini temelden üstün hissediyordu. Laurent'ın Akielos'un yanında, Akieloslu Damianos'un yanında savaşmayı önermesi için çaresiz olması gerekiyordu.

"Başka türlü bir mu oynayacağız? Damen söyledi. "Hiç olmamış gibi mi?

'Eğer aramızda konuşulmayacağından endişe ediyorsanız, hiç korkmayın. Kampımdaki herkes yatakta bana hizmet ettiğini biliyor.

"Aramızdaki ilişki böyle mi olacak?" dedi Damen. 'Paralı asker mi? Soğuk mu?'

"Nasıl sanmıştın?" dedi Laurent. 'Beni yatağına herkesin önünde zifaf edeceğini mi?

Acıdı. Damen, 'Nikandros olmadan bunu ve o da Delpha'dan vazgeçmeyecek' dedi.

"Ona Ios'u verdiğinde yapacak.

Çok temizdi. Kastor'un yenilgisini ya da Kral'ın en yakın danışmanının geleneksel makamı olan Ios'ta kimin kyros olacağını düşünmemişti. Nikandros ideal adaydı.

"Görüyorum ki her şeyi düşünmüşsün," dedi Damen acı acı. 'Böyle olmak zorunda değildi - bana gelebilir ve yardımımı isteyebilirdin, ben de-'

"Ailemin geri kalanını mı öldürdün?

Laurent bunu masanın önünde dimdik durarak, bakışlarını sabit tutarak söylemişti. Damen, Naip olduğuna inandığı adama kılıcını sapladığını hatırladı; sanki Naip'i öldürmek kefareti olacakmış gibi. Ama olmayacaktı.

Laurent'ın bu toplantıyı kontrol etmek, kendi istediği gibi geçmesini sağlamak için burada yaptığı her şeyi, her kişisel olmayan kozu düşündü.

"Tebrikler," dedi Damen. 'Elimi zorladın. İstediğin şeyi aldın. Delpha, güneydeki yardımın karşılığında. Hiçbir şey özgürce verilmedi, hiçbir şey duygularla yapılmadı, her şey kansız bir planlamayla zorlandı.

'O zaman anlaştık mı? Söyle.' "Anlaştık.

"Güzel," dedi Laurent. Bir adım geri çekildi. Sonra, sanki sonunda bir kontrol sütunu çökmüş gibi, Laurent bütün ağırlığını arkasındaki masaya verdi, yüzünün bütün rengi solmuştu. Titriyordu, saç çizgisi yaralanmanın verdiği terle diken diken olmuştu. "Şimdi çık dışarı" dedi.

* * *

Haberci onunla konuşuyordu.

Damen sanki çok uzaklardan geliyormuş gibi duydu ve sonunda kendi adamlarından oluşan küçük bir grubun onunla birlikte kampına dönmek için burada olduğunu anladı. Haberciyle bir şeyler konuştu ya da konuştuğunu sandı, çünkü haberci uzaklaştı ve atına binmesi için onu yalnız bıraktı.

Atına binmeden önce elini eyerin üzerine koydu ve bir an için gözlerini kapadı. Laurent onun kim olduğunu biliyordu ve yine de onunla . Laurent'ın bunu yapmasına hangi özlem ve kendini kandırma karışımının izin verdiğini merak etti.

Olanlar yüzünden hırpalanmış, morarmış ve ağrıyordu, tüm vücudu zonkluyordu. Hepsi bir araya geldiğinde, savaşta kendisine vurulan darbeleri şimdiye kadar hissetmemişti. Yakın dövüşün dengesiz fiziksel yorgunluğu üzerindeydi; hareket edemiyordu; düşünemiyordu.

Eğer bunu hayal ettiyse, bu tek, dehşet verici bir olaydı, her ne olursa olsun sona erecek olan bir maskeyi düşürme. Şiddet hem ceza hem de serbest bırakma olacaktı. Bunun yerine edip gideceğini; gerçeğin bilindiğini; acı verici bir şekilde özümsendiğini; göğsünü terk etmeyen bu ezici baskı olacağını asla hayal etmemişti.

Laurent gözlerindeki bastırılmış duyguyu bastırmıştı ve nefretten başka bir şey hissetmemesine rağmen kardeşinin katiliyle ittifak yapmaya katlanacaktı. O yapabildiyse Damen de yapabilirdi. Kişisel olmayan pazarlıklar yapabilir, kralların resmi diliyle konuşabilirdi.

Kaybın acısı anlamsızdı, çünkü Laurent hiçbir zaman onun olmamıştı. Bunu biliyordu. Aralarında büyüyen bu hassas şeyin hiçbir zaman var olma hakkı yoktu. Her zaman bir bitiş tarihi vardı, Damen'ın görevini yeniden üstlendiği an.

Şimdi bu adamlarla birlikte kendi kampına dönmek zorundaydı. Dönüş yolu kısaydı, ordularını ayıran mesafe yarım milden azdı. Görevini aklından çıkarmadan bunu başardı. Eğer canı yanıyorsa, bu uygun bir şeydi; bu sadece krallığın gereğiydi.

* * *

Hâlâ yapması gereken bir şey vardı.

Nihayet atından indiğinde, bir Akielon çadır kenti onun emriyle Veretian kentinin aynısı olarak yükselmişti. Eyerden indi ve dizginlerini bir askere devretti. Artık tamamen fiziksel olarak çok yorulmuştu ve bunu konsantrasyon çabası olarak hissediyordu. Kaslarındaki, kollarındaki ve bacaklarındaki titremeyi bir kenara bırakmak zorundaydı.

Kampın doğu tarafında, çarşaflar, bir palet, gözlerini kapatıp dinlenebileceği bir yer sunan kendi çadırı vardı. O girmedi. Aradı Nikandros onun yerine ordugâhın ortasına kurulmuş olan komuta çadırına gitti.

Artık geceydi ve çadırın girişi, bel hizasında turuncu renkte yanan meşale direkleriyle aydınlatılmıştı. İçeride, altı mangal masadan, girişe bakan sandalyeden, seyirci tahtından sıçrayan gölgeler oluşturuyordu.

Bir Veretian birliğine bu kadar yakın kamp kurmak bile adamları tedirgin etmişti.

Gereksiz devriyeleri ve tüm sinirleri tetikte dört nala koşan borazancıları vardı. Bir Veretian bir çakıl taşı atsa, tüm ordu harekete geçerdi.

Neden burada kamp kurduklarını henüz bilmiyorlardı; sadece onun emirlerine itaat etmişlerdi. Haberleri ilk Nikandros duyacaktı.

Theomedes'in ona Delpha'yı verdiği gün Nikandros'un duyduğu gururu hatırladı. Bu, bir toprak ya da taş ve harç ihsanından çok daha fazlasını ifade ediyordu. Nikandros babasının anısını onurlandırdığının bir kanıtıydı. Şimdi Damen soğukkanlı bir devlet adamlığıyla bunu ondan alacaktı.

Bekledi, şimdi Kral olmanın ne anlama geldiğine sırtını dönmedi. Laurent'tan vazgeçebilirse, bunu da yapabilirdi.

Nikandros çadıra geldi.

Ne teklif ne de fiyat hiç hoş değildi. Nikandros, bulamadığı anlayışı ararken acısını tamamen gizleyemiyordu. Damen ona baktı, eğilmeden ve gözünü kırpmadan. Çocukken birlikte oynamışlardı ama şimdi Nikandros Kral'ıyla yüzleşiyordu.

'Veretian Prensi'ne evimi vereceğim ve o bu savaşta sizin birincil müttefikiniz mi olacak?

"Evet.

"Peki kararını verdin mi?" "Verdim.

Damen, eski günlerde olduğu gibi aralarında bir eve dönüş olmasını umduğunu hatırlıyordu. Sanki bu tür bir dostluk devlet adamlığından sağ çıkabilirmiş gibi.

'Bizi birbirimize düşürmeye çalışıyor,' dedi Nikandros. 'Bu hesaplanmış bir şey.

Seni zayıflatmaya çalışıyor.'

Damen dedi ki, 'Biliyorum. Tıpkı onun gibi' dedi.

"Sonra-" Nikandros durdu ve hayal kırıklığı içinde arkasını döndü. 'Seni köle olarak tuttu. *Bizi* Charcy'de *bıraktı*.

"Bunun bir nedeni vardı. "Ama

ben bunu bilmemeliyim.

Laurent'ın onlara önerdiği malzeme ve adam listesi masanın üzerinde duruyordu. Damen'ın beklediğinden daha fazlaydı ama aynı zamanda sınırlıydı. Bu

Nikandros'un katkısı kabaca bu kadardı, belki de yanına bir kyros daha eklenmesine eşitti.

Delpha'ya değmezdi. Nikandros'un da Damen gibi bunu bildiğini görebiliyordu.

Elimden gelse bunu kolaylaştırırdım," dedi Damen.

Nikandros sözlerini kontrol altında tutarken sessizlik
oldu.

Damen, "Kimi kaybedeceğim?" dedi.

"Makedon," dedi Nikandros. 'Straton. Kuzeyli sancakbeyleri belki. Akielos'ta müttefiklerinizi daha az yardımsever, halktan insanları daha az misafirperver, hatta düşmanca bulacaksınız. Yürüyüş sırasında birliklerin uyumunda sorunlar yaşanacak ve savaşta daha fazla sorunla karşılaşacaksınız.

"Bana başka ne olduğunu söyle" dedi.

"Adamlar konuşacak," dedi Nikandros. Kelimeleri hoşnutsuzlukla itiyordu, 'Hakkında-' demek istemiyordu.

Damen, 'Hayır' dedi.

Ve sonra, sanki Nikandros'un elinde değilmiş gibi, 'En azından manşeti çıkarırsanız-' dedi.

"Hayır. Kalıyor. Gözlerini indirmeyi reddetti.

Nikandros döndü ve avuçlarını masanın üzerine koyarak ağırlığını oraya verdi. Damen, avuç içleri hâlâ masanın üzerinde olan Nikandros'un omuzlarındaki direnci görebiliyordu.

Damen acı dolu bir sessizlik içinde, "Ya sen?" dedi. Seni kaybedecek miyim?

Kendisine izin verdiği tek şey buydu. Yeterince kararlı bir sesle çıkmıştı ve kendini beklemeye ve başka bir şey söylememeye zorladı.

Nikandros, sanki kelimeler kendi iradesi dışında derinliklerinden çıkıyormuş gibi, "Ios'u istiyorum," dedi.

Damen bir nefes verdi. Birden Laurent'ın onları birbirlerine karşı fark etti. Nikandros'a oynuyordu. Bir şey vardı.
Nikandros'un sadakatinin ne kadar esneyebileceğini ve onu kopmaktan neyin alıkoyacağını bilmek tehlikeli bir uzmanlıktı. Laurent'ın
Odadaki varlığı neredeyse elle tutulur gibiydi.

"Beni dinle Damianos. Eğer öğütlerime değer verdiysen, dinle. O bizim tarafımızda değil. O bir Veretyalı ve ülkemize bir ordu getirecek.

"Amcasıyla savaşmak için. Bizimle savaşmak için değil.'

'Eğer biri ailenizi öldürürse, onlar ölene kadar rahat etmez.

Sözcükler kaldı. Laurent'ın çadırda kendisi için bu ittifakı sağlarkenki gözlerini hatırladı.

Nikandros başını sallıyordu. "Yoksa kardeşini öldürdüğün için seni gerçekten affettiğini mi düşünüyorsun?

"Hayır. Bunun için benden nefret ediyor. Bunu ürkmeden, kararlı bir şekilde söyledi. "Ama amcasından daha çok nefret ediyor. Bize ihtiyacı var. Bizim de ona ihtiyacımız var.

"O istedi diye beni evimden edecek kadar ona ihtiyacınız var mı?

"Evet," dedi Damen.

Nikandros'un bununla mücadele edişini izledi. Damen, "Bunu Akielos için yapıyorum," dedi.

Nikandros, 'Eğer yanılıyorsan Akielos diye biri yoktur,' dedi.

* * *

Çadırına dönerken birkaç askerle konuştu, kampın içinde ilerlerken bir iki kelime etti, on yedi yaşındaki ilk komutanlığından beri bu bir alışkanlıktı. Askerler o geçerken hazırola geçiyor ve o konuştuğunda sadece 'Yüce' diyorlardı. Bir kamp ateşinin etrafında oturup şarap içmeye, belden aşağı hikâyeler anlatmaya ve iğneleyici spekülasyonlar yapmaya benzemiyordu.

Jord ve Ravenel'deki diğer Veretialılar, Fortaine'deki abartılı çadırlarda ordusuna katılmaları için Laurent'a geri gönderilmişlerdi. Damen onların gittiğini görmemişti.

Ilık bir geceydi, yemek pişirmek ve ışık için ateş yakmaktan başka bir şeye gerek yoktu. Yolunu biliyordu çünkü Akielon kampının titiz hatlarını meşale ışığında bile takip etmek kolaydı. Eğitimli, disiplinli birlikler hızlı ve etkili bir şekilde çalışmış, silahlar temizlenmiş ve depolanmıştı. Ateşler yakıldı, sağlam çadır kazıkları yere çakıldı.

Çadırı düz beyaz brandadan yapılmıştı. Büyüklüğü ve girişinde silahlı duran iki muhafız dışında ayırt edilebilecek pek bir şey yoktu. Görevden onur duyarak hazırola geçtiler; bu durum yaşlı Aktis'ten çok genç muhafız Pallas'ta görülüyordu ama ikisinin de duruşundan belliydi. Damen, uygun olduğu üzere, geçerken kısa bir teşekkür işareti yaptı.

Çadırın kapağını kaldırdı ve arkasına yerleşmesine izin verdi.

Çadırın içi, sivri uçlu yağ mumlarıyla aydınlatılan sade bir açık alandı. Mahremiyet bir lütuf gibiydi. Kendini tutmak zorunda değildi,

Yorgunluğun ağırlığının onu dinlenmeye itmesine izin verebilirdi. Vücudu bunun için ağrıyordu. Tek istediği zırhını üzerinden çıkarmak ve gözlerini kapatmaktı.
Yalnızken Kral olmak zorunda değildi. Durdu ve buz kesti, içinden korkunç bir his geçti, mide bulantısına benzeyen bir dengesizlik.

Yalnız değildi.

Çırılçıplaktı, sert paletin dibindeydi, dolgun göğüsleri aşağıya doğru sarkıyordu, alnı yere değiyordu. Saray eğitimi almamıştı ve bu yüzden gergin olduğu gerçeğini tam olarak gizleyemiyordu. Sarı saçları, bir kuzey geleneği olan kırılgan bir tokayla yüzünden geriye doğru toplanmıştı.
Kadın
Belki on dokuz ya da yirmi yaşındaydı, vücudu onun için eğitilmiş ve hazırdı. Süssüz ahşap bir küvette bir banyo hazırlamıştı, böylece adam isterse küvetten ya da kadından faydalanabilirdi.

Nikandros'un ordusunda, arabalar ve erzaklarla birlikte arkadan gelen köleler olduğunu biliyordu. Akielos'a döndüğünde orada köleler olacağını biliyordu.

"," dediğini duydu, beceriksizce, bir köle için yanlış bir emirdi.

Bir zamanlar bunu bekler ve nasıl davranması bilirdi. Onun kuzeyli rustik becerilerinin cazibesini takdir eder ve bu gece olmasa bile sabah kesinlikle onunla yatardı. Nikandros onu tanıyordu ve kız da onun tipiydi. Nikandros'un en iyisiydi, bu açıktı; kişisel maiyetinden bir köle, hatta belki de en sevdiği, çünkü Damen onun konuğu ve kralıydı.

Ayağa kalktı. Konuşmadı. Boynunda bir tasma vardı, küçük bileklerinde de tıpkı onunkine benzeyen metal kelepçeler-

"Yüce," dedi sessizce. "Sorun nedir?

Tuhaf, kararsız bir nefes verdi. Nefesinin bir süredir dengesiz olduğunu, bedeninin de dengesiz olduğunu fark etti. Aralarındaki sessizlik çok uzun süredir devam ediyordu.

"Köle yok," dedi Damen. 'Bekçiye söyle. Başka kimseyi göndermeyin. Sefer boyunca bir emir subayı ya da bir yaver tarafından giydirileceğim.

'Emredersiniz, Yüce Efendimiz,' dedi, itaatkâr ve şaşkın bir şekilde ve bunu saklayarak ya da saklamaya çalışarak, yanakları kızarmış bir halde çadırın girişine doğru ilerliyordu.

"Bekle. Onu kampın içine çıplak gönderemezdi. "İşte," diyerek pelerinini çözdü ve kadının omuzlarına doladı. Pelerini hissetti. yanlışlığını, her protokole karşı gelmeyi. "Muhafızlar size eşlik edecek.

'Evet, Yüce' dedi, çünkü başka bir şey söyleyemezdi ve onu minnetle yalnız bıraktı.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM

İTTİFAKIN İLK ETKİSİ Nikandros'a düştükten sonra, sabahki duyuru daha az kişisel, ancak daha zordu ve daha büyük bir ölçekte yapılır.

Haberciler şafaktan önce kampları arasında dört nala gidip geliyorlardı. Bu duyurunun hazırlıkları, kamp gri ışıkta kıpırdanmadan önce geliştirilmişti. Bu tür toplantılar Laurent'ı tanımıyorsanız, her şeyin bu kadar hızlı gerçekleşmesi baş döndürücüydü.

Damen, Makedon'u komuta köşküne çağırdı ve ordusunun konuşma yapmak üzere önünde toplanmasını . Seyirci tahtına oturdu, yanında tek bir meşe koltuk boştu ve Nikandros ayakta duruyordu Arkasında. Ordunun, disiplinli sıralar halindeki bin beş yüz adamla birlikte yerlerini almalarını izledi. Damen'in görüşü tarlaların tamamına hakimdi, ordusu önünde iki blokluk bir düzende dizilmişti ve ortalarından Damen'in köşkünün altındaki tahtına giden açık bir yol vardı.

Damen'in tercihi Makedon'a tek başına bir şey söylemek değil, askerler gibi olacaklardan habersiz bir şekilde onu buraya toplamaktı. Bu bir riskti ve her yönüyle dikkatle yönetilmesi gerekiyordu. Çentikli Kuşaklı Makedon kuzeydeki en büyük taşra ordusunu elinde tutuyordu ve teknik olarak Nikandros'un emrinde bir sancak beyi olsa da kendi başına bir güçtü. Adamlarıyla birlikte öfkeyle ayrılırsa, Damen'in sefer şansını sona erdirebilirdi.

Damen, Veretian habercisi dörtnala kamplarına geri döndüğünde Makedon'un tepki verdiğini hissetti. Makedon tehlikeli derecede dengesizdi. Daha önce de krallara itaatsizlik etmişti. Daha birkaç hafta önce barış anlaşmasını bozmuş ve Vere'ye karşı kişisel bir saldırı başlatmıştı.

"Ekselansları, Laurent, Vere ve Acquitart Prensi," diye seslendi müjdeci *ve* Damen etrafındaki çadırda bulunan adamların daha da tepki verdiğini hissetti. Nikandros devam etti

Damen içindeki gerginliği hissedebilse de dış görünüşü değişmiyordu. Damen'ın kendi kalp atışları hızlandı, yine de yüzünü kişiselleştirmedi.

Prens prensle karşılaştığında uyulması gereken protokoller vardı. Birbirinizi şeffaf bir çadırda tek başınıza karşılamadınız. Ya da yere atılıp bir saray izleme odasında zincirler.

Akielon ve Veretya kraliyet ailesi en son altı yıl önce Marlas'ta, Naip Damen'in babası Kral Theomedes'e teslim olduğunda törenle bir araya gelmişti. Veretianlara olan saygısından dolayı Damen orada bulunmamıştı ama Veretian kraliyetinin babasının önünde diz çöktüğünü bilmenin verdiği memnuniyeti hatırlıyordu. Hoşuna gitmişti. Muhtemelen adamlarının bugün olanlardan hoşlanmadığı kadar ve aynı nedenlerle hoşuna gitmiştir, diye düşündü.

Veretian sancakları, başlarında Laurent olmak üzere, altışar sıralı ve otuz altışar uzunluğunda, alan boyunca akıyorlardı.

Damen meşe tahtında güçlü bir şekilde oturarak bekledi, kolları ve kalçaları Akielon tarzında çıplaktı, ordusu önünde tertemiz, hareketsiz sıralar halinde uzanıyordu.

Laurent'ın Vere'in kasaba ve köylerine yaptığı coşkulu girişler gibi değildi. Kimse bayılmıyor, alkışlamıyor ya da ayaklarına çiçek atmıyordu. Kamp sessizdi. Akielon askerleri onu izledi.

Saflarının ortasında, güneş ışığında işaretlenmiş, kendi zırhları ve bilenmiş bıçakları ve mızrak uçları parıldayan pavyona doğru; yakın zamanda öldürmek için kullanıldıktan sonra parlatılmış.

Ama saf, küstah zarafet aynıydı, parlak başı açıktı.

Üzerinde zırh ya da alnındaki altın halka dışında herhangi bir rütbe sembolü yoktu ama atından inip dizginleri bir hizmetkâra verdiğinde hiçbir çift göz başka bir yere bakmadı.

Damen ayağa kalktı.

Bütün çadır tepki gösterdi, adamlar ayakta durdular, yer değiştirdiler, gözlerini Kral'a diktiler. Laurent güzelce içeri girdi; varlığının neden olduğu tepkiden son derece habersiz görünüyordu. Sanki bir Akielon kampında rahatsız edilmeden yürümek onun hakkıymış gibi, kendisi için açılan patikadan aşağı indi. Damen'in adamları, bir adamın düşmanının evine girmesini izleyebileceği gibi onu izledi ve bunu engelleyemedi.

'Akielos'un kardeşi,' dedi Laurent.

Damen irkilmeden onun gözlerine baktı. Herkes Akielon dilinde yabancı ulusların prenslerinin birbirlerine şu şekilde hitap ettiklerini bilirdi

Kardeşçe.

'Vere'li kardeşimiz,' dedi Damen.

Laurent'ın maiyetini, giyimli hizmetkârları ve kimliği belirsiz birkaç adamı, Fortaine'den birkaç saray mensubunu yarı yarıya fark ediyordu. Laurent'ın Yüzbaşısı Enguerran'ı tanıdı. Son üç gün içinde taraf değiştirmiş olan Naip'in en sadık Meclis Üyesi Guion'u tanıdı.

Damen elini kaldırdı, avuç içi yukarı bakacak şekilde parmaklarını uzattı. Laurent kendi elini sakince kaldırıp Damen'in elinin üzerine koydu. Parmakları buluştu.

Çadırdaki her Akielon'un gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu. Yavaş yavaş ilerlediler. Laurent'ın parmakları kendi parmaklarının sonsuz derecede üzerinde duruyordu. Etrafındaki adamların ne olacağını anladıkları anı hissetti.

Kürsüye ulaştıklarında, yüzleri dışarıya dönük olarak oturdular, ikiz meşe koltuklar artık ikiz tahtlardı.

Şok; çadırdaki kadın ve erkeklerin üzerinde bir dalga gibi dolaştı; dışarıda, toplanmış asker saflarının üzerinde. Herkes Laurent ve Damen'in nerede oturduklarını görebiliyordu: yan yana.

Bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Bu bir rakip statüsüydü. Eşitliği ilan ediyordu.

Damen, gürültüyü bastıran berrak bir sesle, 'Bugün sizi buraya anlaşmamıza tanıklık etmeniz için çağırdık,' dedi. 'Bugün burada ittifakımızı kutluyoruz.
Tahtlarımıza saldırmaya çalışan bu sahtekârlara ve gaspçılara karşı uluslar.

Laurent sanki bu yer onun için yapılmış gibi yerleşti ve zamanki duruşunu ; bir önünde dimdik, ince kemikli bileği tahtın kolunda dengede duruyordu.

Öfke patlamaları, öfkeli , kılıçların kabzalarında eller vardı. Laurent bu durumdan pek de endişelenmiş görünmüyordu.

Akielon dilinde Laurent, 'Vere'de sevilen bir yol arkadaşına hediye vermek adettendir,' dedi. "Bu nedenle Vere, şimdi ve gelecek tüm günlerde ittifakımızın bir sembolü olarak bu hediyeyi Akielos'a sunuyor.
Parmaklarını kaldırdı. Veretialı bir hizmetkâr öne çıktı, uzattığı kollarının üzerinde bir tepsi gibi duran bir minder vardı.

Damen çadırın gözlerinin önünden kaybolduğunu hissetti.

Kendisini izleyen kadın ve erkekleri unuttu. Ordusunu ve generallerini isyandan uzak tutma ihtiyacını unuttu. Sadece hizmetkârın kürsüye doğru taşıdığı minderin üzerinde ne gördü.

Laurent'ın hediyesi altından yapılmış bir Veretian kırbacıydı.

Damen onu tanıdı. Altından oyma bir sapı vardı, tabanına belirgin bir şekilde yakut ya da lal taşı yerleştirilmişti ve büyük bir kedinin çenesinde tutuluyordu. Boynundaki tasmaya takılı uzun telkari zinciri ile aynı oymalara sahip terbiye çubuğunu hatırladı. Büyük kedi kendi evinin aslan sembolünü andırıyordu.

Laurent'ın elinin hafifçe çektiğini hatırlıyordu, çileden çıkmıştı, bundan daha fazlası vardı. Bacaklarının tekmelendiğini, ellerinin bağlandığını, direğin kalın tahtasının göğsüne dayandığını, kırbacın sırtına inmek üzere olduğunu hatırladı. Laurent'ın kendini karşı duvara yasladığını, omuzlarını oraya yerleştirdiğini, Damen'ın yüzündeki en ufak ifadeyi izlemek için kendini konumlandırdığını hatırladı.

Bakışları Laurent'a kaydı. Kızardığını biliyordu, kendi yanaklarındaki sıcaklığı hissedebiliyordu. Toplanan generallerin önünde, "*Ne yaptın sen?*" diyemezdi.

Çadırın dışında bir şeyler olmaya başlamıştı.

Veretian görevliler köşkün dışına eşit aralıklarla on süslü kırbaçlama bloğu yerleştiriyordu. On adam
Veretyalı bakıcılar tarafından atlarından tahıl çuvalları alındı, soyuldu ve bağlandı.

Çadırın içinde Akielon erkekleri ve kadınları birbirlerine soru sorarcasına bakıyor, bazıları da görmek için boyunlarını uzatıyordu.

Toplanan ordunun önünde, on esir bloklara doğru itildi, biraz tökezlediler, dengeleri tehlikeliydi, elleri arkadan bağlıydı.

"Bunlar Tarasis'in Akielon köyüne saldıran adamlar," dedi Laurent. "Onlar amcamın parayla tuttuğu, uluslarımız arasındaki barışı bozmak için halkınızı öldüren klan paralı askerleri.

Artık tüm çadırın dikkati onun üzerindeydi. Askerlerden subaylara, hatta generallere kadar tüm Akielonluların gözleri onun üzerindeydi. Özellikle Makedon ve askerleri Tarasis'teki yıkımı ilk elden görmüşlerdi.

"Kırbaç ve adamlar Vere'in Akielos'a armağanı," dedi Laurent ve sonra eriyen mavi gözlerini Damen'a çevirdi. İlk elli kırbaç benim sana hediyem.

İstese bile bunu durduramazdı. Köşkün atmosferi memnuniyet ve onayla doluydu. Adamları istiyor, takdir ediyor, Laurent'ı, adamların parçalanmasını emredebilen ve bunu gözünü kırpmadan izleyen bu altın genci takdir ediyordu.

Veretyalı kırbaç bloklarını toprağa çakıyor, sonra da ağırlığı taşıyıp taşımadıklarını test etmek için onları sarsıyorlardı.

Damen'in zihninin bir kısmı bu yeteneğin ne kadar mükemmel bir şekilde değerlendirildiğini, bunun ne kadar zarif bir ustalık olduğunu fark etti: Laurent bir eliyle ona ters bir darbe indiriyor, diğer eliyle de generallerini bir adamın köpeği çenesinin altından kaşıdığı gibi okşuyordu.

Damen kendi kendine, "Vere cömert biri," dediğini duydu.

"Ne de olsa," dedi Laurent bakışlarını onun üzerinde tutarak, "senin nelerden hoşlandığını hatırlıyorum. Soyulmuş adamlar bağlanmıştı.

Veretian idareciler yerlerini aldılar, her biri ellerinde birer kırbaçla bağlı mahkûmlardan birinin yanında duruyordu. Çağrı gitti. Damen kendini
Laurent'ın önünde on adamın canlı canlı derisinin yüzülmesini izleyeceğini anlayınca nabzı hızlandı.

Laurent sesini yükselterek, "Ayrıca," dedi, "Fortaine'in lütfu sizindir. Doktorları yaralılarınızla ilgilenecek. Depoları adamlarınızı besleyecek. Charcy'deki Akielon zaferi zor kazanıldı. Siz savaşırken Vere'in kazandığı her şey sizindir ve bunu hak ettiniz. Akielos'un gerçek Kralı'nın ya da halkının başına gelecek hiçbir sıkıntıdan çıkar sağlamayacağım.

Straton'u kaybedeceksin. Makedon'u *kaybedeceksin*, demişti Nikandros, ama Laurent'ın geleceğini ve tehlikeli bir şekilde her şeyi kontrol etmeye başlayacağını hesaba katmamıştı.

Çok uzun . Bir adamın korunmasız sırtına omuz ve kol gücüyle indirilen elli kırbaç, uzun süren bir girişimdi. Damen bütün bunları seyretmek zorunda kaldı. Laurent'a bakmadı. Laurent'ın, derisi yüzülen bir adamı izlerken o sonsuz mavi bakışlarını sonsuza dek dikebileceğini çok iyi biliyordu. Laurent'ın gözleri üzerindeyken kırbaçlanmanın nasıl bir his olduğunu tüm ayrıntılarıyla hatırlıyordu.

Kanlı ve posası , artık erkek olmayan adamlar kırbaçlama bloklarından kesildi. Bu da zaman aldı, çünkü birden fazla işleyici her bir adamı kaldırmak gerekiyordu ve hiç kimse hangi adamın baygın, hangisinin ölü olduğundan tam olarak emin değildi.

Damen, 'Bizim de kişisel bir hediyemiz var' dedi.

Çadırdakilerin gözleri ona çevrildi. Laurent'ın hediyesi açık bir isyanı önlemişti ama Akielos ile Vere arasında hâlâ bir çatlak vardı.

Dün gece, çadırın akşam karanlığında, bu hediyeyi çantasından çıkarmış ve ellerinde ağırlığını hissederek ona bakmıştı. Daha önce bir ya da iki kez bu anı düşünmüştü. En özel düşüncelerinde, bunun ikisinin baş başa kalmasıyla gerçekleştiğini hayal etmişti. Bu şekilde, özel olanın alenileştiği ve acı verdiği şekilde hayal etmemişti. Laurent'ın en önemli şeylerde can yakma yeteneği onda yoktu.

Ulusları arasındaki ittifakı sağlamlaştırma sırası ondaydı. Ve bunu yapmanın tek bir yolu vardı.

"Buradaki herkes bizi köle olarak tuttuğunu biliyor," dedi Damen. Bunu çadırda toplanan herkesin duyabileceği kadar yüksek sesle söyledi. 'Bileğimizde senin kelepçeni taşıyoruz. Ama bugün Vere Prensi bizimle eşit olduğunu kanıtlayacak.

Eliyle işaret etti ve adamlarından biri öne çıktı. Hâlâ beze . Dışarıdan bir değişiklik olmasa da Laurent'taki ani gerginliği hissetti.

Damen dedi ki, 'Bir keresinde sen istemiştin.

Silahtar bezi geri çekerek altın bir manşeti ortaya çıkardı. Laurent'taki gerginliği görmekten çok hissetti. Bu manşet, hiç kuşkusuz, Laurent'ın Damen'ın giydiği, dün gece bir demirci tarafından Laurent'ın daha ince bileğine göre değiştirilmiş.

Damen, 'Benim için giy' dedi.

Bir an için Laurent'ın bunu yapmayacağını düşündü. Ama herkesin içinde Laurent'ın reddetme şansı yoktu.

Laurent elini uzattı. Sonra avuçlarını açarak bekledi, gözleri Damen'inkilerle buluşmak için kalktı.

Laurent, "Bana giydir." dedi.

Çadırdaki her çift göz onun üzerindeydi. Damen, Laurent'ın bileğini avucunun içine aldı. Kumaşın bağını çözmesi ve kolunu geriye itmesi gerekecekti.

Çadırdaki Akielon'ların yiyip bitiren bakışlarını hissedebiliyordu, kırbaçlanmaya olduğu kadar buna da açlardı. Damen'in Vere'de köleleştirildiği söylentileri kampta ateş gibi yayılmıştı. Veretian Prensi'nin bir saray yatak kölesinin altın manşetini taktığını görmek şok ediciydi, samimiydi, Damen'ın sahipliğinin bir sembolüydü.

Damen kelepçeyi kaldırdığında sert, kavisli kenarını . Laurent'ın mavi gözleri soğuktu ama Damen'ın başparmağının altında Laurent'ın nabzı atıyordu.

Tavşan hızlı.

"Benim tahtım senin tahtına," dedi Damen. Kumaşı geriye doğru itti. Laurent'ın şimdiye kadar içinde gösterdiğinden çok daha fazla çıplak teni tüm çadıra sergileniyordu. "Krallığımı yeniden kazanmama yardım et, ben de seni Vere Kralı olarak göreyim. Damen kelepçeyi Laurent'ın sol bileğine taktı.

"Bana seni hatırlatan bir hediye taktığım için çok mutluyum," dedi Laurent. Kelepçe yerine kilitlendi. Bileğini geri çekmedi, öylece bıraktı. tahtın kolunda, bağcıklar açık ve altın manşet tam görünümde.

Sıra boyunca kornalar çalındı ve ikramlar getirildi. Şimdi yapılması gereken tek şey Damen'in karşılama töreninin geri kalanına katlanması ve sonunda anlaşmayı imzalamasıydı.

Disiplinli bir koreografi eşliğinde bir dizi gösteri dövüşü yapıldı. Laurent kibar bir dikkatle izledi ve bunun altında muhtemelen gerçek bir dikkat vardı, çünkü Akielon dövüş tekniklerini kataloglamak ona uygun olurdu.

Damen, Makedon'un vurdumduymaz bir yüz ifadesiyle onları izlediğini görebiliyordu.

Makedon'un karşısında Vannes içecek bir şeyler alıyordu. Vannes, Vaskian İmparatoriçesi'nin tamamen kadınlardan oluşan sarayında Naip'in Elçisi olarak görev yapmıştı ve leoparlarıyla erkekleri spor olsun diye parçaladığı söylenirdi.

Laurent'ın güneye doğru yolculukları boyunca Vaskian klanlarıyla yaptığı hassas anlaşmaları düşündü.

"Vannes'ı senin tarafına çeken şeyin ne olduğunu bana söyleyecek misin?" dedi. Laurent dedi ki, 'Bu bir sır değil. O benim ilk üyem olacak

Konsey.'

"Ya Guion?

"Oğullarını tehdit ettim. Bunu ciddiye aldı. Onlardan birini çoktan öldürmüştüm.

Makedon tahtlara yaklaşıyordu.

Makedon öne çıkarken bir beklenti havası vardı, çadırdaki adamlar onun ne yapacağını görmek için yer değiştiriyordu. Makedon'un Veretyalılara duyduğu nefret iyi biliniyordu. Laurent açık bir isyanın önüne geçmiş olsa bile, Makedon bir Veretya prensinin liderliğini kabul etmeyecekti. Makedon Damen'i selamladı, sonra Laurent'a saygı göstermeden ayağa kalktı. Akielon'un koreografisini yaptığı dövüşlere kısa bir süre baktı, sonra gözleri yavaşça ve kibirle Laurent'ın üzerinde gezindi.

"Eğer bu gerçekten eşitler arasında bir ittifaksa," dedi Makedon,

"Veretian savaşının bir gösterisini göremememiz ne yazık.

Şu anda biriyle görüşüyorsun ve bunun farkında bile değilsin, diye düşündü Damen. Laurent dikkatini Makedon'dan ayırmadı.

"Ya da bir yarışma," dedi Makedon. "Akielon'a karşı Veretian.

"Leydi Vannes'ı düelloya mı davet ediyorsunuz?" dedi Laurent.

Mavi gözler kahverengiyle buluştu. Laurent tahtta rahattı ve Damen, Makedon'un ne gördüğünün fazlasıyla farkındaydı: yaşının yarısından daha küçük bir genç; savaştan kaçan bir prens; tembel, iç mekan zarafetine sahip bir saray mensubu.

Makedon gözlerini Laurent'ın üzerinden yavaşça geçirerek, "Kralımızın sahada bir ünü var," dedi. "Neden ikiniz arasında bir gösteri dövüşü olmasın?

"Ama biz kardeş gibiyiz. Laurent gülümsedi. Damen, Laurent'ın Parmak uçları onunkilere değdi; parmakları birbirinin içine kaydı. Laurent'ın her şeyi tek bir sert tiksinti çekirdeği halinde bastırdığını uzun deneyimlerinden biliyordu.

Haberciler belgeyi getirdiler, kâğıt üzerine mürekkeple, iki dilde yazılmıştı, biri diğerinin üstünde olmayacak şekilde yan yana duruyordu. Basitçe ifade edilmişti. Bitmez tükenmez maddeler ve alt maddeler içermiyordu. Kısa bir deklarasyondu: Vere ve Akielos, gaspçılarına karşı birleşmiş, dostluk ve ortak amaç için ittifak kurmuşlardı.

O . Laurent . *Damianos V* ve *Laurent R,* büyük bir L ile.

"Harikulade birlikteliğimize," dedi Laurent.

Sonra iş bitmiş, Laurent ayağa kalkmış, Veretialılar da mavi sancaklarıyla uzun bir alay halinde alandan ayrılmışlardı.

* * *

Ve Akielonlar da dışarı çıkıyordu, subaylar, generaller, azledilmiş köleler, Nikandros'la yalnız kalana kadar, gözleri onun üzerinde, öfkeli ve eski bir dostun tüm düz bilgisiyle.

Nikandros, "Ona Delpha'yı sen verdin,"

dedi. 'Değildi-'

"Yatak hediyesi mi?" dedi

Nikandros. "Çok ileri gidiyorsun.

"mi? Ianestra'yı hatırlıyorum. Ve Ianora'yı,' dedi Nikandros. "Ve Eunides'in kızı. Ve köydeki kız Kyra-'

'Bu kadar yeter. Bu konu hakkında konuşmayacağım. Gözlerini başka tarafa çevirmiş, önündeki kadehe dikmişti ve bir süre sonra kadehi kaldırdı. Şaraptan ilk yudumunu aldı. Bu bir hataydı.

'Konuşmana gerek yok, *onu gördüm,*' dedi Nikandros. 'Ne gördüğün umurumda değil. Düşündüğün gibi değil.

Nikandros, 'Bence o güzel ve elde edilemez biri, hayatın boyunca hiç reddedilmedin,' dedi. 'Akielos'u bir kadınla evlendirdin. çünkü Vere Prensi'nin mavi gözleri ve sarı saçları var. Ve sonra, korkunç bir sesle, 'Akielos daha kaç kez acı çekmek zorunda kalacak, çünkü sen kendi-'

"Bu *kadar yeter* dedim Nikandros.

Damen öfkeliydi, camı parmaklarının altında parçalamak istiyordu. Camın acısının onu kesmesine izin vermek için.

'Bir an için benim ... ... yapacağımı mı düşünüyorsun? Hiçbir şey,' dedi, 'benim için Akielos'tan daha önemli değil.

O Vere Prensi! Akielos onun umurunda değil! Ona sahip olma düşüncesinin seni etkilemediğini mi söylüyorsun? Gözlerini aç, Damianos!'

Damen tahttan kalktı ve köşkün geniş açık ağzına doğru ilerledi. Veretian kampına doğru engelsiz bir manzaraya sahipti. Laurent ve maiyeti kampın içinde kaybolmuştu Veretian çadırlarından oluşan zarif kamp hala ona bakıyordu ve her bir ipek flama dalgalanıyordu.

Onu istiyorsun. Bu çok doğal. Nereus'un bahçesindeki heykellerden birine benziyor ve senin rütbende bir prens. Senden hoşlanmıyor ama Hoşlanmamanın da kendine göre bir çekiciliği olabilir,' dedi Nikandros. 'Öyleyse yat onunla. Merakını tatmin et. Sonra, bir sarışına binmenin diğerine binmek gibi olduğunu gördüğünde, yoluna devam et.

Sessizlik bir an çok uzun sürdü.

Nikandrosun tepkisini arkasında hissetti. Gözlerini kadehten ayırmadı. Bunları kelimelere dökmeye hiç niyeti yoktu. *Ona bir köle olduğumu söyledim, o da bana inanmış gibi yaptı. Onu öptüm. Hizmetçilerine beni yatağına getirmelerini söyledi. Birlikte geçirdiğimiz son geceydi ve kendini bana verdi. Tüm bunlar olurken kardeşini öldüren adamın ben olduğumu biliyordu.*

Döndüğünde Nikandros'un yüz ifadesi korkunçtu.

"Demek gerçekten de bir yatak hediyesiydi.

"*Evet,* onunla yattım," dedi Damen. "Bir geceydi. Tüm gece boyunca neredeyse hiç rahatlamadı. Onu istediğimi itiraf etmeliyim. Ama o Vere Prensi ve ben de Akielos Kralıyım. Bu siyasi bir ittifak. O buna duygusuz yaklaşıyor. Ben de öyle.'

Nikandros, "Onun güzel, zeki ve soğuk olduğunu duymak beni rahatlatıyor mu sanıyorsun?" dedi.

Bütün nefesinin kesildiğini . Nikandros geldiğinden beri, Nikandros'un ona farklı bir uyarıda bulunduğu Ios'taki yaz gecesi hakkında konuşmamışlardı.

"Aynı şey değil.

"Laurent Jokaste değil

mi?

"Ben ona güvenen adam değilim." dedi. "O

zaman Damianos değilsin.

'Haklısın,' dedi. 'Damianos senin uyarılarına kulak asmadığı için Akielos'ta öldü.

Nikandros'un sözlerini hatırladı. *Kastor her zaman tahtı hak ettiğine inanmıştı. Senin ondan aldığını.* Ve kendi cevabı, "*O bana zarar vermez. Biz bir aileyiz*.

Nikandros, 'Öyleyse şimdi onlara kulak ver,' dedi.

"Biliyorum. Biliyorum,' dedi Damen, onun kim olduğunu ve bunun ona sahip olamayacağım anlamına geldiğini biliyorum.

Hayır. Dinle Damianos. Körü körüne güveniyorsunuz. Dünyayı mutlak olarak görüyorsun

-Eğer birinin düşman olduğuna inanıyorsanız, hiçbir şey sizi savaşmak için silahlanmaktan alıkoyamaz. Ama sevginizi verdiğinizde. . . Bir adama sadakatinizi verdiğinizde, ona olan inancınız sarsılmaz olur. Son nefesinize kadar onun için savaşırsınız, ona karşı söylenen hiçbir sözü duymazsınız ve onun mızrağı böğrünüzdeyken mezara gidersiniz.

"Peki sen çok mu farklısın?" dedi Damen. 'Benimle ne anlama geldiğini biliyorum. Eğer yanılırsam her şeyini kaybedeceğini biliyorum.

Nikandros onun bakışlarını tuttu, sonra bir nefes verdi ve elini yüzünde gezdirerek kısa bir süre masaj yaptı. *"Vere Prensi*" dedi. O zaman

Damen'a tekrar baktı, kalkık kaşlarının altından yan gözle bir bakıştı bu ve bir an için yine talaşın üzerinde, erkeklerin posttan hedeflerinin altı metre uzağına düşen mızrakları fırlatan çocuklar oldular.

"Düşünebiliyor musun," dedi Nikandros, "baban bilseydi ne derdi?

'Evet,' dedi Damen. "Köydeki hangi kızın adı Kyra'ydı?

Hepsi öyleydi. Damianos. Ona güvenemezsin.'

"Bunu biliyorum. Şarabını bitirdi. Dışarıda gün ışığına saatler kalmıştı ve yapılacak işler vardı. 'Onunla bir sabah geçirdin ve beni uyarıyorsun. Bekle,' dedi Damen, 'onunla tam bir gün geçirene kadar.

"Yani zamanla iyileştiğini mi söylüyorsunuz?" "Tam olarak değil," dedi Damen.

OceanofPDF.com

ALTINCI BÖLÜM

TZORLUK, hemen yola çıkamamalarıdır.

Damen, şimdiye kadar çok fazla pratik yapmış olduğundan, bölünmüş bir birlikle çalışmaya alışkın olmalıydı. Ama bu küçük bir paralı asker grubu değildi, her iki tarafta da dengesiz generaller tarafından yönetilen, geleneksel düşman olan iki güçlü kuvvet vardı.

Makedon ilk resmi görüşmeleri için ağzı olarak Fortaine'e geldi. Damen dinleyici salonunda gergin bir şekilde Laurent'ın gelişini beklerken buldu kendini. Damen, Laurent'ın ilk danışmanı Vannes ve Yüzbaşı Enguerran'la birlikte içeri girişini izledi. Açıkçası bunun görünmez iğnelemelerle dolu bir sabah mı yoksa herkesin ağzını açık bırakacak bir dizi inanılmaz açıklama mı olacağından emin değildi.

Aslında, kişisel olmayan ve profesyonelceydi. Laurent titizdi, odaklanmıştı ve tamamen Akielonca konuşuyordu. Vannes ve Enguerran bu dili daha az biliyordu ve Laurent tartışmalarda başı çekiyor, falanks gibi Akielonca kelimeleri sanki Damen'den öğrenmemiş gibi kullanıyordu. Haftalar öncesine göre daha sakin ve akıcı bir izlenim veriyordu. Kelime ararken kaşlarının çatılması, "Nasıl denir-?" ve "Ne zaman-?" soruları artık yoktu.

Akielon kampına dönerlerken Nikandros, "Dilimizi bu kadar iyi konuşması onun için büyük şans," dedi.

Damen, 'Onunla ilgili hiçbir şeyin şansla ilgisi yok,' dedi.

Yalnız kaldığında çadırından dışarı baktı. Yayılan tarlalar huzurlu görünüyordu ama yakında ordular harekete geçecekti. Ufkun kırmızı çizgisi yaklaşacaktı, yükselen toprak şimdiye kadar bildiği her şeyi içeriyordu. Gözleriyle onu takip etti ve işi bittiğinde manzaradan uzaklaştı. Rengârenk ipeklerin esintiyle havalandığı ve ara sıra kahkaha ya da nağme seslerinin tarlanın yayvan çimenleri boyunca taşındığı, yeni filizlenmekte olan Veretian kampına bakmadı.

Kamplarının ayrı tutulması konusunda anlaştılar. Akielons, Veretya çadırlarının flamaları ve ipekleriyle tarlalarda kurulmaya başladığını görünce

ve çok renkli paneller, küçümsüyorlardı. Bu yeni, ipeksi müttefiklerle birlikte savaşmak istemiyorlardı. Bu açıdan, Laurent'ın yokluğu Charcy tam bir felaketti. İlk gerçek taktiksel yanlış adımıydı ve hepsi hâlâ toparlanmaya çalışıyordu.

Veretyalılar da farklı bir şekilde küçümsüyorlardı. Akielonlar Piçlerle arkadaşlık eden ve yarı çıplak dolaşan barbarlar. Kamplarının kenarlarında konuşulanları, alaycı seslenişleri, alayları ve sataşmaları duyuyordu. Pallas yanlarından geçerken Lazar kurt ıslığı çaldı.

Ve bu, daha belirgin söylentilerden, erkekler arasındaki mırıltılardan, Nikandros'un sıcak yaz akşamında 'Bir köle alın' demesine neden olan yan spekülasyonlardan önceydi.

Damen, 'Hayır' dedi.

Kendini işe ve fiziksel egzersize verdi. Gün boyunca kendini lojistik ve planlamaya, bir seferi kolaylaştıracak taktiksel zemin çalışmalarına verdi. Rotalar çizdi. İkmal hatları kurdu. Talimleri yönetti. Geceleri kamptan tek başına ayrılıyor ve etrafında kimse olmadığında kılıcını çıkarıp
Terden sırılsıklam olmuştu, ta ki kılıcını kaldıramayıp sadece ayakta durana kadar, kasları titriyordu, kılıcının ucu yere dönüktü.

Yatağa yalnız giderdi. Kendisi soyunur ve sulanırdı ve bu ufak tefek işleri samimiyet kurmadan yapmaları için sadece hizmetkârlarını kullanırdı.

Kendi kendine, istediği şeyin bu olduğunu söyledi. Laurent ile aralarında bir iş ilişkisi vardı. Artık dostluk yoktu.
-Ama bu hiçbir zaman mümkün olmamıştı. Laurent'a ülkesini göstermenin aptalca bir hayal olmayacağını biliyordu; Laurent'ın İos'taki mermer balkona yaslanıp denize bakan serin havada onu selamlamak için döndüğünü, gözlerinin manzaranın ihtişamıyla parladığını.

O yüzden çalıştı. Yapılacak işler vardı. O bir akış gönderdi dönüşünü duyurmak için anavatanının kyroi'sine mektup yazdı. Yakında kendi ülkesindeki desteğinin başlangıçtaki boyutunu öğrenecek ve kendisine zafer kazandıracak rotaları ve ilerlemeleri belirlemeye başlayabilecekti.

Üç saatlik tek başına silah taliminden sonra çadırına geldi, vücudu terden sırılsıklamdı ve tüm kölelerini azlettiği için bu ter vücut süvari erleri tarafından . Onun yerine mektup yazmak için oturdu. Mektuplar Etrafındaki mumlar alçaktan titriyordu ama olması gereken şey için yeterli ışık vardı.

Bitti. Tanıdıklarına gönderdiği kişisel mektupları kendi eliyle yazdı. Başına gelenlerin ayrıntılarını hiçbirine anlatmadı.

Akşam tarlalarının karşısında Jord, Lazar ve Prens'in Muhafızları'nın diğer üyeleri Veretian kampında bir yerlerde yeni rejime göre çalışıyorlardı. Aimeric'in evi olan kalede kalan Jord'u düşündü. Jord*'un* şöyle dediğini hatırlıyordu*: "Kardeşinin katili için yayıldığını öğrenmenin nasıl bir his olduğunu hiç merak ettin mi? Sanırım böyle hissederdim.*

Son mektubunu tamamladığını gördüğünde, bir ordunun sessiz gece hareketliliğiyle baş başa, çadırındaki tüm alanı dolduran boş saatlerin sessizliği vardı.

Kastor'a sadece tek bir mesaj gönderdi: Ben geldim. O habercinin gidişini izlemedi.

Ailenize güvenmek saflık değildir.

Bunu bir keresinde söylemişti.

* * *

Guion, Aimeric'in kan kaybından öldüğü odaya çok benzeyen bir odadaydı, ancak Guion'un oğluna fiziksel olarak çok az benzerliği vardı. Orada
cilalı buklelerinden ya da inatçı, uzun kirpikli bakışlarından eser yoktu. Guion kırklı yaşlarının sonunda, kapalı bir vücuda sahip bir adamdı. Damen'ı gördüğünde Guion, Naip'i selamladığı gibi selamladı: derinden, içtenlikle.

"Majesteleri," dedi Guion.

"Ve böylece taraf değiştirmiş oldun.

Damen ona hoşnutsuzlukla baktı. Damen'ın anlayabildiği kadarıyla Guion herhangi bir tutuklama altında değildi. Kaleyi serbestçe yönetiyordu ve artık güç Laurent'ın adamlarının elinde olsa bile, birçok bakımdan hâlâ kalenin önde gelen kişisiydi. Guion, Laurent'la nasıl bir pazarlık yapmış olursa olsun, işbirliğinin karşılığında çok şey almıştı.

" sürü oğlum var," dedi Guion, "ama arz sonsuz değil.

Damen, Guion kaçmak istiyorsa seçeneklerinin sınırlı olduğunu düşünüyordu. Naip bağışlayıcı bir adam değildi. Guion'un cezasını çekmekten başka çaresi yoktu.

Akielons güler yüzle odasına girdi. Asıl sıkıcı olan, bu değişikliğe uyum sağlamış gibi görünmesiydi - dairelerinin lüksü, yaptığı hiçbir şeyin sonuçsuz kalmaması.

Charcy'de ölen adamları düşündü ve sonra çadırdaki masaya ağırlığını vermiş, elini omzuna atmış, yüzü gösterdiği son gerçek ifadeyle bembeyaz olmuş Laurent'ı düşündü.

Damen buraya Naip'in planları hakkında bilgi edinmek için gelmişti ama dudaklarında tek bir soru vardı.

"Laurent'i Charcy'de kim incitti? Sen

miydin?' 'Sana söylemedi mi?

Damen çadırdaki o geceden beri Laurent'la yalnız konuşmamıştı. "O arkadaşlarına ihanet etmez.

Bu bir sır değil. Onu Charcy'ye giderken yakaladım. Fortaine'e getirildi ve orada serbest bırakılması için benimle pazarlık yaptı. Onunla anlaşmaya vardığımızda, bir süre hücrelerde tutsak olarak kalmış ve omzundan küçük bir kaza geçirmişti. Asıl kayıp Govart'tı. Prens onun kafasına büyük bir darbe indirdi. Bir gün sonra doktorlara ve yatakçılara lanet ederek öldü.

"Govart'ı," dedi Damen, "Laurent ile aynı hücreye mi koydunuz?

"Evet. Guion ellerini iki yana açtı. 'Tıpkı ülkenizdeki darbenin gerçekleşmesine yardım ettiğim gibi. Şimdi, elbette, tahtınızı geri kazanmak için benim tanıklığıma ihtiyacınız var. Bu politikadır. Prens bunu anlıyor. Bu yüzden sizinle müttefik oldu. Guion gülümsedi. "Majesteleri.

Damen buraya kendi adamlarından öğrenemediği şeyleri Guion'dan öğrenmek için geldiğinden çok sakin bir şekilde konuşuyordu.

"Naip benim kim olduğumu biliyor muydu?

'Eğer , sizi Vere'e göndermesi onun açısından oldukça yanlış bir hesaplamaydı, değil mi?

"Evet," dedi Damen. Gözlerini Guion'dan ayırmadı. Kanın yükselişini ve Guion'un yanaklarının morarmasını izledi.

"Eğer Naip senin kim olduğunu biliyorsa," dedi Guion, "o zaman Vere'e vardığında Prens'in seni tanıyacağını ve bir gaf yapmaya kışkırtılacağını umuyordu. Ya öyle ya da Prens'in seni yatağına almasını istiyordu. O zaman yaptıklarının farkına varmak onu öldürecekti. Böyle bir şey olmadığı için ne kadar şanslısın,' dedi Guion.

Guion'a baktı, birdenbire ikili konuşmaktan ve ikili oynamaktan bıkmıştı.

'Tahtı Prensinize emanet edeceğinize dair kutsal bir görev yemini ettiniz. Bunun yerine güç için, kişisel kazanç için ona sırtını döndün. Bu sana ne kazandırdı?'

İlk kez Guion'un yüz ifadesinde gerçek bir şeyin titreştiğini gördü.

"Oğlumu öldürdü," dedi Guion.

"Oğlunu öldürdün," dedi Damen, "onu Naip'in yoluna attığında.

* * *

Damen'in bölünmüş bir birlikle olan tecrübesi, neye bakması gerektiğini zaten bildiği anlamına geliyordu: yiyeceklerin kaybolması; bir ya da diğer gruba gönderilen silahların yönünün değiştirilmesi; kamptaki günlük işler için gerekli malzemelerin kaybolması. Arles'dan Ravenel'e giderken bunların hepsiyle başa çıkmıştı.

Makedon'la başa çıkamamıştı. Makedon, Fortaine'den birliklerine sağlanan ekstra tayınları kabul etmeyi reddettiğinde ilk raunt geldi. Akielonların şımartılmaya ihtiyacı yoktu. Eğer Veretialılar bu ekstra yiyeceklerle şımarmak istiyorlarsa, bunu yapabilirlerdi.

Damen cevap vermek için ağzını açamadan Laurent kendi birlikleri arasındaki erzakları da aynı şekilde değiştireceğini, böylece bir eşitsizlik olmayacağını duyurdu. Aslında her iki birlikteki askerlerden yüzbaşılara ve krallara herkes aynı payı alacaktı ve bu pay Makedon tarafından belirlenecekti. Makedon bu payın ne olacağını onlara şimdi bildirecek miydi?

İkinci raunt Akielon kampında çıkan çatışmaydı: burnu kanayan bir Akielon, kolu kırılan bir Veretian ve Makedon gülümseyerek bunun dostça bir rekabetten öte bir şey olmadığını söylüyordu. Sadece bir korkak rekabetten korkardı.

Laurent'a söyledi. Laurent şu andan itibaren bir Akielon'a vuran her Veretian'ın idam edileceğini söyledi. Akielonların onuruna güvendiğini söyledi. Karşılık vermesine izin verilmeyen bir adama ancak bir korkak vurur.

Bir yaban domuzunun gökyüzünün sonsuz maviliğiyle başa çıkmaya çalışmasını izlemek gibiydi.

Damen, Laurent'ın iradesine boyun eğmeye zorlanmanın nasıl bir duygu olduğunu hatırlıyordu. Laurent hiçbir zaman erkeklerin kendisine itaat etmesini sağlamak için güç kullanmaya ihtiyaç duymamıştı, tıpkı elde etmek için erkeklerin kendisini sevmesine ihtiyaç duymadığı gibi. Laurent'ın istediği oluyordu, çünkü erkekler ona karşı koymaya çalıştıklarında, tatlı bir manevrayla bunu başaramadıklarını görüyorlardı.

Ve gerçekten de, sadece Akielonlar muhalif bir şekilde mırıldandılar. Laurent'ın adamları ittifakı yutmuştu. Aslında Laurent'ın adamlarının şu anda Prensleri hakkında konuşmaları, daha önce onun hakkında konuştuklarından pek de farklı değildi: soğuk, buz gibi, ama şimdi kardeşinin katiliyle yatacak kadar soğuktu.

Nikandros, 'Bağlılık yemini geleneksel şekilde yapılmalı,' dedi. 'Sancaktarlar için bir gece ziyafeti, törensel sporlar, göstermelik dövüşler ve okton. Marlas'ta toplanıyoruz. Nikandros kum tepsisine bir jeton daha sıkıştırdı.

'Güçlü bir konum,' diyordu Makedon. 'Kalenin kendisi neredeyse zapt edilemez. Duvarları hiç aşılmadı, sadece teslim oldu.

Kimse Laurent'a bakmıyordu. Baksalar da fark . Yüzü hiçbir şey göstermiyordu.

"Marlas, Fortaine'den farklı olmayan büyük ölçekli bir savunma kalesidir.

Nikandros daha sonra Laurent'a şöyle dedi. 'Hem bizim hem de sizin adamlarınızı barındıracak kadar büyük, içinde sağlam barakalar var. Oraya vardığımızda potansiyelini göreceksin.

Laurent, "Daha önce de orada bulundum," dedi.

Nikandros, 'O halde bölgeyi biliyorsunuz,' dedi. "Bu işimizi kolaylaştırır.

"Evet," dedi Laurent.

Daha sonra Damen kılıcını kampın kenarlarına götürerek alıştırma yaptı, ağaçların arasında tercih ettiği açıklığı buldu ve her gece yaptığı bir dizi alıştırmaya başladı.

Burada yeteneklerinin önünde hiçbir engel yoktu. Kendini zorlayabilir, vurabilir, dönebilir, kendini daha hızlı zorlayabilirdi. Sıcak gecede teni hızla terlemeye . Her şeyi ete bağlayan durmak bilmeyen hareketler, eylem ve tepki için kendini daha da zorladı.

Hissettiği her şeyi fiziksel olana, dövüş taklidine döktü. Bundan . Durmak bilmeyen bir baskı gibi hissediyordu. Ona yaklaştıkça daha da güçleniyordu.

Marlas'ta, bitişik dairelerde kalacaklar ve akşamları ikiz tahtlardan Akielon sancaktarlarını kabul edecekler miydi?

Ne istediğini bilmiyordu. Nikandros altı yıl önce Damen'in kardeşini öldürdüğü yere gideceklerini söylediğinde Laurent'ın ona bakmasını.

Batıda bir ses duydu.

Nefes nefese durdu. Ter içindeyken sesi tekrar duydu, hafif boğuk bir kahkaha, ardından ıslık ve gümbürtü, alaylar, alçak bir inilti. Tehlikeyi hemen fark etti: fırlatılan bir mızrak. Yine de kahkahalar bir düşman gözcüsü için fazla dikkatsiz, fazla gürültülüydü. Bir saldırı değildi. Ordu disiplinini bozan küçük bir grup, geceleyin avlanmak ya da ormanda buluşmak için gizlice dışarı çıkmıştı. Askerlerinin bundan daha disiplinli olduğunu düşünmüştü.

Araştırmaya gitti, sessizce, dikkatle, bir dizi karanlık ağaç gövdesinin yanından geçti. İçini bir suçluluk duygusu kapladı: Sokağa çıkma yasağını çiğneyen bu adamların Krallarının ortaya çıkıp kendilerini bizzat uyarmasını beklemeyeceklerini biliyordu. Kralın varlığının işledikleri suçla gülünç derecede orantısız olduğunu düşündü.

Açıklığa ulaşana kadar.

Beş Akielon askerinden oluşan bir grup gerçekten de mızrak atma alıştırması yapmak üzere kamptan ayrılmıştı. Kamptan bir demet mızrak ve tahta bir hedef getirmişlerdi. Mızraklar kolayca ulaşabilecekleri bir yerde duruyordu. Hedef ise bir ağacın gövdesine yaslanmıştı. Toprağa saplanmış bir işaretten sırayla atıyorlardı. İçlerinden biri hedefte yerini alıyor ve mızrağını kaldırıyordu.

Solgun, dehşetin ötesinde korkuyla kaskatı kesilmiş, tahta hedef tahtasının üzerinde el ve ayak bileklerinden bağlanmış bir çocuk vardı. Yırtık, yarı bağcıksız gömleğinden çocuğun bir Veretian olduğu ve on sekiz ya da daha genç olduğu anlaşılıyordu.

On dokuz yaşındaydı; açık kahverengi saçları karmakarışıktı, derisinde tek gözünü kapatan bir çürük vardı.

Ona birkaç mızrak fırlatılmıştı bile. Hedeften iğne gibi saplanmışlardı. Bir tanesi koluyla yan tarafı arasındaki boşluktan çıkmıştı.

Biri kafasının soluna. Çocuğun gözleri cam gibiydi ve kendini hareketsiz tutuyordu. Mızrakların sayısından ve konumlarından, bu yarışmanın amacının çocuğa isabet ettirmeden mümkün olduğunca yakınına atmak olduğu anlaşılıyordu. Fırlatan kolunu geri çekti.

Damen mızrağı fırlatanın kolunun dönmesini, mızrağın gevşemesini ve saf yayına başlamasını sadece durup izleyebildi - çocuğun ölümüne neden olacak bir yanlış fırlatmaya neden olma ihtimaline karşı müdahale edemedi. Mızrak havayı yardı ve tam olarak hedeflendiği yere, çocuğun bacaklarının arasına, etinin hemen altına isabet etti. Mızrak hedeften dışarı çıkmış, acayip bir şekilde iffetsizleşmişti. Kahkahalar kabadayıydı.

"Peki sıradaki kim atacak?" dedi Damen.

Mızrağı fırlatan döndü, alaycı ifadesi şaşkınlık ve inançsızlığa bıraktı. Beşi de durdu ve kendilerini

yere.

"Durun," dedi Damen, "olduğunuzu sandığınız adamlar gibi.

Kızgındı. Ayakta duran adamlar belki de bunu fark etmemişlerdi. Onun yavaşça öne çıkışını ya da sesindeki sakin tonu bilmiyorlardı.

"Söyle bana," dedi, "burada ne yapıyorsun?

"Okton için alıştırma yapıyoruz," dedi bir ses ve Damen onlara baktı ama kimin konuştuğunu göremedi. Her kimse, bunu söyledikten sonra solgunlaşmıştı çünkü hepsi solgun ve gergin görünüyordu.

Kendilerini Makedon'un adamları olarak gösteren çentikli kemerleri takıyorlardı; her öldürme için bir çentik. Yaptıkları şey için Makedon'dan onay almayı bile beklemiş olabilirlerdi. Duruşlarında tedirgin bir beklenti vardı, sanki Krallarının tepkisinden emin değillerdi ve övülebileceklerini ya da hiçbir uyarı almadan serbest .

'Bir daha konuşma' dedi.

Çocuğun yanına gitti. Çocuğun gömleğinin kolu bir mızrak tarafından ağaca saplanmıştı. Kafası ikinci bir mızrağın sıyırdığı yerden kanıyordu. Damen yaklaştıkça çocuğun gözlerinin dehşet içinde karardığını gördü ve öfke damarlarında asit gibi dolaştı. Elini çocuğun bacakları arasındaki mızrağın etrafına sardı.
bacaklarından çekip çıkardı. Sonra başındaki mızrağı ve gömleğinin kolunu sıkan mızrağı çıkardı. Çocuğun iplerini kesmek için kılıcını çekmek zorunda kaldı ve metalin sesiyle çocuğun nefesi yükseldi ve tuhaflaştı.

Çocuk fena halde yara bere içindeydi ve ipler kesildiğinde kendi ağırlığının altında duramıyordu. Damen onu yere indirdi. Ona atış taliminden daha fazlası yapılmıştı. Ona dayaktan daha fazlası yapılmıştı. Sol bileğinin etrafına demir bir kelepçe takmışlardı, tıpkı Laurent'ınkinin etrafındaki altın gibi. Damen midesini bulandıran bir duyguyla bu çocuğa tam olarak ne yapıldığını ve neden yapıldığını biliyordu.

Çocuk Akielonca bilmiyordu. Ne olduğu ya da güvende olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Damen onunla Veretya dilinde, yavaş ve sakinleştirici kelimelerle konuşmaya başladı ve bir süre sonra çocuğun buğulu gözleri anlamaya benzer bir şeyle ona odaklandı.

Çocuk, 'Prens'e söyle, ben karşılık vermedim' dedi.

Damen döndü ve adamlardan birine kararlı bir sesle, 'Makedon'u getirin. Şimdi.

Adam gitti. Damen tek dizinin üzerine çöküp yerdeki çocuğa tekrar hitap ederken diğer dördü olduğu yerde durdu. Damen yumuşak, alçak bir sesle onu konuşturmaya devam etti. Diğer adamlar izlemedi çünkü bir kralın yüzüne bakmalarına izin verilmeyecek kadar düşük rütbeliydiler. Gözlerini kaçırdılar.

Makedon yalnız gelmedi. İki düzine adamı onunla birlikte geldi. Sonra Nikandros iki düzine adamıyla geldi. Sonra bir meşale taşıyıcıları seli, loş açıklığı turuncu ışığa ve sıçrayan alevlere dönüştürdü. Nikandros'un yüzündeki acımasız ifade, Makedon ve adamlarının bir karşı ağırlığa ihtiyacı olabileceği için burada olduğunu gösteriyordu.

Damen, 'Askerleriniz barışı bozdu' dedi.

"İdam edilecekler. Makedon bunu kanlar içindeki Veretyalı çocuğa üstünkörü bir bakış attıktan sonra söyledi. "Kemerin şerefini lekelediler.

Bu gerçekti. Makedon Veretyalıları sevmezdi. Adamlarının önünde kendilerini küçük düşürmelerinden hoşlanmazdı. Makedon, Veretianların ahlaki üstünlüğünün kokusunu istemiyordu. Damen onda bunu görebiliyordu, tıpkı Makedon'un saldırıdan, adamlarının davranışlarından ve Kralı tarafından hesaba çekilmekten dolayı Veretyalıları suçladığını görebildiği gibi.

Turuncu meşale ışığı acımasızdı. Beş adamdan ikisi çırpındı ve baygın halde açıklıktan çıkarıldı. Diğerleri, Veretyalı çocuğu bağlayan sert lifli ipin parçalarıyla birbirine bağlanmıştı.

Damen Nikandros'a, "Çocuğu kampımıza geri götür," dedi, çünkü Akielon askerleri kanlar içinde, yara bere içindeki çocuğu geri götürürse neler olacağını çok iyi biliyordu. 'Veretyalı hekim Paschal'ı çağır. Sonra da Vere Prensi'ne burada neler olduğunu anlat. Keskin bir itaat baş sallaması. Nikandros çocuk ve meşalelerin bir kısmıyla birlikte oradan ayrıldı.

Damen dedi ki, 'Geri kalanınız kovuldu. Sen değil' dedi.

Işık azaldı ve ses de, açıklığın gece havasında Makedon'la yalnız kalana kadar ağaçların arasında kayboldu.

'Kuzeyli Makedon,' dedi Damen. 'Sen babamın arkadaşıydın. Neredeyse yirmi yıl boyunca onunla birlikte savaştın. Bu benim için çok şey ifade ediyor. Ona olan sadakatinize saygı duyuyorum, tıpkı gücünüze saygı duyduğum ve adamlarınıza ihtiyaç duyduğum gibi. Ama askerlerin bir daha bir Veretian'a zarar verirse, kılıcın ucunda benimle yüzleşeceksin.

Makedon gözlerini saklamak için başını eğerek, "Yüce," dedi.

Nikandros kampa döndüğünde, 'Makedon'la ince bir çizgide yürüyorsun,' dedi.

Damen, 'Benimle ince bir çizgide yürüyor,' dedi.

'O bir gelenekçi ve sizi gerçek Kral olarak destekliyor, ancak sadece bir yere kadar zorlanacaktır.

"İttiren ben değilim.

Emekli olmadı. Kendini kampındaki çadıra götürdü. Veretialı çocukla ilgileniliyordu. Oradaki muhafızları da kovdu ve dışarıda doktorun gelmesini bekledi.

Geceleri kamp sessiz ve karanlıktı ama bu çadırın dışında yanan bir meşale vardı ve batıdaki Veretian kampının ışıklarını görebiliyordu. Kendi varlığının tuhaflığının farkındaydı -bir kral, efendisini bekleyen bir tazı gibi çadırın dışında bekliyordu- ama Paschal çadırdan çıkınca hızla ileri atıldı.

"Majesteleri," dedi Paschal şaşkınlıkla.

"O nasıl? Bunu tuhaf bir sessizlik içinde, meşalelerin ışığında Paschal'a bakarak söyledi.

"Morarma, kırık bir kaburga," dedi Paschal.

"Şok. "Hayır, demek istediğim-

Sözünü kesti. Uzun bir süre sonra Paschal yavaşça, "O iyi," dedi. Bıçak yarası temizdi. Çok kan kaybetmiş ama kalıcı bir hasar yok. Çabuk iyileşti.'

"Teşekkür ," dedi Damen. Kendisinin devam ettiğini duydu, 'Beklemiyorum-' Durdu. "Güveninize ihanet ettiğimi ve kim olduğum konusunda size yalan söylediğimi biliyorum. Bunun için beni affetmeni beklemiyorum.

Kelimelerin uyumsuzluğunu hissedebiliyor, aralarında garip bir şekilde düşüyordu. Kendini garip hissediyordu, nefes alış verişi sığlaşmıştı.

"Yarın ata binebilecek mi?" "Marlas'a mı

demek istiyorsun?" dedi Paschal.

Bir duraklama oldu.

Paschal, 'Hepimiz gerekeni yapıyoruz,' dedi.

Damen hiçbir şey söylemedi. Paschal bir süre sonra devam etti.

'Sen de kendini hazırlamalısın. Naibin planlarıyla ancak Akielos'un derinliklerinde yüzleşebileceksiniz.

Teninin üzerinden serin bir gece esintisi geçti. "Guion, Naibin Akielos'ta ne yapmayı planladığını bilmediğini iddia etti.

Paschal sabit kahverengi gözleriyle ona baktı.

"Her Veretian, Naibin Akielos'ta ne yapmayı planladığını bilir."
"Neymiş o?
"Kural," dedi Paschal.

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM

Vere ve Akielos'un İLK ASKERİ koalisyonu, Makedon'un adamlarının infazından sonra sabah Fortaine'den yola çıktı. Orada çok birkaç sorunla karşılaşmış, halkın öldürülmesi askerlerin morali için iyi olmuştur.

Makedon'un morali için hiç de iyi olmamışlardı. Damen generalin kendini eyere bırakışını, sonra da dizginleri sertçe çekişini izledi. Makedon'un adamları kırmızı pelerinleriyle bir sıra oluşturmuş, kolun yarısı boyunca uzanıyordu.

Kornalar çaldı. Sancaklar yükseldi. Müjdeciler yerlerini aldılar. Akielon habercisi sağda, Veretian habercisi solda, sancakları aynı yükseklikte olacak şekilde dikkatlice eşleştirildi. Veretya habercisinin adı Hendric'ti ve çok güçlü kolları vardı, çünkü sancaklar ağırdı.

Damen ve Laurent yan bineceklerdi. de atı daha iyi değildi. İkisi de daha pahalı zırhlara sahip değildi. Damen daha uzun boyluydu ama bu konuda yapılacak bir şey yoktu, demişti Hendric anlaşılmaz bir ifadeyle. Damen, Hendric'in Laurent'la ortak bir yönü olduğunu öğreniyordu; şaka yaptığını anlamak hiç de kolay değildi.

Atını Laurent'ınkinin yanına, sütunun başına getirdi. Bu onların birlikteliğinin bir simgesiydi, Prens ve Kral yan , dostça at . Gözlerini yoldan ayırmadı.

'Marlas'ta bitişik odalarda kalacağız,' dedi Damen. "Protokol böyle.

"Elbette," dedi Laurent, gözleri yine yoldaydı.

Laurent hiçbir sıkıntı belirtisi göstermedi ve omzuna hiçbir şey olmamış gibi eyerde dimdik oturdu. Generallerle hoş bir şekilde konuşuyor, hatta Nikandros onunla konuştuğu zaman Nikandros'a cevap olarak hoş bir konuşma yapıyordu.

"Umarım yaralı çocuk sağ salim size dönmüştür.

"Teşekkür , Paschal'la birlikte döndü," dedi Laurent.

Merhem için mi? Damen söylemek için ağzını açtı ama söylemedi.

Marlas bir gün sürecek bir yolculuktu ve iyi bir tempo tutturmuşlardı. Havada sesler yükseliyordu; önde askerler, atlılar, arkada hizmetkârlar ve köleler. Kol yaklaştığında kuşlar havalandı, bir keçi sürüsü tepenin yamacından kaçtı.

Nikandros'un askerleri tarafından yönetilen ve bir Akielon işaret kulesi tarafından denetlenen küçük kontrol noktasına vardıklarında öğleden sonraydı. Atlarını sürdüler.

Diğer taraftaki manzara da farklı görünmüyordu; ilkbaharın cömert yağmurlarıyla yeşermiş, geçtikleri için kenarları çürümüş, zengin çimen tarlaları. Bir sonraki anda kornalar çaldı, aynı anda hem muzaffer hem de yalnız, saf ses gökyüzü ve geniş açıklık tarafından emildi etraflarındaki manzara.

Nikandros, "Evine hoş geldin," dedi.

Akielos. Akielon havasından bir nefes çekti. Aylardır süren tutsaklığı boyunca bu anı düşünmüştü. Yanındaki Laurent'a bakmaktan kendini alamadı, Laurent'ın duruşu ve ifadesi rahattı.

Köylerin ilkinden geçtiler. Sınıra bu kadar yakın olan büyük çiftliklerin ilkel taştan dış duvarları vardı ve bazıları doğaçlama kaleler gibiydi, gözetleme yerleri ya da iyi denenmiş savunma sistemleri vardı. Ordunun geçişi sürpriz olmayacaktı ve Damen ülkesinin insanlarının buna çeşitli şekillerde tepki vermesine hazırdı.

Delpha'nın sadece altı yıl önce bir Akielon eyaleti haline geldiğini ve ondan önce, tüm yaşamları boyunca bu erkek ve kadınların Vere vatandaşı olduklarını unutmuştu.

Sessiz yüzler, kadınlar, erkekler, çocuklar, kapı aralıklarında, tentelerin altında toplanmış, ordu geçerken bir arada duruyorlardı.

Gergin ve korkmuş bir halde, altı yıldır burada dalgalanan ilk Veretian bayraklarını izlemek için evlerinden çıkmışlardı. İçlerinden biri sopalarla kaba bir yıldız patlaması yapmıştı. Bir çocuk, gördüğü resimdeki gibi onu havaya kaldırdı.

Laurent*, yıldızlı bayrağın burada, sınırda bir anlamı olduğunu* söylemişti.

Laurent hiçbir şey söylemedi, sırtı dik bir şekilde kolun başında ilerliyordu. Veret dili, gelenekleri ve bağlılıklarıyla sınırda küçük geçimlerini sağlayan halkını tanımıyordu. Bu eyaleti tamamen kontrol eden Akielon ordusuyla birlikte at sürüyordu. Bakışlarını

Damen da öyle, her adımda varacakları yerin sonsuz baskısını hissediyordu.

* * *

Tam olarak nasıl göründüğünü hatırlıyordu ve bu yüzden
İlk başta fark etti: kırık mızraklardan oluşan orman yok olmuştu ve toprakta oyulmuş çukurlar, çalkalanmış çamurda yüzüstü yatan adamlar yoktu.

Marlas şimdi tatlı bir yaz havasında, yumuşak havada bir ileri bir geri hareket eden bir ot ve kır çiçekleri yığınıydı. Orada burada bir böcek vızıldıyordu, uykulu bir ses. Bir yusufçuk dalıp dalıp çıkıyordu. Atları uzun otlardan geçerek ilerliyordu. Geniş yola katıldılar, güneş ışığı yollarını aydınlatıyordu.

Kolları tarlalardan geçerken Damen kendini olanlara dair bir iz ararken buldu. Hiçbir şey yoktu. Kimse bundan bahsetmemişti. Kimse *"Buradaydı"* demedi. Yaklaştıkça daha da kötüleşti, sanki savaşın tek kanıtı göğsündeki histi.

Ve sonra kalenin kendisi göründü.

Marlas her zaman güzel olmuştu. Yüksek siperleri ve mazgalları olan, zarif kemerleriyle yeşil alanlara hükmeden, görkemli tarzda bir Veretian kalesiydi.

Uzaktan bakıldığında hâlâ öyle görünüyordu. Veretian mimarisinin bir taslağıydı, oyma, telkari yaldız ve dekoratif çini ile bantlanmış yüksek açık galerilerden oluşan bir iç mekan vaat ediyordu.

Damen birden zafer törenlerinin yapıldığı günü, duvar halılarının kesilmesini, bayrakların parçalanmasını hatırladı.

Akielonlar kapılara yığılmıştı, kadınlı erkekli insanlar bir
geri dönen Krallarını bir anlığına görebildiler. Akielon askerleri iç avluyu doldurmuştu ve her noktadan kırmızı üzerine altın aslanlı Akielon sancakları asılıydı.

Damen avluya baktı. Korkuluklar kırılmış ve yeniden şekillendirilmişti. Taş işçiliği . Taşın kendisi yeni binalarda kullanılmak üzere taşınmış, görkemli çatılar ve kuleler Akielon tarzında düzleştirilmişti.

Damen kendi kendine, Veretian süslemelerini savurgan bulduğunu söyledi. Arles'da gözleri rahatlamak için yalvarmıştı; her gün düz bir duvar görmeyi dilemişti. Şimdi tek görebildiği, fayansları sökülmüş boş zemin, yıkık tavan, çıplak, acı verici bir şekilde soyulmuş taştı.

Laurent atından indi ve Nikandros'a karşılama için teşekkür . Kusursuz bir düzen içinde sıralanmış Akielon askerlerinin yanından geçti.

İçeride, kale halkı heyecanlı ve gururlu bir şekilde Krallarıyla tanışmak ve onlara hizmet etmek için toplandı. Damen ve Laurent, burada geçirdikleri süre boyunca kendilerine hizmet edecek olan hane halkı görevlilerine birlikte takdim edildiler. İlk oda grubundan ikinci oda grubuna geçtiler, köşeyi döndüler ve izleme salonuna geldiler.

Koridorda iki düzine köle sıralanmıştı.

İki sıra halinde dizilmişlerdi, alınları yere değecek şekilde secde etmişlerdi. Hepsi erkekti, yaşları belki on dokuz ile yirmi beş arasında değişiyordu, farklı bakışları ve farklı renkleri vardı, gözleri ve dudakları boyayla vurgulanmıştı. Yanlarında Kölelerin Bekçisi durmuş bekliyordu.

Nikandros kaşlarını çattı. "Kral köle istemediğini çoktan belli etti.

"Bu köleler Kralımızın misafiri Vere Prensi'nin kullanımı için temin edilmiştir. Kölelerin Bekçisi Kolnas saygıyla eğildi. Laurent öne doğru yürüdü.

"Bunu sevdim," dedi Laurent.

Köleler kuzey tarzında giyinmişlerdi, yakalarındaki halkadan geçen ve çok az şey örten hafif tüllü ipekler giymişlerdi. Laurent soldan üçüncü köleyi işaret ediyordu, başı öne eğik, esmer biriydi.

"Mükemmel bir seçim," dedi Kolnas. "Isander, bir adım öne çık.

Isander zeytin tenliydi ve bir geyik yavrusu kadar kıvraktı, koyu renk saçları ve gözleri vardı: Akielon rengindeydi. Bunu Nikandros ve Damen'le paylaşıyordu. Damen'den daha gençti, on dokuz ya da yirmi yaşlarındaydı. Erkekti, ya Veretian geleneklerine saygıdan ya da Laurent'ın varsayılan tercihlerine uymak için. Nikandros'un en iyisine benziyordu, diye düşündü Damen. Herhalde nadiren konuklara veriliyordu. Hayır; yeniydi, yatağı yoktu. Nikandros kraliyet ailesine asla bir kölenin İlk Gecesi'nden daha azını sunmazdı.

Damen kaşlarını çattı. Isander seçilmenin onuruyla derinden kızarıyordu. Utangaç bir tavırla ayağa kalktı ve diğerlerinin önünde bir vücut boyu diz çökerek, Laurent'ın önünde gösterişli bir şekilde duramayacak kadar iyi eğitilmiş bir saray kölesinin tüm tatlı zarafetiyle kendini sundu.

Kolnas, 'Bu akşam İlk Gecesi için onu hazırlayıp size getireceğiz,' dedi.

"İlk Gece mi?" dedi Laurent.

Kolnas, 'Köleler zevk sanatları konusunda eğitilirler, ancak İlk Gecelerine kadar başka biriyle yatmazlar,' dedi. 'Burada kraliyet sarayında kullanılan aynı katı, klasik eğitimi kullanıyoruz. Beceriler talimatlarla öğrenilir ve dolaylı yöntemlerle pratik edilir. Köle tamamen dokunulmamış olarak kalır, Yüce'nin ilk kullanımı için saf tutulur.

Laurent'ın gözleri Damen'ınkilere kaydı.

"Bir yatak kölesine nasıl komuta edileceğini hiç öğrenemedim," dedi Laurent. "Öğret bana.

Kolnas, 'Veretçe konuşamıyorlar, Majesteleri,' diye açıkladı. 'Akielon dilinde, düz hitap şeklini kullanmak uygundur. Herhangi bir hizmet eylemini emretmek bir köleyi onurlandırmaktır. Hizmet ne kadar kişisel olursa, onur da o kadar büyük olur.

"Gerçekten mi? Buraya gel,' dedi Laurent.

Isander ikinci kez ayağa kalktı, tekrar yere düşmeden önce cesaret edebildiği kadar yaklaşırken vücudunda hafif bir titreme vardı, yanakları parlaktı
Kırmızı. İlgiden biraz sersemlemiş görünüyordu. Laurent botunun ucunu uzattı.

"Öp onu," dedi. Gözleri Damen'ın üzerindeydi.

Botu çok güzel dönmüştü, giysileri uzun yolculuktan sonra bile tertemizdi. Isander önce parmak ucunu, sonra da ayak bileğini öptü. Damen, eğer sandalet giyiyor olsaydı derisinin burada olacağını düşündü. Sonra, bir an için
Isander tarifsiz bir cesaretle eğildi ve yanağını Laurent'ın baldırındaki botun derisine sürttü, bu olağanüstü bir samimiyetin ve memnun etme arzusunun .

"Aferin oğlum," dedi Laurent, Isander'in koyu renk buklelerini okşamak için uzanırken, Isander'in gözleri kapandı ve yüzü kızardı.

Kolnas seçtiklerinin beğenilmesinden memnun bir şekilde başını salladı. Damen, Laurent'ın hoş karşılandığını hissetmesi için büyük çaba harcayan kale halkının da bundan memnun olduğunu görebiliyordu. Düşünmüşlerdi ki
Veretian kültürü ve Veretian uygulamaları hakkında yoğun bir düşünceye sahipti. Tüm köleler son derece çekiciydi ve hepsi erkekti, böylece Prens Veretian geleneklerine karşı gelmeden yatakta kullanmak.

Anlamsızdı. Burada iki düzine köle vardı, Laurent'ın hayatında kaç kez seks yaptığı ise herhalde bir elin parmaklarını geçmezdi. Laurent yirmi dört genç adamı sürükleyerek

hiçbir şey yapmadan oturmak için. Veretian kıyafetlerinin bağlarını bile çözemezlerdi.

"Bana hamamda da hizmet edebilir mi?" dedi Laurent.

Kolnas, "Ve bu akşam sancak beyleri için düzenlenen ziyafette, eğer sizi memnun edecekse, Majesteleri," dedi.

"Bu beni memnun ediyor," dedi Laurent.

* * *

Evin böyle hissettirmemesi gerekiyordu.

Yanındakiler onu geleneksel giysilerle sardılar. Beline ve omzuna kumaş, bir ucundan tutup döndürerek çekerek insanın üzerinden türden bir tören Akielon giysisiydi. Ayakları için sandaletler ve başı için defne getirdiler, o bunun için hareketsiz dururken sessizce ritüel hareketleri gerçekleştirdiler. Onunla konuşmaları ya da ona bakmaları uygun değildi.

Yüceltilmiş. Rahatsızlıklarını, kendilerini küçük düşürme ihtiyaçlarını hissedebiliyordu; kraliyete bu tür bir yakınlık ancak kölelerin aşırı itaatkârlığına izin veriyordu.

Köleleri göndermişti. Onları kampta gönderdiği gibi göndermişti ve süitinin sessizliğinde durup sipahilerini bekledikten sonra.

Laurent'ın, kendisinden tek bir duvarla ayrılan bitişik süitte kaldığını biliyordu. Damen Kral'ın odasındaydı; bir kale inşa eden her lord, Kral'ın oraya uğrayacağını umarak bu odayı yaptırırdı. Ancak Marlas'ın eski lordunun iyimserliği bile iki kraliyet ailesinin liderlerinin aynı anda ziyaret edeceği fikrine kadar uzanmamıştı. Kraliyetlerini korumak için Laurent o duvarın ötesinde, Kraliçe'nin odasındaydı.

Isander muhtemelen onunla ilgileniyor, bağcıklar için elinden geleni yapıyordu.

Laurent'ın binici derisinin boynunun arkasındaki bağları çözüp deliklerinden geçirmesi gerekecekti. Ya da Laurent Isander'i hamama götürüp orada soyunduracaktı. Isander bu görev için seçildiği için gururla kızarırdı. *Bana katıl.* Damen onun

Eller yumruk şeklinde kıvrılır.

Aklını siyasi meselelere çevirdi. O ve Laurent şimdi kuzeydeki küçük eyalet liderleriyle salonda buluşacaklardı.

Şarap ve ziyafet ve Nikandros'un sancaktarları birer birer gelip ant içerek ordularının saflarını kabartıyorlardı.

Son defne yaprağı da yerleştirilip, son kumaş parçası da yerine sarıldıktan sonra Damen sipahileriyle birlikte salona doğru ilerledi.

Erkekler ve kadınlar kanepelere, dağınık alçak masaların arasına ya da alçak, minderli banklara uzanmışlardı. Makedon eğilmiş, soyulmuş bir dilim portakal seçiyordu. Pallas, yakışıklı subay-şampiyon, rahat bir tavırla yaslanmıştı.
duruşu onun aristokrat kanını yansıtıyordu. Straton eteklerini yukarı kaldırmış ve bacaklarını kanepeye çekerek bileklerinden çaprazlamıştı. Rütbesi ya da makamı burada bulunmaya hak kazandıran herkes toplanmıştı ve yemin etmek için bir araya gelen her kuzeyli ile birlikte salon tıklım tıklım dolmuştu.

Orada bulunan Veretialılar çoğunlukla dik duruyor, küçük gruplar halinde beceriksizce ayakta duruyor, bir ya da iki tanesi bir koltuğun kenarına tünüyordu.

Ve salonun her yerinde köleler vardı.

Kalça giysili köleler küçük tabaklarda lezzetler taşıyordu. Köleler, uzanmış Akielon misafirlerini dokuma palmiye yapraklarıyla yelpazeledi. Bir erkek köle bir
Akielonlu bir asilzade için sığ bir şarap kadehi. Bir köle parmaklarıyla gül suyu dolu bir kâse uzattı ve Akielonlu bir kadın köleye bakmadan parmaklarını suya daldırdı. Bir kitharanın koparılmış tellerini duydu ve kapılardan geçmeden önce bir kölenin dansının ölçülü adımlarını bir anlığına gördü.

Damen içeri girdiğinde salon sessizliğe gömüldü.

Vere'de olduğu gibi trompet çalınmadı ya da müjdeci anonsu yapılmadı. Sadece içeri girdi ve herkes yere yattı.
Konuklar koltuklarından kalktı, sonra alınları taşa değecek şekilde yere düştü. Köleler midelerine gitti. Akielos'ta krallar statülerini yükseltmezlerdi. Kendilerini alçaltmak etrafındakilere kalmıştı.

Laurent ayağa kalkmadı. Kalkması gerekmiyordu. Sadece uzandığı kanepeden salonun secdeye seyretti. Kolunu kanepenin arkalığına sarkıtmış, bacağını yukarı çekerek zarif bir şekilde örtülmüş kalçasının kavisini ortaya çıkarmıştı. Parmakları sallanıyordu. İpek dizlerine dolanmıştı.

Isander secdeye kapanmış, Laurent'ın rahatça sarkan parmak uçlarından bir santim uzakta, kıvrak vücudu . Vaskian erkek giysisine benzeyen kısa bir giysi giymişti. Yakası ona ikinci bir deri gibi uyuyordu. Laurent rahat bir şekilde oturuyor, vücudunun her çizgisi kanepenin üzerinde zevkle

düzenleniyordu.

Damen sessizliğin içinde ilerlemeye başladı. İkiz koltukları yan yanaydı.

Laurent hoş bir sesle, "Kardeşim," dedi.

Salondaki herkesin gözü onun üzerindeydi. Bakışlarını, yetersiz beslenmiş meraklarını hissetti. *Mırıltıları* duydu -*gerçekten o, Damianos, yaşıyor ve burada*- ona bakan, bileğindeki altın kelepçeye bakan, Veretian giysileri içindeki Laurent'a bir
Veretian Prensi'nin egzotik *süsü*. Ve bunun altında asla yüksek sesle konuşulmayan spekülasyon.

Laurent bu durum karşısında son derece dürüsttü, davranışları kusursuzdu, köleyi kullanması bile kusursuz bir görgü kuralıydı. Akielos'ta bir misafirin konukseverliğinden yararlanması ev sahibini memnun ederdi. Ve kraliyet ailesinin köle edinmesi Akielon halkını memnun ederdi; bu bir erkeklik ve güç göstergesiydi ve büyük bir gurur vesilesiydi.

Damen oturmuş, yanındaki Laurent'farkındaydı. Bu açıdan salonun tarafını görebiliyordu, eğilmiş başlardan oluşan bir deniz. Eliyle salonun secdeden kalkmasını işaret etti. Mesos'lu Barieus'u gördü,
Makedon'dan sonraki ilk sancak beyi, kırk yaşlarında, siyah saçlı ve sakallı bir adamdı. Altı yüz adamıyla Marlas'a gelmiş olan Charonlu Aratos'u gördü. Itysli Euandros, küçük bir okçu grubuyla birlikte salonun arka tarafında kollarını göğsünde kavuşturmuş duruyordu.

Delpha'nın sancaktarları. Şimdiye kadar Kastor'un babamız Kralı öldürdüğüne dair kanıtları görmüşsünüzdür. Gaspçı Vere Naibi ile olan ittifakını biliyorsunuz. Şu anda bile, Vekil'in Ios'ta konuşlanmış birlikleri var.
Akielos'u al. Bu gece, bizim ve müttefikimiz Vere'li Laurent'in yanında onlarla savaşacağınıza dair söz vermenizi istiyoruz.

Huzursuz bir duraklama oldu. Makedon ve Straton Ravenel'de ona biat etmişlerdi ama bu Laurent'la ittifakından önceydi. Bu adamlardan Laurent ve Vere'i ilk görüşte kabul etmeleri isteniyordu, savaştan bir nesilden daha az bir süre sonra.

Barieus öne çıktı. "Vere'in Akielos üzerinde gereksiz bir etkisi olmadığına dair güvence istiyorum.

Yersiz etki. "Açık konuşun.

"Vere Prensi'nin senin sevgilin olduğunu söylüyorlar.

Sessizlik. Babasının sarayında kimse bu şekilde konuşmaya cesaret edemezdi. Bu savaş lordlarının istikrarsızlığının, Vere'e duydukları nefretin ve yeni yeni istikrarsızlaşan kendi konumunun bir işaretiydi. Bu soru karşısında öfkesi yükseldi.

"Yatağımıza kimi aldığımız sizi ilgilendirmez.

'Kralımız Vere'i yatağına alırsa, bu bizi ilgilendirir,' dedi Barieus.

'Onlara aramızda gerçekten ne olduğunu anlatayım mı? İstiyorlar ki Biliyorum,' dedi Laurent.

Laurent kolunun manşetini çözmeye başladı, bağları deliklerden geçirdi, sonra bileğinin ince alt kısmını ortaya çıkarmak için kumaşı açtı -Ve sonra köle manşetinin kusursuz altın rengi.

Damen salonda şok edici bir uğultunun dolaştığını, fesat akıntısını hissetti. Vere Prensi'nin bir Akielon köle manşeti taktığını duymak onu görmekten farklıydı. Skandal çok büyüktü, altın manşet Akielon kraliyet ailesinin sahipliğinin bir sembolüydü.

Laurent bileğini zarifçe kanepenin kıvrımlı koluna , açık kol, bağcıkları sarkan narin, açık bir gömlek yakasını andırıyordu.

Laurent Akielon dilinde konuşarak, "Soruyu yeterince açık anlatabildim mi?" dedi. "Öz kardeşimi öldüren adamla yatıp yatmadığımı mı soruyorsunuz?

Laurent köle kelepçesini hiç umursamadan takıyordu. Onun bir sahibi yoktu.

Duruşundaki aristokrat kibir bunu söylüyordu. Laurent her zaman dokunulmazlık gibi temel bir niteliğe sahip olmuştu. Her zaman kusursuz bir zarafet sergilemişti.

Uzanmış kanepede, yontulmuş profili ve mermer çipli gözleri bir heykelinkiler gibiydi. Birinin onu becermesine izin vereceği fikri imkânsızdı.

Barieus, 'Bir adamın kardeşinin katiliyle yatması için buz gibi olması gerekir' dedi.

"O zaman cevabını aldın," dedi Laurent.

Laurent'ın bakışlarının Barieus'un bakışlarını tuttuğu bir sessizlik oldu. "Evet, Yüce.

Barieus başını eğdi ve farkında olmadan Veretian unvanları olan *Majesteleri* ya da *Yüce Majesteleri* yerine Akielon *Yüce* unvanını kullandı.

"Evet, Barieus?" dedi Damen.

Barieus kürsünün iki adım önünde diz çöktü. "Söz veriyorum.

Görüyorum ki

Vere Prensi senin yanında. Burada, en büyük zaferinizin gerçekleştiği size yemin etmemiz doğru olur.

Taahhütleri yerine getirdi.

Sancaktarlara teşekkürlerini sundu ve yeminlerin sona erdiğini ve ziyafetin başladığını işaret eden yemek geldiğinde memnuniyetini

gösterdi.

Köleler yemeği getirdi. Squires, tercihlerini açıkça belirttiği için Damen'a hizmet etti. Bu herkesi memnun etmeyen garip bir düzenlemeydi.

salonda.

Isander Laurent'a hizmet etti. Isander efendisine tamamen aşıktı. Laurent'ın tatması için her lezzeti seçiyor, ona küçük, sığ tabaklarda sadece en iyilerini getiriyor, Laurent'ın parmaklarını temizlemesi için su kabını . Bütün bunları mükemmel bir biçimde, dikkat çekmeden ve asla dikkatleri üzerine çekmeden yapıyordu.

Kirpikleri dikkatleri çekti. Damen kendini başka bir yere bakmaya zorladı.

İki köle salonun ortasında yerlerini almışlardı; biri elinde bir kithara taşıyordu, diğeri ise onun yanında ayakta duruyordu, yaşlı bir köle olan bu köle okuma becerisi nedeniyle seçilmişti.

Laurent*, "Inachtos'un Düşüşü*'nü çal," dedi ve salondan bir onay mırıltısı geçti. Kölelerin Bekçisi Kolnas, Laurent'ı Akielon destanları hakkındaki bilgisinden dolayı tebrik etti. "En sevdiklerinden biri, değil mi?" dedi Laurent, bakışlarını Damen'a çevirerek.

En sevdiklerinden biriydi. Onu sayısız kez çağırmıştı.
Böyle akşamlarda, evinin mermer salonlarında. Nisos, Inachtos'u öldürmek ve surlarla çevrili şehrini almak için yola çıktığında, Akielonların düşmanlarını kestiği tasviri her zaman sevmişti. Şimdi bunu duymak istemiyordu.

Kardeşlerinden koparıldı
Inachtos Nisos'ta çok kısa vuruyor
Binlerce kılıcın olduğu yerde
Başarısız oldu, Nisos bir tane kaldırıyor

Savaş şarkısının heyecan verici notaları sancaktarların büyük beğenisini ve Laurent'a duydukları takdir her kıtada daha da arttı.
Damen bir şarap bardağı aldı. Boş olduğunu gördü. İşaret verdi.

Şarap geldi. Kadehi eline aldığında, Jord'un masaya yaklaştığını gördü. Guion'un karısı Loyse ile birlikte Damen'in solunda oturduğu yere.
Jord'un yaklaştığı kişi Guion değil Loyse'du. Ona üstünkörü bir bakış attı. "Evet?

Garip bir duraklama oldu. 'Sadece kaybınız üzgün olduğumu söylemek istedim. Oğlunuz iyi bir savaşçıydı.

"Teşekkür ederim, asker.

Ona bir hanımefendinin herhangi bir hizmetçiye gösterebileceği ilgiyi gösterdi ve kocasıyla konuşmasına geri döndü.

O farkına varmadan Damen elini kaldırmış ve Jord'u yanına çağırmıştı. Kürsüye yaklaşan Jord, yeni bir zırh giymiş bir adam kadar zarif bir şekilde üç secde yaptı.

Damen kendi kendine, "İyi içgüdülerin var," dediğini duydu.

Charcy'deki savaştan bu yana Jord'la ilk kez konuşuyordu. Bunun, kamp ateşinin etrafında oturup hikâyeler anlattıkları gecelerden ne kadar farklı olduğunu hissetti. Her şeyin ne kadar farklı olduğunu hissetti. Jord uzun bir süre ona baktı, sonra çenesiyle Laurent'ı işaret etti.

"İkinizin arkadaş olmasına sevindim," dedi Jord.

Işık çok parlaktı. Şarap kadehini boşalttı.

"Seni öğrendiğinde intikam yemini eder ," dedi Jord. 'Başından beri biliyordu,' dedi Damen.

"Birbirinize güvenebilmeniz çok iyi," dedi Jord. Ve sonra: "Sanırım sen gelmeden önce kimseye güvenmiyordu.

Damen, 'Yapmadı' dedi.

Kahkahalar salonun öbür ucundan patlarcasına geliyordu. Isander küçük bir tabak içinde Laurent'a bir dal üzüm getiriyordu. Laurent onaylayan bir şeyler söyledi ve Isander'e uzanmış kanepede kendisine katılmasını işaret etti.

Isander utangaç bir hayranlıkla parlıyordu. Damen seyrederken Isander dalından tek bir üzüm kopardı ve Laurent'ın dudaklarına götürdü.

Laurent eğildi. Bir parmağını Isander'in saçının bir kıvrımına doladı ve yeni bir gözdesi olan bir prens gibi üzüm üzüm beslenmesine izin verdi. Damen koridorun karşısında Straton'ın kendisine hizmet eden kölenin omzuna dokunduğunu gördü, bu Straton'ın gizlice çekilmek ve kölenin ilgisinin tadını özel olarak çıkarmak istediğinin bir işaretiydi.

Şarabı körlemesine kaldırdı. Kadeh boştu. Straton bir köleyle yola çıkan tek Akielon değildi; salonun dört bir yanındaki erkekler ve kadınlar da bu durumdan faydalanıyordu. Şarap ve savaşı canlandıran köleler çekingenliği kırıyordu. Şarabın verdiği cesaretle Akielon sesleri yükselmeye başladı.

Laurent daha da eğilerek Isander'in kulağına samimi bir şeyler mırıldandı ve sonra, okuma doruğa ulaştığında, kılıçların çarpışması gibi Damen, Laurent'ın Isander'in omzuna dokunup ayağa gördü.

Bahse girerim bir prensin bir köleyi kıskanabileceğini hiç düşünmemişsindir. Şu anda seninle bir kalp atışında yer değiştirirdim. Torveld'in sözleri.

"Affedersiniz." dedi.

Oturduğu tahttan kalkarken etrafındaki bütün salon ayağa kalktı. Laurent'ı takip etmeye çalışırken törene karıştı, salon boğucu bir beden ve gürültü yığınına dönüştü ve sarışın bir kafa kapıya doğru gözden kaybolduğunda, yolunu kesen partiler tarafından durduruldu. Kendi kölesini getirmeliydi, o zaman kalabalık eriyip giderdi, Kral'ın mahremiyet istediğini anlarlardı.

Koridora çıktığında koridor boştu. Kalbi küt küt atıyordu. İlk köşeyi dönerek geçidin bir bölümüne girdi, yarı yarıya Laurent'ın geri çekilen figürünü yakalamayı umuyordu. Onun yerine Veretian kafesleri sökülmüş, bomboş bir kemer gördü.

Kemerin altında Isander duruyordu, açık kahverengi gözleriyle şaşkın ve terk edilmiş görünüyordu.

Şaşkınlığı öylesine büyüktü ki, ne olduğunu anlar gibi olmadan önce bir an için iri gözlerle Damen'a baktı ve alnı taşa gelecek şekilde yere kapandı.

Damen, "Nerede o?" dedi.

Bu gece hiçbir şey beklediği gibi gitmese de, hatta utanç verici bir şekilde bu gerçeği Kralına rapor etmesi istense de, Isander iyi eğitimliydi.

"Vere Ekselansları gezintiye çıktı. "Nereye
gezmeye?

'Ahırda bir bakıcı onun gideceği yeri biliyor olabilir. Bu köle sorabilir.'

Geceleyin, tek başına, şerefine bir ziyafet bırakarak bir
yolculuk. "Hayır," dedi Damen. "Nereye gittiğini
biliyorum.

* * *

Geceleri hiçbir şey aynı görünmüyordu. Bir hafıza manzarasıydı. Eski taşlar ve asılı kayalar, yıkılmış krallıklar.

Damen kaleden ayrıldı ve hatırladığı tarlaya doğru atını sürdü,
On bin Akielon askerinin Veretian ordusuyla karşılaştığı yerde. Atını zeminin alçalıp yükseldiği yerde dikkatle yönlendirdi. Sıralanmış bir taş Bir döşeme, bir merdiven parçası; Marlas'a yayılmış daha eski bir şeyin kalıntıları vardı; savaştan daha eski, kırık kemerler ve ufalanmış, yosun kaplı duvarların sessiz tanığı.

Yarısı toprağın bir parçası olan bu taş blokları hatırladı, cephelerin bunların etrafından geçmesi ve yarılması gerektiğini hatırladı.
Savaştan da Marlas'tan da eskiydiler, uzun zaman önce ölmüş bir imparatorluğun kalıntılarıydılar. Her şeyi silebilecek bir alanda geçmişin bir işareti, hafızanın bir dayanağıydılar.

Daha yakına; yaklaşmak zordu çünkü hafızası keskindi. Burası sol kanatlarının düştüğü yerdi. Burası, adamlarına düşmeyen hatlara saldırmalarını emrettiği yerdi.
yıldızlarla süslü sancak. Burası Prens'in son muhafızını öldürdüğü ve Auguste ile yüz yüze geldiği yerdi.

Atından indi ve dizginlerini büyümüş bir sütunun çatlak taş sütununa doladı. Manzara eskiydi ve
Taşlar eskiydi; ve burayı hatırladı, yırtık toprağı ve savaşın çaresizliğini hatırladı.

Son bir taş çıkıntısını da temizledikten sonra ay ışığında bir omuzun kıvrımını, bol bir gömleğin beyazını gördü, dış giysileri sıyrılmıştı, bilekleri ve boğazı açıktaydı. Laurent bir taş çıkıntısının üzerinde oturuyordu. Ceketi alışılmadık bir biçimde atılmıştı. Onun üzerine oturuyordu.

Bir taş topuğunun altından kaydı. Laurent döndü. Laurent bir an için genç ve iri gözlerle ona baktı, sonra gözlerindeki ifade değişti, sanki evren kaçınılmaz bir vaadi yerine getirmişti. "Oh," dedi, "mükemmel.

Damen dedi ki, 'İsteyebileceğini düşündüm-'

'İstemek mi?

"Bir arkadaş," dedi Damen. Jord'un sözcüğünü kullandı. Göğsü sıkışmış gibi hissetti. "Gitmemi tercih ederseniz, giderim.

"Niye itiraz ediyorsun?" dedi Laurent. "Hadi .

Gömleğinin bağcıkları açıkken, rüzgâr oradaki açıklıkla alay ederken söyledi.
Birbirleriyle yüzleştiler.

"Kastettiğim bu değildi.

"Kastettiğin bu olmayabilir ama istediğin bu. Laurent, 'Beni becermek istiyorsun' dedi.

Başka biri olsa sarhoş olurdu. Laurent tehlikeli derecede ayıktı. Damen bir avucun göğsüne değdiğini ve onu yatağa geri ittiğini hatırladı.

'Ravenel'den beri bunu düşünüyorsun. Nesson'dan beri.'

Bu ruh halini biliyordu. Bunu beklemesi gerekirdi. Kendini kelimeleri söylemeye zorladı. "Geldim çünkü konuşmak isteyebileceğini düşündüm.

"Pek sayılmaz.

"Kardeşin hakkında" dedi.

"Ben kardeşimi hiç becermedim," dedi Laurent, kelimelere garip bir anlam yükleyerek. "Bu ensest ilişkidir.

Kardeşinin öldüğü yerde duruyorlardı. Damen kafasını karıştıran bir hisle bunun hakkında konuşmayacaklarını fark etti. Bunun hakkında konuşacaklardı.

"Haklısın," dedi Damen. 'Ravenel'den beri bunu düşünüyorum. Bunu düşünmeden edemiyorum.

"Neden?" dedi Laurent. "O kadar iyi miydim?

'Hayır. Bakire gibi sikiştin,' dedi Damen, 'zamanın yarısında. Geri zaman-'

"Ne yapacağımı biliyormuşum gibi mi?

"Sanki neye alışık olduğunu biliyormuşsun gibi.

Sözlerin etkisini gördü. Laurent bir darbe yemiş gibi sallandı.

Laurent, 'Şu anda senin dürüstlüğüne katlanabileceğimden emin değilim,' dedi.

Damen, 'Merak ediyorsan söyleyeyim, yatakta sofistike olmayı tercih etmiyorum,' dedi.

"Doğru," dedi Laurent. "Basit seviyorsun.

Tüm nefesi boğazını terk etti. Ayağa kalktı, soyundu, buna hazır değildi. *Bunu bile bana karşı kullanacak* mısın*?* demek istedi ama diyemedi. Laurent'ın da sığlaşmıştı, kendini tutuyordu.

"İyi öldü," dedirtti Damen kendine. 'Tanıdığım herkesten daha iyi dövüştü. Adil bir dövüştü ve hiç acı hissetmedi. Sonu çabuk oldu.

"Domuzun içini boşaltmak gibi mi?

Damen sersemlemiş gibi hissediyordu. Gürleyen sesi zar zor duydu. Laurent sarsılarak karanlığa baktı, ses gittikçe yükseliyordu - nal sesleri, gürleyerek yaklaşıyordu.

"Adamlarını beni aramaya da mı gönderdin?" dedi Laurent, ağzı burkularak.

"Hayır," dedi Damen ve Laurent'ı sertçe iterek gözden , devasa, yıkık dökük taş bloklardan birinin altına soktu.

Bir saniye sonra, en az iki yüz kişilik bir birlik üzerlerine geldi, öyle ki hava atların geçişiyle doldu. Damen, Laurent'ı

Kayaya sıkıca yapıştı ve vücuduyla onu yerinde tuttu. Atlılar karanlıktaki bu belirsiz zeminde bile yavaşlamıyordu ve yollarına çıkan herhangi bir adam çiğnenecek, yuvarlanacak, toynaktan toynağa tekmelenecekti. Keşif gerçek bir tehditti, kaya avuçlarının altında serindi, karanlık toynakların ve ağır ölümcül at etlerinin vuruşuyla titriyordu.

Laurent'ı karşısında hissedebiliyordu, zorlukla kontrol altına alınmış gerginlik, yakınlıktan hoşlanmamasıyla karışan adrenalin, içindeki kendini dışarı çıkarma ve uzaklaşma dürtüsü, zorunluluk tarafından bastırılmıştı.

Birden aklına Laurent'ın kayalıkta açıkta duran ceketi ve biraz ötede bağlı duran atları geldi. Eğer fark edilirlerse bu yakalanmaları ya da daha kötüsü anlamına gelebilirdi. Bu adamların kim olduklarını bilemezlerdi. Parmakları taşı ısırdı, altındaki yosunları ve ufalanmış parçaları hissetti. Atlar bir derenin çağıltısı gibi etraflarından akıyordu.

Ve sonra gittiler, geldikleri gibi hızla yanlarından geçtiler, batıdaki bir hedefe doğru tarlalarda kayboldular. Toynak sesleri azaldı. Damen kıpırdamadı, göğüsleri birbirine yapışmıştı, Laurent'ın sığ nefesi onun omzundaydı.

Laurent sırtını ona dönmüş, zor nefes alarak ayakta durmak için kendini dışarı iterken geriye itildiğini hissetti.

Damen elini taşa dayayarak durdu ve ona baktı
Garip şekillerden oluşan manzaranın karşısında. Laurent ona dönmedi, kıpırdamadan öylece durdu. Damen onu bir kez daha solgun bir
ince bir gömlekle.

"Üşümediğini biliyorum," dedi Damen. 'Beni direğe bağlamamı emrettiğinde üşümüyordun. Beni yatağına ittiğinde de üşümüyordun.

"Gitmemiz gerek. Laurent ona bakmadan konuştu. "O atlıların kim olduğunu ya da gözcülerimizi nasıl atlattıklarını bilmiyoruz.

"Laurent-

Laurent ona dönerek, "Adil bir dövüş mü?" diye sordu. 'Hiçbir dövüş adil değildir.
Birisi her zaman daha güçlüdür.'

Sonra kalenin çanları çalmaya başladı, bir uyarı sesiydi bu, nöbetçiler bilinmeyen atlıların varlığına geç tepki gösteriyorlardı. Laurent uzanıp ceketini aldı, bağcıkları gevşemiş ceketini omuz silkerek giydi. Damen atlarını getirdi, dizginlerini taştan çözdü

Sütun. Laurent hiç konuşmadan eyerine ve topuklarını atına geçirdi, ikisi de Marlas'a doğru hızla geri döndüler.

OceanofPDF.com

SEKİZİNCİ BÖLÜM

HİÇBİR ŞEY OLMAYABİLİRDİ, sadece bir saldırı. Atlıları takip etmek Damen'ın kararıydı, bu da loş havada at sürmek için adamları sürüklemek anlamına geliyordu.

Şafak öncesi aydınlığı. Marlas'tan çıktılar ve batıya, uzun tarlalara at sürdüler. Ama ilk köye gelene kadar hiçbir şey bulamadılar.

Önce kokusunu aldılar. Güneyden gelen yoğun, keskin duman kokusu. Dışarıdaki çiftlikler terk edilmiş ve yer yer hâlâ tütmekte olan ateşle kararmıştı. Atlar geçerken onları ürküten büyük kavrulmuş toprak parçaları vardı.

Kümelenmiş köyün içine doğru at sürdüklerinde durum daha da kötüydü. Deneyimli bir komutan olan Damen, askerler kalabalık topraklardan geçerken neler olduğunu biliyordu. Uyarı verildiğinde, yaşlılar ve gençler, kadınlar ve erkekler en iyi inekleri ya da erzaklarıyla birlikte tepelere sığınarak çevredeki kırsal bölgelere giderlerdi. Eğer uyarı yapılmazsa, en yardımsever olan birlik liderinin merhametine kalırlardı. adamlarına aldıkları erzakların, zevk aldıkları kızların ve oğulların bedelini ödetti. İlk başta.

Ancak bu, geceleyin toynakların titreşiminden, kaçma şansı olmadan şaşkınlık içinde uyanmaktan, sadece kapıları kilitlemek için zaman kalmasından farklıydı. Kendilerine içeride barikat kurmak içgüdüsel olabilirdi ama işe yaramazdı. Ne zaman
askerler evleri ateşe verseydi, dışarı çıkmak zorunda kalacaklardı.

Damen topukları kararmış toprakta çıtırdayarak atından indi ve köyden geriye kalanlara baktı. Laurent arkasından geliyordu, Makedon'un yanında solgun, ince bir şekil ve ince şafak ışığında onunla birlikte at süren Akielon adamları.

Hem Veretian hem de Akielon yüzlerinde acımasız bir aşinalık vardı. Breteau da böyle görünüyordu. Ve Tarasis. Bu savaşta bir salvo olarak harap edilen tek korunmasız köy burası değildi.

'takip etmesi için bir ekip gönderin. Ölüleri gömmek için burada duracağız.'

O konuşurken Damen bir askerin bir köpeği zincirinden kurtardığını gördü. Kaşlarını çatarak köpeğin köy boyunca ilerleyişini izledi.

uzak binalardan kapısını tırmalıyor.

Kaşları daha da çatıldı. Ek bina ev kümesinin uzağında yer alıyordu. Sağlam duruyordu. Merak onu daha da yaklaştırdı, külden griye dönen botları. Köpek yüksek, tiz bir sesle mızmızlanıyordu. Elini ek binanın kapısına koydu ve kapının inatçı olduğunu gördü. İçeriden kilitlenmişti.

bir kızın kararsız sesi, 'Orada hiçbir şey yok. İçeri girme.

Döndü. Dokuz yaşlarında, cinsiyeti belli , belki de kız olan bir çocuktu. Yüzü bembeyazdı, kendini binanın duvarına yığılmış odun yığınının dışına itmişti.

"Orada bir şey yoksa neden içeri girmiyorsun? Laurent'ın sesi. Laurent'ın sakin, her zamanki çileden çıkaran mantığı, o da yaya olarak gelirken. Yanında üç Veretian askeri vardı.

"Sadece bir ek bina." dedi.

"Bak. Laurent önünde tek dizinin üzerine çöktü ve yüzüğündeki yıldız patlamasını gösterdi. "Biz arkadaşız.

"Arkadaşlarım öldü." dedi.

Damen, "Kırın" dedi.

Laurent kızı geri çekti. Kapı parçalanmadan önce bir askerin omzunun iki darbe alması gerekti. Damen elini kılıç kabzasından bıçak kabzasına geçirdi ve kapalı alana doğru ilerledi.

Köpek de onun yanına koştu. İçeride, samanlarla kaplı toprak zeminde yatan, mızrağın kırık ucu karnından dışarı çıkmış bir adam ve onunla kapı arasında duran, mızrağın diğer ucundan başka bir şeyi olmayan bir kadın vardı.

Oda kan kokuyordu. sinmişti, kül rengi adamın yüzü şokla değişiyordu.

"," dedi ve karnında bir mızrakla, Prensi için ayağa kalkmak üzere tek kolunun üzerinde kendini yukarı itmeye çalışıyordu.

Damen'a bakmıyordu. Onun ötesine, kapı aralığında duran Laurent'a bakıyordu.

Laurent etrafına bakmadan, "Paschal'ı çağırın," dedi. Kaba boşluğa adım attı, kadının yanından geçerek elini kadının tuttuğu mızrak sapına koydu ve onu yoldan çekti. Sonra yere eğildi

Adamın samanların üzerine yığıldığı toprak zeminde diz çökmüştü. Laurent'ı tanıyormuş gibi bakıyordu.

Adam, 'Onları ,' dedi.

"Arkana yaslan," dedi Laurent. "Doktor geliyor.

Adamın nefesi tıkırdıyordu. Marlas'ın eski hizmetkârlarından biri olduğunu söylemeye çalışıyordu. Damen küçük, kaba odanın etrafına baktı. Bu yaşlı adam bu köylüler için genç, atlı askerlere karşı savaşmıştı. Belki de burada eğitim almış tek kişi oydu, gerçi almış olduğu eğitim geçmişine ait olmalıydı; yaşlıydı. Yine de mücadele etmişti. Bu kadın ve kızı ona yardım etmeye çalışmış, sonra da
onu saklamak. Bir önemi yoktu. O mızrak yüzünden ölecekti.

Dönerken tüm bunlar Damen'ın aklındaydı. Kan izlerini . Kadın ve kız yaşlı adamı dışarıdan buraya sürüklemişlerdi. Kanın üzerinden geçti ve Laurent'ın yaptığı gibi kızın önünde diz çöktü.

"Bunu kim yaptı?" Önce hiçbir şey söylemedi. "Sana yemin ederim, onları bulacağım ve bedelini ödeteceğim.

Onun gözleriyle karşılaştı. Korkuyla kararmış parıltılar duyacağını, kısaltılmış bir tanımlama yapacağını, en iyi ihtimalle bir pelerinin rengini öğreneceğini düşündü. Ama kız ismi açıkça söyledi, sanki kalbine kazımış gibiydi.

"Damianos," dedi. 'Bunu Damianos yaptı. Bunun Kastor'a mesajı olduğunu söyledi.

* * *

Dışarı manzara rengini kaybediyor, grileşiyordu.

Kendine geldiğinde elini bir ağacın gövdesine dayamıştı ve vücudu öfkeyle titriyordu. Adını haykıran askerler karanlıkta atlarını sürerek buraya gelmişlerdi. Köylüleri kılıçlarla kesmişler, evlerinde yakmışlardı; bu, onu siyasi olarak yaralamayı amaçlayan planlı bir hareketti. Midesi sanki hastaymış gibi bulanıyordu. Savaştığı kişilerin taktikleri karşısında içinde karanlık ve adı konmamış bir şeyler hissetmişti.

Bir esinti yaprakları hışırdattı. Yarı kör bir şekilde etrafına bakınırken, sanki köyden kaçmak istermiş gibi küçük bir ağaç kümesine geldiğini gördü. Bu
yıkık ek binalardan yeterince uzakta olduğu için kendi adamlarından hiçbirini buraya yönlendirmemişti, böylece onu ilk gören o oldu. Kafası tam olarak netleşmeden önce görmüştü.

Ağaçların yanında bir ceset vardı.

Bu bir köylünün cesedi değildi. Yüzüstü , doğal olmayan bir açıyla yayılmış, zırhlı bir adamdı. Damen ağaçtan uzaklaştı ve

yaklaştı, kalbi öfkeyle çarpıyordu. İşte cevap, bir fail. İşte bu köye saldıran adamlardan biri, arkadaşları tarafından fark edilmeden ölmek için buraya sürünerek gelmişti. Damen kaskatı kesilmiş cesedi çizmesinin ucuyla yuvarladı, böylece ceset yüz üstü yatarak gökyüzüne doğru uzandı.

Askerin yüz hatları bir Akielon'a benziyordu ve belinde çentikli bir kemer vardı.

Bunu Damianos yaptı. Kastor'a mesajı olduğunu söyledi.

Farkında olmadan hareket . Ek binaların yanından geçti, ölüler için çukur kazan adamlarının yanından geçti, ayaklarının altındaki kömürleşmiş toprak hâlâ şaşırtıcı derecede sıcaktı. Bir adamın külle ıslanmış, terleyen yüzünü koluyla sildiğini gördü. Bir adamın cansız bir şeyi açık çukurlardan ilkine doğru sürüklediğini gördü. Adamın yumruğu Makedon'un boynundaki kumaşa saplanmıştı ve o düşünmeden önce onu geriye doğru savuruyordu.

"Burada yaptıkların yüzünden seni öldürmeden önce, sana hak etmediğin bir savaşla yargılanma onurunu vereceğim," dedi Damen.

"Benimle dövüşecek misin?

Damen kılıcını çekti. Akielon askerleri toplanıyordu, yarısı Makedon'un adamıydı ve hepsi kemer takıyordu.

Cesedin yaptığı gibi. Bu köyde öldürülen her askerin yaptığı gibi.

"Çiz," dedi Damen.

"Ne için? Makedon çevresine küçümseyen bir bakış attı. "Ölü Veretyalılar için mi?

"Çiz," dedi Damen.

'Bu Prens'in . Seni kendi halkına karşı kışkırttı. "Konuşma," dedi

Damen, "seni öldürmeden önce pişmanlık duymuyorsan. 'Veretian'ın ölümü için pişmanlık duyuyormuş gibi yapmayacağım.

Makedon çizdi.

Damen, Makedon'un bir şampiyon, kuzeyin yenilmez savaşçısı olduğunu biliyordu. Damen'den on beş yaş daha büyük olan Makedon'un her yüz öldürme için kemerini sadece bir kez taktığı söylenirdi. Köyün dört bir yanından gelen erkekler kürekleri ve kovaları bırakıp topluyorlardı.

Bazıları -Makedon'un adamları- generallerinin yeteneklerini biliyordu. Makedon'un yüzü, yeni yetmeyi eğitmek üzere olan bir büyüğün yüzüydü. Onların
kılıçlar buluştu.

Makedon kuzeyde popüler olan acımasız stili tercih ediyordu ama Damen onun iki elle yaptığı devasa saldırıları karşılayabilecek kadar güçlüydü ve üstün hızını ya da tekniğini kullanmasına bile gerek yoktu. Makedon'la güce karşı güçle karşılaştı.

İlk çarpışma Makedon'u sendeleyerek geri gönderdi. İkincisi kılıcını elinden söküp aldı.

Üçüncüsü geldi, çelikten ölüm Makedon'un boynunu kesti.

"Dur!

Laurent'ın sesi kavgayı böldü, kusursuz bir komutla çınladı.

Makedon gitmişti. Onun yerine Laurent oradaydı. Laurent, Makedon'u geriye doğru çekerek yere düşürmüştü ve Damen'ın kılıcı Laurent'ın açıkta kalan boynuna doğru.

Damen itaat etmeseydi, tüm vücudu bu çınlayan komuta tepki verseydi, Laurent'ın kafasını vücudundan ayıracaktı.

Ama Laurent'ın emrini duyar duymaz içgüdüsü harekete geçti ve bütün kasları gerildi. Kılıcı Laurent'ın boynundan kıl payı uzakta durdu.

Damen zor nefes alıyordu. Laurent derme çatma savaş alanına doğru tek başına ilerliyordu. Peşinden koşan adamları seyircilerin arasında durmuştu. Çelik, Laurent'ın boynundaki ince deriye sürtündü.

'Bir santim daha ve iki krallığa hükmediyorsun,' dedi Laurent.

"Çekil yolumdan Laurent. Damen'ın sesi boğazında düğümlendi.

"Etrafınıza bakın. Bu saldırı soğukkanlı bir planlamanın ürünü. Kendi halkına karşı seni itibarsızlaştırmak. Makedon böyle mi düşünüyor?'

'Breteau'da öldürdü. Breteau'da bütün bir köyü yok etti, tıpkı bunun gibi.

"Bu amcamın Tarasis'e saldırısına misillemeydi. "Onu savunur muydun?" dedi Damen.

Laurent, 'Herkes kemer takabilir' dedi.

Kılıcını sıkıca kavradı ve bir an için Laurent'ı kesmesini istedi. İçinde yoğun ve sıcak bir duygu yükseldi.

Kılıcı tekrar kınına soktu. Gözleri düzensiz nefes alan Makedon'u taradı, birinden diğerine bakıyordu. Veret dilinde hızlı hızlı konuşuyorlardı.

Damen, 'Az önce hayatını kurtardı' dedi.

"Ona teşekkürlerimi sunmalı mıyım? Makedon toprakta yayılarak bunu söyledi.

Laurent, Akielon dilinde, 'Hayır,' dedi. 'Bu iş bana kalsaydı ölmüştün. Yaptığın hatalar amcamın yağ sürüyor. Hayatını kurtardım çünkü bu ittifakın sana ihtiyacı var ve benim de amcamı devirmek için bu ittifaka ihtiyacım var.

Hava kömür gibi kokuyordu. Damen yürüdüğü ıssız yüksek yerden köyün her tarafını görebiliyordu. Kararmış bir harabe, yeryüzünde bir yara izi gibi görünüyordu. Doğu tarafında, molozlarla kaplı topraktan hâlâ duman yükseliyordu.

Bunun için bir hesaplaşma olacaktı. Naibi düşündü, Ios'taki Akielon sarayında güvende. *Bu, sizi kendi halkınızın gözünden düşürmek için tasarlanmış soğukkanlı bir plan. Makedon böyle mi düşünüyor?* Kastor da böyle düşünmüyordu. Bu başka biriydi.

Naibin de kendisiyle aynı öfkeli kararlılığı hissedip hissetmediğini merak etti. Böyle bir zalimliği tekrar tekrar ve hiçbir sonuç doğurmadan yapabileceğinden nasıl bu kadar emin olabildiğini merak etti.

Yaklaşan ayak seslerini duydu ve onların yanına izin verdi. Laurent*'a, "Amcanla dövüşmenin nasıl bir duygu olduğunu hep bildiğimi sanırdım*," demek istedi. *Ama bilmiyormuşum. Bugüne kadar savaştığı kişi ben değildim.* Bunu söylemek için döndü.

Laurent değildi. Nikandros'tu.

Damen, 'Bunu her kim yaptıysa Makedon'u suçlamamı ve kuzeyin desteğini kaybetmemi istedi,' dedi.

"Kastor olduğunu düşünmüyorsun. Damen, "Sen de öyle düşünmüyorsun." dedi.

'İki yüz adam açık arazide kimse fark etmeden günlerce at süremez,' dedi Nikandros. 'Bunu gözcülerimize ya da müttefiklerimize haber vermeden yaptılarsa, nereden yola çıktılar?

Akielonlara komplo kurmak için tasarlanmış bir saldırıyı ilk kez görmüyordu. Suikastçılar Laurent'ın peşine Akielon bıçaklarıyla düştüğünde sarayda da olmuştu. Bıçakların kaynağını net bir şekilde hatırlıyordu.

Damen köye ve köyden güneye giden ince, dolambaçlı yola baktı. "Sicyon" dedi.

* * *

Marlas'taki kapalı antrenman sahası, Arles'taki antrenman sahasına ürkütücü bir şekilde benzeyen, uzun, ahşap panelli bir odaydı.

Bir ucunda ahşap bir direk vardı. Geceleri, banklarla çevrili duvarlar boyunca ışık saçan meşalelerle aydınlatılıyordu ve üzeri monte edilmiş silahlarla kaplıydı: kılıflı ve çıplak bıçaklar, çapraz mızraklar ve kılıçlar.

Damen askerleri, sipahileri ve köleleri azletti. Sonra duvardan en ağır kılıcı çekti. Kılıcı kaldırırken ağırlığı hoşuna gitti ve vücudunu bu işe vererek kılıcı tekrar tekrar kullanmaya başladı.

Tartışmaları dinleyecek ya da kimseyle konuşacak havada değildi. O vardı

Hissettiklerini fiziksel olarak ifade edebileceği tek yere gelmişti.

Ter beyaz pamuğa işlemişti. Belden sıyırdı, giysiyi yüzünü ve ensesini silmek için kullandı. Sonra bir kenara fırlattı.

Zorlamak ; sert. Her sinesinde eforu hissetmek, her kasını tek bir görev için toplamak. Bu itici taktiklerin, bu aldatmacaların, kelimelerle, gölgelerle ve hainlikle savaşan bu adamların arasında topraklanma ve kesinlik hissine ihtiyacı vardı.

Sadece bedeni, etinin yanması, kanının çarpması, terinin sıcak kayganlığı olana kadar, her şey tek bir basit odakta, ağır çeliğin ölüm getirebilecek gücünde yoğunlaşana kadar dövüştü. Durakladığı -durduğu- anda sadece sessizlik ve kendi nefesinin sesi vardı. Döndü.

Laurent kapı aralığında durmuş onu izliyordu.

Laurent'ın ne kadar zamandır orada olduğunu bilmiyordu. Şimdi bir saat ya da daha uzun bir süredir çalışıyordu. Ter tenini parlatmış, kasları terle . Ama umurunda değildi. Bitmemiş bir işleri olduğunu biliyordu. Ona kalırsa, bitmemiş olarak kalabilirdi.

"Madem bu kadar kızgınsın," dedi Laurent, "gerçek bir rakiple dövüşmelisin. "Yok-" Damen durdu ama söylenmemiş sözler havada asılı kaldı,

gerçekle tehlikeli. Onunla savaşacak kadar iyi kimse yoktu. Bu ruh halinde değil. Bu ruh halinde, öfkeli ve kendini tutamazken, onları öldürecekti.

"İşte ben," dedi Laurent.

* * *

Bu kötü bir fikirdi. Damarlarında bunun kötü bir fikir olduğunu söyleyen bir kıpırtı hissetti. Laurent'ın duvardan kendi kılıcını çekişini izledi. Laurent'ın Govart'la düelloda kılıcının nasıl çalıştığını izlediğini hatırladı, kendi parmakları da bir kılıç almak için kaşınıyordu. Başka şeyler de hatırlıyordu.

Laurent'ın elindeki tasmadan altın tasmasının çekildiğini hissetmişti. Kırbacın sırtına düşüşü. Dizlerinin üzerine çökerken bir gardiyanın sert yumruğu. Kendi sesini duydu, kalın ve ağır.

"Seni içine sırt üstü yatırmamı mı istiyorsun?"

"Yapabileceğini mi sanıyorsun?

Laurent kılıç kınını yana atmıştı. Açık kılıcıyla sakince dururken kılıç talaşın içinde umursamaz bir halde yatıyordu.

Damen kendi kılıcını eline aldı. Kendini dikkatli hissetmiyordu.

Laurent'ı uyarmıştı. Bu yeterince önceden haber vermekti.

Damen saldırdı, Laurent'ın karşı koyduğu çınlayan üç vuruş dizisi, arkası artık kapıya değil, eğitim alanının uzunluğuna gelecek şekilde dönüyordu. Damen tekrar saldırdığında Laurent onun arkasındaki boşluğu kullanarak geri çekildi.

Ve daha da geriye. Damen, Govart'ı raydan çıkaran aynı deneyimler dizisinde ilerlediğini çabucak kavradı: Dövüşün olduğundan daha basit olmasını beklemek ve bunun yerine Laurent'ı sıkıştırmanın zor olduğunu bulmak. Laurent'ın kılıcı alay ediyor, arkasını getirmeden kayıp gidiyordu. Laurent baştan çıkardı, sonra geri çekildi.

Rahatsız ediciydi. Laurent kendini zorlamayan iyi bir kılıç ustasıydı. Vur, vur, vur. Şimdiye kadar eğitim alanının neredeyse tamamını kat etmişlerdi ve direğin yanına yaklaşıyorlardı. Laurent'ın nefes alış verişi bozulmamıştı.

Damen'in sonraki hamlesinde Laurent eğildi ve direğin etrafından , böylece antrenman alanının uzunluğu yine arkasındaydı.

'Sadece bir aşağı bir yukarı mı gideceğiz? Beni en azından biraz zorlarsın diye düşünmüştüm,' dedi Laurent.

Damen tüm gücüyle ve acımasız bir hızla saldırarak Laurent'a kılıcını kaldırmaktan başka bir şey yapacak zaman bırakmadı. Metal bir gıcırtıyla kılıcın kılıca değdiğini hissetti ve çarpışmanın şiddetini seyretti Laurent'ın bileklerini ve omuzlarını delip geçmesini, kılıcı neredeyse elinden çekip almasını ve onu tatmin edici bir şekilde dengeli duruşundan üç adım geriye sendeleyerek fırlatmasını izledi.

"mi demek istiyorsun?" dedi Damen.

Laurent kendini toparladı, bir adım daha geri çekildi. Daralmış gözlerle Damen'e bakıyordu. Duruşunda değişiklik vardı, yeni bir temkinlilik.

"Seni almadan önce birkaç kez inip çıkmana izin vermeyi düşündüm," dedi Damen, "seni almadan önce.

"Beni götüremediğin için burada olduğunu sanıyordum.

Bu kez Damen saldırdığında Laurent bütün vücuduyla onu savuşturmaya çalıştı ve biri ötekinin uzunluğunu ürpertici bir şekilde tararken Damen'in gardının altına girdi, böylece Damen ürkmüş bir savunmaya zorlandı ve ancak bir çelik telaşıyla onu geri savurdu.

"Çok iyisin," dedi Damen, kendi sesinin memnuniyetini duyarak.

Laurent'ın nefes alış verişi artık biraz yorulduğunu gösteriyordu ve bu Damen'ı da memnun ediyordu. Laurent'ın geri çekilmesine ya da toparlanmasına izin vermeden ileri atıldı. Laurent onun saldırılarını engellemek için tüm gücünü ortaya koymak zorunda kaldı, yaylım ateşi Laurent'ın bileğinden ön koluna ve omzuna doğru sarsılıyordu. Laurent artık sürekli olarak iki eliyle savuşturuyordu.

Savuşturuyor ve ölümcül bir karşılık veriyordu. Laurent çevikti ve kıl payı dönebiliyordu ve Damen kendini kaptırmış, kendini kaptırmış buldu. Laurent'ı hataya zorlamaya çalışmadı -henüz- bu daha sonra gelecekti. Laurent'ın kılıç ustalığı büyüleyiciydi, telkari ipliklerden oluşan bir bulmaca gibiydi, karmaşık, incelikle örülmüş ama açıklıkları belli olmayan. Dövüşü kazanmak neredeyse utanç verici görünüyordu.

Damen rakibinin etrafında bir daire çizerek ona toparlanması için alan açtı. Laurent'ın saçları terden hafifçe koyulaşmaya başlamıştı ve nefesi hızlıydı. Laurent bileğini esneterek kılıcını kavrayışını hafifçe değiştirdi.

"Omzun nasıl? Damen söyledi.

"Omzum ve ben," dedi Laurent, "gerçek bir dövüş gösterilmesini bekliyoruz.

Laurent kılıcını havaya kaldırarak saldırıya hazırlandı. Onu gerçek kılıç kullanmaya zorlamak Damen'i memnun etmişti. Damen o nefis kontralara girişti, onları yarı yarıya hatırladığı kalıplara sokmaya zorladı.

Laurent, Auguste değildi. Fiziksel olarak farklı bir kalıptan çıkmıştı, daha tehlikeli bir zekâya sahipti. Yine de bir benzerlik vardı: benzer bir tekniğin, benzer bir tarzın yankısı; belki aynı ustadan öğrenilmişti, belki de küçük kardeşin antrenman sahasında büyük kardeşe öykünmesinin sonucuydu.

Aralarındaki her şeyi hissedebildiği gibi bunu da hissedebiliyordu. Laurent'ın herkese kurduğu tuzaklara fazlasıyla benzeyen aldatıcı kılıç çalışması, yalanlar, kaçamaklar, bir şeyden kaçınma

etrafındakileri kullanan taktikler lehine doğrudan mücadele amaçlarına ulaşmak için; bir köle sevkiyatı gibi; bir masumlar köyü gibi.

Laurent'ın kılıcını yolundan çekti, kılıcının kabzasını Laurent'ın karnına sapladı, sonra Laurent'ı yere fırlattı, vücudu ciğerlerindeki rüzgârı söküp atacak kadar sert bir şekilde talaşın üzerine düştü.

'Beni gerçek bir dövüşte yenemezsin,' dedi Damen.

Kılıcı Laurent'ın adem elmasının hizasını gösteriyordu. Laurent bacaklarını açmış ve bir dizini kaldırmış, sırtüstü yatıyordu. Parmakları altındaki talaşta kayıyordu. İnce gömleğinin altında göğsü inip kalkıyordu. Damen'ın kılıcının ucu boğazından narin karnına doğru ilerliyordu.

"Teslim ol," dedi.

Damen refleks olarak gözlerini kapadı ve Laurent kolunu savurup yüzüne bir avuç talaş fırlatırken kılıcının ucunu kritik bir şekilde yarım santim geriye kaydırdı. Damen gözlerini açtığında Laurent yuvarlanmış ve kılıcını tutarak yukarı çıkmıştı.

Bir erkeğin dövüşünde yeri olmayan çocukça bir numaraydı bu. Ön koluyla talaşları silen Damen, zor nefes alan ve yüzünde yeni bir ifade beliren Laurent'a baktı.

"Bir korkağın taktikleriyle dövüşüyorsun," dedi Damen. 'Ben kazanmak için savaşırım,' dedi Laurent.

"Bunun için yeterince iyi değil," dedi Damen.

Laurent'ın gözlerindeki bakış, Laurent ona öldürücü bir güçle saldırmadan önceki tek uyarıydı.

Damen yana doğru savruldu ve aniden geri çekildi, kılıcını kaldırdı ve yine de kendini zemin verirken buldu. Tamamen konsantre olması gereken bir an vardı, etrafı tamamen gümüşle kaplıydı. Laurent sahip olduğu her şeyle saldırıyordu. Artık zarif çarpışmalar, soğukkanlı savuşturmalar yoktu. Sırtının üzerine fırlatılmak Laurent'ın içindeki bir engeli yıkmıştı ve gözlerinde açık bir duyguyla dövüşüyordu.

Ve Damen coşkuyla saldırıyı karşıladı, Laurent'ın en iyi kılıç darbelerini aldı ve adım adım onu geri püskürtmeye başladı.

Ve bu, adamlarına geri çekilmelerini söyleyen Auguste'e hiç benzemiyordu. Laurent'ın kılıcı bir tutma halatını kesti ve Damen, desteklediği atlı cephanelik rafı kafasına düşmeden önce itmek zorunda kaldı. Laurent bacağıyla bir bankı itti ve

Damen'ın yoluna doğru kayıyordu. Duvardan talaşın üzerine dökülen zırh, dengesiz ayak hareketlerini zorlayan bir engel parkuruna dönüştü.

Laurent her şeyini ona doğru fırlatıyor, çevresindeki her şeyi umutsuzca savaşın içine çekiyordu. Ama yine de yere tutunamıyordu.

Direkte Laurent savuşturmak yerine eğildi ve Damen'in kılıcı havada sertçe savrulduktan sonra tahta kirişe çarptı, o kadar derine saplandı ki kabzayı bırakıp çekip çıkarmadan önce kendi kılıcını savurmak zorunda kaldı.

O saniyeler içinde Laurent eğildi, devrilen banklardan birinden etrafa saçılan bir bıçağı kaptı ve ölümcül bir isabetle Damen'in boğazına .

Damen kılıcıyla onu havaya savurdu ve ilerlemeye devam etti. Saldırdı ve çelik çelikle buluşarak kılıcın kabzasına kadar kaydı. Laurent'ın omzu titredi ve Damen daha sert bastırarak Laurent'ın kılıcını elinden zor aldı.

Laurent'ı panelli duvara çarptı. Laurent dişleri birbirine çarpıp nefesi kesilirken çiğ, gırtlaktan bir hüsran sesi çıkardı. Damen , ön kolunu Laurent'ın boynuna dayadı ve kendi kılıcını kenara fırlattı, Laurent'ın uzanan eli duvarda asılı duran bir bıçağı sürükleyerek Damen'ın korumasız tarafına doğru götürdü.

Damen boştaki eliyle Laurent'ın bileğini yakalayıp sertçe duvara vurdu, bir, iki kez, ta ki Laurent'ın
parmakları açıldı ve bıçağı düşürdü.

Laurent'ın bütün vücudu Damen'a doğru savruldu, Damen'ın elinden kurtulmaya çalıştı, bir anlık şiddetli bir hayvani mücadele sıcak, terden ıslanmış vücutlarını birbirine yapıştırdı. Damen buna dayandı, ikisini de duvara yasladı, hareket etmelerini engelleyecek kadar sıktı, ama Laurent boştaki koluyla boğazına öyle bir yumruk ki, Damen boğulup kıpırdandı ve sonra içindeki bütün sertlikle Laurent dizini içeri soktu.

Görüşünde siyahlık patladı ama savaşçı içgüdüsü bunu bastırdı. Laurent'ı duvardan sürükleyip yere fırlattı ve Laurent'ın vücudu sert bir şekilde talaşa çarptı. Bir an için Laurent'ın nefesi kesildi, ama çoktan sersemlemiş bir halde kendini yukarı itmeye başlamıştı, gözleri Damen'ınkilere dikilmişti. Laurent, Damen'a doğru gidiyordu.
Parmakları bıçağın etrafına dolandı ama çok geçti.

"Bu kadar yeter," dedi Damen, dizini Laurent'ın karnına sertçe vurdu, sonra onu sırt üstü fırlattı ve aşağıya doğru takip etti. Laurent'ın bileğini kavramıştı ve onu talaşa çarparak Laurent'ın bıçağı bırakmasını sağladı. Vücudu Laurent'ın vücudu üzerinde bir yay çiziyor, ağırlığıyla Laurent'ı sıkıştırıyor, elleri Laurent'ın bileklerinde, Laurent onun altında geriliyordu. Laurent'ın göğsündeki sıcak iniş çıkışları hissedebiliyordu. Kavrayışını sıkılaştırdı.

Damen'ın bedeninin altından çıkamayacağını anlayan Laurent son bir kez çaresiz bir ses çıkardı ve ancak o zaman kıpırdamadan durdu, nefes nefese kalmıştı, gözleri acı ve hayal kırıklığıyla öfkeliydi.

İkisi de nefes nefese kalmıştı. Damen, Laurent'ın vücudundaki direnci hissedebiliyordu.

"Söyle," dedi Damen.

"*Teslim oluyorum*. Sesi gıcırdayarak çıktı. Laurent'ın başı bir yana döndü.

"Bilmeni isterim ki," dedi, kelimeler içinden çıkarken kalın ve ağırdı, "bunu bir köleyken de yapabilirdim.

Laurent*, 'Bırak beni'* dedi.

Kendini uzaklaştırdı. Laurent kendini yerden ilk kaldıran oldu. Destek için elini direğe dayamıştı. Sırtına talaş parçaları yapışmıştı.

"Bunu söylememi mi istiyorsun? Seni asla yenemeyeceğimi mi? Laurent'ın sesi yükseldi. "Seni asla yenemezdim.

'Hayır, . Yeterince iyi değilsin. İntikam için gelirdin ve ben de seni öldürürdüm. Aramızdaki ilişki böyle olurdu. Bunu mu isterdin?'

"Evet," dedi Laurent. "O her şeyimdi.

Sözcükler aralarında asılı kaldı.

"Biliyorum," dedi Laurent, "hiçbir zaman yeterince iyi olmadım. Damen, "Kardeşin de öyle," dedi.

"Yanılıyorsunuz. O-' 'Ne?'

'Benden daha iyi. O-'

Laurent sözünü kesti. Kahkahaya benzer bir nefes alarak gözlerini kapadı. "Seni durdurdum. Bunu sanki gülünçlüğünü duyuyormuş gibi söyledi.

Damen atılmış bıçağı aldı ve Laurent'ın gözleri açıldığında bıçağı Laurent'ın eline tutuşturdu. Onu destekledi. Kendi karnına doğru çekti, böylece

Tanıdık bir duruşta durdular. Laurent'ın sırtı direğe dönüktü.

"Durdur beni," dedi Damen.

Bunu Laurent'ın yüz anlayabiliyordu, bıçağı kullanma arzusuyla içsel bir savaş veriyordu.

'Bunun nasıl bir his olduğunu bilirim'

dedi. 'Silahsızsın,' dedi Laurent.

Sen de öylesin. O söylemedi. Hiç mantıklı gelmedi. O anın değiştiğini hissetti. Laurent'ın bileğini tutuşu değişiyordu. Bıçak talaşa çarptı.

Bu önce kendini geri adım atmaya zorladı. İki adım öteden Laurent'a bakıyordu, nefes alış verişi zorlaşmıştı ve bu zorlanmadan kaynaklanmıyordu.

Etraflarında, antrenman sahası dövüşlerinin kargaşasıyla doluydu: devrilmiş sıralar, yere saçılmış zırh parçaları, duvardan yarısı koparılmış bir sancak.

Damen dedi ki, 'Keşke-'

Ama geçmişten edemezdi, ederse de Laurent ona teşekkür etmezdi. Kılıcını aldı ve salonu terk etti.

OceanofPDF.com

DOKUZUNCU BÖLÜM

Ertesi sabah yan yana oturmak zorunda kaldılar. Damen kurulan kürsüde Laurent'ın yanındaki yerini aldı ve yeşil alana baktı. Karthas'a karşı savaşmak için silahlanıp ata binmekten başka bir şey istemiyorlardı. Güneye doğru yürümeleri gerekirken oyunlar yanlış geliyordu.

Bugünkü ortak tahtlar, Laurent'ın sütçü kız tenini güneşten korumak için yükseltilmiş ipek bir tentenin altındaydı. Laurent'ın hemen her yeri örtülü olduğu bu gereksiz bir önlemdi. Güneş Laurent'ın üzerinde güzelce parlıyordu.
saha, kademeli tribünler ve çimenli yan yamaçlar, bir mükemmellik yarışmasına sahne oluyor.

Damen'ın kendi kolları ve kalçaları çıplaktı. Kısa bir chiton giymiş, bir kez omzundan tutturmuştu. Yanında Laurent, bir madeni para pulu gibi sabit, değişmeyen bir profildi. Laurent'ın ötesinde Veretian soyluları oturuyordu: Leydi Vannes yeni bir dişi hayvanın kulağına bir şeyler mırıldanıyor, Guion ve karısı Loyse, Yüzbaşı Enguerran. Onun ötesinde Prens'in Muhafızları, Jord, Lazar ve mavi giysili diğerleri, üzerlerinde dalgalanan yıldızlı sancaklarıyla dizilmiş duruyorlardı.

Damen'in sağında Nikandros, onun yanında da Makedon'un oturması için ayrılmış boş koltuk göze çarpıyordu.

Gelmeyen tek kişi Makedon değildi. Çimenli yamaçlar ve katmanlı Standlar Makedon'un askerlerini kaçırıyor, adamlarının yarısını tüketiyordu. Dünkü öfkesi geçen Damen, köyde Laurent'ın tam da bunun olmasını engellemek için hayatını tehlikeye attığını görebiliyordu. Laurent, Makedon'un ilticasını engellemek için bir kılıcın önünde durmuştu.

Damen'ın bir parçası, biraz da suçluluk duygusuyla, Laurent'ın bu yüzden antrenman sahasında oradan oraya savrulmayı hak etmemiş kabul etti.

Nikandros "O gelmiyor." dedi.

"Ona zaman ver," dedi Damen. Ama Nikandros haklıydı. Geleceğine dair hiçbir ipucu yoktu.

Nikandros yanına bakmadan, 'Amcan iki yüz adamla ordumuzun yarısını etti,' dedi.

"Ve bir kemer," dedi Laurent.

Damen, yarısı dolu tribünlere ve Veretian ve Akielon'luların en iyi görüş açısına sahip olmak için toplandığı çim kıyılarına baktı; kölelerin yiyecekleri hazırladığı kraliyet tribünlerinin yanındaki çadırları ve ardından görevlilerin ilk atletleri yarışmaya hazırladığı diğer çadırları içine alan uzun, kayan bir bakış.

Damen, 'En azından başka birinin ciritte kazanma şansı var' dedi.

Ayağa kalktı. Dalgalanan bir dalga gibi, etrafındaki herkes ayağa kalktı ve sıralı tribünlerden çayıra doğru toplandı. Babasının jestiyle elini kaldırdı. Adamlar derme çatma bir taşra arenasının etrafında toplanmış, kuzeyli savaşçılardan oluşan bir grup olabilirdi ama onlar onun adamlarıydı. Ve bunlar onun Kral olarak ilk maçlarıydı.

'Bugün saygılarımızı sunuyoruz. Birlikte savaşıyoruz, Veretian ve Akielon. Onurunuzla yarışın. Oyunlar başlasın.'

* * *

Hedef atıcılığı herkesin keyif aldığı birkaç tartışmaya yol açtı.
Akielon'ları şaşırtan bir şekilde Lazar okçuluğu kazandı. Akielonların memnuniyeti için
Akielonlar, Aktis mızrak atma yarışını kazandı. Veretialılar Akielon'un çıplak bacaklarını ıslıkladılar ve uzun kolları içinde terlediler. Tribünlerde köleler ritmik bir şekilde yelpazeleri kaldırıp indiriyor ve Laurent dışında herkesin içtiği sığ şarap bardakları getiriyorlardı.

Lydos adında bir Akielon üç çatallı mızrakta kazandı. Jord uzun kılıçta kazandı. Genç asker Pallas kısa kılıçta kazandı, sonra mızrakta kazandı ve güreşte üçüncü bir zafer denemek için sahaya çıktı.

Akielos'ta adet olduğu üzere çıplak olarak öne çıktı. O bir
Bir şampiyonun fiziğine sahip yakışıklı bir gençti. Rakibi Elon ise güneyden gelen genç bir adamdı. İki adam, görevliler tarafından kendilerine getirilen kaptan yağ alıp vücutlarına sürdükten sonra kollarını birbirlerinin omuzlarına doladılar ve işaretle birlikte havalandılar.

Kalabalık tezahürat yaptı, adamlar boğuştu, vücutları kaygan tutuşlarla birbirlerini zorladı, ta ki Pallas sonunda Elon'ı çimlerin üzerinde nefes nefese bırakana kadar, sesler kalabalığın patlamasına neden oldu.

Pallas kürsüye çıktı, zafer kazanmıştı, saçları yağla biraz karışmıştı. Seyirciler beklentiyle sustular. Bu eski ve çok sevilen bir gelenekti.

Pallas, Damen'ın önünde dizlerinin üzerine çöktü, üç zaferinin ona kazandırdığı ayrıcalıkla neredeyse parlıyordu.

Pallas, "Lordlarım ve uygun görürse," dedi, "Kral'la savaşma onurunu talep ediyorum.

Kalabalıktan büyük bir alkış koptu. Pallas yükselen bir yıldızdı ve herkes Kral'ın dövüşünü görmek istiyordu. Dövüşün uzmanları, buradakilerin çoğu, iyinin en iyisinin krallığın yerleşik şampiyonuyla karşılaştığı bu tür maçlar için yaşıyordu.

Damen tahttan kalktı ve elini omzundaki altın broşa götürdü. Giysisi düştü ve kalabalık onayını kükreyerek gösterdi. Damen
Kürsüden inip alana çıktığında görevliler elbisesini düştüğü yerden aldılar.

Çimlerin üzerinde, kâhyanın tuttuğu kabın içine avuçlarını soktu ve yağı çıkarıp çıplak vücuduna sürdü. O
Heyecanlı, gergin ve coşkulu olduğunu görebildiği Pallas'a başıyla selam verdi ve elini Pallas'ın omzuna koydu, Pallas'ın elini kendi omzunda hissetti.

Bundan zevk alıyordu. Pallas değerli bir rakipti ve kendisininkine karşı son derece eğitimli bir vücudun gerginliğini ve ağırlığını hissetmek bir zevkti. Damen kolunu Pallas'ın boynuna doladı ve Pallas gerginlikten kaskatı kesilene, sonra titreyene, sonra tükenene ve maçı kazanana kadar her dalgalanmayı, her mücadeleyi emerek onu aşağıda tutmadan önce maç neredeyse iki dakika sürdü.

Memnun olan Damen, görevliler vücudundaki yağı kazıyıp onu havluyla yıkarken kıpırdamadan durdu. Kürsüye geri döndü ve görevlilerin giysilerini yeniden iğnelemeleri için kollarını açtı.

"İyi dövüştü," dedi Laurent'ın yanındaki tahtta yeniden yerini alarak.

Biraz şarap uzattı. "Ne var?

Laurent, "Hiçbir şey," dedi ve gözlerini koyacak başka bir yer buldu. Oktonlar için tarlayı temizliyorlardı.

' sonra ne bekleyebiliriz? Gerçekten hissediyorum,' dedi Vannes, 'her şey olabilir.

Sahada okton hedefleri aralıklı olarak yerleştiriliyordu.
Nikandros ayağa kalktı.

'Okton'da kullanılacak mızrakları incelemeye gidiyorum. Bana katılırsan onur duyarım,' dedi Nikandros.

Bunu Damen'a söyledi. Bir oktondan önce ekipmanını titizlikle kontrol etmek Damen'ın çocukluğundan beri alışkanlığıydı ve etkinlikler arasındaki boşlukta Kral'ın çadırları gezmesi Damen'a cazip geldi, silahları inceledi, görevlileri ve rakipleri olacak ve yolculuk için kendilerini hazırlayan adamları selamladı.

Ayağa kalktı. Çadıra doğru giderken geçmiş yarışmaları yad ettiler. Damen oktonda yenilmezdi ama Nikandros onun en yakın rakibiydi ve dönüşten yapılan atışlarda çok başarılıydı. Damen'ın morali yükseldi. Yeniden yarışmak iyi hissettirecekti. Çadırın kapağını kaldırdı ve içeri adım attı.

Çadırda kimse yoktu. Damen döndüğünde Nikandros'un ona doğru ilerlediğini gördü.

"Ne-

Sert ve acı verici bir kavrama kolunun üst kısmını kavradı. İrkilerek, Nikandros'un bir tehdit olduğunu bir an bile düşünmeden bunun olmasına izin verdi. Kendisinin geriye doğru itilmesine izin verdi, Nikandros'un bir avuç dolusu
omzundaki kumaşı sertçe çek. "Nikandros-

Belinden sarkan giysileriyle Nikandros'a şaşkınlıkla bakıyordu ve Nikandros da ona bakıyordu.

Nikandros, 'Sırtın' dedi.

Damen kızardı. Nikandros sanki inanmak için yakından görmesi gerekiyormuş gibi ona bakıyordu. Teşhir şok etkisi yaratmıştı. O biliyordu . . . Biliyordu
yara izi vardı. Omuzlarından sırtının ortasına kadar uzandığını biliyordu. Yara izlerine iyi biliyordu. Çekmiyorlardı. En yorucu kılıç çalışmaları sırasında bile sızlamıyorlardı. Paschal'ın uyguladığı kokulu merhemler bunu sağlamıştı. Ama kendini hiç aynaya götürüp onlara bakmamıştı.

Şimdi aynası Nikandros'un gözleriydi, ifadesindeki keskin dehşet. Nikandros onu çevirdi, ellerini Damen'ın vücuduna koydu, sanki gözlerinin inanmadığı şeyi dokunarak doğrulayacakmış gibi ellerini Damen'ın sırtında gezdirdi.

"Bunu sana kim
yaptı?" "Ben yaptım,"
dedi Laurent.

Damen döndü.

Laurent çadırın girişinde duruyordu. Zarif bir zarafetle düzenlenmişti ve tembel, mavi gözlü dikkati tümüyle Nikandros'un üzerindeydi.

Laurent, 'Onu öldürmek istedim ama amcam izin vermedi,' dedi.

Nikandros ileriye doğru güçsüz bir adım attı ama Damen çoktan onun kolunu tutmuştu. Nikandros'un eli kılıcının gitmişti. Gözleri öfkeyle Laurent'ın üzerindeydi.

Laurent, "Benimkini de emdi." dedi.

Nikandros, 'Yüce Efendimiz, size yaptığı hakaretten dolayı Vere Prensi'ni onur düellosuna davet etmek için izin istiyorum' dedi.

"Reddedildi," dedi Damen.

"Gördün mü?" dedi Laurent. 'Kırbaç gibi küçük mesele için beni affetti. Kardeşimi öldürdüğü için onu affettim. Bütün
İttifakı övün.'

"Sırtındaki deriyi yüzmüşsün.

'Şahsen değil. Sadece adamıma izledim.'

Laurent bunu saçları dökülmüş, uzun kirpikli bir bakışla söyledi. Nikandros öfkesini bastırmak için harcadığı çabadan dolayı fiziksel olarak hasta görünüyordu.

'Kaç ? Elli mi? Yüz mü? Ölebilirdi! Laurent, "Evet, amaç buydu."
dedi.

"Bu kadar yeter," dedi Damen, Nikandros tekrar öne çıkarken onu yakalayarak. Ve sonra, 'Bizi yalnız bırak. Şimdi. *Şimdi,* Nikandros.'

Ne kadar kızgın olursa olsun, Nikandros doğrudan bir emre itaatsizlik etmezdi. Eğitimi çok derinlere işlemişti. Damen, giysilerinin çoğu elinde toplanmış halde Laurent'ın önünde duruyordu.

'Bunu neden yapasın ki? İltica edecek.'

'O etmeyecek. O sizin en sadık hizmetkarınız. "Yani onu
kırılma noktasına kadar zorluyorsunuz?

"Ona hoşlanmadığımı söylemeli miydim?" dedi Laurent. 'Ama hoşuma gitti. En çok da sonlara doğru, senin yıkıldığın zaman hoşuma gitti.

Yalnızdılar. İttifaktan bu yana kaç kez baş başa kaldıklarını sayabilirdi. Bir kez çadırda, Laurentın hayatta olduğunu öğrendiğinde. Bir kez Marlas'ta, geceleyin dışarıda. Bir kez de içeride, kılıçların üzerinde.

Damen, "Burada ne yapıyorsun?" dedi.

"Seni almaya geldim," dedi Laurent. "Nikandros çok uzun sürdü.

'Buraya gelmene gerek yoktu. Bir haberci gönderebilirdin.

Bunu izleyen duraklamada Laurent'ın bakışları istemsizce yana kaydı. Damen garip bir karıncalanma hissiyle Laurent'ın arkasındaki cilalı aynaya baktığını fark etti.

onun yaraları. Gözleri tekrar buluştu. Laurent pek sık yakalanmazdı ama tek bir bakış onu ele vermişti. Bunu ikisi de biliyordu.

Damen sert acı hissetti. "Yaptığın işi mi beğeniyorsun?" "Tribüne geri dönmen gerekiyor.

Giyindikten sonra size katılacağım. Tabii yaklaşmak istemiyorsan. İğneyi takmaya yardım edebilirsin.

'Kendin yap,' dedi Laurent.

* * *

Döndüklerinde oktonun rotası neredeyse tamamen belirlenmişti, yan yana, sözsüz bir şekilde oturdular.

Kalabalığın ateşi kana susamıştı. Okton onların içindeki tehlikeyi, sakat bırakma tehdidini ortaya çıkarmıştı. İki hedeften ikincisi payandalarına çakıldı ve görevliler her yolunda olduğunu söyledi. Günün sıcağında, alanın güneybatı tarafında bir dönüşen bir böcek vızıltısı vardı.

Makedon'un atlı, silahlı ve arkasında bir grup adamla gelişi tribünlerde bir hareketliliğe neden oldu. Nikandros oturduğu yerden yarı kalkmış, muhafızlarından üçü ellerini kılıçlarının kabzalarına koymuştu.

Makedon atını tribünlerin önünde döndürerek Damen'la doğrudan yüz yüze geldi.

Damen, 'Ciriti ıskaladın' dedi.

"Benim adıma bir köye saldırıldı," dedi Makedon. "İntikam almak için bir şans istiyorum.

Makedon'un tribünlerde yankılanan, generallik için yaratılmış bir sesi vardı ve şimdi onu kullanarak oyunlar için toplanan her seyirci tarafından duyulmasını sağlıyordu.

'Karthas'ta sizinle birlikte savaşacak sekiz bin adamım var. Ama bir korkağın ya da kendini henüz sahada kanıtlamamış bir liderin emrinde savaşmayacağız.

Makedon oktonlar için sahaya serilmiş olan parkura baktı ve sonra Laurent'a döndü.

"Prens ata binecekse," dedi Makedon, "söz veriyorum.

Damen etrafındakilerin tepkisini duydu. Veretian Prensi, bir bakışta Damen'ın atletik açıdan alt seviyesindeydi. Antrenman sahalarından kaçındığı kesindi. Hiçbir Akielon onu dövüşürken ya da egzersiz yaparken görmemişti. O da görmemişti.

Bugünkü yarışmaların hiçbirine katılmamıştı. Şu anda olduğu gibi zarif ve rahat bir şekilde oturmaktan başka bir şey yapmamıştı.

Damen, 'Veretianlar oktonda eğitim yapmazlar,' dedi.

'Akielos'ta okton kralların sporu olarak bilinir,' dedi Makedon. 'Kendi Kralımız sahaya çıkacak. Vere Prensi ona karşı at sürecek cesaretten yoksun mu?

Reddetmek ne kadar aşağılayıcı olsa , kabul etmek daha da kötü olacaktı - yetersizliğinin sahada açıkça ortaya konması. Makedon'un gözleri tam olarak istediği şeyin bu olduğunu söylüyordu: Laurent'ın gözden düşmesi şartıyla geri dönecekti.

Damen, Laurent'ın yan çizmesini, kaçmasını, bir şekilde kendini bu durumdan kurtaracak sözcükleri bulmasını bekledi. Bayraklar gürültüyle dalgalanıyordu. Tribünler sessizliğe bürünmüştü.

"Neden olmasın?" dedi Laurent.

* * *

Atına binen Damen, atını başlangıç çizgisinde hazır tutarak parkura baktı. kıpırdanıyor, huysuzlanıyor, startı işaret edecek boruyu bekliyordu. Kendisinden iki at aşağıda Laurent'ın parlak başını görebiliyordu.

Laurent'ın mızrakları mavi uçluydu. Damen'ınki kırmızı. Diğer üç yarışmacıdan, zaten üç taçlı olan Pallas yeşil uçlu mızraklar taşıyordu. Düz alanda mızrak atma yarışını kazanan Aktis'in mızrağı beyazdı. Lydos siyah.

Okton, at sırtından mızrakların fırlatıldığı rekabetçi bir gösteriydi. Kralların sporu olarak adlandırılan bu gösteri, nişancılık, atletizm ve at üzerindeki becerilerin sınandığı bir testti: Yarışmacılar, iki hedef arasında sürekli sekiz rakamı çizerek mızrak fırlatmak zorundaydı. Ardından, toynakların ölümcül parıltısı arasında, her binici yeni mızrakları almak için sorunsuz bir şekilde eğilmeli ve durmadan başka bir devre için geri fırlamalıdır - toplamda sekiz sürmelidir. Buradaki zorluk, diğer binicilerin uçan mızraklarından kaçarken mızrakla mümkün olduğunca çok sayıda bullsey elde etmekti.

Ancak oktonun gerçek meydan okuması şuydu: Eğer ıskalarsanız, mızrağınız rakibinizi öldürebilirdi. Eğer rakibiniz ıskalarsa, ölürdünüz.

Damen çocukken sık sık oktona binerdi. Ancak okton, mızrak kullanmada ne kadar iyi olursanız olun, bir atın üzerine atlayıp denenecek bir şey değildi. Eğitmenleriyle birlikte

İlk kez sahada yarışmasına izin önce eğitim arenasında at sırtında aylar geçirdi.

Laurent'ın iyi ata bindiğini biliyordu. Damen onu engebeli kırlarda yarışırken görmüştü. Savaşta atını havada döndürdüğünü, bir yandan da isabetle öldürdüğünü görmüştü.

Laurent mızrak da fırlatabilir. Muhtemelen. Mızrak bir Veretya savaş silahı değildi ama Veretyalıların domuz avında kullandıkları bir silahtı. Laurent daha önce at sırtında mızrak fırlatmıştı.

Ama bütün bunların Okton karşısında hiçbir anlamı yoktu. Okton sırasında insanlar öldü. Adamlar düştü, adamlar kalıcı yaralar aldı - bir mızraktan; düştükten sonra toynaklardan. Damen göz ucuyla, aralarında Paschal'ın da bulunduğu, kenarda bekleyen ve yama yapmaya hazır olan doktorları görebiliyordu.

ve dikin. İki ülkeden kraliyet mensuplarının sahada nedeniyle doktorların hayatları için büyük bir tehlike söz konusuydu. Herkes için büyük bir tehlike söz konusuydu.

Damen yarışmada Laurent'a yardım edemedi. İki ordu onu izlerken, kendi statüsünü ve konumunu korumak için kazanmalıydı. Diğer üç Akielon atlısının vicdan azabı daha da az olacak, muhtemelen Veretian Prensi'ni kralların sporunda yenmekten başka bir şey istemeyeceklerdi.

Laurent ilk mızrağını eline aldı ve parkuru sakin bir bakış açısıyla karşıladı. Alanı değerlendirme biçiminde entelektüel bir şeyler vardı ve bu onu diğer binicilerden ayırıyordu. Laurent için fiziksel uğraşlar içgüdüsel değildi ve Damen ilk kez Laurent'ın bunlardan hoşlanıp hoşlanmadığını merak etti. Laurent kendini yeniden biçimlendirmeden önce çocukken kitapsever biriydi.

Bundan fazlasını düşünecek zaman yoktu. Başlangıçlar kademeliydi ve ilk kurayı çeken Laurent oldu. Korna çaldı; kalabalık bağırdı. Laurent bir an için bütün seyircilerin gözleri üzerinde olduğu halde sahada başına yarışıyordu.

Makedon, Veretialıların aşağılık olduğunu kanıtlamayı umduysa, en azından bu konuda boşuna umduğu hemen anlaşıldı. Laurent ata binebiliyordu. İnce ve dengeli vücudunun güzel orantıları atıyla zahmetsiz bir iletişim içindeydi. İlk mızrağı süzüldü, mavi uçlu: tam isabet. Herkes çığlık attı. Sonra ikinci boru çaldı ve

Pallas, Laurent'ın arkasından atını hızla sürüyordu, sonra üçüncüsü geldi ve Damen kendi atını dörtnala koşturdu.

Rakip ülkelerin kraliyet mensupları sahadayken, okton hayal edilebilecek en gürültülü etkinliklerden haline geldi. Damen, çevresel görüşünde
mavi bir mızrak yayı (Laurent ikinci bullseye'ını alıyor) ve yeşil bir (Pallas da aynı şekilde). Aktis'in mızrağı merkezin sağına düştü. Lydos'un atışı kısaydı, otlara saplandı ve Pallas'ın atını savrulmaya zorladı.

Damen Pallas'tan ustalıkla kaçındı, gözleri sahadaydı; mızraklarının tam ortasına isabet ettiğini bilmek için kendi mızraklarının inişini izlemesine gerek yoktu. Okton'u dikkatini sahada tutması gerektiğini bilecek kadar iyi tanıyordu.

İlk turun sonunda, gerçek rekabetin nerede olduğu açıktı: Laurent, Damen ve Pallas bullseyes vuruyorlardı. Düzlükte alıştırma yapan Aktis, at sırtında aynı yeteneğe sahip değildi; Lydos da öyle.

Zirveye ulaşan Damen, ikinci mızrak takımını almak için yavaşlamadan eğildi. Laurent'a şöyle bir baktı, onun atına bindiğini gördü.
Lydos'un çekmek için Lydos'un içine girdi, Lydos'un kendi atışını görmezden gelerek yarım adım ötesinden geçti. Laurent okton tehlikesini, sanki böyle bir tehlike yokmuş gibi davranarak bertaraf etti.

Bir bullseye daha. Damen kalabalığın heyecanını, her atışta yükselen tansiyonu hissedebiliyordu. Bırakın aynı maçta üç biniciyi, herhangi birinin mükemmel bir okton sürmesi bile nadir görülen bir şeydi ama Damen, Laurent ve
Pallas henüz hiçbir atışı kaçırmamıştı. Solundaki hedefe isabet eden mızrağın gümbürtüsünü duydu. Aktis. Üç tur daha. İki. Bir.

Rota, kabaran at etleri, ölümcül mızraklar ve
Çimleri savuran toynaklar. Son tura doğru gürleyerek ilerlediler. Kalabalığın coşkusu, kendinden geçmesi. Damen, Laurent ve Pallas'ın skorları eşitti ve bir an için sanki hepsi tek bir bütünün parçasıymış gibi kusursuz ve dengeli görünüyordu.

Herkesin yapabileceği bir hataydı. Basit bir yanlış hesaplama:
Aktis mızrağını çok erken fırlattı. Damen bunu gördü; mızrağın Aktis'in elinden çıkışını gördü, yörüngesini gördü, mide bulandırıcı bir gümbürtüyle hedefe değilhedefi yukarıda tutan önemli destek payandasına çarptığını gördü.

Dörtnala koşan beş atlı da durdurulamayacak bir ivmeye sahipti. Lydos ve Pallas mızraklarını fırlattı. Her iki atış da düz ve doğruydu ama sallanan ve payandası olmadan çöken hedef artık orada değildi.

Lydos'un mızrağı, parkurun diğer tarafındaki havayı yararak ya Pallas'a ya da yanında giden Laurent'a çarpacaktı.

Ancak Damen, rüzgârla ağzından fırlayan bir uyarı çığlığı atmaktan başka bir şey yapamadı, çünkü ikinci mızrak, Pallas'ın mızrağı, tam ona doğrultulmuştu.

Ondan kaçamadı. Diğer atlıların nerede konumlandığını bilmiyordu, kendi kaçışının mızrağın onlardan birine zarar vermesine neden olması riskini göze alamazdı.

İçgüdü düşünceden önce tepki verdi. Mızrak göğsüne doğru ilerliyordu; Damen mızrağı havada yakaladı, eli sertçe sapın etrafına dolandı ve mızrağın momentumu omzunu geriye doğru itti. Kendini eyerde tutmak için kalçalarıyla kavrayışını sıkılaştırarak bunu absorbe etti. Yanında Lydos'un sersemlemiş yüzünü gördü, kalabalığın çığlıklarını duydu. Ne kendini ne de yaptıklarını düşünebiliyordu. Bütün dikkati Laurent'a doğru uçan diğer mızraktaydı. Kalbi boğazında düğümlendi.

Pistin diğer tarafında Pallas donup kalmıştı. Pallas'ın tek karar verebileceği an, kaçıp korkaklığıyla bir prensi öldürme riskini göze almak ya da yerinde durup bir mızrak darbesi almaktı.
Boğaz. Kaderi Laurent'ınkine bağlıydı ve Damen'ın aksine, ne yapacağına dair hiçbir çaresi yoktu.

Laurent bunu biliyordu. Damen gibi Laurent da olayı erkenden görmüş, payandanın çöktüğünü görmüş, sonucu kestirmişti. Laurent bunun kendisine sağladığı birkaç saniye içinde tereddüt etmeden harekete geçti. Dizginlerini bıraktı -ve Damen mızrağın kendisine doğru uçtuğunu izlerken- atladı, yoldan çekilmedi, mızrağın yoluna atladı, atından Pallas'ınkine sıçradı ve ikisini de sola doğru sürükledi. Pallas şok içinde sallanırken Laurent onu eyerin altında tuttu. Mızrak yanlarından geçip gitti ve bir cirit gibi püsküllü otların arasına düştü.

Kalabalık çılgına döndü.

Laurent bunu görmezden geldi. Laurent uzandı ve Pallas'ın son mızrağını kendisi için özenle aldı. Ve Pallas'ın atını dörtnala koşturarak - kalabalığın sesi kreşendoya dönüşmüştü- mızrağı fırlattı ve
nihai hedefin merkezi.

Oktonu Pallas ve Damen'in bir mızrak önünde tamamlayan Laurent atını küçük bir daire çizerek yukarı çekti ve Damen'in bakışlarıyla karşılaştı, soluk kaşları sanki "Eee?" der gibi kalkmıştı.

Damen sırıttı. Yakaladığı mızrağı havaya kaldırdı ve parkurun uzak tarafında olduğu yerden fırlattı; mızrağın tam üzerinden geçmesine izin verdi,

Laurent'ın mızrağının yanında, titreyerek durduğu yerde hedefe çarpmak için alanın imkansız uzunluğu.

Pandemonium.

* * *

Daha sonra birbirlerini defne ile taçlandırdılar. Kalabalık tarafından kürsüye taşındılar ve alkışlarla çevrelendiler. Damen başını eğerek Laurent'ın parmaklarından ödülü aldı. Laurent yapraklardan oluşan yüzük yerine altın halkasını tercih etti.

İçkiler akıyordu. Yeni dostluk baş döndürücü bir içkiydi ve bu içkiye kendini kaptırmak çok kolaydı. Laurent'a her baktığında göğsünde bir sıcaklık hissediyordu. Bu nedenle sık sık bakmıyordu.

Öğleden sonra akşama doğru derinleştikçe, sığ Akielon şarabı kadehleri ve yumuşak şarap eşliğinde günü sonlandırmak için içeriye doğru ilerlediler.

Kithara'nın sesleri. Adamlar arasında, başından beri ihtiyaç duydukları ve ona yarınki sefer için umut -gerçek bir umut- veren kırılgan bir dostluk duygusu pekişiyordu.

Oyunlar başarılı olmuştu ve en azından bunun bir anlamı vardı. Adamları birleşik olarak yola çıkarlardı ve eğer ortada bir çatlak varsa, kimsenin bundan haberi olmazdı. O ve Laurent rol yapmakta iyiydiler.

Laurent sanki bunun için doğmuş gibi uzanma koltuklarından birinde yerini aldı. Damen onun yanına oturdu. Yeni yanan mumlar salonu aydınlatıyordu.

Etraflarındaki adamların ifadeleri ve akşam ışığı salonun geri kalanını hoş, puslu bir kasvete büründürdü.

Karanlığın içinden Makedon çıktı.

Yanında küçük bir maiyeti, çentikli kemerlerini takmış iki asker ve bir köle vardı. Doğruca koridorun karşısına geldi ve Laurent'ın tam önünde durdu.

Bütün oda sessizliğe gömüldü. Makedon ve Laurent karşı karşıya geldiler.

Sessizlik uzadı.

Makedon, 'Sende bir yılanın aklı var,' dedi.

"Sende yaşlı bir boğanın aklı var," dedi Laurent.

Birbirlerine baktılar.

Uzun bir sonra Makedon, elinde koca göbekli bir şişe Akielon içkisi ve iki sığ fincanla gelen köleye el salladı.

"Ben de seninle içeceğim," dedi Makedon.

Makedon'un yüz ifadesi değişmedi. Bu, geçirimsiz bir duvardan bir kapının açılması gibiydi. Odada bir şok dalgası yayıldı ve salondaki bütün gözler Laurent'a döndü.

Damen, Makedon'un bu teklifi yapmak için ne kadar gururlu olduğunu biliyordu; kendi yaşının yarısındaki bir prensese dostluk jesti yapmıştı.

Laurent kölenin doldurduğu şaraba bir göz attı ve Damen eğer şarapsa Laurent'ın içmeyeceğini kesinlikle biliyordu.

Damen, Laurent'ın kendisi için topladığı her iyi niyet kırıntısının bir kenara atıldığı, Akielon misafirperverliğinin her ilkesinin aşağılandığı ve Makedon'un salondan sonsuza dek süpürüldüğü an için kendini hazırladı.

Laurent önündeki fincanı aldı, içini boşalttı, sonra masaya koydu.

Makedon yavaşça başını sallayarak onayladı, kendi fincanını kaldırdı fondip yaptı. Ve "Tekrar." dedi.

* * *

Daha sonra, devrilen bir sürü bardak alçak masayı dağıttığında, Makedon öne doğru eğildi ve Laurent'a kendi bölgesinin içkisi olan griva'yı denemesi gerektiğini söyledi, Laurent içkiyi yudumladı ve tadının berbat olduğunu söyledi, Makedon da, "Ha, ha, doğru!" dedi. Daha sonra Makedon, Ephagin'in oktonu kazandığı ilk oyunlarının hikayesini anlattı ve sancaktarların gözleri buğulandı ve herkes bir içki daha içti. Daha sonra, Laurent üç boş fincanı üst üste dengede tutmayı başardığında, Makedon'un fincanları devrildiğinde herkes kükredi.

Daha sonra Makedon araya girerek Damen'a şu ciddi öğüdü verdi: 'Veretyalıları bu kadar sert yargılamamalısın. İyi içiyorlar.

Daha sonra Makedon Laurent'i omzundan tuttu ve ona kendi bölgesindeki avcılıktan söz etti, artık eski günlerdeki gibi aslanlar yoktu, ama yine de bir kralın avına yakışan büyük hayvanlar vardı. Av anıları birkaç fincan daha devam etti ve büyük bir dostluk duygusunu ortaya çıkardı. Makedon, Laurent'ın omzuna veda edercesine tekrar sarılıp ayağa yatağa gittiğinde herkes aslanlara kadeh kaldırıyordu. Sancaktarlar da onu takip ediyordu.

Laurent onlar gidinceye kadar titiz duruşunu korudu, gözleri büyümüş, yanakları hafifçe kızarmıştı. Damen kolunu kendi koltuğunun arkalığına yayarak bekledi.

Laurent uzun bir süre düşündükten sonra, "Ayağa kalkmak için biraz yardıma ihtiyacım olacak," dedi.

* * *

Laurent'ın bütün ağırlığıyla üzerine gelmesini beklemiyordu, ama geldi, sıcak bir kol boynuna dolandı ve Laurent'ın kollarında olduğunu hissedince birden nefesi kesildi. Elleri Laurent'ın belini sabitlemek için yukarı kalktı, kalbi garip davranıyordu. Bu tatlı, imkânsız derecede yasak bir şeydi. Göğsündeki sızıyı hissetti.

Damen, 'Prens ve ben emekli oluyoruz,' dedi ve kalan köleleri el sallayarak dışarı çıkardı.

"Bu ," dedi Laurent. "Muhtemelen.

Salon, toplantıdan kalan son parçalar, şarap kadehleri ve boş sedirlerle doluydu. Eilonlu Philoctus'un yanından geçtiler, onlardan birine yayılmıştı, başı kollarının üzerindeydi, kendi yatağındaymış gibi derin derin uyuyordu. Horluyordu.

"Bugün ilk defa mı bir oktonda yenildiniz?" "Teknik

olarak berabere bitti," dedi Damen.

Teknik olarak. Sana binicilikte iyi olduğumu söylemiştim. Eskiden Auguste, Chastillon'da yarıştığımız her zaman. Yaşlanana kadar kazanmama izin verdiğini fark ettim. Sadece çok hızlı bir midillim olduğunu düşünmüştüm. Gülümsüyorsun.'

Gülümsüyordu. Geçitlerden birinde durdular, sol taraflarındaki açık kemerlerden ay ışığı geliyordu.

' mu konuşuyorum? Alkolü hiç tutamıyorum.' "Bunu

görebiliyorum.

"Bu benim hatam. Ben hiç içmem. Böyle adamların yanında içmem gerektiğini fark etmeli ve bir tür tolerans oluşturmak için çaba göstermeliydim. Ciddiydi.

"Aklın böyle mi çalışıyor?" dedi Damen. 'Hiç içmem de ne demek? Bence biraz fazla itiraz ediyorsun. Seninle tanıştığım ilk gece sarhoştun.

"Bir istisna yaptım," dedi Laurent, "o gece. İki buçuk şişe. Yutmak için kendimi zorlamam gerekti. Sarhoşken daha kolay olur diye düşündüm.

"Neyin daha kolay olacağını düşündün mü?" dedi

Damen. "Ne?" dedi Laurent. "Sen.

Damen bütün vücudundaki tüylerin diken diken olduğunu hissetti. Laurent bunu yumuşak bir sesle ve sanki çok açıkmış gibi söyledi, mavi gözleri biraz bulanıktı, kolu hâlâ Damen'in boynundaydı. Yarı aydınlıkta durmuş birbirlerine bakıyorlardı.
pasaj.

"Benim Akielon yatak kölem," dedi Laurent, "adını kardeşimi öldüren adamdan alıyor.

Damen acı dolu bir nefes aldı. "Fazla değil," dedi.

Geçitlerden geçtiler, yüksek kemerlerin ve Veretian ızgaralarıyla kuzey tarafındaki pencerelerin yanından geçtiler. İki genç adamın bir ayinden sonra -prensler arasında bile- sallanarak koridorlarda birlikte dolaşması alışılmadık bir şey değildi ve Damen bir an için onların göründükleri gibi olduklarını varsayabilirdi: silah arkadaşları. Arkadaş.

Girişin her iki yanındaki muhafızlar, birbirlerinin üzerine eğilmiş kraliyet mensuplarının varlığına tepki vermeyecek kadar iyi eğitilmişlerdi. Dış kapılardan geçerek en içteki odaya girdiler. Buradaki alçak, uzanmış yatak Akielon tarzındaydı ve tabanı mermerden oyulmuştu. Basitti, tabanından kavisli başlığına kadar geceye açıktı.

Damen muhafızlara, "Kimse içeri girmeyecek," diye emretti.

Damianos'un kucağında genç bir adamla yatak odasına girip herkese dışarı çıkmalarını emretmesinin ne anlama geldiğinin farkındaydı ama bunu görmezden geldi. Eğer Isander'in birdenbire soğuk Vere Prensi'nin hizmetinden vazgeçmesi için şaşırtıcı bir nedeni olduysa, öyle olsun. Son derece içine kapanık olan Laurent, bir gecelik içkinin etkileriyle uğraşırken ev halkının bulunmasını istemezdi.

Laurent çürütücü dilini körükleyen bir baş ağrısıyla uyanacak ve o zaman ona rastlayan herkese acıyacaktı.

Damen'a gelince, Laurent'ı sırtının küçük bir kısmından itecek ve onu yatağa doğru dört adım sendeletecekti. Damen Laurent'ın kolunu boynundan çözdü, kendini kurtardı. Laurent kendi gücüyle bir adım attı ve bir elini ceketine götürerek gözlerini kırpıştırdı.

Laurent hiç düşünmeden, "Bana katıl,"

dedi. "Eski günlerin hatırı için mi?" dedi

Damen.

Bunu söylemek bir hataydı. Bir adım öne çıktı ve ellerini Laurent'ın ceketinin bağlarını. Kravatları bağlandıkları yerlerden çekmeye başladı. Kravat gözünden geçerken Laurent'ın göğüs kafesinin kıvrımını hissetti.

Ceket Laurent'ın bileğine dolandı. Çıkarmak için biraz çaba harcadı, Laurent'ın gömleğini dağıttı. Damen durdu, elleri hâlâ ceketin içindeydi.

Laurent'ın gömleğinin ince kumaşının altında Paschal, Laurent'ın omzunu güçlendirmek için bağlamıştı. Bunu bir acıyla gördü. Laurent'ın ayıkken görmesine izin vermeyeceği bir şeydi bu, mahremiyetin keskin bir ihlaliydi. Bir gün önceki zorlu mücadeleden sonra sürekli bir kol ve omuz çabasıyla atılan on altı mızrağı .

Damen bir adım geri çekildi ve şöyle dedi: 'Artık Akielos Kralı tarafından hizmet edildiğini söyleyebilirsin.

"Bunu zaten söyleyebilirim.

Lambanın aydınlattığı oda turuncu bir ışıkla doluyor, sade mobilyaları, alçak sandalyeleri, taze toplanmış meyve kasesi olan duvar masasını ortaya çıkarıyordu. Laurent beyaz atletinin içinde farklı bir varlıktı. Birbirlerine bakıyorlardı. Laurent'ın arkasında ışık yatağın üzerinde yoğunlaşmıştı; alçak, cilalı bir kapta yanan yağın ışıkları yuvarlanmış yastıkların ve yatağın oymalı mermer tabanının üzerine düşüyordu.

"Seni özledim," dedi Laurent. "Konuşmalarımızı özledim.

Bu çok fazlaydı. Direğe bağlandığını ve yarı yarıya öldürüldüğünü hatırlıyordu; ayıkken Laurent çizgiyi çok net çizmişti ve o çizgiyi aştığının , ikisi de aşmıştı.

"Sarhoşsun," dedi Damen. "Kendinde değilsin. 'Seni yatağa götürmeliyim' dedi.

"Öyleyse beni al," dedi Laurent.

Laurent'ı kararlılıkla yatağa doğru götürdü, her askerin sarhoş arkadaşını çadırındaki palete yatırması gibi onu yarı itti, yarı yatırdı.

Laurent, Damen'in onu koyduğu yerde, yarı açık içinde sırtüstü yatıyordu, saçları dağınık, yüz ifadesi korunaksızdı. Dizleri yana doğru itilmişti, uykudaki biri gibi yavaş nefes alıyordu, gömleğinin ince kumaşı tenine değiyor, onunla birlikte yükselip alçalıyordu.

"Beni sevmiyor musun?

"Gerçekten kendinde değilsin.

"Değil miyim?

Hayır. Ayıldığın zaman beni öldüreceksin.

"Seni öldürmeye çalıştım. Bir başaramıyorum. Tüm planlarımı altüst .'

Damen bir su testisi buldu ve Laurent'ın yatağının yanındaki alçak masaya getirdiği sığ bir kaba su . Sonra meyveleri boşalttı.

bir kase meyve koydu ve sarhoş bir askerin boş bir miğferi kullanabileceği gibi kullanmak üzere yanına yere koydu.

Laurent. Uyu da geçsin. Sabah ikimizi de cezalandırabilirsin. Ya da olanları unutursun. Ya da unutmuş gibi yap.'

Tüm bunları oldukça ustalıkla yaptı, ancak suyu dökmeden önce nefesini tutmasının biraz zaman aldığını fark etti. İki elini masanın üzerine koydu ve ağırlığını masaya yasladı, sadece biraz nefes nefese kalmıştı. Masanın üzerine

Laurent'ın ceketini bir sandalyenin üzerine koydu. Sabah güneşi içeri girmesin diye panjurları kapattı. Sonra kapıya doğru ilerledi, kapıya varınca dönüp yatağa son bir kez baktı.

Laurent, dağınık düşünceler içinde uykuya dalarak, "Evet, amca," dedi.

OceanofPDF.com

ONUNCU BÖLÜM

DAMEN GÜLÜMSÜYORDU. Sırt üstü yatmış, kolunu başının üzerine koymuş, çarşaf vücudunun alt kısmının üzerinde toplanmıştı. Belki de bir saattir uyanıktı.
erken ışık.

Dün gece Laurent'ın yatak odasının mum ışığındaki mahremiyetinde durmadan karmaşıklaşan olaylar bu sabah tek bir mutluluk verici gerçeğe dönüşmüştü.

Laurent onu özledi.

Bunu düşününce içinde yasadışı bir sevinç pırıltısı hissetti. Laurent'ın ona baktığını hatırladı. *Bütün planlarımı altüst edip duruyorsun*. Laurent sabahki toplantıya geldiğinde çok öfkelenecekti.

Nikandros salona girerken, "Keyfin yerinde," dedi.
Damen onu omzundan alkışladı ve uzun masadaki yerini aldı. "Karthas'ı
almaya gidiyoruz," dedi Damen.

Tüm sancakbeylerini bu toplantıya çağırmıştı. Bu onların bir Akielon kalesine yapacakları ilk saldırı olacaktı ve bunu hızlı ve kesin bir şekilde kazanacaklardı.

Tercih ettiği kum tepsisini çağırdı. Derin ve hızlı vuruşlarla ovulan strateji, bir haritanın mürekkep çizgilerine bakmak için eğilirken kafaları çarpmadan görülebiliyordu. Straton, Philoctus'la birlikte geldi ve otururken eteklerini düzeltti. Makedon, Enguerran'la birlikte çoktan hazırdı.
Vannes geldi ve eteklerini benzer şekilde düzenleyerek yerine oturdu.

Laurent içeri girdi, zarafetinde bir sınır vardı, başı ağrıyan bir leopar gibiydi, etrafından çok ama çok dikkatli geçilmesi gerekiyordu.

"Günaydın," dedi Damen.

'Günaydın,' dedi Laurent.

Leopar belki de hayatında bir kez olsun ne yapacağını tam olarak bilemiyormuş gibi sonsuz bir duraksamadan sonra söylemişti bunu. Laurent, Damen'in yanındaki tahtı andıran meşe koltuğa oturdu ve gözlerini dikkatle önündeki boşluktan ayırmadı.

"Laurent!" dedi Makedon, Laurent'ı sıcak bir şekilde selamlayarak. "Bu sefer bittiğinde Acquitart'ta seninle birlikte avlanma davetini kabul ettiğim için çok mutluyum. Laurent'ın omzuna vurdu.

Laurent, "Benim davetiyem." dedi.

Damen hayatında hiç omzuna vurulup vurulmadığını merak etti.

"Bu sabah çiftliğime bir haberci göndererek dağ keçileri için hafif mızraklar hazırlamaya başlamalarını söyledim.

"Şimdi de Veretyalılarla mı avlanıyorsun?" dedi Philoctus.

"Bir fincan griva içtin mi ölü gibi uyursun," dedi Makedon. Laurent'ın omzuna bir daha vurdu. 'Bu altı tane içti! Onun iradesinin gücünden şüphe edebilir misin? Avda kolunun sağlamlığından?

"Amcanın griva'sı değil," dedi dehşete kapılmış bir ses.

"Bizim gibi iki kişi daha çıkarsa dağlarda güderi kalmaz. Bir omuz alkışı daha. "Şimdi savaşta değerimizi kanıtlamak için Karthas'a gidiyoruz.

Bu bir asker arkadaşlığı dalgasına neden oldu. Laurent genellikle asker arkadaşlığı yapmazdı ve ne yapacağını bilemedi.

Damen kum tablasına doğru adım atmakta neredeyse isteksizdi.

'Sicyonlu Meniados bizimle görüşmek için bir haberci gönderdi. Aynı zamanda köyümüze de saldırılar düzenledi, bu saldırıların amacı muhalefet yaratmak ve ordumuzu etkisiz hale getirmekti,' dedi Damen kumda bir iz ararken. "Karthas'a teslim olma ya da savaşma seçeneklerini sunmaları için atlılar gönderdik.

Bunu Okton'dan önce de yapmıştı. Karthas, saldırıları önceden sezmek üzere tasarlanmış klasik bir Akielon kalesiydi ve yaklaşımı geleneksel tarzda bir dizi gözetleme kulesiyle korunuyordu. Başarıya ulaşacağından emindi. Düşen her gözetleme kulesiyle Karthas'ın savunması azalacaktı. Akielon kalelerinin hem gücü hem de zayıflığı buydu: Kaynakları tek bir duvarın arkasında toplamak yerine dağıtıyorlardı.

"Planlarınızı duyurmak için atlılar mı gönderdiniz?" dedi Laurent.

"Bu Akielon usulüdür," dedi Makedon, öğrenmekte biraz yavaş olan gözde bir yeğenine yaptığı gibi. 'Onurlu bir zafer kyroi'yi etkileyecek ve Kral Buluşması'nda ihtiyacımız olan teveccühü kazanmamızı sağlayacaktır.

"Anlıyorum, teşekkür ederim," dedi Laurent.

"Kuzeyden saldıracağız," dedi Damen, "şuradan ve şuradan," kum işaretleri, "ve ilk gözetleme kulesini kontrolümüz altına alacağız.

kaleye saldırımız.'

Taktikler açıktı ve tartışma sonuca doğru hızla ilerledi. Laurent çok az şey söyledi. Veretialıların Akielon manevralarıyla ilgili birkaç sorusu Vannes tarafından soruldu ve onu tatmin edecek şekilde yanıtlandı. Yürüyüş için emirlerini alan adamlar yola çıkmak üzere ayağa kalktılar.

Makedon Laurent'a demir çayının erdemlerini anlatıyordu ve Laurent ince parmaklarıyla kendi şakağına masaj yaparken Makedon ayağa kalkarak, "Köleniz size biraz getirsin," dedi.

"Bana biraz getir," dedi

Laurent. Damen ayağa kalktı.

Ve durdu.

Laurent kıpırdamadan duruyordu. Damen beceriksizce orada durdu. Ayağa kalkmasının başka bir nedeni olduğunu düşünemiyordu.

Başını kaldırdı ve gözleri kendisine Nikandros'unkilerle buluştu. Nikandros masanın bir tarafında küçük bir grupla , salondaki son adamdı. Gören ve duyan tek kişi oydu. Damen orada öylece duruyordu.

Nikandros adamlara yüksek sesle, "Bu toplantı sona ermiştir," diye duyurdu. "Kral ata binmeye hazır.

* * *

Salon temizlendi. Laurent ile yalnızdı. Kum tepsisi ikisinin arasındaydı, Karthas'a yapılan sefer ayrıntılarıyla anlatılmıştı. Laurent'ın bakışlarındaki asit mavisinin toplantıyla hiçbir ilgisi yoktu.

"Hiçbir şey olmadı," dedi Damen. "Bir

şey oldu," dedi Laurent.

'Sarhoştun,' dedi Damen. 'Sizi odalarınıza geri götürdüm. Size eşlik etmemi istemiştiniz.

"Başka?" dedi Laurent.

'Size katıldım,' dedi Damen.

"Başka?" dedi Laurent.

Akşamdan kalma Laurent'a karşı üstünlük sağlamanın oldukça keyifli bir deneyim olacağını düşünmüştü ama Laurent kusacakmış gibi görünmeye başlamıştı. Ve akşamdan kalmalıktan değil.

'Oh, çekil. Bırak kiminle olduğunu ya da ne yaptığını, kendi adını bilmeyecek kadar sarhoştun. Gerçekten seni kabul edeceğimi mi sanıyorsun?

"Bu durumda senden faydalanmak mı?

Laurent ona bakıyordu. "Hayır," dedi beceriksizce, sanki soruya bütün dikkatini verdiği için cevabı şimdi anlıyormuş gibi. "Yapacağını sanmıyorum.

Yüzü hâlâ bembeyazdı, vücudu gerginlik içindeydi. Damen bekledi.

"Öyle mi," dedi Laurent. Sözcükleri ağzından çıkarmak uzun zamanını aldı. "Bir şey söyle.

Laurent sanki uçacakmış gibi kendini gergin tuttu. Gözlerini kaldırarak Damen'inkilerle buluştu.

"Beni özlediğini söylemiştin," dedi Damen.

Laurent'ın yüzü kızardı, rengindeki değişiklik ürkütücüydü.

"Anlıyorum. Teşekkür ederim-' Laurent'ın bu sözlerin tadını aldığını görebiliyordu. "-yaklaşımlarıma direndiğin için.

Sessizlikte, kapının ötesinde ikisiyle de ilgisi olmayan sesler duyabiliyordu ya da sanki Laurent'ın odasında, yatağın yanında yeniden duruyorlarmış gibi neredeyse acı veren o anın dürüstlüğünü.

'Ben de seni özlüyorum,' dedi. "Isander'i kıskanıyorum.

"Isander bir köle.

"Ben bir köleydim.

O an acı veriyordu. Laurent onun bakışlarını karşıladı, gözleri çok açıktı.

'Sen asla bir köle olmadın, Damianos. Sen de benim gibi hükmetmek için .

* * *

Kendisini kalenin eski yerleşim bölgesinde buldu.

Burası daha sessizdi. Akielon işgalinin sesleri kesilmişti. Kalın taşlar tüm sesleri bastırıyordu ve önünde sadece binanın kendisi, Marlas'ın kemikleri, duvar halıları ve kafesleri yıkılmış bir şekilde duruyordu.

Güzel bir kaleydi. Bunu gördü, Veretian zarafetinin hayaletini; eskiden ne olduğunu; belki de yeniden ne olabileceğini. Onun için bu bir vedaydı. Buraya geri dönmeyecekti ya da dönse , ziyaretçi bir Kral olarak farklı olacaktı, Veretian ellerine geri dönecekti. Marlas, o kadar zor kazanılmıştı ki, basitçe geri verecekti.

Bunu düşünmek garipti. Bir zamanlar Akielon'un zaferinin sembolüyken, şimdi onda değişen her şeyin sembolü gibi görünüyordu; artık baktığında yeni gözlerle görüyordu.

Eski bir kapıya geldi ve durdu. Kapıda asker vardı, formalite icabı. Damen onu kenara çekti.

Rahat, iyi aydınlatılmış bir , ocakta yanan bir ateş ve Akielon'un uzandığı koltuklar, minderlerle dolu ahşap bir sandık ve ateşin önünde üzerinde bir oyun ve oyun taşları bulunan alçak bir masa gibi bir dizi mobilya vardı.

Köyden gelen kız, gri etekli yaşlı bir kadının karşısında, çömelmiş ve solgun bir şekilde oturuyordu, bir çocuk oyununda kullanılan parlak paralar masanın üzerine saçılmıştı. Damen'in girişiyle kız yerinden , bozuk paralar bir çıtırtıyla yere düştü.

Yaşlı kadın da ayağa kalktı. Damen onu en son gördüğünde bir mızrağın kırık ucuyla onu bir yataktan uzaklaştırıyordu.

'Köyünüze ne oldu . . . Bundan kimin sorumlu olduğunu bulacağıma ve bunu onlara ödeteceğime yemin ettim. Ciddiydim,' dedi Damen Veret dilinde. 'Eğer isterseniz ikinizin de burada, dostlar arasında bir yeri var. Marlas yine Vere'ye ait olacak. Bu ikinize de sözümdür.

Kadın, 'Bize senin kim olduğunu söylediler' dedi.

"O halde verdiğim sözleri tutacak gücüm olduğunu biliyorsun. 'Bize verirsen-' Kadın durdu.

Kızın yanında duruyordu, ikisi beyaz yüzlü bir direniş duvarıydı. Varlığının uyumsuzluğunu hissetti.

"Gitmelisin," dedi kız sessizliğin içinde. "Genevot'yu korkutuyorsun.

Damen tekrar Genevot'ya baktı. Genevot titriyordu. Korkmuyordu. Öfkeliydi. Ona, onun buradaki varlığına öfkeliydi.

Damen ona, 'Köyünüzün başına gelenler adil değildi,' dedi. 'Hiçbir savaş adil değildir. Birileri her zaman daha güçlüdür. Ama ben sana adaleti sağlayacağım. Buna yemin ederim.

"Keşke Akielonlar Delfeur'a hiç gelmemiş olsaydı," dedi kız. "Keşke biri senden daha güçlü olsaydı.

Bunu söyledikten sonra ona sırtını döndü. Bir kızın kralın önünde yaptığı cesurca bir hareketti bu. Sonra gidip yerden bir madeni para aldı.

"Sorun değil, Genevot," dedi kız. 'Bak, sana bir numara öğreteceğim. Elimi izle.

Damen bunu fark ettiğinde teni karıncalandı, başka bir varlığın yankısı, kızın elini madeni paranın üzerine kapatıp yumruğunu önünde tutarken taklit ettiği acı verici tanıdık kendine hakimiyet.

Kendisinden önce buraya kimin geldiğini, onunla kimin oturduğunu, ona kimin öğrettiğini biliyordu. Bu numarayı daha önce görmüştü. Sekiz yaşındaki el çabukluğu biraz beceriksizce olsa da, parayı kolunun içine itmeyi başardı, böylece elini tekrar açtığında boştu.

* * *

Marlas'ın önünde uzanan alanda, ortak ordular ve bir ordunun tüm yardımcıları, öncüler, müjdeciler, ikmal arabaları toplanmıştı, hayvanlar, hekimler ve Vannes, Guion ve karısı Loyse'un da aralarında bulunduğu aristokratlar, bir meydan savaşında askerler savaşırken ayrılmak, kamp kurmak ve rahat etmek zorunda kalacaklardı.

Yıldız patlamaları ve aslanlar. Göz alabildiğine uzanıyorlardı, o kadar çok sancak dalgalanıyordu ki bir yürüyüş kolundan çok bir gemi filosuna benziyorlardı. Damen atının üzerinden yürüyüş kolunun manzarasına baktı ve kolun başındaki yerini almak için hazırlandı.

Laurent'ı gördü, o da ata binmişti, sarı saçlı, çatık kaşlı bir adamdı. Eyerde dimdik duruyordu, cilalı zırhı parlıyordu, gözleri emir verir gibiydi. Laurent'ın Griva'dan kalma kafasıyla yakında insan öldürecek olması muhtemelen iyi bir şeydi.

Damen arkasına baktığında Nikandros'un gözleri onun üzerindeydi.

Nikandros'un yüzünde bu sabahkinden farklı bir ifade vardı ve bu sadece Nikandros'un toplantının sonunda Damen'in Laurent'ın emrinde durduğuna tanık olmasından kaynaklanmıyordu. Damen bir dizgin çekti.

"Köle dedikodularını dinliyorsun.

"Geceyi Vere Prensi'nin odasında geçirdiniz.

"Odasında on dakika geçirdim. Bu süre içinde onu becerdiğimi düşünüyorsanız beni küçümsüyorsunuz demektir.

Nikandros atını yoldan çekmedi.

"O köyde Makedon'u oynadı. Seni oynadığı gibi onu da mükemmel oynadı.

'Nikandros-'

Hayır. Beni dinle Damianos. Akielos'a gidiyoruz çünkü Vere Prensi savaşını sizin ülkenize taşımayı seçti. Bu Akielos.
bu çatışmada zarar görecek. Ve savaşlar bittiğinde ve Akielos savaştan yorulduğunda, biri dizginleri ele almak için devreye girecek

ülke. Sen olduğundan emin ol. Vere Prensi insanlara hükmetmekte, istediğini elde etmek için etrafındakileri manipüle etmekte iyidir.

"Anlıyorum. Onunla yatmamam için beni yine mi uyarıyorsun?'

"Hayır," dedi Nikandros. 'Onunla yatacağını biliyorum. Sana izin verdiğinde ne istediğini düşün diyorum.

Damen o zaman atını Laurent'ınkinin mahmuzlamak zorunda kaldı. Laurent onun yanındaki eyerde sırtüstü yatıyordu, cilalanmış metalden bir figürdü. Bu sabahki tereddütlü genç adamdan eser yoktu. Sadece amansız bir profil vardı.

Borular çaldı. Trompetler trompet çaldı. Birleşen orduların tüm görüntüsü hareket etmeye başladı, iki rakip birlikte at sürüyordu, mavi kırmızının yanında.

* * *

Gözetleme kuleleri boştu.

Tedirgin edici haberleriyle yağlanmış atların üzerinde geri döndüklerinde gözcüler böyle bağırıyorlardı. Damen bağırarak karşılık verdi. Seslerin kakofonisinden duyulmak için herkes bağırmak zorundaydı: tekerlekler, atlar, zırhın metalik gürültüsü, toprağın gümbürtüsü, kulakları yırtan

Boru sesleri ordunun yürüyüşe geçtiğini gösteriyordu. Sütun tepeden ufka kadar uzanıyordu, tarlalar ve tepeler üzerinde ilerleyen bölümlenmiş karelerden oluşan bir hat. Tüm ordusu Karthas'ın gözetleme kulelerine saldırmak için alçalmaya hazırlanıyordu.

Ama gözetleme kuleleri boştu.

'Bu bir tuzak,' dedi Nikandros.

Damen küçük gruba ana ordudan ayrılarak

ilk kule. Yamaçtan izledi. Ona doğru at sürdüler, sonra attan indiler, tahta bir koçbaşı aldılar ve kapıyı zorladılar. Gözetleme kulesi ufka karşı garip bir blok şeklindeydi, içinde hiçbir hareket yoktu; cansız

Yerleşim yeri olması gereken ama olmayan bir taş. Doğa tarafından peyzajın bir parçası haline getirilmiş bir harabenin aksine, boş gözetleme kulesi uyumsuzdu, bir yanlışlık işaretiydi.

Karınca kadar küçük adamlarının direnmeden gözetleme kulesine girişini izledi. Hiçbir şeyin olmadığı dakikalar boyunca garip, ürkütücü bir sessizlik oldu. Sonra adamları dışarı çıktı, atlarına bindi ve rapor vermek için gruba geri döndü.

Tuzak yoktu. Hiç savunma yoktu. Hatalı
Onları aşağıya doğru fırlatacak zeminler, kızgın yağ fıçıları, gizli okçular, kapıların arkasından fırlayan kılıçlı adamlar yoktu. Sadece boştu.

İkinci kule boştu, üçüncüsü ve dördüncüsü de.

Gözleri kalenin üzerinde , alt duvarları kalın gri kireçtaşından, üst duvarları kerpiçten yapılmış surların üzerindeyken gerçek kafasına dank ediyordu.
Alçak, iki katlı kule kiremit çatılıydı ve okçuları barındırmak için inşa edilmişti. Ancak ok yarıkları karanlıktı ve ateş etmiyordu. Hiç sancak yoktu. Hiç ses yoktu.

Dedi ki, 'Bu bir tuzak değil. Bu bir geri çekilme.

"Eğer öyleyse, bir şeyden kaçıyorlardı," dedi Nikandros. "Onları dehşete düşüren bir şeyden.

Yükselen kaleye ve ardından arkasında uzanan ordusuna baktı, tehlikeli, ışıltılı mavinin yanında bir mil kırmızı.

"Biz," dedi Damen.

Sarp kayalıkların yanından geçip kaleye giden dik tepeye tırmandılar. Sessiz bir çıkmaz sokakta tepelerinde yükselen dört kısa kuleden oluşan açık ön avlu kapısından engelsiz bir şekilde geçtiler. Kısa kuleler, bir orduyu kapıya yaklaşırken tuzağa düşürecek şekilde kuşatıcı ateş yağdırmak üzere tasarlanmıştı. Damen'ın adamlarının
tahta koçu uyguladı ve ana kaleye açılan büyük kapıları kırdı.

İçeride sessizliğin doğal olmayan niteliği artmış, sütunlu avlu terk edilmiş, sade ve zarif çeşmenin durgun suyu artık akmıyordu. Damen, mermerin üzerinde sallanan, terk edilmiş, devrilmiş bir sepet gördü. Karnı doymayan bir kedi duvarın öte yanına fırladı.

Aptal değildi ve adamlarını tuzaklara, kirli depolara ve zehirli kuyulara karşı uyardı. Sistematik bir şekilde içeriye, boş kamusal alanlardan geçerek kalenin özel konutlarına doğru ilerlediler.

Burada geri çekilmenin izleri daha belirgindi, mobilyalar düzensizdi, içerikler aceleyle alınmış, en sevilen asma burada duvardan düşerken bir diğeri orada kalmıştı. Bozulan yaşam alanlarında son anları, çaresiz savaş konseyini, kaçma kararını görebiliyordu. Emri kim vermiş olursa olsun, köye yapılan saldırı geri tepmişti. Dönüşmek yerine
Damianos generaline karşı, ordusunu tek bir güç haline getirmiş ve adının yarattığı korkuyu tüm kırsala yaymıştı.

"Buradayım!" diye seslendi bir ses.

Kalenin en iç kısmında, barikatlı bir kapı bulmuşlardı.

Adamlarına dikkatli olmalarını işaret etti. Bu ilk direniş işaretiydi, tehlikenin ilk belirtisiydi. İki düzine asker toplandı ve başıyla ilerlemelerini onayladı. Tahta koçu aldılar ve kapıları parçalayarak açtılar.

Hâlâ zarif mobilyalarla süslü, aydınlık ve havadar bir güneş ışığı vardı. Kayan oymalı tabanı olan zarif uzanma koltuğundan küçük bronz masalara kadar her şey eksiksizdi.

Ve Karthas'ın boş kalesinde onu neyin beklediğini gördü.

Uzanmış kanepeye oturdu. Etrafında yedi kadın vardı; ikisi köle, biri yaşlı bir hizmetçi, diğerleri ise ev halkının bir parçası olan iyi doğumluydu. Kaşları, görgü kurallarının küçük, tatsız bir ihlali gibi çarpışmada yükselmişti.

Doğum yapmak için Triptolme'ye hiç gitmemişti. Köye saldırıyı onu durdurmak ya da oyalamak için planlamış olmalıydı ve geri teptiğinde geride bırakılmış, terk edilmişti. Doğum çok erken gelmişti. Gözlerinin altındaki soluk sepya lekelere bakılırsa, çok yakın bir zamanda. Bu, diğerleri kaçarken onun neden geride bırakıldığını, seyahat edemeyecek kadar zayıf olduğunu ve sadece kadınlarının onunla kalmaya istekli olduğunu da açıklıyordu.

Bu kadar çok kadın olduğunu görünce şaşırdı. Belki de onları zorlamıştı: Ya kalırsınız ya da boğazınız kesilir. Ama hayır. O her zaman sadakate ilham verebiliyor.

Sarı saçları omzuna dökülüyordu, kirpikleri toplanmıştı, boynu bir sütun kadar zarifti. Biraz solgundu, alnında yeni ve hafif kırışıklıklar vardı ama bu kırışıklıklar alnının yüksek ve klasik mükemmelliğine hiçbir zarar vermiyor, sadece bir vazonun cilası gibi onu güzelleştiriyordu.

Çok güzeldi. Onda her zaman olduğu gibi, bu ilk başta fark ettiğiniz ve sonra zorla bir kenara attığınız bir şeydi çünkü bu en az tehlikeli yönüydü. Tehdit oluşturan şey, bir çift soğuk mavi gözün arkasından ona bakan, kasıtlı ve hesaplı zihniydi.

'Merhaba Damen,' dedi Jokaste.

Kendini ona bakmaya zorladı. Onun her bir parçasını, gülümseyişini, zincirlerle asılı dururken sandaletli ayaklarının yavaşça yaklaşmasını, zarif parmaklarının morarmış yüzüne dokunuşunu hatırladı.

Sonra sağındaki düşük rütbeli piyadeye döndü ve artık hiçbir şey ifade etmeyen önemsiz bir görevi ona devretti.

"onu," dedi. "Kale elimizde.

OceanofPDF.com

ONBİRİNCİ BÖLÜM

HKENDİSİNİ, aydınlık, havadar donanımı ve hafifliğikadınlar güneş odasında buldu.

Basit bir tasarımla oyulmuş uzanmış kanepe şimdi boş duruyor. Pencere ilk kuleye kadar olan yaklaşımı görüyordu.

Ordusunun buradan gelişini, uzaktaki tepeyi aşıp yaklaşmasını, kaleye doğru ilerleyişinin her adımını izleyebilirdi. Kendi halkının yiyecek, arabalar ve askerler alarak yola çıkışını, yol boşalana kadar, sessizlik çökene kadar, ikinci ordu görünene kadar, sessiz olacak kadar uzakta ama yaklaşırken izlerdi.

Nikandros gelip onun yanında durdu. 'Jokaste doğu kanadındaki bir hücreye . Başka emirleriniz var mı?'

"Onu soyup köle olarak Vere'e mi göndereceksin? Damen eşikten kıpırdamadı.

Nikandros, 'Bunu gerçekten istemiyorsun,'

dedi. "Hayır," dedi. "Daha kötü olmasını

istiyorum.

Gözleri ufukta bunu söyledi. Ona saygıdan daha az bir şeyle davranılmasına izin vermeyeceğini biliyordu. Köle hamamında soğuk mermer üzerinde kendisine doğru ilerleyişini hatırlıyordu. Köye yapılan saldırılarda, Makedon'un çerçevelenmesinde onun parmağını görebiliyordu.

"Kimse onunla konuşmayacak. Kimse hücresine girmeyecek. Ona her türlü rahatlığı sağlayın. Ama adamlardan herhangi birini ele geçirmesine izin vermeyin. Artık aptal değildi. Onun yeteneklerini biliyordu. "En iyi askerlerinizi, en sadıklarınızı onun kapısına koyun ve onları kadınlardan hoşlanmayanlar arasından seçin.

"Pallas ve Lydos'u göndereceğim. Nikandros başını salladı ve emirlerini yerine getirmek üzere ayrıldı.

Savaşa aşina olan Damen, bundan sonra ne olacağını biliyordu ama yine de gözetleme kulelerinden gelen ilk uyarı sesi duyulduğunda, tüm uyarı sistemi canlanmaya başladığında acımasız bir memnuniyet hissetti: iç kulelerdeki borular çalıyor, adamları emirleri haykırıyor, siperlerde pozisyon alıyor, kapıları korumak için dışarı akıyordu. Tam zamanında.

Meniados kaçmıştı. Damen hem bu kaleyi hem de Jokaste'deki güçlü bir siyasi tutsağı kontrol ediyordu. Ve o ve orduları güneye doğru yola çıkmıştı.

Naibin habercileri Karthas'a gelmişti.

* * *

Veretian gözlerin ona baktıklarında ne gördüklerini biliyordu: vahşi bir ihtişam içinde bir barbar.

Bu izlenimi azaltmak için hiçbir şey yapmadı. Zırhı içinde tahtta oturuyordu, kalçaları ve kolları çıplak kaslarla ağırlaşmıştı. Naibin habercisinin salona girişini izledi.

Laurent onun yanında, aynı ikiz tahtta oturuyordu. Damen, Naip'in habercisinin onları görmesine izin verdi; kraliyet, öldürmek için yapılmış savaşçı zırhlar giymiş Akielon askerleri tarafından kuşatılmıştı. Bir taşra kalesinin, askerlerin mızraklarıyla kabarmış, Akielon prens katilinin kürsüde Veretian Prensi'nin yanında oturduğu, askerleriyle aynı kaba deriyi giymiş bu çıplak taş salonu görmesine izin verdi.

Laurent'ı da görmesine izin verdi, kraliyet ailesinin birleşmiş halini görmesine izin verdi. Laurent, Akielon'larla dolu bir salondaki tek Veretian'dı. Damen bundan hoşlanmıştı. Laurent'ın yanında olması hoşuna gitmişti, Naibin habercisinin Laurent'ın yanında Akielos olduğunu görmesi hoşuna gitmişti.

Akieloslu Damianos, şimdi en sevdiği savaş arenasında.

Naibin müjdecisine altı kişilik bir grup, dört tören muhafızı ve iki Veretian ileri geleni eşlik ediyordu. Silahlı muhafızların bulunduğu bir salondan geçerek

Akielon'lar onları tedirgin etmişti, ancak diz çökmeden küstahça tahtlara yaklaştılar, haberci kürsünün basamaklarında durdu ve küstahça Damen'in gözleriyle buluştu.

Damen tüm ağırlığıyla tahtın üzerine yerleşti, rahatça yayıldı ve tüm bu olanları izledi. Ios'ta olsa, babasının askerleri haberciyi kolundan tutup yere yatırır, alnını yere koyar ve bir ayağını da başının üstüne koyarlardı.

Parmaklarını hafifçe kaldırdı. Belli belirsiz bir hareket adamlarının şimdi aynı şeyi yapmasını engelledi. Damen son seferinde, Naip'in habercisinin bir avluda telaş içinde karşılandığını, Laurent'ın bembeyaz bir suratla at sırtında içeri daldığını ve amcasının habercisiyle yüzleşmek için bineğini döndürdüğünü canlı bir şekilde hatırlıyordu

Aşağı. Habercinin küstahlığını, sözlerini ve eyerine tutturulmuş kendir çuvalını hatırladı.

Aynı haberciydi. Damen onun koyu renk saçlarını ve tenini, kalınlaşmış kaşlarını ve dantelli Veretya ceketindeki işlemeli deseni tanıdı. Dört muhafız ve iki memurdan oluşan ekibi onun arkasında durdu.

Damen, "Naibin Charcy'de teslim olmasını kabul ediyoruz,"

dedi. Habercinin yüzü kızardı. "Vere Kralı bir mesaj

gönderdi.

"Vere Kralı oturuyor," dedi Damen. 'Amcasının taht üzerindeki sahte iddiasını tanımıyoruz.

Haberci bu sözler söylenmemiş gibi davranmak zorunda kaldı. Damen'dan Laurent'a döndü.

Vere'li Laurent. Amcanız size iyi niyetle dostluğunu sunuyor. Size iyi adınızı geri kazanmanız için bir şans

sunuyor. "Torbada kelle yok mu?" dedi Laurent.

Laurent'ın sesi yumuşaktı. Tahtın üzerinde rahatlamış, bir bacağını önüne uzatmış, bileğini zarif bir şekilde tahta kola geçirmiş bir haldeyken güçteki değişim açıkça görülüyordu. Artık tek başına savaşan haydut yeğen değildi.

sınırda. Toprakları ve kendine ait bir ordusu olan önemli, yeni kurulmuş güçtü.

"Amcan iyi bir adam. Konsey senin ölümünü istedi ama amcan onları dinlemeyecek. Kendi halkına sırt çevirdiğin söylentilerini kabul etmeyecek. Sana kendini kanıtlaman için bir şans vermek istiyor.

"Kendimi kanıtlayacağım," dedi Laurent.

'Adil bir yargılama. Ios'a gel. Konsey'in önünde dur ve davanı savun. Ve eğer masum bulunursanız, size ait olan her şey size iade edilecektir.

Laurent ikinci kez habercinin sözlerini tekrarladı: "Hepsi benim. Zaman.

"," dedi ileri gelenlerden biri ve Damen, Laurent'ın hizbinden küçük bir aristokrat olan Estienne'i tanıyınca irkildi.

Estienne şapkasını çıkarma nezaketini gösterdi. 'Amcanız kendilerini sizin destekçileriniz olarak gören herkese karşı adil davrandı. O sadece size hoş geldiniz demek istiyor. Sizi temin ederim ki bu duruşma Konsey'i yatıştırmak için sadece bir formalite. Estienne şapkasını ciddiyetle elinde tutarak konuştu. 'Bazı küçük şeyler olmuş olsa bile sadece tövbe etmeniz yeterlidir ve o da size kalbini açacaktır.

Tıpkı destekçilerinizin Ios'ta hakkınızda söylenenlerin doğru olmadığını bildiği gibi o da biliyor. Sen Vere'e ihanet eden biri değilsin.

Laurent bir an için Estienne'e baktı, sonra dikkatini tekrar haberciye çevirdi. "Benim olan her şey bana geri dönecek" mi? Bunlar onun sözleri miydi? Bana tam sözlerini söyle.'

"Eğer yargılanmak için İos'a gelirsen," dedi haberci, "senin olan her şey sana iade edilecek.

"Ya reddedersem?

'Eğer reddedersen idam edileceksin,' dedi müjdeci. 'Ölümün bir hainin ölümü olacak, cesedin herkesin görebileceği şekilde şehrin kapılarında sergilenecek. Geriye kalanlar gömülmeyecek. Baban ve kardeşinle birlikte gömülmeyeceksin. Adın aile kütüğünden silinecek. Vere seni hatırlamayacak ve senin olan her şey parçalanacak. Bu Kral'ın sözü ve benim mesajım.

Laurent hiçbir şey söylemedi; alışılmadık bir sessizlik oldu ve Damen ince işaretler, omuzlarındaki gerginlik, çenesindeki kas kayması. Damen bakışlarını tüm ağırlığıyla habercinin üzerine çevirdi.

Damen, "Naibe geri dön," dedi, "ve ona şunu söyle. Laurent'ın hakkı olan her şey Kral olduğunda ona geri dönecek. Amcasının sahte vaatleri bizi ayartamaz. Biz Akielos ve Vere Krallarıyız. Devletimizi koruyacağız ve orduların başında Ios'a gittiğimizde onun yanına geleceğiz. Vere ve Akielos'la birleşmiş olarak karşı karşıya gelecek. Ve bizim gücümüze yenilecek.'

"Ekselansları," dedi Estienne, şapkayı tutuşu artık endişeliydi. 'Lütfen. Hakkında söylenen onca şeyden, yaptığı onca şeyden sonra bu Akielon'un tarafını tutamazsınız! Ios'ta işlemekle suçlandığı suçlar sizin suçlarınızdan bile daha kötü.

"Peki ben neyle suçlanıyorum?" dedi Damen küçümseyerek.

Cevap veren haberciydi, berrak bir Akielon dilinde ve salonun her köşesine ulaşan bir sesle.

'Sen bir baba katilisin. Kendi babanı öldürdün, Akielos Kralı Theomedes'i.'

Salon kaosa sürüklenirken, Akielon öfkeyle bağırıyordu, Seyirciler taburelerinden sıçrarken Damen haberciye baktı ve alçak sesle, "Çekin şunu gözümün önünden," dedi.

* * *

Tahtından kalktı ve pencerelerden birine gitti. Avlunun bulanık görüntüsünden başka bir şey göremeyecek kadar küçük ve kalın camlıydı. Arkasında, verdiği emir üzerine salon boşaltılmıştı. Nefesini kontrol etmeye çalıştı. Salondaki Akielon'ların bağırışları
öfkeli bir öfke. Kendine bunu söyledi. Kimse bir an bile onun-

Başı çatlayacak gibiydi. Kastor'un babalarını öldürüp sonra da bu şekilde yalan söyleyebilmesi, gerçeği zehirleyebilmesi ve bundan paçayı sıyırabilmesi karşısında öfkeli bir güçsüzlük hissetti-

Bunun adaletsizliği onu boğazından yakaladı. Bu ilişkinin son yırtılışı gibi hissetti, sanki bu andan önce Kastor'a ulaşabileceğine dair bir umut vardı ama artık şey onarılamazdı. Onu tutsak etmekten, köle yapmaktan daha kötüydü. Kastor onu babasının katili yapmıştı. Naibin gülümseyen etkisini, yumuşak ve makul sesini hissetti. Naibin yalanlarının yayıldığını, yerleştiğini, Ios halkının onun bir katil olduğuna inandığını, babasının ölümünün onursuzlaştırıldığını ve kendisine karşı kullanıldığını düşündü.

İnsanlarının ona güvenmemesi, dostlarının ondan yüz çevirmesi, hayatında en değerli ve iyi olan şeyin zarar vermek için bir silaha dönüştürülmesi-

Döndü. Laurent salonun arka fonunda tek başına duruyordu.

Damen ani bir çift görüşle Laurent'ı olduğu gibi, gerçek yalnızlığıyla gördü. Bunu Laurent'a Naip yapmıştı, desteğini azaltmış, halkını ona karşı kışkırtmıştı. Arles'da Laurent'ı Naip'in iyi niyetine inandırmaya çalıştığını, Estienne kadar saf olduğunu hatırlıyordu. Laurent bunu bir ömür boyu yaşamıştı.

Sabit ve ölçülü bir sesle, 'Beni kışkırtabileceğini sanıyor. Ama yapamaz. Öfkeyle ya da aceleyle hareket etmeyeceğim. Akielos'un eyaletlerini teker teker geri alacağım ve İos'a yürüdüğümde ona yaptıklarının bedelini ödeteceğim.

Laurent yüzünde hafifçe değerlendiren bir ifadeyle onu izlemeye devam etti.

Damen, 'Onun teklifini düşünüyor olamazsın,' dedi.

Laurent hemen cevap vermedi. Damen, "Ios'a gidemezsin." dedi. Laurent, mahkemeye çıkamayacaksın. Seni öldürecek.'

"Ben olsam duruşmaya çıkarım," dedi Laurent. 'Onun istediği de bu. Uygun olmadığımın kanıtlanmasını istiyor. Konsey'in onu Kral olarak onaylamasını istiyor ki

iddiası tamamen meşrulaştı.'

"Ama-

"Duruşmaya çıkarım. Laurent'ın sesi oldukça kararlıydı. 'Bir tanık geçidi ve her biri bana hainlik yemini ettirecekti. Laurent, ülkesini Akielos'a satan ve Akielon prens katili için bacaklarını açan ahlaksız kaytarıcı. Ve hiçbir itibarım kalmadığında, halk mahkemesine çıkarılacaktım.
ve bir kalabalığın önünde öldürüldü. Onun teklifini düşünmüyorum.'

Aralarındaki boşluğun ötesinden ona bakan Damen, ilk kez bir denemenin baştan çıkarıcı bir çekiciliği olabileceğini fark etti Laurent, derinlerde bir yerde adını temize çıkarmak istiyor olmalıydı. Ama Laurent haklıydı: Herhangi bir duruşma bir ölüm cezası olacaktı, onu küçük düşürmek için tasarlanmış bir gösteri ve ardından Naip'in dehşet verici kamu gösterisi komutası tarafından denetlenerek onu sona erdirecekti.

"Sonra ne olacak?

"Başka bir şey daha var," dedi Laurent.

"Ne demek istiyorsun?

"Demek istediğim, amcam birinin onu kenara atması için elini uzatmıyor. O haberciyi bize göndermesinin bir sebebi var. Başka bir şey daha var. Laurent'ın sonraki sözleri neredeyse isteksizdi. "Her zaman başka bir şey vardır.

Kapı aralığından bir ses geldi. Damen döndüğünde Pallas'ı tam üniformasıyla gördü.

"Bu Leydi Jokaste," dedi Pallas. "Sizi görmek istiyor.

* * *

Babası ölürken, o ve Kastor ilişkilerini sürdürüyorlardı.

Pallas'a bakarken tek düşünebildiği buydu; Kastor'un ihaneti ve suçlama yüzünden nabzı hâlâ sert atıyordu. Babası, her nefeste daha da zayıflıyordu. Bu konuyu onunla konuşmamıştı -hiç kimseyle konuşmaya dayanamamıştı- ama bazen babasının hasta yatağından kalkıp onu görmeye, sözsüz bir şekilde onun bedeninde teselli bulmaya geliyordu.

Kendini kontrol edemediğini biliyordu. Gitmek istedi ve çıplak elleriyle gerçeği ondan söküp aldı. *Sen ne yaptın? Kastor'la ne planladınız?* Bu durumdayken ona karşı savunmasız olduğunu biliyordu.

Laurent'ınki gibi uzmanlık alanı zayıflığı bulup . Laurent'a baktı ve açıkça, "Hallet şu işi," dedi.

Laurent yüz ifadesinde bir şey arıyormuş gibi uzun bir süre ona baktı, sonra sözsüzce başını salladı ve hücrelere doğru ilerledi.

Beş dakika geçti. On dakika. Küfrederek pencereden uzaklaştı ve yapmaması gerektiğini bildiği tek şeyi yaptı. Salondan çıktı ve hapishane hücrelerine giden yıpranmış taş basamakları indi. Son kapının parmaklıklarına geldiğinde diğer taraftan bir ses duydu ve durdu.

Karthas'taki hücreler rutubetli, sıkışık ve yer altındaydı, sanki Sicyonlu Meniados siyasi mahkûmlara sahip olmayı hiç düşünmemişti, ki muhtemelen durum buydu. Damen sıcaklığın düştüğünü hissetti; burası, kalenin altındaki yontma taşın içi daha serindi. İlk kapıdan geçti. gardiyanlar dikkat kesildi ve düz olmayan taş zeminli bir koridora girdi. İkinci kapıda, hücrenin içini görebileceği dar bir ızgara bölümü vardı.

Zarifçe oyulmuş bir koltuğa yaslanmış olan kadını görebiliyordu. Hücresi temiz ve iyi döşenmişti; Damen'ın emriyle güneşliğinden taşınan halılar ve minderler vardı.

Laurent onun önünde duruyordu.

Damen kapı parmaklığının arkasındaki gölgeli alanda görünmeden durdu. İkisini bir arada görmek midesinde bir şeylerin dönmesine neden oldu. Soğuk ve tanıdık bir sesin konuştuğunu duydu.

"O gelmiyor," dedi Laurent.

Bir kraliçe gibi görünüyordu. Saçları toplanmış ve tek bir inci tokayla tutturulmuştu; uzun, dengeli boynunun üzerinde cilalı buklelerden oluşan altın bir taç vardı. Alçak bir koltuğa oturmuştu, duruşunda babası Kral Theomedes'in tahtındaki duruşunu anımsatan bir şeyler vardı. Her iki omzunda toplanmış olan sade beyaz elbisesi, birisinin saklamasına izin verdiği, kraliyet vermillionundan işlemeli ipek bir şalla örtülüydü. Kemerli altın rengi kaşlarının altındaki gözleri vişne çürüğü rengindeydi.

Laurent'la birbirlerine ne kadar benzedikleri, renkleri, soğukkanlı, entelektüel duygusuzlukları, birbirlerine bakışlarındaki kopukluk hem sinir bozucu hem de olağanüstüydü.

Saf, aksanlı bir Veret diliyle konuştu. 'Damianos bana yatak çocuğunu gönderdi. Sarışın, mavi gözlü ve bir başak intacta gibi bağcıklı. Tam onun tipisin.'

Laurent, 'Kim olduğumu biliyorsun' dedi.

"Günün prensi," dedi Jokaste. Bir
duraklama oldu.

Damen'ın bir adım öne çıkıp varlığını duyurması ve bunu durdurması gerekiyordu. Laurent'ın kendini duvara yaslamasını izledi.

Laurent, 'Eğer onu becerip beceremediğimi soruyorsanız, cevabım evet'
dedi.

'Sanırım ikimiz de onu sikenin sen olmadığını biliyoruz. Sırt üstü yatmıştın ve bacakların havadaydı. O kadar da değişmemiş.'

Jokaste'nin sesi de duruşu kadar zarifti, sanki yüksek görgü kuralları ne Laurent'ın sözlerinden ne de kendisininkilerden rahatsız olmuş gibiydi. Jokaste, "Asıl soru senin ne kadar beğendiğin," dedi.

Damen kendini elini ızgaranın yanındaki tahtaya dayamış, Laurent'ın cevabını olabildiğince dikkatle dinlerken buldu. Yer değiştirerek Laurent'ın yüzünü görmeye çalıştı,

Anlıyorum. Hikayelerimizi değiş tokuş mu edeceğiz? Size tercih ettiğim pozisyonu anlatayım mı?

Sanırım benimkine benziyor.

"Kapalı mı?" dedi Laurent.

Duraklama sırası ondaydı. Sanki ipeğin kalitesini ölçüyormuş gibi bu zamanı onun yüz hatlarını incelemek için kullandı. Hem o hem de Laurent son derece rahat görünüyorlardı. Kalbi çarpan Damen'di.

"Nasıl bir şey olduğunu mu soruyorsun?" dedi.

Damen hareket etmedi, nefes almadı. Jokaste'yi tanıyordu, tehlikeyi biliyordu. Jokaste Laurent'ın yüzünü incelemeye devam ederken olduğu yerde sabitlenmiş gibi hissediyordu.

Vere'li Laurent. Senin frijit olduğunu söylüyorlar. Bütün taliplerini geri çevirdiğini, hiçbir erkeğin bacaklarını ayıracak kadar iyi olmadığını söylüyorlar. Vahşi ve fiziksel olacağını düşündüğüne inanıyorum ve belki de bir parçan böyle olmasını istedi. Ama ikimiz de biliyoruz ki Damen bir aşk. Seni yavaşça aldı. Sen istemeye başlayana kadar seni öptü.'

Laurent, 'Benim durma,' dedi.

"Seni soymasına izin verdin. Ellerini sana sürmesine izin verdin. Akielon'lardan nefret ettiğini söylüyorlar, ama birinin yatağına girmesine izin verdin. Sana dokunduğunda nasıl hissettireceğini beklemiyordun. Vücudunun ağırlığını, dikkatini çekmenin, seni istemesinin nasıl bir his olduğunu beklemiyordun.

"Sonlara doğru, o kadar iyiydi ki ne yaptığını unutmama izin verdiğim kısmı atlamışsın.

"Ah canım," dedi Jokaste. "Gerçek buydu.

Bir duraklama daha.

"Baş döndürücü, değil mi?" dedi Jokaste. 'O kral olmak için doğmuş. Senin gibi bir dublör ya da ikinci bir seçenek değil. İnsanları sadece nefes alarak yönetiyor. Bir odaya girdiğinde, oraya hükmediyor. İnsanlar onu seviyor. Tıpkı kardeşini sevdikleri gibi.

Laurent yardımsever bir tavırla, "Ölmüş kardeşim," dedi. 'Şimdi kardeşimin katilini bulma bölümüne geçelim mi? Tekrar anlatabilirsin.

Bunu söylerken Laurent'ın yüzünü göremiyordu ama Laurent'ın sesi de, hücrenin taş duvarına zarifçe yaslanışı da rahattı.

"Sizden kral olan bir adamla yolculuk etmek zor mu?" dedi.

"Kastor' ona kral dediğini duymasına izin vermezdim.

"Yoksa hoşuna giden bu mu? Damen'ın senin asla olamayacağın şey olması. Kendine güveni, inancı, inanç gücü var. Bunlar özlemini çektiğiniz şeyler. Tüm bunları sana odakladığında, her şeyi yapabileceğini hissediyorsun.

Laurent, 'Şimdi ikimiz de doğruyu söylüyoruz,' dedi.

Bu duraklamanın niteliği farklıydı. Jokaste gözlerini Laurent'a dikti.

"Meniados Kastor'dan Damianos'a iltica etmeyecek," dedi.
Jokaste.

"Neden olmasın?" dedi Laurent.

'Çünkü Meniados Karthas'tan kaçtığında, beni burada yalnız bıraktığı için onu öldürecek olan Kastor'a gitmesi için onu cesaretlendirdim.

Damen üşüdüğünü hissetti.

Jokaste şöyle dedi: 'Artık şakalaşmayı bir kenara bıraktık. Elimde bazı bilgiler var. Bildiklerim karşılığında bana merhamet teklif edeceksiniz. Bir dizi müzakere olacak, sonra karşılıklı yarar sağlayacak bir anlaşmaya karar verdiğimizde, İos'taki Kastor'a döneceğim. Ne de olsa,' dedi Jokaste, 'Damianos seni bu yüzden buraya gönderdi.

Laurent sırayla onu inceliyor gibiydi. Konuştuğu zaman da özel bir acelesi yoktu.

Hayır. Beni önemli olmadığını söylemem için gönderdi. Tutulacaksın Ios'ta taç giyene kadar burada kalacaksın, sonra da vatana ihanetten idam edileceksin. Seni bir daha asla görmeyecek.'

Laurent kendini duvardan aşağı itti.

Laurent, "Ama Meniados hakkındaki bilgiler için teşekkür ederim," dedi. Bu çok yardımcı oldu.'

Kadın konuşmadan önce neredeyse kapıya
varmıştı. "Bana oğlumu sormadınız.
Laurent durdu. Sonra döndü.
Yatar koltukta taht kurmuş, odanın uzunluğuna hükmeden yontulmuş bir mermer frizdeki kraliçe gibi muhteşemdi.
Erken geldi. Uzun bir doğum oldu, gece boyunca sabaha kadar. Her şeyin sonunda, bir çocuk. Damen'in askerlerinin kaleye yürüdüğü haberini aldığımızda gözlerinin içine bakıyordum. Onu güvende olması için göndermek zorunda kaldım.
Bir anneyi çocuğundan ayırmak korkunç bir şeydir.
"Gerçekten, hepsi bu mu?" dedi Laurent. 'Birkaç iğne batması ve anneliğin çaresiz çekiciliği mi? Senin bir muhalif olduğunu sanıyordum. Gerçekten bir Vere prensinin bir piçin çocuğunun kaderinden etkileneceğini mi sandın?
"Öyle olmalısın," dedi Jokaste. "O bir kralın oğlu. Bir
kralın oğlu.
Damen sanki yer ayaklarının altından kayıyormuş gibi başının döndüğünü hissetti. Her sözünü söylediği gibi bu sözleri de sakince söyledi ama bu sözler her şeyi değiştirdi. Bunun olabileceği fikri, bunun
-
Onun çocuğu.
Her şey bir şablona oturuyordu: Çocuğun bu kadar erken doğmuş olması; onu dünyaya getirmek için kuzeye, doğum tarihinin gizlenebileceği bir yere kadar gitmiş olması; İos'ta hamileliğin ilk aylarını hem kendisinden hem de Kastor'dan büyük ölçüde gizlemiş olması.
Laurent'ın bütün yüz hatları şaşkınlıktan bembeyaz kesildi ve Jokaste'ye çarpılmış gibi baktı.
Yaşadığı şoka rağmen Laurent'ın dehşeti çok .
Damen bunu anlamadı, Laurent'ın ya da Jokaste'nin gözlerindeki bakışı anlamadı. Sonra Laurent korkunç bir sesle konuştu.
"Damianos'un oğlunu amcama göndermişsin.
Dedi ki, 'Görüyor musun? Ben bir muhalifim. Bir hücrede çürümeye terk
edilmeyeceğim.
Damen'e onu istediğim gibi göreceğimi söyleyeceksin ve sanırım bu sefer bir yatak çocuğu göndermeyeceğini göreceksin.

OceanofPDF.com

ON İKİNCİ BÖLÜM

I Tek düşünebildiği şeyin babası olması garipti.

yatağın kenarına oturdu, dirseklerini dizlerine dayadı ve avuçlarının topuklarını sertçe gözlerine bastırdı.

Gerçekten farkında olduğu son şey Laurent'ın ızgaradan onu görmesiydi. Laurent'tan bir adım geri çekilmiş, sonra bir adım daha atmış, sonra dönmüş ve puslu bir yolculukla merdivenleri iterek odasına çıkmıştı. O zamandan beri kimse onu rahatsız etmemişti.

Sessizliğe ve yalnızlığa, düşünmek için yalnız kalmaya ihtiyacı vardı, ama muhakeme edemiyordu; kafasındaki çarpıntı çok güçlüydü, göğsündeki duygular birbirine karışmıştı.

Bir oğlu olabilirdi ve tek düşünebildiği babasıydı.

Sanki koruyucu bir zar yırtılmıştı ve hissetmesine izin vermediği her şey bu yırtığın ardında açığa çıkmıştı. Kendini tutacak hiçbir şeyi kalmamıştı, sadece ailesinden mahrum bırakılmış olmanın verdiği bu ham, korkunç duygu vardı.

İos'taki son gününde, babasının eli saçlarında ağırlaşırken diz çökmüştü, babasının hastalığının bir ölüm olduğunu göremeyecek kadar saf, aptaldı. Donyağı ve tütsü kokusu babasının kesik kesik nefes alışının sesine karışmıştı. Babasının sözleri nefesten ibaretti, derin ahşap sesinden geriye hiçbir şey kalmamıştı.

"Doktorlara iyi olacağımı söyleyin," demişti babası. "Oğlumun tahta geçtiğinde başaracağı her şeyi görmek istiyorum.

Hayatı boyunca sadece bir ebeveyn tanımıştı. Babası onun için bir dizi ideal, örnek ve memnun etmek için çabaladığı bir adam, kendini ölçtüğü bir standart olmuştu. Babasının ölümünden bu yana, geri döneceğine, evini yeniden göreceğine ve tahta yeniden geçeceğine dair kararlılığından başka bir şey düşünmesine ya da hissetmesine izin vermemişti.

Şimdi sanki babasının önünde duruyormuş gibi hissediyor, babasının elini bir daha asla hissetmeyeceği şekilde saçlarında hissediyordu. Babasının kendisiyle gurur duymasını istemiş ve sonunda onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Kapı aralığından bir ses geldi. Yukarı baktı ve Laurent'ı gördü.

Damen kararsız bir nefes aldı. Laurent kapıyı arkasından kapatıp içeri giriyordu. Bununla da başa çıkmak zorundaydı. Kendini toparlamaya çalıştı.

Laurent, "Hayır. Buraya gelmedim." dedi, "Sadece buradayım.

Birden odanın karardığını, gecenin çöktüğünü ve kimsenin mum yakmaya gelmediğini fark etti. Saatlerdir burada olmalıydı. Biri hizmetçileri dışarıda tutmuştu. Birisi herkesi dışarıda tutmuştu. Generalleri, soyluları ve Kral'la işi olan herkes geri çevrilmişti. Laurent'ın, onun için yalnızlığını koruduğunu fark etti. Halkı da bu acımasız, yabancı prensten korktukları için Laurent'ın emrini yerine getirmiş ve dışarıda kalmışlardı. Bunun için aptalca, derin bir minnettarlık duyuyordu.

Laurent'a baktı, bunun ne kadar olduğunu söylemek istiyordu ama bu haliyle konuşmak için kendini toparlaması biraz zaman alacaktı.

Bunu yapamadan Laurent'ın parmaklarını ensesinde hissetti, onu bir şaşkınlık karmaşası içinde yakalayan bir dokunuş şoku onu basitçe öne doğru çekti. Laurent'ın dokunuşu biraz garipti; tatlıydı; nadirdi; bariz bir tecrübesizlikle kaskatı kesilmişti.

Eğer bu ona bir yetişkin olarak teklif edildiyse bile hatırlayamıyordu. Akielos'ta çanlar çaldığından beri buna ihtiyaç duymuş olması ve bunu istemek için kendine asla izin vermemiş olması dışında, buna hiç olduğunu hatırlayamıyordu. Vücudu vücuduna doğru eğildi ve gözlerini kapattı.

Zaman geçti. Yavaş, güçlü nabzın, ince bedenin, kollarındaki sıcaklığın farkına vardı ve bu farklı bir şekilde güzeldi.

Laurent onun kulağına mırıldanarak, "Şimdi de benim iyi kalpli içgüdülerimden yararlanıyorsun," dedi.

Geri çekildi ama tamamen uzaklaşmadı, Laurent da bunu beklemiyor gibiydi, Laurent onun yanına otururken yatakları değişti, sanki omuzları neredeyse birbirine değecek şekilde oturmaları doğalmış gibi.

Dudaklarının yarım bir gülümsemeye dönüşmesine izin verdi. "Bana şatafatlı Veretya mendillerinden birini teklif etmeyecek misin?

'Şu an giydiğin kıyafeti . Yaklaşık aynı beden.' 'Senin zavallı Veretian hassasiyetlerin. Tüm o bilekler ve ayak bilekleri.

"Ve kollar, kalçalar ve diğer her yer. "Babam öldü.

Kelimelerin kesin bir anlamı vardı. Babası Akielos', sessizliğin sütunlu salonlarının altına gömülmüştü, son günlerinin acısı ve karmaşası onu bir daha asla rahatsız etmeyecekti. Başını kaldırıp Laurent'a baktı.

"Onun bir savaş kışkırtıcısı olduğunu düşündünüz. En sudan bahanelerle ülkenizi işgal eden, toprak ve Akielos'un ihtişamına aç, saldırgan, savaşa aç bir kral.

"Hayır," dedi Laurent. 'Bunu şimdi yapmak zorunda değiliz.

'Bir barbar,' dedi Damen, 'barbarca hırsları olan, sadece kılıçla hükmetmeye uygun biri. Ondan nefret ederdin.

"Senden nefret ediyordum," dedi Laurent. "Senden o kadar nefret ediyordum ki boğulacağımı sandım. Eğer amcam beni durdurmasaydı, seni öldürecektim. Sonra hayatımı kurtardın ve sana her ihtiyacım olduğunda yanımda oldun ve bunun için de senden nefret ettim.

"Kardeşini ben öldürdüm.

Sessizlik acıyla gerilmiş gibiydi. Kendini Laurent'a zorladı, yanında parlak, keskin bir varlık vardı.

"Burada ne yapıyorsun? Damen söyledi.

Ay ışığında, ikisini de örten odanın loş gölgelerine karşı solgundu.

Laurent, 'Aileni kaybetmenin nasıl bir şey olduğunu bilirim,' dedi.

Oda çok sessizdi, bu saatte bile duvarlarının ötesinde gerçekleşiyor olması gereken hareketliliğe dair hiçbir ipucu yoktu. Bir kale asla sessiz olmazdı.

hep askerler, hizmetliler, köleler. Dışarıda muhafızlar akşam turlarını atıyorlardı. Duvarlardaki nöbetçiler devriye , geceye bakıyorlardı.

"Bizim için ileriye dönük bir yol yok mu?" dedi Damen. Birden ağzından çıkıverdi. Yanı başında Laurent'ın kıpırdamadan durduğunu hissedebiliyordu.

"Yani, kalan az zamanımızda yatağına geri dönecek miyim?

"Yani merkezi elimizde tutuyoruz. Acquitart'tan Sicyon'a kadar her şey bizim elimizde. Buna bir krallık diyemez miyiz ve birlikte yönetemez miyiz? Ben bir Patran prensesinden ya da İmparatorluğun bir kızından daha mı fakirim?

Sözcükler içine doluşsa da, kendini bundan fazlasını söylememeye zorladı.

göğsünde. Bekledi. Beklemenin canını yakması onu şaşırttı ve , kendisine bıçak sırtında getirilen cevabı duymaya daha fazla dayanamayacağını hissetti.

Kendini Laurent'a bakmaya zorladığında, Laurent'ın gözleri çok karanlıktı, sesi sessizdi.

"Öz kardeşinin sana yaptıklarından sonra bana nasıl güvenebilirsin?

'Çünkü o yalancıydı,' dedi Damen, 've sen doğrusun. Daha dürüst bir adam tanımadım. 'Sanırım sana kalbimi verseydim, ona şefkatle davranırdın,' dedi.

Laurent başını çevirerek Damen'ın yüzünü görmezden geldi. Damen onun nefes alışını görebiliyordu. Bir süre sonra alçak sesle, "Benimle böyle zaman düşünemiyorum," dedi.

'Düşünme,' dedi Damen.

Damen, sözcükler içsel bir savaşa neden olurken titreyen değişimi, gerilimi gördü.

Damen, 'Düşünme' dedi.

"Yapma," dedi Laurent, "benimle oyun oynama. Buna karşı kendimi savunacak gücüm yok.

"Ben seninle

oynamıyorum. 'I-'

'Düşünme,' dedi Damen.

"Öp beni," dedi Laurent. Sonra da zengin bir renkte kızardı. *Düşünme,* demişti Damen, ama Laurent bunu yapamazdı. Söylediklerinden sonra orada otururken bile kafasının içinde bir savaş veriyordu.

Sözcükler garip bir şekilde havada asılı kaldı, bir çırpıda söylendi, ama Laurent onları geri almadı, sadece bekledi, vücudu gerginlikle şarkı söylüyordu.

Damen eğilmek yerine Laurent'ın elini tuttu, kendine doğru yaklaştırdı ve avucunu bir kez öptü.

Birlikte geçirdikleri tek gece boyunca Laurent'ın ne zaman gafil avlanıp şaşırdığını anlamayı öğrenmişti. Bunu tahmin etmek kolay değildi, Laurent'ın deneyimlerindeki boşluklar onun anladığı hiçbir şeyle eşleşmiyordu. Şimdi bunu hissediyordu, Laurent'ın gözleri çok karanlıktı, ne yapması gerektiğinden emin değildi. "Demek istediğim-

"Düşünmene izin vermiyorlar mı?

Laurent cevap vermedi. Damen sessizlikte bekledi.

"Ben-" dedi Laurent. Ve sonra, an uzadıkça, 'Ben her adımda elinin tutulmasına ihtiyaç duyan bir masum değilim,' dedi.

"Değil mi?

Damen farkına vardı. Laurent'ın tedirginliği şu anda savunulan kalenin yüksek duvarlarından kaynaklanmıyordu. Bu, gardının bir kısmını indirmiş, buna hiç alışık olmayan bir adamın tedirginliğiydi.

Bir sonra: 'Ravenel'de, biriyle birlikte olmayalı uzun zaman . Gergindim.

"Biliyorum," dedi Damen.

"," dedi Laurent. Durdu. "Yalnızca bir kişi daha vardı.

Yumuşak bir sesle, "Ben bundan biraz daha

deneyimliyim. "Evet, bu hemen anlaşılıyor.

"Öyle mi? Biraz

memnun. "Evet.

Yatağın tam kenarında oturan Laurent'a baktı, yüzü hâlâ hafifçe başka tarafa dönüktü. Burada sadece odanın kemerlerinin loş şekilleri, mobilyaları, yatağın inatçı mermer tabanı vardı

yer, ayağından başlığının kıvrımına kadar şilteli ve yastıklı. Yumuşak bir sesle konuştu.

"Laurent, sana asla zarar vermem.

Laurent'ın garip, inanmaz nefesini duydu ve ne söylediğini anladı.

"Biliyorum," dedi Damen, "seni incittim.

Laurent'ın hareketsizliği dikkatliydi, nefes alış verişi bile dikkatliydi. Damen'a bakmak için arkasını

dönmedi. "Seni incittim Laurent.

"Bu kadar yeter, dur," dedi Laurent.

"Bu doğru değildi. Sen sadece bir çocuktun. Başına hak etmedin.'

"Bu kadar *yeter*

dedim. "Duymak bu

kadar zor mu?

Auguste'ü düşündü, hiçbir çocuğun kardeşini kaybetmeyi hak etmediğini düşündü.

Oda çok sessizdi. Laurent ona dönüp bakmadı. Damen kasıtlı olarak arkasına yaslandı, vücudu kasıtlı olarak gevşedi, ağırlığını yatağın üzerindeki ellerine verdi. Laurent'ın içinde hareket eden güçleri anlamıyordu ama bir içgüdü onu bunu söylemeye itti.

"İlk seferimde çok fazla yuvarlanma oldu. Çok hevesliydim ve ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Vere gibi değil, insanların bunu içinde yapmasını izlemiyoruz. 'Hala sonlara doğru kendimi çok kaptırıyorum. Kendimi unuttuğumu biliyorum.

Bir sessizlik. Çok uzun sürdü. Laurent'ın vücudunun gergin hatlarını izleyerek onu rahatsız etmedi.

"Beni öptüğün zaman," dedi Laurent, kelimeleri zorlayarak, "hoşuma gitti. Beni ağzına aldığında, bunu ilk kez yapıyordum' dedi. "Ben de hoşlandım," dedi.

Damen kendini yukarı iterken Laurent'ın soluğu kesildi.

Laurent'ı bir köle olarak öpmüştü ama kendisi olarak hiç öpmemişti. İkisi de bunun farkını hissetti, beklenen öpücük aralarında kadar gerçekti ki sanki çoktan gerçekleşmiş gibiydi.

Aralarındaki birkaç santimlik hava hem hiçbir şey, hem de her şeydi. Laurent'ın öpüşmeye karşı tepkisi her zaman karmaşık olmuştu: gergin; savunmasız; ateşli. Gerginlik bunun en büyük parçasıydı, sanki bu tek hareket onun için çok fazla, çok aşırı bir şeydi. Yine de bunu o istemişti. *Öp beni.*

Damen elini kaldırdı, parmaklarını Laurent'ın ensesindeki kısa, yumuşak saçların arasına soktu ve başını kavradı. Daha önce hiç bu kadar yakın olmamışlardı, hele onun kim olduğu gerçeği aralarında açıkken.

Laurent'ın içindeki gerilimin yükseldiğini, krizin yakınlıkla birlikte zirveye çıktığını hissetti. "Ben senin kölen değilim," dedi Damen.

"Ben bir erkeğim.

Düşünme, demişti, çünkü *beni olduğum gibi kabul et* demekten daha kolaydı.

Buna birdenbire katlanamazdı. Rol yapmadan, bahane üretmeden istiyordu bunu, parmakları Laurent'ın saçlarına sertçe kıvrılıyordu.

"Benim," dedi Damen. 'Benim, burada seninle birlikte. Adımı söyle.

"Damianos.

Laurent'ın içindeki parçalanmayı hissetti, bu isim bir itiraftı, gelen gerçeğin ifadesiydi, Laurent ona arkasına saklanacak hiçbir şey olmadan açılmıştı. Laurent'ın sesinde bunu duyabiliyordu. *Prens katili.*

Öpüşürlerken Laurent ona karşı ürperdi, sanki bu acı verici kardeş sevgili değişimine teslim olmuş, efsaneyle insanın buluştuğu özel bir gerçekliğin içindeymiş gibi. Kendine zarar veren bir şey olsa bile Damen, Laurent'ın içindeki dürtüden vazgeçecek kadar asil değildi. Bunu istiyordu, Laurent'ın kendisi olduğunu bildiğini düşündükçe tamamen bencilce bir arzu dalgası hissediyordu. Laurent'ın bunu *onunla* istediğini.

Laurent'ı yatağa itti, üstüne çıktı, Laurent'ın parmakları saçlarına yapıştı, giyinik olmalarına rağmen öpüşmekten başka bir şey yapamadılar. Bu yeterli olmayan bir yakınlıktı, uzuvlar birbirine dolanıyordu. Elleri kayıyordu

Laurent'ın sıkı bağcıklı giysilerini iktidarsızca aşağı indirdi. Altında Laurent'ın öpücükleri ağzı açık kalmıştı. Arzu alevlendi, acı verici ve parlak.

Olması gerektiği gibi öpüşme eyleminin içine girmişti. Vücudu ağırlaştı, bir penetrasyon biçimi diğerinin yerine geçti, Laurent'taki titremeler tek bir bariyerin parçalanmasından değil, sanki birbiri ardına aşağı indiriliyormuş, her yer keşfedilmemiş, her yer bir öncekinden daha derinmiş gibi titriyordu.

Prens katili.

Bir kayma ve bir itme ve Laurent onun üstündeydi, aşağı bakıyordu. Laurent'ın nefes alış verişi hızlanmış, loş ışıkta gözbebekleri büyümüştü. Bir an için sadece birbirlerine baktılar. Laurent'ın bakışları Damen'ın üzerine yayılmış, bir dizi Damen'ın kalçalarının iki yanında duruyordu. Bu tek, kara gözlü bir seçim anıydı, gitmek ya da durmak için bir şanstı.

Laurent onun yerine Damen'in omzundaki altın aslan iğnesini tuttu ve keskin bir çekişle fırlattı. Mermer zemin üzerinde yatağın en sağına doğru sekti.

Kumaş kendini çözdü, bağlarından kurtuldu. Damen'in giysileri üzerinden düşerek vücudunu Laurent'ın bakışlarına sundu.

"Ben-" Damen içgüdüsel olarak kendini tek kolunun üzerine itti ve Laurent'ın gözlerindeki bakışla yarı yolda durduruldu.

Kendisinin yarı sırtüstü, çıplak, Laurent'ın ise tamamen giyinik, cilalı çizmelerini ve ceketinin yüksek yakalı, sıkıca bağlanmış yakasını giymiş olduğunun farkındaydı. Laurent'ın kalkıp gidebileceğini, odaları dolaşabileceğini ya da bir odada oturabileceğini düşünmek ani ve savunmasız bir hayaldi.

Damen yatakta açıkta kalırken, karşısındaki sandalyeye oturup bacak bacak üstüne atarak şarabını yudumladı.

Laurent bunu yapmadı. Laurent ellerini kendi boynuna kaldırdı. Onun Gözlerini Damen'ınkilere dikti, yavaşça boğazındaki sıkı bağlardan birini aldı ve çekti.

Bundan kaynaklanan sıcaklık çok , her ikisinin de kim olduğu gerçeği aralarında apaçıktı. Bu adam onu kırbaçlatan adamdı, Vere Prensi, ulusunun düşmanı.

Damen, Laurent'ın sığ nefesini görebiliyordu. Onun kara gözlerinin niyetini görebiliyordu. Laurent onun için dantel dantel soyunuyor, ceketin kumaşı açılıyor, altındaki ince beyaz gömlek ortaya çıkıyordu.

Isı Damen'ın teninde alevlendi. Laurent'ın ceketi önce geldi, bir zırh gibi üzerinden düştü. Sadece bir gömlekle daha genç görünüyordu. Damen, Laurent'ın

Laurent'ın omzundaki yara izi, yeni iyileşmiş bıçak yarası. Laurent'ın göğsü inip kalkıyordu. Boğazında bir nabız atıyordu. Laurent arkasına uzandı ve gömleğini çıkardı.

Laurentın tenini görünce şok geçirdi. Ona dokunmak, ellerini üzerinde gezdirmek istiyordu ama olan bitenin yoğunluğu karşısında kendini sıkışmış, kontrol altında hissediyordu. Laurent'ın vücudu, sert pembeleşmiş meme uçlarından karnının gergin kaslarına kadar bariz bir gerginlik içindeydi ve bir an için birbirlerinin gözlerine takılıp öylece baktılar. Tenden daha fazlası açığa çıkmıştı.

Laurent dedi ki, 'Kim olduğunu biliyorum. Kim olduğunu biliyorum. Damianos." "Laurent," dedi Damen ve ayağa kalktı, elinde olmadan elleri Laurent'ın kalçalarının üzerindeki kumaştan yukarıya doğru kayarak onun çıplak belini kavradı. Deri tenine dokundu. Tüm vücudu titriyormuş gibi hissediyordu.

Laurent biraz kayarak Damen'in kucağına oturdu, kalçaları açıldı. Elini Damen'ın göğsünün düzlemine, Auguste'ün onu delip geçtiği yere koydu ve bu dokunuş Damen'ın içini sızlattı. Loş ışıkta, Auguste bıçak gibi keskindi. Omzundaki yara izi, Auguste'ün Damen onu öldürmeden önce yaptığı son şeydi.

Öpücük bir yara gibiydi, sanki bunu yapmak için Laurent kendini bıçağa saplıyordu. Laurent'ın buna ihtiyacı varmış gibi bir çaresizlik vardı, parmakları birbirine kenetlenmiş, vücudu kararsızdı.

Damen inledi, bunu bencilce istiyordu, başparmakları Laurent'ın etine sertçe bastırıyordu. Bunun onu ve ikisini de incittiğini bilerek karşılık verdi. İkisinin de içinde bir çaresizlik, doldurulamayan bir ihtiyaç vardı ve bunu Laurent'ta da hissedebiliyordu, aynı bilinçsiz çabayı.

Yavaş bir sevişme tasarlamıştı, ama sanki uç noktaya ulaşmışlardı da, artık sadece savrulabilirlerdi. Laurent'ın soluğunun hafif titreyişleri, yakınlaşmak için çabalayan acele öpüşler, Laurent'ın çizmelerinin çıkarılması, saray giysilerinin ince ipeğinin soyulması.

". Laurent onun kollarında dönüyor, birlikte geçirdikleri ilk gecede olduğu gibi kendini sunuyor, sırtındaki kıvrımdan eğik başının eğimine kadar vücudunu sunuyordu. "Yap şunu. İstiyorum. İstiyorum-'

Damen kendi ağırlığını öne doğru bastırmaktan kendini alamadı, elini Laurent'ın sırtında gezdirdi ve yavaşça, nesnesine yakın, tatlı, simüle edilmiş bir sikişle kendini ovuşturdu. Laurent sırtını kamburlaştırdı ve Damen'ın vücudunun nefesi kesildi.

", elimizde-

'değil,' dedi Laurent.

Laurent ürperdi ve vücudu geriye doğru açık bir sikiş gibi bir sarsıntı geçirdi. Bir an için her vücudu da içgüdüleriyle hareket ediyor, birbirlerini itiyorlardı.

Bu işe yaramayacaktı. Fiziksellik arzunun önünde bir engeldi ve Laurent'ın boynuna doğru inledi, ellerini 'ın vücudunda gezdirdi. Açık bir fantezi patlamasıyla Laurent'ın bir evcil hayvan ya da köle olmasını diledi, ona kapsamlı, ikna edici bir hazırlık gerektirmeyecek bir vücut diledi içine girilmeden önce. Kontrolün tam sınırında olduğunu, günlerdir, aylardır bu halde olduğunu hissetti.

İçinde olmak istiyordu. Laurent'ın teslimiyetinin titreyip yol verdiğini, hissetmek istiyordu. Laurent'ın onu içeri aldığını, onun da Laurent'ı içeri aldığını inkâr etmek istemiyordu. *Benim.* Vücudu hazırlandı, sanki sadece tek bir hareketle bu eve götürülebilirdi.

Ellerini Laurent'ın kalçalarına doğru kaydırarak onları biraz ayırdı. Görünüm pembeleşmiş, küçük ve sıkıydı, bir kaliks kıvrımı, geçilmez.

', sana söyledim, umurumda değil-'

Bir şangırtı, yanmayan yağdanlık mermere çarpıp loş odada paramparça oldu, parmakları beceriksizdi. Önce yağlı parmaklarıyla bastırdı. Laurent'ın sırtına dayanmış, bir eliyle kendini içeri doğru yönlendiriyordu. Tam olarak olmazdı.

"Beni içine al," dedi ve Laurent yeni bir ses çıkardı, başı kürek kemiklerinin arasına düştü, nefesi kesildi. "İçine girmeme izin ver.

Biraz boşluk vardı ve yavaşça itti. Oda hissizleşirken her santimini hissetti. Sadece hissi vardı, göğsünün Laurent'ın sırtına doğru kayması, Laurent'ın başının eğilmesi ve Laurent'ın ensesindeki terden ıslanmış saçlar.

Damen nefes nefese kalmıştı. Kendi ısrarlı ağırlığının ve altındaki Laurent'ın dirsekleri üzerinde öne doğru itildiğinin farkındaydı. Damen alnını Laurent'ın boynuna dayadı ve sadece hissetti.

Laurent'ın içindeydi. Ham ve korunmasız hissediyordu. Hiç bu kadar kendisi gibi hissetmemişti: Laurent onun kim olduğunu bilerek içine girmesine izin vermişti. Bedeni hareket etmeye başlamıştı bile. Laurent yatağa doğru çaresiz bir ses çıkardı, bu Veretya dilinde 'Evet' demekti.

Damen'ın tutuşu çaresiz bir refleksle sıkılaştı, bu kabulün sıcaklığı içinden geçerken alnı Laurent'ın boynuna eğildi. Laurent'ı istiyordu.

tamamen ona karşı. Laurent'a her baktığında onun da böyle olduğunu hatırlamak için her işbirlikçi kasını, her cesaret verici hareketini hissetmek .

Kolu Laurent'ın göğsüne dolandı, uyluk uyluğa oturdu. Damen'in hâlâ yağlanmış olan kavrayışı Laurent'ın en sıcak, en dürüst yerine sarılmıştı. Laurent'ın vücudu karşılık veriyor, hareket ediyor, kendi zevkini buluyordu. Birlikte hareket ediyorlardı.

Çok iyiydi. Çok iyiydi ve daha fazlasını istiyordu, sonuca doğru götürmek istiyordu, hiç bitmesin istiyordu. Kelimeleri kontrolsüzce ve kendi dilinde konuştuğunun sadece yarı yarıya farkındaydı.

"Seni istiyorum," dedi Damen, "seni çok uzun zamandır istiyorum, hiç kimseyle böyle hissetmemiştim-

"Damen," dedi Laurent çaresizce, "Damen.

Vücudu zonkluyor, neredeyse doruğa ulaşıyordu. Laurent'ı sırtına bastırdığı anı, o kısa ayrılığı, tekrar içine girme ihtiyacını, Laurent'ın ağzının onunkinin altında açıldığını, Laurent'ın boynunu tutup onu içine çektiğini zar zor hatırlıyordu. Ağırlığı Laurent'ın üzerine çöktü, güçlü, yavaş bir itmeyle tekrar içine girerken ürpertici bir sıcaklık duydu.

Ve Laurent tek, mükemmel bir kayışla onu açtı. Damen ihtiyacı olan ritmi yakaladı, vücutları birbirine dolandı ve daha sert, sürekli bir sevişme başladı. Birbirlerine yakalanmışlardı ve gözleri buluştuğunda Laurent her şey demekmiş gibi tekrar, "Damen," dedi ve Damen'in kimliği yeterliymiş gibi titriyor, havaya karşı nabız atıyordu.

Laurent, Damen içindeyken boşaldı, Damen'ın adı dudaklarındaydı ve Damen kendini kaybetti, bütün vücudu teslim oldu, kendi doruk noktasının ilk derin nabzı, onu ezici ve parlak bir şekilde unutulmaya götüren boğucu bir zevkin sadece bir parçasıydı.

OceanofPDF.com

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

DAMEN yanında Laurent'ın, yatağında sıcak, harika bir varlığın olduğu izlenimiyle uyandı.

Sevinçle doldu ve uykulu bir hoşgörüyle baktı. Laurent çarşafı beline dolamış yatıyordu, sabah güneşi onu altın rengine boyuyordu. Damen onu bir zamanlar olduğu gibi, bir rüyanın dalları gibi kaybolmuş bulacağını sanmıştı. Dün geceki yakınlık ikisinden biri ya da her ikisi için de çok fazla olabilirdi.

Elini kaldırıp Laurent'ın yanağını okşadı ve gülümsedi. Laurent gözlerini açıyordu.

"Damen," dedi Laurent.

Damen'kalbi göğsünde kıpırdadı, çünkü Laurent'ın adını söyleme şekli sessiz, mutlu ve biraz da utangaçtı. Laurent bunu daha önce sadece bir kez, dün gece söylemişti.

'Laurent,' dedi Damen.

Birbirlerine bakıyorlardı. Damen'ın hoşuna gidecek şekilde Laurent uzanıp vücudunun üzerinde bir dokunuş izi bıraktı. Laurent ona sanki bu gerçeğe tam olarak inanamıyormuş, dokunuş bile bunu tam olarak doğrulayamıyormuş gibi bakıyordu.

"Ne? Damen gülümsüyordu.

Laurent, "Çok çekicisiniz," dedi ve sonra yüzü kızararak, Çok çekicisiniz," dedi. Damen zengin ve sıcak bir sesle, "Gerçekten," dedi.

"Evet," dedi Laurent.

Damen'ın gülümsemesi genişledi ve çarşaflara uzanıp bu fikrin tadını çıkardı, kendini gülünç derecede mutlu hissediyordu.

Damen sonunda başını Laurent'a çevirerek, "Sen de öylesin," dedi.

Laurent gülmenin eşiğinde başını hafifçe eğdi. Saçma bir düşkünlükle, "Çoğu insan bunu bana hemen söyler," dedi.

Bunu ilk kez mi söylüyordu? Damen şimdi yarı yan yatmış, sarı saçları biraz dağılmış, gözleri dolu dolu olan Laurent'a baktı

alaycı ışık. Sabahları tatlı ve sade olan Laurent'ın güzelliği kalpleri durduruyordu.

',' dedi Damen, 'eğer sana doğru dürüst kur yapma şansım olsaydı. Babanın yanına gelseydim. Bizim için bir şans olsaydı
olmak için-' Arkadaşlar. Geçmişi düşünerek ruh halinin değiştiğini hissetti. Laurent bunu fark etmemiş gibiydi.

'Teşekkür ederim, nasıl olacağını çok iyi biliyorum. Sen ve Auguste birbirinizin sırtını sıvazlar ve turnuvaları izlerdiniz, ben de kolunuzu çekiştirerek etrafta dolanır, bir adım öne çıkmaya çalışırdım.

Damen kıpırdamadan durdu. Auguste'ün bu rahat konuşma tarzı yeniydi ve bunu bozmak istemiyordu.

Bir süre sonra Laurent, 'Seni severdi,' dedi.

"Küçük kardeşine kur yapmaya başladıktan sonra bile mi?" dedi Damen dikkatle.

Laurent'ın şaşırdığı zaman yaptığı gibi durmasını ve sonra gözlerini kaldırıp Damen'ınkilerle buluşmasını izledi.

Laurent usulca, "Evet," dedi, yanakları hafifçe kızarmıştı.

olmadığı için öpüştüler ve bu o kadar tatlı ve doğruydu ki Damen bir tür acı hissetti. Geri çekildi. Dış dünyanın gerçekleri ona baskı yapıyor gibiydi. "Ben-" Söyleyemedi.

"Hayır. Beni dinle. Laurent'ın elini ensesinde sıkıca hissetti. "Amcamın sana zarar vermesine izin vermeyeceğim. Laurent'ın mavi bakışları sanki bir karar vermiş ve Damen'ın bunu bilmesini istiyormuş gibi sakin ve sabitti. 'Dün gece buraya bunu söylemek için geldim. Bunun icabına bakacağım.

"Söz ver bana," dediğini duydu Damen. 'Söz ver bana, ona izin vermeyeceğiz.
-'

"Söz veriyorum.

Laurent bunu ciddi bir şekilde söyledi, sesi dürüsttü; oyun oynamıyordu, sadece
gerçek. Damen başını salladı, Laurent'ı kavrayışı sıkılaştı. Bu seferki öpüşmede dün geceki çaresizliğin bir yankısı vardı, dış dünyayı bloke etme ve bu kozada bir an daha kalma ihtiyacı, Laurent'ın kollarının boynuna dolanması. Damen onun üzerinde yuvarlandı, vücudu vücuduna oturdu. Çarşaf üzerlerinden kaydı. Yavaş sallanmalar öpüşmeyi başka bir şeye dönüştürmeye başladı.

Kapı çalındı.

Laurent başını sese doğru çevirerek, "Girin," dedi.

Damen, *'Laurent,'* dedi, kapı açılırken şok olmuş ve tüm dikkati üzerindeydi. Pallas içeri girdi. Laurent hiç utanmadan onu selamladı.

"Evet? Laurent'ın sesi gayet netti.

Pallas'ın ağzı açıldı. Pallas'ın gördüğünü Damen da görmüştü: Laurent yeni becerilmiş bir bakirenin rüyası gibi, kendisi açıkça onun üzerinde, tamamen uyanmış. Her kızardı. Ios'ta, evdeki bir köle odadaki bir işle ilgilenirken o bir sevgiliyle oyalanabilirdi, ama sadece bir
Köle statü olarak ondan o kadar aşağıdaydı ki, bir anlam ifade etmiyordu. Bir askerin onu Laurent'la sevişirken izlemesi fikri aklını başından alıyordu. Laurent daha önce hiç kabul edilmiş bir sevgili edinmemişti bile.

Pallas gözlerini zorla yere indirdi.

'Özür dilerim, yüce efendim. Sabah için emirlerinizi almaya geldim.'

'Şu anda meşgulüz. Bir hizmetkâr banyoları hazırlasın ve bize getirsin. "Kuşluk vakti yemek. Laurent masasından kaldıran bir yönetici gibi konuşuyordu.

"Evet, yüceler yücesi.

Pallas körlemesine döndü ve kapıya yöneldi.

"Ne oldu? Laurent, kendini ayırmış olan ve örtünmek için tuttuğu çarşafı yukarı çekerek oturan Damen'e baktı. Sonra da keşfetmenin verdiği sevinçle, "*Utanıyor* musun?" diye sordu.

"Akielos'ta bunu ," dedi Damen, "diğer insanların önünde.

"Kralın bile mi?

"Özellikle de *Kral'a*," dedi Damen, *Kral* onun için hâlâ kısmen babası anlamına geliyordu.

'Peki saray kraliyet evliliğinin gerçekleşip gerçekleşmediğini nereden biliyor?

"Kral bu işin tamamlanıp tamamlanmadığını biliyor! Dehşete düşmüş.

Laurent ona baktı. Laurent başını Damen şaşırdı ve Laurent'ın omuzları titremeye başladığında daha da şaşırdı. Kahkahalar *arasında, "Onunla çırılçıplak güreşmişsin.*

"*Spor* bu," dedi Damen. Kollarını kavuşturdu, Veretialıların ağırbaşlılık duygusundan yoksun olduklarını düşünüyordu, Laurent'ın oturduğu yerden kalkıp dudaklarına sevinçle bir öpücük kondurması onu biraz yumuşatsa da.

Daha sonra, 'Vere Kralı gerçekten evliliğini sarayın önünde mi gerçekleştiriyor?

"Mahkemenin önünde değil," dedi Laurent, sanki bu anlatılamayacak kadar aptalca bir şeymiş gibi, "Konseyin önünde.

"Guion Konsey'de!" dedi Damen.

Daha sonra yan yana uzandılar ve Damen kendini Laurent'ın omzundaki yara izini takip ederken buldu; Damen'ın artık yakından bildiği gibi, Laurent'ın teninin yara aldığı tek yer orasıydı. 'Govart öldüğü için üzgünüm. Onu hayatta tutmaya çalıştığını biliyorum.

"Amcama karşı kullanabileceğim bir şey bildiğini düşündüm. Önemli değil. Onu başka bir şekilde durduracağız.

"Bana ne olduğunu hiç anlatmadın.

"Bir şey olmadı. Bıçaklı bir kavga oldu. Serbest kaldım ve Guion ile bir anlaşmaya vardık.

Damen ona baktı. "Ne?

"Nikandros buna asla inanmayacak," dedi Damen.

'Neden inanmasın anlamıyorum.

"Esir alındınız, Fortaine'deki hücrelerden tek başınıza kaçtınız ve bir şekilde Guion'un dışarı çıkarken taraf değiştirmesini mi sağladınız?

"Eh," dedi Laurent, "herkes kaçma konusunda senin kadar kötü değil.

Damen bir nefes verdi ve kendisini dışarıda bekleyenleri düşününce hiç aklına gelmeyecek bir şekilde gülerken buldu kendini. Laurent'ın dağlarda onunla birlikte savaştığını, yaralı tarafını desteklediğini hatırladı.

"Kardeşini kaybettiğinde seni teselli edecek biri var mıydı?" "Evet,"

dedi Laurent. "Bir bakıma.

"O zaman sevindim," dedi Damen. "Yalnız olmadığına sevindim.

Laurent kendini iterek oturur pozisyona geçti ve bir süre hiç konuşmadan oturdu. Avuçlarını göz çukurlarına bastırdı.

"Ne oldu?

"Önemli bir şey değil," dedi Laurent.

Onun yanında oturan Damen, dış dünyanın yeniden varlığını hissetti. 'Yapmalıyız-'

"Ve yapacağız. Laurent ona döndü, parmaklarını saçlarının arasına soktu. "Ama önce sabah olacak.

* * *

Sonra konuştular.

Hizmetçiler yuvarlak tabaklar içinde meyve, yumuşak peynir, bal ve ekmekten oluşan bir kahvaltı getirdiler ve yatak odasına açılan odalardan birindeki masaya . Damen duvara en yakın koltuğa oturdu, bulduğu altın iğneyi omzundaki pamuğa taktı. Laurent rahat bir pozda oturuyordu, üzerinde sadece pantolon ve bol bir gömlek vardı, yakası ve kolları hâlâ açıktı.

Laurent konuşuyordu.

Laurent sessizce, ciddiyetle, planlarını ve durumlarını anlatarak, gördüğü kadarıyla oyunun gidişatını özetledi. Damen, Laurent'ın daha önce hiç paylaşmadığı bir parçasına girmesine izin verdiğini fark etti ve kendini siyasi karmaşıklıkların içine çekilirken buldu.

yeni ve biraz da ifşa edici. Laurent düşüncelerini hiçbir zaman bu şekilde açmaz, planlarını her zaman son derece gizli tutar, kararlarını tek başına verirdi.

Hizmetçiler tabakları masadan kaldırmak için içeri girdiklerinde Laurent onların gelip gidişini izledi ve sonra Damen'e baktı. Sözlerinde dile getirilmemiş bir soru vardı.

"Evinizde köle bulundurmuyorsunuz.

"Nedenini anlayamıyorum," dedi Damen.

"Eğer bir köleyle ne yapacağını unuttuysan, sana söyleyebilirim," dedi Laurent.

'Kölelik fikrinden nefret ediyorsun. Mideni bulandırıyor. Damen bunu gerçeğin düz bir ifadesi olarak söyledi. "Başka biri olsaydım beni ilk gece serbest bırakırdın. Laurent'ın yüzüne baktı. "Arles'da kölelik davasını zaman fikrimi değiştirmeye çalışmadın.

'Bu *fikir alışverişi yapılacak* bir konu değil. Söylenecek bir şey yok.

'Akielos'ta köleler olacak. Biz bir köle kültürüyüz.

"Bunu biliyorum.

Damen, 'Evcil hayvanlar ve sözleşmeleri bu kadar farklı mı? Nicaise'in seçme şansı var mıydı?

"Hayatta kalmak başka yolu olmayan yoksulların seçimine, büyüklerine karşı güçsüz bir çocuğun seçimine, Kralı ona bir emir verdiğinde bir adamın seçimine sahipti, ki bu hiçbir seçim değildir ve yine de bir köleye tanınandan daha fazladır.

Damen, Laurent'ın özel inançlarını dile getirdiğini duymanın şokunu yeniden hissetti.

Erasmus'a yardım ettiğini düşündü. Köydeki kızı ziyaret edişini, ona el çabukluğu numaraları öğretişini düşündü. İlk kez Laurent'ın bir kral olarak nasıl biri olacağına dair bir pırıltı yakaladı. Onu Naip'in hazır olmayan yeğeni olarak değil, Auguste'ün küçük kardeşi olarak değil, ama

Kendisi, bir dizi yeteneğe sahip genç bir adam, liderliğe çok erken atılmış ve başka seçeneği olmadığı için bunu üstlenmişti. *Ona hizmet edeceğim*, diye düşündü ve bunun kendisi küçük bir vahiy gibiydi.

"Amcam hakkında ne düşündüğünü biliyorum, ama o öyle biri değil-" Laurent bir an durakladıktan sonra konuştu.

"Değil mi?

"Çocuğa zarar vermez," dedi Laurent. 'İster senin oğlun olsun, ister Kastor'un, bu bir koz. Size, ordularınıza ve adamlarınıza karşı bir koz.

"Oğlumun hayatta ve bir bütün olmasının, sakat ya da ölü olmasından daha çok yaktığını mı söylemek istiyorsunuz?

"Evet," dedi Laurent.

Bunu ciddi bir şekilde, Damen'ın gözlerinin içine bakarak söyledi.

Damen her şeyi hissetti

Vücudundaki kaslar bunu düşünmemek için gösterdiği çabayla ağrıyordu. Her ne pahasına olursa olsun kaçınılması gereken diğer, daha karanlık düşünceyi düşünmemek için. Bunun yerine ileriye doğru bir yol düşünmeye çalıştı ama bu imkânsızdı.

Hem Veretialılar hem de Akielonlar'dan oluşan koca bir orduyu güneye yürümek üzere toplamıştı. Laurent'la birlikte güçlerini bir araya getirmek, bir güç üssü kurmak, ikmal hatları kurmak, davalarına asker kazanmak için aylar harcamıştı.

Naip bir hamlede ordusunu işe yaramaz, hareket edemez, savaşamaz hale getirmişti, çünkü savaşırlarsa-

Laurent, "Amcam çocuk elindeyken ona karşı gelmeyeceğini biliyor," dedi. Ve sonra, sakin, kararlı bir şekilde, 'Böylece onu geri alacağız,' dedi.

* * *

Onda bir değişiklik aradı, ama soğuk, dokunulmaz hava aynıydı, gözlerinin ona bakışı da öyle. Laurent ile aynı renge sahipti. Aynı matematiksel zekâya sahipti. Birbirine uyan bir çift gibiydiler ama onun varlığı farklıydı. Laurent'ın bir yanı, sakin göründüğü zamanlarda bile hep gerilim içindeydi. Jokaste'nin

Tehlikeli olduğunu anlayana kadar, zaptedilemez soğukkanlılığı huzur gibi görünüyordu. Belki de her ikisinde de benzer bir çelik çekirdek vardı.

Onu, yeniden görevine dönmesine izin verdiği güneş odasında, sıkı bir koruma altında bekliyordu. Zarif bir şekilde oturmuş, hanımları

Bahçedeki çiçekler gibi . Hapsedilmesinden rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, hatta bunun farkında bile değildi.

Odaya uzun uzun baktıktan sonra, sanki arkasından giren askerler yokmuş gibi, onun karşısındaki sandalyeye oturdu.

"Çocuk var mı?" diye sordu.

"Sana olduğunu söyledim," dedi Jokaste.

"Seninle konuşmuyordum," dedi Damen.

Jokaste'nin etrafında oturan kadınlar farklı yaşlardaydı; en yaşlısı belki altmış yaşındaydı ve en genci Jokaste'nin yaşındaydı, yaklaşık yirmi dört yaşındaydı. Yedisinin de uzun zamandır onun evinde olduğunu tahmin ediyordu. Örgülü siyah saçlı kadın belli belirsiz tanıdığı biriydi (Kyrina?). İki köle de belli belirsiz tanıdık geliyordu. Ne yaşlı hizmetçiyi ne de diğer soylu hanımları tanıyabildi. Gözlerini
üzerlerinden yavaşça geçti. Hepsi sessizdi. Bakışlarını Jokaste'ye çevirdi.

'Sana ne söyleyeyim. İdam edileceksin.
Ne derseniz deyin ya da ne yaparsanız yapın idam edileceksiniz. Ancak sorularıma cevap vermeyi kabul ederlerse kadınlarınızı bağışlayacağım.

Sessizlik. Kadınlardan biri bile konuşmadı ya da öne
çıkmadı. Arkasındaki askerlere, 'Alın onları' dedi.

Jokaste, 'Bu eylem planı çocuğun ölümü anlamına gelecektir' dedi.

'Henüz bir çocuk olduğunu tespit edemedik' dedi.

Sanki hile yapabilen bir evcil hayvan keşfetmekten memnunmuş gibi gülümsedi. 'Oyunlarda hiçbir zaman çok iyi olmadın. Bana karşı oynamak için gerekenlere sahip olduğunu sanmıyorum.

"Ben değiştim." dedi.

Askerler durmuştu ama Damen sandalyesinde arkasına yaslanırken onların varlığıyla hanımlar arasında bir dalgalanma oldu.

Dedi ki, 'Kastor onu öldürecek. Kastor'a çocuğun senin olduğunu söyleyeceğim ve o da onu öldürecek. Onu koz olarak kullanmak gibi sofistike düşünceler aklına gelmeyecek.

Dedi ki, 'Kastor'un benden olduğuna inandığı her çocuğu öldüreceğine inanıyorum. Ama Kastor'a mesaj iletmek için hiçbir yolunuz yok.

"Çocuğun ," dedi Jokaste, "ben öldürülürsem Kastor'a gerçeği söyleyecek.

"Eğer
öldürülürsen. "Bu
doğru.

"Siz," dedi Damen, "ama kadınlarınız değil.

Bir duraklama oldu.

'Anlaşmanızda korunan tek kişi sizsiniz. Bu kadınlar ölecek. Tabii benimle konuşmazlarsa.

'Değişmişsin' dedi. Yoksa tahtın arkasındaki yeni güç bu mu? Acaba burada gerçekten kiminle pazarlık yapıyorum?

En yakındaki askere başını sallamaya başlamıştı bile. "Onunla başla.

Hiç hoş değildi. Kadınlar direndi ve çığlıklar yükseldi. Askerlerin kadınları tutup odadan dışarı sürüklemeye başlamasını kayıtsızca izledi. Kyrina kendini iki askerin elinden kurtardı ve alnı yere gelecek şekilde secdeye kapandı. 'Yüce-'

'Hayır,' dedi Jokaste.

"-Yücesin. Sen merhametlisin. de bir oğlum var. Hayatımı bağışla, Yüce-'

"Hayır," dedi Jokaste. 'Hanımları Kyrina'ya yüzünden bir oda dolusu kadını öldürmeyecektir.

'-Hayatımı bağışla, yemin ederim, sana bildiğim her

şeyi anlatacağım-' 'Hayır,' dedi Jokaste.

"Anlat bana," dedi Damen.

Kyrina başını secdeden kaldırmadan konuştu. Boğuşma sırasında bağlarından kurtulan uzun saçları yere döküldü.

"Bir çocuk var. İos'a götürüldü." "Bu

kadar yeter," dedi Jokaste.

'Hiçbirimiz çocuğun senden olup olmadığını

bilmiyoruz. O öyle olduğunu söylüyor. 'Bu kadar yeter,

Kyrina,' dedi Jokaste.

"Dahası da var," dedi Damen.

'Yüce-' dedi Kyrina-

-Jokaste'nin dediği gibi, *"Hayır*.

'Leydim Vere Naibi'nin çıkarlarını koruyacağına güvenmiyordu. Hayatını kurtarmanın başka bir yolu yoksa, sütanneye Jokaste'nin özgürlüğü karşılığında çocuğu size getirmesi talimatı verilebilir.

Damen sandalyesinde arkasına yaslandı ve kaşlarını hafifçe

kaldırarak Jokaste'ye baktı. Jokaste'nin eli eteklerinde yumruk

olmuştu ama sakin bir sesle konuşuyordu.

'Planlarımı altüst ettiğini mi sanıyorsun? Şartlarımdan kaçmanın bir yolu yok. Sütanne Ios'u terk etmeyecek. Eğer sen

takas yapacaksanız, beni oraya götürmeniz ve bizzat etmeniz gerekecek'.

Damen başını kaldırıp başını sallayan Kyrina'ya baktı.

Jokaste'nin, Ios'a seyahat etmesinin imkânsız olduğuna ve takas girişiminde bulunabileceği güvenli bir yer olmadığına inandığını düşünüyordu.

Ama iki düşmanın pusu olmadan karşılaşabileceği bir yer vardı. Eski, törensel bir yerdi, katı yasalara bağlıydı,
Eski günlerden beri kyroi, daimi barış kuralı ve onu uygulayan askerlerin düzeni tarafından korunan güven içinde toplanabiliyordu. Krallar seyahat ederdi
Orada taç giyilir, soylular anlaşmazlıkları çözerdi. Kuralları kutsaldı ve Akielos'un ilk savaşçı günlerinde olduğu gibi mızrakların batması ve kan dökülmesi olmadan görüşmelere izin veriyordu.

Ona çekici gelen bir kader niteliği vardı. "Takası, hiç kimsenin ölüm korkusuyla ordu getiremeyeceği ya da kılıç çekemeyeceği bir yerde yapacağız. Damen, "Takası Kingsmeet'te yapacağız." dedi.

Bundan sonra yapacak pek bir şey yoktu. Kyrina ile iletişim kurması için bir ön odaya götürüldü. Kadınlar dışarı çıkarıldı. Sonra o ve Jokaste yalnız kaldılar.

'Vere Prensi'ne tebriklerimi iletin,' dedi. 'Ama ona güvenmekle aptallık ediyorsun. Onun kendi planları var.

"Hiçbir zaman aksini iddia etmedi," dedi Damen.

Alçak kanepede tek başına oturan kadına baktı. Tanıştıkları günü hatırlamadan edemiyordu. Aegina'dan küçük bir soylunun kızı olarak babasına takdim edilmişti ve başka hiçbir yere bakamamıştı. Kollarına gelene kadar üç ay kur yapmışlardı.

'Kendi ülkesini yok etmeye kararlı bir adamı seçtiniz' dedi.
Kardeşimi seçtin ve bak seni ne hale getirdi. Ne mevkiin var, ne de arkadaşın. Kendi kadınların bile sana sırt çevirdi. Sence de aramızdaki şeylerin bu şekilde bitmek zorunda kalması utanç verici değil mi?

"Evet," dedi. "Kastor seni öldürmeliydi.

OceanofPDF.com

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

B Jokaste'yi bir çuvala koyup sınırı geçerek Kastor'un topraklarına taşıyamayacağı için, bu yolculuk kesin
lojistik zorluklar.

İki araba ve bir maiyeti haklı çıkarmak için kumaş tüccarı gibi davranacaklardı. Bu kılık değiştirme ciddi bir incelemeye dayanmayacaktı. Arabalarda kumaş parçaları olacaktı. Jokaste de orada olacaktı. Avluya adımını attığında
Damen'ın planlarıyla tamamen işbirliği yapacağını ve sonra ilk fırsatta gülümseyip onları mahvedeceğini söyleyen bir tür sakinlikle hazırlıklar.

Asıl sorun kılık değiştirmek bile değildi. Sınır devriyelerini geçmekti. 'Kumaş tüccarları' Akielos'un içinde engelsiz seyahat etmelerine yardımcı olabilirdi ama sınır nöbetçilerini geçmelerini sağlamayacaktı. Jokaste tarafından gelme ihtimalleri konusunda çoktan uyarılmış olan sınır nöbetçilerini -Damen bundan kesinlikle emindi- geçemeyecekleri kesindi. Damen, Nikandros'la birlikte iki arabayı devriyeleri alarma geçirmeden sınırdan geçirebilecek bir rota çizmeye çalışarak iki sonuçsuz saat geçirdi ve Laurent içeri girip bir planın ana hatlarını çizene kadar tek başına haritaya bakarak bir sonuçsuz saat daha geçirdi.
Damen'ın zihninin parçalandığını hissederek evet demiş çok çirkindi.

Askerlerinin en iyilerini, oyunlarda üstün başarı gösteren o seçkin azınlığı götürüyorlardı: Kısa kılıcı kazanan Jord, üç çatallı mızraklı Lydos, mızrak atıcısı Aktis, üç taçlı genç Pallas, ona ıslık çalan Lazar ve bir avuç en iyi mızrak atıcıları ve kılıç ustaları. Laurent'ın sefere eklediği kişi Paschal'dı ve Damen, Laurent'ın neden bir hekim getirmeyi gerekli gördüğünü fazla derinlemesine düşünmemeye çalıştı.

Ve sonra, gülünç bir şekilde, Guion. Guion kılıç kullanabilir. Guion'un suçu
Damen için savaşmaya herkesten daha . Ve eğer en kötüsü olursa, Guion'un tanıklığı Naipliği yıkma potansiyeline sahipti.

Laurent bütün bunları kısa ve öz bir şekilde anlattıktan sonra Guion'a hoş bir sesle, 'Karın yolculukta Jokaste'ye eşlik edebilir,' dedi.

Guion, Damen'dan daha çabuk anlamıştı. "Anlıyorum. Karım benim iyi davranışlarım için bir kaldıraç mı?

"Doğru," dedi Laurent.

Damen ikinci kattaki pencereden avluda toplananları izledi: iki araba, iki soylu kadın ve on tanesi asker, ikisi metal şapkalı Guion ve Paschal olmak üzere on iki asker.

Kendisi de bir seyyahın mütevazı beyaz elbisesini giymiş, altın manşetinin üzerine deriden bir bileklik bağlamıştı. Saçma planının ince noktalarını tartışmak için Laurent'ın gelmesini bekliyordu. Damen sırlı bir sürahi şarap alarak onu bekleyen sığ fincanlardan birine boşalttı.

"Sınır devriyelerinin rotasını öğrendiniz mi?" dedi Laurent. 'Evet,

gözcülerimiz buldu-'

Laurent kapının girişinde duruyordu, üzerinde süssüz beyaz pamuklu bir chiton vardı.

Damen atıcıyı düşürdü.

Parmaklarından kayıp taş zemine çarpınca paramparça oldu, parçaları dışarı fırladı.

Laurent'ın kolları çıplaktı. Boğazı çıplaktı. Köprücük kemiği, kalçalarının çoğu, uzun bacakları ve sol omzunun tamamı çıplaktı. Damen ona baktı.

"Akielon kıyafetleri giyiyorsun," dedi Damen. 'Herkes

Akielon kıyafetleri giyiyor,' dedi Laurent.

Damen sürahinin kırıldığını ve artık şaraptan derin bir yudum alamayacağını düşündü. Laurent öne çıktı, kırık sürahiyi
Kısa pamuklu ve sandaletli ayaklarıyla, haritanın ahşap masanın üzerine serildiği Damen'in yanındaki koltuğa ulaşana kadar seramik.

Laurent, 'Devriyelerin rotasyonunu öğrendiğimizde ne zaman yaklaşacağımızı bileceğiz,' dedi.

Laurent oturdu.

"Kaleye geri dönmeden önce bize en fazla zamanı vermek için rotasyonlarının başında yaklaşmamız gerekiyor.

daha da kısaydı. "Damen.

"Evet, özür dilerim," dedi Damen. Ve sonra: "Ne diyordunuz?

"Devriyeler," dedi Laurent.

Plan, seyahat süreleri ve mesafelerin tahminleriyle titiz ayrıntılarla düzenlendiğinde daha az çirkin değildi. Başarısız olursa risk çok büyüktü. Yanlarına alabildikleri kadar asker alıyorlardı ama fark edilirlerse, iş savaşa gelirse kaybedeceklerdi. Sadece on iki askerleri vardı. On iki kadar, diye değiştirdi Damen, Paschal ve Guion'u düşünerek.

Avluda, toplanmış olan küçük gruba baktı. Uzun zamandır inşa ettikleri orduları geride bırakacaklardı. Vannes ve Makedon, Ravenel'den Fortaine, Marlas ve Sicyon'a kadar kurdukları ağı birlikte savunmak için kalacaklardı. Laurent, Vannes'ın Makedon'u halledebileceğini söyledi.

Naiple savaşmanın yolunun asla bir ordudan geçmeyeceğini bilmesi gerekirdi. Her zaman böyle olacaktı, küçük bir grup, yalnız ve savunmasız, kırsalda ilerliyordu.

Nikandros onu avluda karşıladı, arabalar hazırdı, küçük grupları yola çıkmaya hazırdı. Askerlerin sadece girişimdeki kendi rollerini bilmeleri gerekiyordu ve Damen'ın onlara verdiği brifing kısa sürdü. Fakat Nikandros onun arkadaşıydı ve sınırı nasıl geçeceklerini bilmeyi hak ediyordu.

O da ona Laurent'ın planını anlattı.

* * *

'Bu onursuzca,' dedi Nikandros.

Sicyon'dan Mellos eyaletine geçen güney yolundaki sınır nöbetçisine yaklaşıyorlardı. Damen ablukayı ve kırk devriyeyi taradı. Ablukanın ötesinde
Nöbetçi kulesinde de adam bulunacak ve bu kule, herhangi bir mesajı kuleler ağı üzerinden ana kaleye iletecekti. Adamların silahlı hazırlığını görebiliyordu. Kırsal alanda ağır ağır ilerleyen arabalarının yaklaştığı kuleden çoktan görülmüştü.

"Şiddetli itirazımı yinelemek istiyorum," dedi

Nikandros. "Not edildi," dedi Damen.

Damen birdenbire kılık değiştirmesinin dayanıksızlığının, vagonun uyumsuzluğunun, kendisine 'Yüce' dememeleri için defalarca eğitilmesi gereken kendi askerlerinin garip tavırlarının ve vagonun içinde soğukkanlı gözlerle bekleyen Jokaste'nin tehdidinin farkına vardı.

Tehlike gerçekti. Jokaste bağlarından ve ağzındaki tıkaçtan kurtulup ses çıkaracak bir yol bulursa ya da vagonların içinde fark edilirse yakalanma ve ölüm. Nöbetçi kulesinde, yolu koruyan devriyedeki kırk kişiye ek en az elli adam vardı. Onları geçerek savaşmanın bir yolu yoktu.

Damen kendini arabanın dizginlerine oturttu ve arabayı yavaşça sürmeye devam etti, hızlanma isteğine boyun eğmedi ama ablukaya sakin bir yürüyüşle yaklaştı.

"Dur," dedi muhafız.

Damen . Nikandros . On iki asker dizginleri . Arabalar bir gıcırtıyla durdu ve Damen atlara uzun uzun 'Oha' dedi.

Yüzbaşı öne çıktı, doru bir atın üzerinde miğferli bir adamdı, kısa kırmızı pelerini sağ omzunun üzerinden akıyordu. "Kendini ilan et.

Damen, "Biz doğumundan sonra Ios'a dönen Leydi Jokaste'ye eşlik ediyoruz," dedi. Güneşte göz kırpan boş, üstü kapalı bir arabadan bu ifadeyi doğrulayacak ya da yalanlayacak hiçbir şey yoktu.

Arkasında Nikandrosun onaylamadığını hissedebiliyordu. Kaptan, "Raporlarımıza göre Leydi Jokaste Karthas'ta esir alınmış," dedi.

'Raporlarınız yanlış. Leydi Jokaste o vagonda.' Bir duraklama oldu.

"Şu vagonda.

"Doğru. Bir

duraklama daha.

Doğruyu söyleyen Damen, Laurent'tan öğrendiği sabit bakışlarla Kaptan'a baktı. İşe yaramadı.

"Eminim Leydi Jokaste birkaç soruyu yanıtlamakta sakınca görmeyecektir. "Eminim aldırmayacaktır," dedi Damen. 'Kendisi - oldukça açık bir şekilde-

rahatsız edilmemelidir.'

'Gelen her vagonu arama emrimiz var. Hanımefendinin izin vermesi gerekecek. Yüzbaşının sesinde yeni bir ton vardı. Çok fazla itiraz olmuştu. Tekrar oyalanmak güvenli değildi.

Yine de Damen kendi kendine şöyle dediğini duydu. "Öylece içeri dalamazsınız." "Arabayı açın," dedi Kaptan onu duymazdan gelerek.

İlk girişim, yasadışı yüklerin ve malların açıkta bırakılması gibi değildi. daha çok hanımımın kapısının garip bir şekilde çalınması gibi. Cevap yoktu. İkinci bir vuruş. Cevap yok. Üçüncüsü.

"Gördünüz mü? Uyuyor. Gerçekten yapacak mısın-'

Kaptan seslendi, 'Aç şunu!'

Tokmakla vurulan tahta bir cıvatanın çıkardığı ses gibi bir çarpma sesi duyuldu. Damen hiçbir şey yapmamak için kendini zorladı. Nikandros'un eli kılıcının kabzasına gitti, ifadesi gergin ve hazırdı. Vagonun kapısı açıldı.

Arada bir boğuk takas sesleriyle bozulan bir sessizlik aralığı oldu. Bu bir süre devam etti.

"Özür dilerim, efendim. Kaptan derin bir selam vererek geri döndü. "Leydi Jokaste elbette nereye gitmek isterse başımızın üstünde yeri var. Yüzü kızarmıştı ve hafifçe terliyordu. "Leydi'nin isteği üzerine, bir daha durdurulmamanızı sağlamak için son kontrol noktalarına kadar sizinle bizzat geleceğim.

Damen büyük bir asaletle, "Teşekkür Kaptan," dedi.

"Bırakın geçsinler!" diye seslendi.

"Leydi Jokastenin güzelliğiyle ilgili anlatılanlar abartılı değil," dedi Kaptan, kırlarda ilerlerken erkek erkeğe. 'Leydi Jokaste'den büyük bir saygıyla söz etmenizi bekliyorum, Kaptan,' dedi Damen.

"Evet, elbette, özür dilerim," dedi Kaptan.

Yüzbaşı, son kontrol noktasında yollarını ayırdıklarında onları selamlamasını emretti. Kontrol noktası bir tepenin ardında güvenli bir şekilde gözden kaybolana kadar iki mil boyunca ilerlediler, vagon durduğunda ve kapı açıldığında. Laurent arabadan dışarı çıktı, üzerinde sadece bol bir Veretian gömleği vardı, pantolonunun üstü hafifçe dağılmıştı. Nikandros ondan vagona ve tekrar geri baktı.

"Jokaste'yi muhafızlarla birlikte oynamaya nasıl ikna ettin?" "Ben ikna etmedim," dedi Laurent.

Elindeki mavi ipek tomarını atması için askerlerden birine fırlattı, sonra da oldukça erkeksi bir hareketle ceketini silkti.

Nikandros ona bakıyordu.

"Bu konuyu fazla düşünme," dedi Damen.

* * *

Nöbetçiler ana kaleye dönüp Leydi Jokaste'nin gelmediğini görene kadar iki saatleri vardı.

yavaş yavaş farkına vardılar. Çok geçmeden Kastor'un adamları ortaya çıktı ve peşlerinden yola çıktılar.

Ağzındaki bezi çıkarıp bağlarını çözdüklerinde Jokaste ona soğuk bir bakış attı. Cildi tıpkı Laurent'ınki gibi hapsedilmeye tepki vermişti: bileklerini ipek iple bağladıkları yerde kırmızı yaralar vardı.

Laurent ona erzak vagonundan ana vagona kadar eşlik etmek için elini uzattı, sıkılmış bir Veretian jestiydi bu. Elini tutarken gözlerinde aynı sıkılmış ifade vardı. "Birbirimize benzediğimiz için şanslısın," dedi aşağı inerken.

Birbirlerine iki sürüngen gibi baktılar.

Kastor'un devriyelerinden kaçmak için, bir tür çocukluk sığınağı olan Thoaslı Heston'un malikânesine doğru gidiyorlardı. Heston'ın arazisi sık ağaçlıktı ve devriyelerin ilgisi azalana kadar saklanıp geçmelerini beklemek için bolca yer vardı. Ama da ötesinde, Damen çocukluk yıllarını meyve bahçelerinde ve üzüm bağlarında geçirmiş, babası kuzey eyaletlerine yaptığı gezilerde Heston'la birlikte yemek yemişti. Heston son derece sadıktı ve Damen'i işgalci bir ordudan korurdu.

Burası tanıdık bir kırsaldı. Yazın Akielos: çalılık ve fundalıklarla kaplı kısmen kayalık yamaçlar ve portakal çiçeği kokan ekilebilir araziler. Gizleyici ağaçlardan oluşan ormanlık alanlar nadirdi ve hiçbiri Damen'e bir arabayı saklayabilecekleri konusunda güven vermiyordu. Devriye tehlikesi arttıkça Damen, arabaları korumasız bırakıp önden giderek bölgeyi keşfe çıkması ve varlığını Heston'a bildirmesi planından giderek daha az . Ama başka seçenekleri yoktu.

Damen Nikandros'a, "Arabaları rotasında tut," dedi. 'Ben hızlı olacağım ve en iyi binicimizi de yanıma alacağım.

"O benim," dedi Laurent atını döndürerek.

Laurent eyerde hafif ve emin adımlarla hızla ilerliyorlardı. Malikâneden yarım mil kadar uzaklaşınca atlarından indiler ve atlarını yolun dışında, gözden uzak bir yere bağladılar. Yolun geri kalanını yaya olarak, çalıları yollarından iterek, bazen de bedensel olarak ilerlediler.

Bir dalı yüzünden süpüren Damen, "Kral olduğumda bir daha böyle bir şey yapmayacağımı düşünmüştüm," dedi.

"Akielon krallığının gereklerini hafife almışsın," dedi Laurent.

Damen çürümüş bir kütüğe bastı. Elbisesinin alt kısmını dikenli bir çalıdan çıkardı. Jilet gibi keskin bir granit parçasından sıyrıldı.

"Ben çocukken çalılıklar daha seyrekti." "Ya da

öyleydiniz.

Laurent, hışırtıyla yanlarından geçen Damen için alçak bir ağaç dalını tutarak söyledi bunu. Son yokuşu birlikte tırmanırken, önlerinde uzanan hedeflerini gördüler.

Thoas'lı Heston'un malikanesi, özel bahçelere açılan ve oradan da özel bahçelere açılan uzun, alçak, serin, mermer yivli binalar dizisiydi. pitoresk nektarin ve kayısı bahçeleri.

Damen onu görünce oraya varmanın, mimarisinin güzelliğini Laurent'la paylaşmanın, açık balkondan güneşin batışını seyrederek dinlenmenin, Heston'ın sıcak misafirperverliğini sunmasının, ona basit lezzetler sipariş etmesinin ve onunla felsefenin belirsiz bir noktasında tartışmasının ne kadar iyi olacağını düşünebildi.

Bütün arazi, ince toprak örtüsünün arasından çıkıntı yapan uygun kayalarla doluydu. Damen onları takip etti: Laurent'la birlikte durduğu ağaç kümesinden evin kapısına kadar kapalı bir yol sağlıyorlardı ve oradan Heston'un çalışma odasına giden yolu biliyordu, kapıları bahçeye açılıyordu, içeri girip Heston'u yalnız bulabileceği bir yerdi.

"Dur," dedi Laurent.

Damen durdu. Laurent'ın bakışlarını takip ederek, arazinin batı tarafında atlarla dolu küçük bir çitin yanında zincirinin üzerinde uzanmış bir köpek gördü. Rüzgâr yönünün aşağısındaydılar; köpek henüz havlamaya başlamamıştı.

'Çok fazla at var,' dedi Laurent.

Damen ağıla tekrar baktı ve midesi bulandı. En az elli atı barındıran bu ağıl, onları barındırmak için asla tasarlanmamış küçük, aşırı doldurulmuş bir tarlaydı; çok çabuk otlanırdı.

Ve bunlar bir aristokratın binmesi için yetiştirilmiş hafif atlar değildi. Hepsi asker binekleriydi, iri göğüslü ve zırhlı bir binicinin ağırlığını taşıyacak kadar kaslıydılar, kuzey garnizonlarına hizmet etmek için Kesus ve Trakya'dan taşınmışlardı.

'Jokaste,' dedi.

Elleri yumruk şeklinde sıkıldı. Kastor çocukken burada avlandıklarını hatırlıyor olabilirdi ama Damen'in güneye indiğinde burada duracağını sadece Jokaste tahmin edebilirdi ve adamlarını önceden göndererek onu güvenli bir limandan mahrum bırakırdı.

"Heston'u Kastor'un adamlarına bırakamam," dedi Damen. "Ona borçluyum. 'Sadece sen burada bulunursan tehlikede olur. O zaman o bir haindir,' dedi Laurent.

dedi.

Gözleri buluştu ve aralarında hızlı ve sözsüz bir anlayış geçti: Arabaları yoldan çıkarmak için başka bir yola ihtiyaçları vardı ve bunu Heston'ın malikanesinde nöbet tutanlardan kaçarak yapmaları gerekiyordu.

Damen, 'Birkaç mil kuzeyde ormanlık alandan geçen bir dere var,' dedi. 'İzlerimizi örtecek ve bizi yoldan uzak tutacaktır.

"Nöbetçilerle ben ilgilenirim," dedi Laurent.

'Elbiseyi arabada bırakmışsın,' dedi Damen.

"Teşekkür ederim, nöbetçiyi geçmenin başka yolları da var.

Birbirlerini anlıyorlardı. Ağaçların arasından süzülen ışık Laurent'ın saçları şimdi saraydakinden daha uzundu ve ufak tefek dağınıklık belirtileri gösteriyordu. İçinde bir dal vardı. Damen, 'Dere şu ikinci yükselişin kuzeyinde. Sizi ikinci kıvrımının aşağısında bekleyeceğiz,' dedi.

Laurent başını salladı ve sessizce uzaklaştı.

Sarışın bir kafadan eser yoktu ama köpek bir şekilde serbest kalmış ve avludan geçerek tanımadığı atların bulunduğu yere doğru koşmaya başlamıştı. Aşırı doldurulmuş bir ağıldaki havlayan bir köpek atlar üzerinde tahmin edilebilir bir etki yarattı; atlar şahlandı, kaçtı ve ağıldan dışarı fırladı. Heston'ın özel bahçesindeki otlaklar mükemmeldi, raylar indiğinde Atlar bundan, bitişikteki ekin tarlalarındaki otlaklardan ve oldukça uzaktaki doğu tepesinin üzerindeki otlaklardan yararlanmak için akın ediyordu. Köpeğin heyecanla kasılması onları kışkırtıyordu. Tıpkı bir hayaletin ipleri çözerken, rayları kaydırırken yaptığı gibi.

Kendi bineğine dönen Damen, uzaktaki Akielon bağırışlarını duyunca acımasızca gülümsedi: *Atlar! Atları toplayın!* Atları toplayacak atları yoktu. Çok fazla insan olacaktı.
yaya olarak dolaşıyor, atları yakalamaya çalışıyor ve küçük köpeklere küfrediyordu.

Şimdi sıra ona gelmişti. Dörtnala yanlarına döndüğünde arabalar hatırladığından bile yavaştı. Dayanabildikleri en hızlı yürüyüşe itildiklerinde, kırlarda sürünüyor gibiydiler. Damen daha hızlı gitmelerini istedi ama bu bir salyangoza koşması için bağırmak gibi bir histi. Araziye serpiştirilmiş tuhaf şekilli çalılıklarıyla kilometrelerce uzanıyor gibi görünen düz tarlaların sıcak baskısını hissetti.

Nikandros sert yüzlüydü. Guion ve karısı gergindi. Muhtemelen kaybedecek en çok şeyleri olduğunu düşünüyorlardı ama aslında herkes aynı şeyi kaybedecekti: hayatlarını. Jokaste hariç herkes. Sadece hafifçe söyledi, "Heston'da sorun mu var?

Uzaktan gördükleri dere, ağaçların arasından bir parıltıydı. Sonunda yoldan çıkıp tehlikeli bir şekilde dereye doğru indiklerinde arabalardan biri neredeyse devriliyordu. Diğer vagon dere yatağına çarptığında uğursuz bir şekilde gıcırdadı ve yalpaladı. Arabaların sığ suda ilerleyemeyeceğini, burada kapana kısıldıklarını, açıkta kaldıklarını ve yoldan görülebildiklerini düşündükleri korkunç bir an vardı. On iki asker atlarından aşağıya sıçradı, sandaletli inciklerinin yarısına kadar gelen suya girdiler ve sırtlarını suya soktular. Damen en büyük arabanın arkasında durdu ve tüm kasları gerilerek kasıldı. Araba yavaşça akıntının küçük girdaplarına, çakıllara ve taşlara doğru kayarak dere boyunca ağaçlara doğru ilerledi.

Toynak sesleri Damen'ın başını kaldırmasına neden oldu. ' alın. Şimdi.'

İlerideki gizleyici fundalığa doğru çabaladılar, devriye yükselişin arkasından fırlamadan sadece bir dakika önce oraya ulaştılar, Kastor'un adamları düz at sürüyorlardı. Damen durdu, donakaldı. Jord ve Veretialılar bir arada, Akielonlar ise başka bir grupta duruyordu. Damen elini atının burnuna koyup her türlü kişneme ihtimalini bastırmak için saçma bir dürtü duydu. Başını kaldırıp baktığında Nikandros'un eliyle Jokaste'nin ağzını kapattığını ve onu arabanın içinde arkadan sıkıca tuttuğunu gördü.

Kastor'un adamları daha da yaklaştı ve Damen kötü gizlenmiş araba izlerini, eğilmiş ağaç dallarını, çalılardan kopmuş yaprakları ve iki arabayı yoldan sürüklediklerine dair tüm işaretleri düşünmemeye çalıştı. Kırmızı pelerinleriyle devriye dörtnala onlara doğru geliyordu.

-Ve onları geçerek Heston'ın malikanesine doğru yola devam etti.

Sonunda toynak vuruşları azaldı. Sessizlik yerleşti ve herkes nefes aldı. Damen başını sallamadan önce uzun dakikaların geçmesine izin verdi ve arabalar hareket etmeye başladı, atların toynakları suda sıçrayarak aşağıya, yoldan uzaktaki ormanlık alanın derinliklerine doğru ilerledi.

Ağaçların derinliklerine indikçe hava serinliyor, derenin üzerindeki hava serinliyor ve yapraklar sıcak güneşten korunmalarını sağlıyordu. Orada hiç Burada suyun ve ağaçlar tarafından emilen kendi hareketlerinin sesinden başka ses yok.

Damen ikinci kıvrımda durmalarını söyledi ve beklediler; Damen, Kastor'un çocukken bu dereyi avlanırken buldukları günü hatırlamış olma ihtimalini ve Kastor'la konuşup konuşmadığını düşünmemeye çalışıyordu

Jokaste'ye olan sevgisinden. Eğer öyle , Jokaste'nin titiz planlamasıyla askerler çoktan burada olur ya da onlara doğru gelirdi.

Bir dalın kırılma sesi herkesin ellerini kılıçlarına götürdü, Akielon ve Veretian kılıçları sessizce çekildi. Damen gergin bir sessizlik içinde bekledi. Bir dal daha kırıldı.

Sonra solgun kafayı, daha solgun beyaz gömleği, ağaç gövdesinden ağaç gövdesine doğru ilerleyen kıvrak figürü gördü.

"Geç kaldın," dedi Damen.

"Sana bir hatıra getirdim.

Laurent Damen'e bir kayısı fırlattı. Damen, Laurent'ın adamlarının sessiz coşkusunu hissedebiliyordu, Akielonlar ise biraz şaşkın görünüyorlardı. Nikandros Laurent'a dizginlerini uzattı.

"Vere'de işler böyle mi yürüyor?

"Yani etkili bir şekilde mi?" dedi

Laurent. Ve atının üzerine çıktı.

* * *

Laming riski yüksekti ve arabaları korumak zorunda oldukları için dere yatağı boyunca yavaş ilerlediler. Atlılar, derenin derinleşmediğinden ya da akıntının hızlanmadığından ve dere yatağının tekerleklere yetecek kadar yumuşak bir şist olarak kaldığından emin olmak için önden gittiler.

Damen durmalarını söyledi. Bir kaya küçük bir ateşi gizleyebileceği bir kıyıya yanaştılar. Burada da granit kalıntılar vardı ve bunlar da siper sağlayabilirdi. Damen bu şekilleri Acquitart'ta ve daha yakın zamanda Marlas'ta gördüğü için tanıyordu ama buradaki kalıntılar sadece Taşları aşınmış ve çalılarla kaplanmış bir duvar kalıntısı.

Pallas ve Aktis hünerlerini konuşturarak zıpkınla balık avladılar ve bu balıkları yapraklara sararak pişmiş ve lapa lapa yediler, güçlendirilmiş şarap içtiler. Her zamanki yol yemekleri olan ekmek ve sert peynire tatlı bir ek oldu. Gece için bağlanan atlar biraz otladılar ve toprağı hafifçe ıslattılar. Jord ve Lydos ilk nöbeti tutarken, diğerleri küçük ateşlerinin etrafında yarım daire şeklinde oturmaya başladılar.

Damen da oturmak için geldiğinde herkes birden ayağa fırladı ve beceriksizce ayağa kalktı. Daha önce Laurent, Damen'a yatağını fırlatıp, "Bunu paketinden çıkar," demiş, Pallas da bu hakaret yüzünden onu neredeyse düelloya davet etmişti. Krallarıyla oturup gelişigüzel peynir yemek hiç de hoş bir şey değildi.

nasıl yapacaklarını biliyorlardı. Damen bir kadeh şarap doldurup yanındaki askere (Pallas) uzattı ve uzun bir sessizlik oldu.
Pallas, uzanıp onu almak için sahip olduğu tüm cesareti toplayarak açıkça durdu.

Laurent çıkmaz sokağa doğru yürüdü, kendini Damen'in yanındaki kütüğün üzerine attı ve ifadesiz bir sesle ona mavi elbiseyi kazandıran genelev macerasını anlatmaya başladı; Lazar'ın yüzünü kızartacak kadar pis, Pallas'ın gözlerini silmesine neden olacak kadar komikti. Veretialılar Laurent'ın genelevden kaçışıyla ilgili samimi sorular sordular.
genelev. Herkesin genelevler hakkında komik bir şekilde tercüme edilen ve yanlış tercüme edilen fikirleri olduğu için bu, açık sözlü cevaplara ve daha fazla göz silmeye yol açtı.
Şarap elden ele dolaştırıldı.

Akielonlar Laurent'a Kastor'un askerlerinden kaçışlarını, dere yatağına çömelişlerini, yavaş arabalarla yarışlarını, ağaç yapraklarının arkasına saklanışlarını anlattılar. Pallas, Paschal'ın biniciliğinin iyi bir taklidini yaptı. Lazar, Pallas'ı tembel bir hayranlıkla izledi. Hayran olduğu taklit bu değildi. Damen kayısıyı ısırdı.

Damen bir süre sonra ayağa kalktığında, herkes onun Kral olduğunu tekrar hatırladı, ancak katı resmiyet bir kenara bırakılmıştı ve o da memnuniyetle, özenle paketinden çıkardığı yatağına gidip uzandı ve kampın uykuya hazırlanırken çıkardığı sesleri dinledi.

Ayak seslerini ve yanı başında toprağa çarpan bir yatak çarşafının belli belirsiz sesini duyunca biraz şaşırdı. Laurent uzandı ve yattılar
Yıldızların altında yan yana. "At
kokuyorsun," dedi Damen.
"Köpeği bu şekilde atlattım.

Bir mutluluk çarpıntısı hissetti ve hiçbir şey söylemedi, sadece sırt üstü uzandı ve yıldızlara baktı.

"Eski günlerdeki gibi," dedi Damen, ama hiç böyle günler geçirmemişti.

"Akielos'a ilk seyahatim," dedi Laurent.

"Beğendiniz mi?

Laurent, 'Vere gibi ama banyo yapacak daha az yer var,' dedi.

Yana baktığında Laurent yan yatmış ona bakıyordu; duruşları birbirini yankılıyordu.

"Dere tam şurada.

"Geceleri Akielon kırsalında çıplak dolaşmamı mı istiyorsun? Ve sonra, 'Sen de en az benim kadar at kokuyorsun.'

"Daha fazla," dedi Damen. Gülümsüyordu.

Laurent ay ışığında solgun bir şekildi. Onun ötesinde uyuyan kamp zamanla parçalanıp sonsuza dek suya düşecek olan granit kalıntılar vardı.

Bunlar Artezyen. değil mi? Eski imparatorluktan, Artes'ten. Eskiden iki ülkeyi de kapsadığını söylüyorlar.'

"Acquitart'taki harabeler gibi," dedi Laurent. '*Ve Marlas'*taki' demedi. 'Kardeşim ve ben çocukken orada oynardık. Bütün Akielon'ları öldürürdük ve
eski imparatorluğu yeniden kurmak.'

"Babam da aynı fikirdeydi.

Ve bakın ona ne oldu. Laurent bunu da söylemedi. Damen'in yanında yatan Laurent rahatlamış ve uykusu gelmiş gibi rahat nefes alıyordu. Damen bunu kendisinin söylediğini duydu.

'Başkentin dışında, Ios'ta bir yazlık saray var. Oradaki bahçeleri annem tasarladı. "Artezyen temeller üzerine inşa edildiğini söylüyorlar. Kıvrımlı yürüyüş yollarını, narin, çiçek açan güney orkidelerini ve
portakal çiçeği spreyleri. "Yazın serindir, çeşmeler ve ata binmek için yollar vardır. Nabzı alışılmadık bir sinirle atıyordu, öyle ki neredeyse utanıyordu. "Bütün bunlar bittiğinde ... atları alıp sarayda bir hafta kalabiliriz. Karthas'ta birlikte geçirdikleri geceden beri gelecek hakkında konuşmaya cesaret edememişti.

Laurent'ın kendisini dikkatle tuttuğunu hissetti ve garip bir duraklama oldu.
Bir sonra Laurent yumuşak bir sesle, "Bu hoşuma gider," dedi.

Damen tekrar sırtüstü yattı ve başını kaldırıp yıldızların oluşturduğu geniş alana bakarken kelimelerin mutluluk gibi geldiğini hissetti.

OceanofPDF.com

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

I Bir dere yatağında beş gün boyunca bir arada duran arabanın, yola yeniden çıktıklarında bozulması şanslarının tipik bir örneğiydi.

Toprağın ortasında huysuz bir çocuk gibi oturuyordu, ikinci vagon rahatsız bir şekilde arkasına doluşmuştu. Yanağında bir lekeyle vagonun altından çıkan Lazar, dingilin kırıldığını söyledi. Bir kan prensi olarak vagon tamirinde pek başarılı olmayan Damen, bilgili bir şekilde başını salladı ve adamlarına tamir etmelerini emretti. Herkes atından indi ve arabayı desteklemek, odun için genç bir ağacı kesmek için işe koyuldu.

Tam o sırada ufukta bir Akielon asker filosu belirdi.

Damen sessizlik için elini uzattı, tam bir sessizlik. Çekiç sesleri kesildi. Her şey durdu. Ovada, kuzeybatıya doğru ilerleyen elli askerden oluşan, sıkışık bir düzende ilerleyen bölüğe kadar net bir görüş vardı.

Nikandros alçak bir sesle, 'Eğer bu tarafa gelirlerse-' dedi.

"Hey! Laurent seslendi. Kendini ön tekerlekten vagonun üstüne doğru çekiyordu. Elinde bir tutam sarı ipek vardı ve vagonun üzerinde durup onu filoya doğru rengârenk sallıyordu. 'Hey sen!
Akielons!'

Damen'in midesi sıkıştı ve öne doğru güçsüz bir adım attı. "Durdurun onu!" dedi Nikandros, ileriye doğru benzer bir hareket yaparak -çok Geç oldu. Ufukta, filo bir sığırcık sürüsü gibi dönüyordu.

Durdurmak için çok geçti. Laurent'ın bileğini yakalamak için çok geçti. Filo onları görmüştü. Laurent'ı boğma hayalleri yardımcı olmamıştı. Damen Nikandros'a baktı. Sayıca azdılar ve bu geniş, düz ovada saklanacak hiçbir yer yoktu. İkisi de yaklaşmakta olan filoya doğru kurnazca yaklaştı. Damen mesafeyi değerlendirdi
Kendisi ve yaklaşan askerlerin en yakını arasında, onları öldürme, diğerlerinin şansını eşitleyecek kadarını öldürme şansı vardı.

Laurent hâlâ ipeği tutarak vagonun tepesinden aşağıya iniyordu. Filoyu rahatlamış bir sesle ve abartılı bir şekilde selamladı

Veretian aksanının bir versiyonu.

Ama teşekkürler memur bey. Siz olmasaydınız ne yapabilirdik? Durdu mu? Argoslu Milo'ya teslim etmemiz gereken on sekiz top kumaş var ve gördüğünüz gibi Christofle bize kusurlu bir vagon sattı.

Söz konusu subay üstün atından tanınabiliyordu. Miğferinin altında kısa siyah saçları ve ancak yoğun bir eğitimle elde edilebilecek türden inatçı bir ifadesi vardı. Etrafta bir Akielon aradı ve Damen'i buldu.

Damen kendi ifadesini yumuşak tutmaya ve arabalara bakmamaya çalıştı. İlki kumaş doluydu ama ikincisi Jokaste ile doluydu, Guion ve karısı da oraya tıkılmıştı. Kapılar açıldığı anda ortaya çıkacaklardı. Onları kurtaracak mavi elbise yoktu.

"Siz tüccar mısınız?"

"Öyleyiz.

"Hangi isim?" dedi memur.

Tanıdığı tek tüccar olan Damen, "Charls," dedi.

"Siz Veretyalı ünlü kumaş tüccarı Charls mısınız?" dedi subay kuşkuyla, sanki bu isim onun çok iyi bildiği bir isimmiş gibi.

Laurent sanki bu dünyanın en aptalca şeyiymiş gibi, "Hayır," dedi. 'Ben Veretialı ünlü kumaş tüccarı Charls'ım. Bu da benim yardımcım. Lamen.'

Sessizlik içinde subay bakışlarını Laurent'ın, sonra Damen'in üzerinde gezdirdi. Sonra vagona baktı, her göçüğü, her toz zerresini, uzun mesafeli yolculuğun her belirtisini en ince ayrıntısına kadar inceledi.

"Pekala, Charls," dedi sonunda. "Görünüşe göre dingiliniz kırılmış.

Laurent, "Herhalde adamlarınız tamiratımızda bize yardımcı olamazlar, değil mi?" dedi.

Damen ona baktı. Etrafları elli atlı Akielon askeri tarafından sarılmıştı. Jokaste o arabanın içindeydi.

Memur, "Akieloslu Damianos için devriye geziyoruz," dedi.

"Akieloslu Damianos kim?" dedi Laurent.

Yüzü tamamen açıktı, mavi gözleri kırpışmadan atının üzerindeki subaya dikilmişti

"O Kral'ın oğlu," derken duydu Damen kendini, "Kastor'un kardeşi.

'Saçmalama Lamen. Prens Damianos öldü,' dedi Laurent. "Bu memurun bahsettiği kişi o değil. Sonra subaya: 'Asistanım adına özür dilerim. Akielon işlerini takip etmiyor.

"Aksine, Akieloslu Damianos'un hayatta olduğuna ve altı gün önce adamlarıyla birlikte bu eyalete geçtiğine inanılıyor. Subay bölüğüne eliyle işaret ederek onları ileriye doğru yönlendirdi. "Damianos Akielos'ta.

Damen'in inanmamasına rağmen, arabayı tamir etmeleri için onları ileri doğru sallıyordu. Askerlerden biri Nikandros'tan tekerleği desteklemek için tahta bir blok istedi. Nikandros hiç konuşmadan ona uzattı. Nikandros'un yüzünde Damen'in Laurent'la yaşadığı birkaç maceradan hatırladığı hafif şaşkın bir ifade vardı.

Subay, 'Arabanız tamir edildiğinde sizinle hana kadar gelebiliriz,' dedi 'Oldukça güvende olursunuz. Garnizonun geri kalanı orada konuşlanmış durumda.

Laurent'in "Damianos kim?" diye kullandığı ses tonunun aynısını kullandı.

Şüpheden uzak olmadıkları aniden ortaya çıktı. Bir taşra memuru, tanınmış bir tüccarla yolda karşılaşıp arabalarını ararken kendini rahat hissetmeyebilirdi. Ama bir handa, adamlarını boş zamanlarında arabaları araştırmaları için görevlendirebilirdi. Ayrıca, garnizonunuzun bekleyen kollarına kadar onlara eşlik etmek varken, neden yolda bir düzine muhafızla kavga riskini göze alasınız ki?

Laurent hiç duraksamadan, "Teşekkür ederim, memur bey," dedi. " buyurun.

Subayın adı Stavos'tu ve araba tamir edildikten sonra Laurent'ın yanında ata bindi, herkes eyerlerinde dik bir şekilde hana doğru ilerliyordu. At sürdükçe Stavos'un kendinden emin havası güçleniyor, bu da Damen'in tehlike duygusunu canlandırıyordu. Yine de herhangi bir isteksizlik suçluluğun kesin bir işaretiydi. Sadece yoluna devam edebilirdi.

Han, Mellos'taki büyük pansiyonlardan biriydi, güçlü konuklar için donatılmıştı ve girişi, arabaların ve at arabalarının, yük hayvanları için geniş avlular ve iyi atlar için ahırlar içeren merkezi bir avluya geçebileceği bir dizi büyük kapıdan oluşuyordu.

Kapılardan geçip engebeli avluya girdiklerinde Damen'ın tehlike hissi arttı. Büyükçe bir kışla vardı, belli ki han bölgedeki askerler için bir geçiş noktası olarak kullanılıyordu. Bu, taşrada yeterince yaygın bir düzenlemeydi: iyi bir doğuma sahip tüccarlar ve gezginler askeri varlığı takdir ediyor ve hatta sübvanse ediyorlardı, bu da bir işletmeyi, bir kölenin bile, eğer bir parça saygınlığa sahipse, yemek yeme riskini almayacağı olağan halk evlerinin üzerine çıkarıyordu. Yüz asker saymıştı.

'Teşekkür , Stavos. sonrasını biz hallederiz.

"Hiç de değil. Size içeriye kadar eşlik edeyim.'

"Pekâlâ. Laurent tereddüt belirtisi göstermedi. "Gel, Lamen.

Damen onu takip , adamlarından ayrı düştüğünün farkındaydı. Laurent sadece hana doğru yürüdü.

Hanın tavanı Akielon tarzında yüksekti ve ocakta devasa bir şiş vardı, şiş kısa bir süre için odayı kızarmış sığır etinin kokusuyla boğuyordu. Yarı açık bir geçitten görülebilen, bir masanın etrafında oturmuş, hararetli bir tartışma içinde olan sadece bir grup misafir daha vardı. Sol tarafta, ikinci kattaki uyku odalarına çıkan taş bir merdiven vardı. İki Akielon askeri girişte mevzilenmişti, diğer ikisi de uzak kapıya yerleştirilmişti ve Stavos'un kendisi de yanında dört askerden oluşan küçük bir eskort getirmişti.

Damen, saçma bir şekilde, tırabzansız merdivenlerin bir savaşta yüksek bir yer olabileceğini düşündü -sanki sadece ikisi bütün bir garnizonu alt edebilirmiş gibi. Belki de Stavos'u alt edebilirdi. Bir tür takas için pazarlık yapabilirdi; özgürlüklerine karşılık Stavos'un hayatı.

Stavos, Laurent'ı hancı ile tanıştırıyordu.

"Bu ünlü Veretyalı kumaş tüccarı Charls.

"Bu ünlü Veretyalı kumaş tüccarı Charls değil. Hancı Laurent'a baktı.

"Sizi temin ederim ki öyleyim.

"Sizi temin ederim. Ünlü tüccar Charls zaten burada. Bir duraklama oldu.

Damen kendini Laurent'a, bir mızrak atma yarışmasında son yarışmacı mükemmel bir hedef atışı yaptıktan sonra hedefe doğru adım atan adam gibi bakarken buldu.

'Bu mümkün değil. Onu buraya çağırın.'

"Evet, onu buraya çağırın," dedi Stavos ve bir hizmetli çocuk yan odadaki konukların yanına çekilirken herkes bekledi. Bir an sonra Damen tanıdık bir ses duydu.

"Benim olduğumu iddia eden bu sahtekar kim-

Veretyalı kumaş tüccarı Charls ile yüz yüze geldiler.

Charls, birbirlerini gördüklerinden bu yana geçen aylar içinde çok az değişmişti; tıpkı ağır, pahalı görünümlü brokar giysileri gibi, yüz ifadesi de tüccar ciddiyetindeydi. Otuzlu yaşlarının sonlarında bir adamdı.

Yıllar süren ticaretle gelişen bir varlıkla yumuşatılmış doğa.

Charls, en son Nesson'daki bir tavernada evcil hayvan kılığında Damen'in kucağında gördüğü Prens'inin kusursuz mavi gözlerine ve sarı saçlarına bir kez baktı. Gözleri irileşti. Sonra, gerçekten kahramanca bir çabayla:

"Charls!" dedi Charls.

"Eğer o Charls ise, sen kimsin?" diye sordu subay Charls'a.

"Ben," dedi Charls, "ben-

"O Charls, onu sekiz yıldır tanırım," dedi hancı. "Bu doğru. O Charls.

Ben Charls. Biz kuzeniz,' dedi Charls,
"Büyükbabamızın adı. Charls.'

"Teşekkür Charls, bu adam benim Akielos Kralı olduğuma inanıyor," dedi Laurent.

Stavos sinirli bir şekilde, 'Ben sadece Kral'ın bir ajanı olabileceğinizi kastetmiştim,' dedi.

"Vergileri artırıp tüm kumaş endüstrisini iflas ettirmekle tehdit Kral'ın bir ajanı mı?" dedi Laurent.

Damen gözlerini Laurent'ınkilerle karşılaşmayacakları bir yere dikmiş, herkes ona bakıyordu; sarışın yüzüne, soluk, kemerli kaşlarına, Veretya aksanına uygun bir Veretya hareketi olan ellerini açmasına.

"Sanırım hepimiz onun Akielos Kralı olmadığı konusunda hemfikiriz," dedi hancı. 'Eğer Charls kuzenine kefil olursa, bu garnizonu tatmin edecektir.

"Ona kesinlikle kefilim," dedi Charls.

Bir süre sonra Stavos sert bir selam verdi. 'Özür dilerim, Charls. Yollarda her türlü önlemi alıyoruz.

'Özür dilemene gerek yok, Stavos. İhtiyatlı davranman seni onurlandırıyor. Laurent kendi başına küçük, sert bir selam verdi.

Sonra binici pelerinini çıkardı ve taşıması için Damen'a verdi. "Yine

kılık değiştirmiş! Charls, Laurent'ı yanına çekerken sotto voce dedi ateşin yanındaki masasına oturdu. 'Bu sefer ne var? Kraliyet için bir görev mi? Gizli bir randevu mu? Korkmayın Ekselansları, sırrınızı saklamak benim için bir onurdur.

Charls, Laurent'ı masadaki altı adama tanıttı ve her biri Charls'ın Akielos'taki genç kuzeniyle tanışmaktan duydukları şaşkınlık ve memnuniyeti dile getirdi.

"Bu benim asistanım Guilliame.

"Bu benim asistanım Lamen," dedi Laurent.

Damen kendini bu şekilde Akielos'taki bir handa Veretialı tüccarlarla dolu bir masada kumaş tartışırken buldu. Charls'ın grubunda toplam altı adam vardı, hepsi de tüccardı. Laurent, Charls ve ipek tüccarı Mathelin'e yakın bir yer buldu. Lamen üç ayaklı küçük bir tabureye oturtulmuştu. Masanın ucuna.

Hizmetkârlar yağa yassı ekmekler, zeytinler ve şişten çıkarılmış etler getirdiler. Kırmızı şarap karıştırma kaselerine boşaltıldı ve
sığ kadehler. İyi bir şaraptı ve flütçüler ya da dansçı çocuklar yoktu; Damen'a göre bu, bir handa umulabilecek en iyi şeydi.

Aynı rütbede oldukları için Guilliame onunla konuşmaya geldi.

'Lamen. Bu alışılmadık bir isim.'

'Bu Patran,' dedi Damen.

"Çok iyi Akielonca konuşuyorsun," dedi yüksek sesle ve
yavaşça. "Teşekkür ederim," dedi Damen.

Nikandros geldiğinde masanın ucunda garip bir şekilde durmak zorunda kaldı. Laurent'a raporunu vermesi gerektiğini fark edince kaşlarını çattı. 'Arabalar boşaltıldı. Charls.'

'Teşekkür ederim asker,' dedi Laurent ve gruba doğru genişleyerek ekledi, 'Genelde Delfeur'da faaliyet gösteriyoruz ama güneye gelmek zorunda kaldım. Nikandros Kyros olarak tamamen işe yaramaz,' dedi Laurent, yeterince yüksek sesle
Nikandros onu duymak için. "Giysiler hakkında hiçbir şey bilmiyor.

"Bu çok doğru," diye kabul etti Mathelin.

Charls, 'Kemptian ipeği ticaretine izin vermedi ve Varenne'den ipek satmaya çalıştığımda da ipeğin tanesine beş sols vergi koydu!

Bu, hak ettiği gibi onaylanmayan haykırışlarla karşılandı ve sohbet sınır ticaretinin zorluklarına ve ikmal trenlerini rahatsız eden huzursuzluğa geçti. Damianos'un kuzeye döndüğü doğruysa, Charls bunun yollar kapanmadan önceki son sevkiyat olmasını bekliyordu. Savaş yaklaşıyordu ve onları zor günler bekliyordu.

Spekülasyonlar savaş zamanında tahıl fiyatları ve bunun üreticiler ve yetiştiriciler üzerindeki etkisi üzerineydi. Kimse Damianos hakkında ya da kendi Prenslerinin neden onunla ittifak kurduğu hakkında fazla bir şey bilmiyordu.

"Charls bir keresinde Vere Prensi'yle tanışmıştı," dedi Guilliame Damen'a, sesini komplocu bir tonda alçaltarak, "Nesson'da bir meyhanede," dedi, "*fahişe* .

Damen derin bir sohbete dalmış olan Laurent'a baktı, gözlerinin her tanıdık özelliğin üzerinden yavaşça geçmesine izin verdi, ateş ışığında altın rengine soğuk bir ifade vardı. "Öyle mi?" dedi.

"Charls dedi ki, şimdiye kadar gördüğünüz en pahalı evcil hayvanı düşünün, sonra iki katına çıkarın.

"Gerçekten mi?" dedi Damen.

"Elbette Charls onun kim olduğunu hemen anladı, çünkü prenslere özgü tarzını ve ruhunun asaletini gizleyemiyordu.

"Elbette," dedi Damen.

Masanın diğer ucunda Laurent, kültürel ve sosyal konular hakkında sorular soruyordu.

ticaretteki farklılıklar. Charls, Veretyalıların süslü kumaşları ve boyaları, dokumaları ve süslemeleri sevdiklerini, ancak Akielonların kaliteye daha keskin bir şekilde odaklandıklarını ve tekstillerinin gerçekte daha sofistike olduğunu söyledi.

Aldatıcı basitlikteki stilleriyle ortaya çıkan örgü. Bazı açılardan burada ticaret yapmak daha zordu.

'Belki Akielon'ları kollu giymeye teşvik edebilirsiniz. Daha çok kumaş satarsınız,' dedi Laurent.

Herkes bu şakaya kibarca güldü ve sonra Charls'ın bu genç kuzeni kazara iyi bir fikir bulmuş olabilirmiş gibi bir iki kişinin yüzünde spekülatif bakışlar belirdi.

* * *

Adamları ek binalarda uyuyordu. Yardımcı Damen hem askerleri hem de arabaları kontrol etti ve Jord ile diğerlerinin çoğunun gece için yattıklarını gördü. Guion da rahatsız bir şekilde ek binadaydı. Paschal horluyordu. Lazar ve Pallas bir odayı paylaşıyorlardı.

battaniye. Nikandros, Jokaste'nin geceyi geçirdiği vagonları koruyan iki asker ve Guion'un karısı Loyse ile birlikte uyanıktı.

Nikandros, 'Her şey sakin,' diye rapor verdi.

Hanın adamlarından biri elinde bir fenerle avluyu geçerek Lamen'e sağdan ikinci kapıdaki odasının hazır olduğunu söylemek için dışarı çıktı.

Feneri takip etti. Hanın içi karanlık ve sessizdi. Charls ve ekibi geri çekilmişti ve tükürük ateşinde sadece son korlar yanıyordu. Duvar boyunca uzanan taş merdivenlerin kapısı açıktı.

Akielon mimarisinin tipik bir örneğiydi, ancak müşterilerin ağırbaşlılığına büyük ölçüde güveniyordu.

Merdivenlerden çıktı. Fener olmadığı için ortalık epeyce karanlıktı ama sağdaki ikinci kapıyı buldu ve iterek açtı.

Oda rahat ve sadeydi, taş duvarları kalın sıvalıydı.
şöminede ısınan bir ateş vardı. Bir yatak, ibrikli ahşap bir masa, derin pervazlı iki küçük pencere, cam bölmeler siyah, içerisi iyi aydınlatılmıştı. Üç mum yanıyordu: bir savurganlık, alçaktan yanıyor, odaya sıcak, davetkâr bir parıltı veriyordu.

Laurent mum ışığında, krem rengi ve altın rengindeydi. Yeni yıkanmış, saçları kuruyordu. Akielon pamuklu gömleğini Veretian yatak gömleğiyle değiştirmiş, bol ve bağcıklı bir gömlek giymişti. Akielon tarzı küçük tüm yatak takımlarını sürükleyerek ateşin önüne yığmış, hatta temiz şilteyi de sürükleyerek oradaki küçük palete katmıştı.

Damen yatak takımına baktı ve dikkatle, "Beni buraya hancı gönderdi," dedi.

"Benim talimatımla," dedi Laurent.

Öne doğru geliyordu. Damen kendini tutmaya ve tehlikeli varsayımlarda bulunmamaya çalışsa da kalbinin çarpmaya başladığını hissetti.

Laurent, 'Kingsmeet'ten önce gerçek bir yatak için son şansımız,' dedi.

Damen'in Laurent'ın yatağı söktüğünü söyleyecek zamanı yoktu, Çünkü Laurent ona doğru bastırıyordu. Elleri otomatik olarak yukarı kalktı, yatak gömleğinin ince kumaşı üzerinden Laurent'ın yanlarını kavradı. Öpüşüyorlardı, Laurent'ın parmakları saçlarındaydı, başını aşağı çekiyordu. Laurent'ın temiz, taze tenine karşı üç günlük yolculuğun terini ve kirini üzerinde hissedebiliyordu.

Laurent umursamıyor, hatta bundan hoşlanıyor gibiydi. Damen onu duvara bastırdı ve ağzını aldı. Laurent sabun ve taze pamuk kokuyordu. Damen'ın başparmakları Laurent'ın belini itiyordu.

"Yıkanmam gerek. Bunu Laurent'ın kulağına söyledi, dudaklarının kulağın hemen arkasındaki hassas deriyi bulmasına izin verdi.

Tekrar öpüşüyorlardı, derin, ateşli öpücükler. "Git ve yıkan.

Kendini geriye itilmiş, bir boşlukta Laurent'a bakarken buldu. Laurent duvara yaslanmış, çenesiyle küçük ahşap kapıyı gösteriyordu. Soluk kaşları çatıldı. "Yoksa sana eşlik etmemi mi bekliyorsun?

Bitişik odada, sabunlara ve temiz havlulara, buharlı suyla dolu büyük ahşap küvete ve daha küçük kovaya baktı
yanında. Her şey önceden , bir hizmetçi havluları getirmiş ve sıcak suyu çekmişti. Planlamanın kanıtı aslında Laurent'a çok ama Damen bunu daha önce bu bağlamda ondan hiç görmemişti.

Laurent onu içeri kadar takip etmedi, ama yararlı bir iş olan yıkanma işini ona bıraktı. Yolun tozunu toprağını temizlemek iyi geliyordu. Yıkanmak için ara vermenin de kışkırtıcı bir yanı vardı. Daha önce İlk Gece gibi telaşsız ve bilinçli bir şekilde uzun uzun sevişme lüksüne sahip olmamışlardı. Düşünceleri henüz yapmaları gereken onca şeyle dolup taşıyordu.

Vücudunu iyice sabunladı. Saçlarına su döktü, fırçaladı, havluyla her yerini kuruladı ve ahşap küvetten çıktı.

Yatak odasına döndüğünde teni buhar ve sudan kızarmış, havlusu beline dolanmış, çıplak gövdesi ve omuzları saçlarının ucundan saçılan damlacıklarla ıslanmıştı.

Burada da planın kanıtı vardı ve şimdi ne olduğunu görebiliyordu: yanan mumlar, ortak yatak takımları ve Laurent'ın kendisi, temiz ve yatak gömleği giymişti. Laurent'ın kendisini umutla beklediğini düşündü. Büyüleyiciydi, çünkü Laurent'ın tam olarak ne yapacağından emin olmadığı belliydi, yine de tipik olarak her şeyi kontrol altına almak için harekete geçmişti.

"Bir sevgiliyi ilk kez mi ağırlıyorsun? Bu kelimeyi söylemesi bile kızarmasına neden olmuştu ve Laurent'ın da kızardığını gördü.

Laurent, "Yıkandın mı?" diye
sordu, "Evet," dedi Damen.

Laurent odanın diğer tarafında, soyulmuş yatağın yanında duruyordu. Alevlerin ışığında gergin görünüyordu, kendini gergin bir şekilde çelikleştirmişti.

Laurent, "Bir adım geri çekil." dedi.

Damen kısa bir süre bakmak zorunda kaldı çünkü adım atması sırtının duvara çarpması anlamına geliyordu. Palet ve yatak takımı solunda yerdeydi. Duvar arkasındaki sert varlığını sürdürüyordu.

"Ellerini alçının üzerine koy," dedi Laurent.

Mum fitillerindeki üç alev ışığın hareket etmesini sağlayarak Damen'in odayı daha iyi algılamasına yol açtı. Laurent öne doğru geliyordu, mavi gözleri karanlıktı. O bunu yaparken Damen avuçlarını arkasındaki sıvanın üzerine koydu.

Laurent'ın gözleri onun üzerindeydi. Oda sessizdi, kalın duvarlar tek sesin ateşten geldiği anlamına geliyordu, dışarıdan bile ses gelmiyordu. Pencerenin siyah camlarında mum ışığının yansımasından başka bir şey değildi. "Havluyu çıkar," dedi Laurent.

Damen bir elini duvardan kaldırarak havluyu . Havlu çözüldü ve belinden yere doğru kaydı.

Laurent'ın vücuduna verdiği tepkiyi izledi. Bakireler ve deneyimsizler gergin olma eğilimindeydi, bu da üstesinden gelinmesi gereken bir meydan okuma olarak hoşuna gidiyordu, tereddüt hevese ve zevke dönüşüyordu. Laurent'ta da benzer bir tepkinin titreştiğini görmek derinlerdeki bir parçasını memnun etti. Laurent sonunda bakışlarını içgüdüsel olarak düştüğü yerden kaldırdı.

Laurent'ın kendisini görmesine, çıplaklığının sergilenmesine, tahrik olduğunun görülmesine izin verdi. Taş ocaktaki alevler yeni kesilmiş odunları tüketirken çok gürültülüydü.

'Dokunma bana,' dedi Laurent.

Ve hanın zemininde dizlerinin üzerine çöktü.

Basit görüntüsü sözcüklerin ya da düşüncelerin önüne geçti. Damen'ın nabzı çılgınca yükselirken, bu eylemin ardından başka bir eylemin geleceğini düşünmemek için umutsuzca çabaladı.

Laurent ona değil, Damen'ın çıplaklığına bakıyordu. Laurent'ın dudakları aralanmıştı, içindeki gerginlik şimdi kaynağına daha yakın olduğu için daha da artmıştı. Damen, Laurent'ın nefesinin ilk çarpıntısını üzerinde hissetti.

Laurent . *Bir panterin çenesini açtığını gördüğünüzde aletinizi çıkarmazsınız*. Damen kımıldamadı, nefes almadı. Laurent'ın bir eli onun üzerindeydi ve Damen'ın tek yapabildiği ayakta durmak, avuçlarını ve sırtını arkasındaki duvara yaslamaktı. Frijit Vere Prensi'nin onu emme fikri imkânsızdı. Laurent kendi avucunu duvara dayadı.

Bu farklı açıdan Laurent'ın yüzünün düzlemlerini görebiliyordu. Kirpiklerinin solgunluğu altındaki mavi gözleri saklıyordu. Etraflarındaki sessiz oda, basit mobilyalar ve soyulmuş bir yataktan oluşan gerçeküstü bir fondu. Laurent ağzını parmağının ucuna götürdü.

Damen'ın başı sıvaya çarptı. Tüm vücudu ateşlendi ve ihtiyaçtan dolayı kaba ve alçak bir ses çıkardı, saf bir his anı, gözlerini kapattı.

Gözlerini açtığında Laurent'ın eğik başının geri çekildiğini gördü, öyle ki ucu ıslak olmasaydı her şey büyülü olabilirdi.

Duvara yaslanan Damen, avuçlarının altındaki sert sıvayı hissetti. Laurent'ın gözleri çok karanlıktı, göğsü sığ nefeslerle inip kalkıyordu, tekrar eğilirken bir şeylerle mücadele ettiği belliydi.

"Laurent," dedi inleyerek. Laurent'ın dudakları yine onun üzerindeydi, ayrılıyordu.

Damen nefes nefese kalmıştı. Hareket etmek, itmek istiyordu ama yapamıyordu. Bedenini kontrol etmeye çalışmak, doğasındaki her içgüdüye karşı kendini hareketsiz tutmak hem çok fazlaydı hem de yeterli değildi.

Parmakları sıvayı kazıyordu. Laurent'ın kafasının içinde her ne savaş yaşanıyorsa yaşansın, yavaş becerisini, herhangi bir ritmi ya da doruğa ulaşma arzusunu görmezden gelen ama dayanılmaz derecede enfes olan şehvetli dikkatini engellemiyordu. Laurent onun tadını alabilmeliydi, arzusunun, ihtiyacının tuzlu boncuklarını. Bu düşünce neredeyse çok fazlaydı, eşiğe çok yaklaşmıştı.

Bunu böyle hayal etmemişti. Laurent'ın ağzını tanıyordu, onun vahşi kapasitesini biliyordu. Laurent'ın birincil silahı olduğunu biliyordu. Günlük hayatında

Laurent dudaklarını gergin tutuyor, gür biçimlerini sert bir çizgi halinde bastırıyordu,

Ağzı acımasız kıvrımlar yapıyordu. Damen, Laurent'ın o ağızla insanların içini boşalttığını görmüştü.

Şimdi Laurent'ın dudakları zevke teslim olmuş, sözleri Damen'ın sikiyle değiş tokuş .

Laurent'ın ağzına boşalacaktı. Bu tek ve çarpıcı gerçek, Laurent'ın ciddi bir şekilde, uzun, alıştırılmış bir kayışla aşağı inmesinden bir an önce geldi. Sıcaklık vurdu, bir patlama ve Damen kendini durduramadan aceleyle boşaldı, çok erken, bunalmış, sular altında kalmıştı. Kımıldamamak için mücadele ederken bile vücudu kasıldı, midesi sıkıştı, parmakları alçıyı kavradı.

Sonunda gözleri açıldı. Başını duvara yaslamış, kara gözleriyle Laurent'ın geri çekilişini izliyordu. Laurent'ın ateşe gidip titizlikle tükürmesini bekliyordu ama tükürmedi. Yutkundu. Elinin tersini ağzına bastırıyordu ve pencerenin yanında durmuş, Damen'ı biraz temkinli bir şekilde izliyordu.

Damen kendini duvardan uzaklaştırdı.

Laurent'a ulaştığında avucunu tekrar alçının üzerine, bu kez Laurent'ın başının yanına koydu. Laurent'ın nefesinin yükselip alçaldığını görebiliyordu.

Laurent'bedeni az önce yaptığı şeyden açıkça tahrik olmuştu.

Laurent'in tahrik gerçeğini nasıl ele alacağını bilmediği açıktı ve

temkinliliğinin bir parçası da ne olduğundan emin olamamasıydı.

Bir sonraki, Damen'ın tahmin edemediği, deneyimindeki garip boşluklardan biriydi.

Laurent loş ışıkta, "Adil bir değiş tokuş, değil mi?"

dedi, "Bilmiyorum. Ne istiyorsunuz?

Laurent'ın gözleri çok karanlıktı. Damen mücadeleyi neredeyse görebiliyordu, Laurent'ın gerginliği gözle görülür biçimde artıyordu. Damen bir an için Laurent'ın cevap vermeyeceğini düşündü, arzusunun gerçeği çok acı verici bir şekilde savunmasızdı.

"Göster bana," dedi Laurent, "nasıl olabilir?

Bunu söyledikten sonra yüzü kızardı, kelimeler onu açıkta bıraktı, hanın alçı duvarına karşı genç, deneyimsiz bir adam.

Dışarıda düşmanlarla ve onların ölmesini isteyen insanlarla dolu Akielos'un düşmanca genişliği vardı; geçilmesi gereken tehlikeli bir arazi İkisi de güvende olmadan önce.

Burada yalnızdılar. Mum ışığı Laurent'ın saçlarını altın rengine çevirmiş, kirpiklerinin diplerinde, boğazının çizgisinde alev almıştı. Damen bunu hayal etti.

Bütün bunların hiç yaşanmadığı yabancı bir ülkede ona kur yapıyordu, belki de bir balkonda, bir gece bahçesinden gelen parfümlü çiçekler yukarı doğru süzülürken, arkalarında bir partinin ışıltısı varken onunla kelimelerle sevişiyordu. İlginin sınırlarını zorlayan bir talip.

Size hak ettiğiniz tüm zarafet ve kur yapardım," dedi Damen.

Laurent'ın gömleğinin ilk bağını çözdü ve kumaş açılmaya başladı, boğazının çukuru bir an için göründü. Laurent'ın dudakları aralanmıştı, nefesi güçlükle kıpırdıyordu.

Damen, 'Aramızda yalan olmayacak' dedi.

İkinci danteli açtı, kendi nabzının düşük atışını, parmakları üçüncüye geçerken Laurent'ın teninin sıcaklığını hissetti.

Birlikte olmak için zamanımız olacak,' dedi Damen.

Ve alevin sıcak ışığında elini kaldırıp Laurent'ın yanağını kavradı, sonra eğilip onu dudaklarından usulca öptü.

Laurent'ın şaşkınlığını hissetti, sanki az önce yaptıklarından sonra öpülmeyi beklemiyordu. Bir süre sonra Laurent da onu öptü. Laurent'ın öpüşme biçimi başka hiçbir şeye benzemiyordu. Sanki öpüşmek ciddiymiş gibi basit ve yapmacıksızdı. Ve sanki Damen'ın öpücüğün kontrolünü ele almasını bekliyormuş gibi bir beklenti duygusu vardı.

O yapmayınca Laurent başını farklı bir yöne çevirdi ve parmakları Damen'in banyodan kalma nemli saçlarına dolandı. Laurent'ın isteğiyle öpüşme derinleşti. Damen Laurent'ın vücudunu üzerinde hissediyordu ve

elini Laurent'in açık gömleğinin içine kaydırdı, avucunu oraya yaymanın verdiği his hoşuna gitti, hayal bile edemeyeceği türden özel bir dokunuş geceden önce de Laurent'ın onu öldürmesini bekliyordu. Laurent küçük bir cesaretlendirme sesi çıkararak öpüşmeyi bir anlığına kesip gözlerini kapattı, tüm dikkati Damen'ın dokunuşundaydı.

"Yavaş seviyorsun. Başını Laurent'ın kulağının yanına eğdi.

"Evet.

Avuçları Laurent'ın gömleğinin içindeki deride yavaşça gezinirken bile Laurent'ın boynunu çok yumuşak bir şekilde öptü. Laurent'ın aşırı ince teni kendisininkinden daha hassastı, gerçi Laurent gün boyunca kendisini acımasızca mümkün olan en sert giysilerle bağlamıştı. Laurent'ın da aynı nedenle duygularını bastırıp bastırmadığını merak etti, şimdi bunu itiraf etmekte zorlanıyordu, çenesi gergindi.

Laurent'ın içine yavaşça kaymayı, onu istediği kadar yavaşça, birinin nerede bitip diğerinin nerede başladığını bilmedikleri uzun bir zaman aralığı boyunca almayı düşündükçe kendi vücudu yeniden canlanıyordu.

Laurent gömleğini kaldırıp çıkardığında ve uzun zaman önce hamamda olduğu gibi karşısında çırılçıplak durduğunda Damen bir adım öne çıkıp parmak uçlarıyla Laurent'ın tenini okşamaktan kendini alamadı, gözleri göğsünden kalçasına kadar onun dokunuşunu takip etti. Laurent'ın vücudu alevlerin ışığında altın krem rengini almıştı.

Laurent da ona bakıyordu, sanki ikisi de çıplak olduğu için Damen'ın fizikselliği daha da belirginleşmişti. Onu yatağın üzerine iten Laurent oldu. Laurent'ın elleri onun üzerindeydi. Laurent sanki vücudunun şeklini ve hissini öğrenmek, her parçasını kataloglayıp hafızasına kaydetmek istercesine ona dokundu.

Damen onlar öpüşürken ateşin sıcaklığını teninde hissetti. Laurent ara verdi ve bir karara varmış gibi göründü, nefes alış verişi hızlanmıştı ama kontrollüydü.

"Beni boşalt," dedi ve Damen'ın elini bacaklarının arasına yerleştirdi.

Damen elini kapattı. Nefes alışını kontrol etmek belki biraz daha zorlaştı.

"mi? Hayır.

Daha yavaş.

Laurent'ta dudaklarının aralanması ve kirpiklerinin bir parça aşağı inmesi dışında gözle görülür bir değişiklik olmadı. Laurent'ın tepkileri her zaman incelikli olmuştu,
tercihleri hiç belli olmazdı. Ravenel'de Damen'ın ağzı sikinin üzerindeyken boşalamamıştı. Damen, şimdi de boşalıp boşalamayacağını bilmediğini fark etti.

Yavaşladı, öyle ki bir an için sıkı bir tutuştan ve başparmağının başın üzerindeki yavaş hareketinden bir şey olmadı. Laurent'ın kızarmış, kalkmış sikini elinde hissetti ve ağırlığından hoşlandı. Güzelce şekillendirilmişti ve sahibiyle hoş bir orantı içindeydi. Parmak eklemleri Laurent'ın göbeğinden aşağı doğru inen altın sarısı ince kıllara değdi.

Laurent'ın gardını indirmeye çalışmasını izlemek için onu bir kenara bıraktığında bile, kendi vücudunun yenilenen ilgisi tembel bir uyarılmadan, hazır, ağır; binmeye hazır bir hale gelmişti.

Bastırmanın geldiğini, Laurent'ın vücuduna uyguladığı sert kısıtlamayı, midesinin sıkıştığını, çenesinde bir kasın hareket ettiğini hissetti. Bunun neye işaret ettiğini biliyordu. Damen elini oynatmayı bırakmadı.

"Gelmek istemiyor musun?

"Bu bir sorun mu?" Sığ nefes alan Laurent her zamanki ses tonuna yaklaşmayı pek başaramadı.

'Benim için değil. İşim bittiğinde size nasıl olduğunu anlatacağım.

Laurent bir kez, kısa ve öz bir şekilde küfretti ve dünya tersine döndü, Laurent aniden Damen'in üstüne çıktı, vücudu acı verici bir şekilde tahrik oldu. Damen sırt üstü yatarken altındaki hasır yatağı hissetti ve başını kaldırıp üstündeki Laurent'a baktı. Laurent'ın elini tutup, "Haydi bakalım," derken bile, bu tersine kendi arzusu alevlendi. Laurent'a ne yapacağını söylemek gülünç cüret gibi geliyordu.

Ona karşı ilk hamlesi kasıtlıydı, elinin içine doğru bir sıcaklık itti. Laurent'ın gözleri onunkilerin üzerindeydi. Laurent için bunu yapmanın yeni bir şey olduğunu hissedebiliyordu, tıpkı onun için bunu kabul ediyormuş gibi hissetmenin yeni olduğu gibi. Laurent'ın daha önce kimseyle ciddi bir şekilde sevişip sevişmediğini merak etti ve bir şok sarsıntısıyla Laurent'ın sevişmediğini fark etti. Bunun üzerine gelen sıcaklık seli rahat değildi. Ve sonra Laurent gibi o da birdenbire hiç gitmediği bir yerdeydi.

"Ben," dedi Damen, "hiç-

"Ben de öyle," dedi Laurent. 'Sen benim ilkim olacaksın.

Her şey büyümüştü, Laurent'ın sikinin kendisininkine bu kadar yakın kayması, kalçaların yavaşça yuvarlanması, tenin kızarması. Ateşin sıcaklığı

çok sıcaktı, avucu Laurent'ın böğründe kasların ritmik esnemesini hissediyordu. Laurent'a baktığında Damen'ın gözleri bildiğinden daha fazlasını, her şeyi gösteriyordu ve Laurent ona karşılık veriyor, onu itiyordu.

"Tıpkı senin benim olacağın gibi," dediğini duydu.

Laurent, 'Akielos'ta İlk Gece'nin özel olduğunu sanıyordum,' dedi.

"Bir köle için öyledir," dedi Damen. "Bir köle için her şey demektir.

Laurent'ın ilk ürpertisi ilk sesiyle birlikte geldi, efordan bilinci yerinde değildi, vücudu şimdi onu tahrik ediyordu. Gözlerini birbirlerine dikmişlerdi, Damen'ın uyarılması kontrolden çıkmıştı. Birbirlerinin bedenlerinin içinde olmasalar da doruk noktasına ulaşmışlardı.

Laurent onun üzerinde nefes nefese kalmıştı, vücudu hâlâ artçı şoklarla sarsılıyordu, aralarındaki süre uzamıştı. Başını yana çevirmiş, sanki çok şey paylaşılmış gibi Damen'a bakmıyordu. Damen elini Laurent'ın kızarmış tenine dayamıştı, Laurent'ın kalbinin atışını hissedebiliyordu. Laurent'ın çok geçmeden değiştiğini hissetti.

"Ben alırım-

Damen sırt üstü uzanmış, bir kolunu başının üzerine kaldırmış, kendi bedeninin toparlanması daha uzun sürerken Laurent kendini ayırdı. Laurent gittikten sonra ateşin sıcaklığını bir kez daha teninde hissetti ve şunları duydu
çatlağı ve kıvılcımı.

Laurent'ın havlu ve bir sürahi su getirmek için odayı geçmesini daha nefesi bile durulmadan izledi. Laurent'ın o sırada
Seviştikten sonra titiz davranıyordu ve bunu bilmesi, Laurent'ın özelliklerini öğrenmesi hoşuna gidiyordu. Laurent durdu, parmaklarını masanın ahşap kenarına dokundurdu ve loş ışıkta sadece nefes aldı. Laurent'ın
Cinsel ilişki sonrası alışkanlıklar da bir bahaneydi, kendine ayırma ihtiyacını örtbas ediyordu ve Damen bunu da biliyordu.

Damen döndüğünde Laurent'yataktaki davranışlarının bir parçası olan tatlı, beklenmedik bir dikkatle ona havlu vermesine izin verdi. Laurent'ın getirdiği sığ bardaktan bir yudum aldı ve Laurent'ın beklemediği bir şekilde ona da su doldurdu. Laurent yatağın üzerinde beceriksizce dik oturdu.

Damen rahatça uzandı ve Laurent'ın da aynı şeyi yapmasını bekledi. Bu başka bir sevgiliyle olacağından dakikalar daha uzun sürdü. Sonunda Laurent aynı sert beceriksizlikle Damen'in uzandı. Laurent odanın kalan tek aydınlık kaynağı ateşe daha yakındı ve ateş vücudunda ışık ve gölge kuyuları oluşturuyordu.

Hala giyiyorsun.

Söylemeden edemedi. Laurent'ın bileği altın rengindeydi, ateş ışığında saçlarının rengi gibi.

"Sen de öylesin.

"Bana nedenini söyle.

"Nedenini biliyorsun," dedi Laurent.

Çarşafların, yatağın ve düz minderlerin arasında yan yana uzandılar. Sırt üstü döndü ve tavana baktı. Kendi kalbinin atışını hissedebiliyordu.

Damen kendi kendine, 'Patran prensesinle evlendiğinde seni kıskanacağım,' dediğini duydu.

Bunu söyledikten sonra oda sessizleşti, ateşin sesini yeniden ve kendi soluk alışının da farkındaydı. Bir süre sonra Laurent konuştu.

"Patran prensesi ya da İmparatorluğun kızı olmayacak.

"Soyunu devam ettirmek senin görevin.

Bunu neden söylediğini bilmiyordu. Sıvasız, panelli tavanda izler vardı ve ahşabın koyu renkli kıvrımlarını ve damarlarını görebiliyordu.

'Hayır. Ben sonuncuyum. Benim çizgim benimle biter.'

Damen döndüğünde Laurent'ın kendisine bakmadığını, gözlerini loş ışıkta bir noktaya dikmiş olduğunu gördü. Laurent'ın sesi sessizdi. "Bunu daha önce hiç kimseye söylememiştim.

Damen bunu takip eden sessizliği, bedenlerini ayıran el açıklığını, aralarındaki dikkatli boşluğu bozmak istemedi.

"Burada olmana sevindim," dedi Laurent. 'Hep amcamla tek başıma yüzleşmek zorunda kalacağımı düşünmüştüm.

Damen'a bakmak için döndü ve gözleri buluştu.

"Yalnız değilsin," dedi Damen.

Laurent cevap vermedi ama gülümsedi ve elini uzatarak Damen'e dokundu.

* * *

Charls ile yolları altı gün sonra, en güneydeki Akielos eyaletine geçtikten sonra ayrıldı

Dolambaçlı, rahat bir yolculuktu, günler yaz böceklerinin ve sıcağın en kötüsünden kaçınmak için öğleden sonra mola yerlerinin gürültüsü içinde geçiyordu.

Charls'ın araba konvoyu onlara saygınlık kazandırdı ve Kastor'un zorlanmadan devriye gezdi. Jord, Aktis'e zar atmayı öğretti, o da ona bazı Akielonca kelimeler öğretti. Lazar, Pallas'ı tembel bir şekilde takip etti. Pallas'ın eteğini kaldırmasına neden olacak bir güven.

mahremiyeti olan bir yerde durdu. Paschal serbest bıraktı
Lydos'a tavsiyelerde bulunmuş, o da sorunlarının tıbbi niteliği konusunda rahatlamış olarak oradan ayrılmıştır.

Günler çok sıcak olduğunda, hanlara yol evlerine ve bir zamanlar ekmek, sert peynir ve incir ve yapışkan sıcakta eşek arılarını çeken bal ve fındıklardan oluşan Akielon tatlılarını yedikleri büyük bir çiftlik evine çekildiler.

Çiftlik evinde Damen kendini dışarıdaki bir masada, uzakta bir ağacın serin dalları altında görünen Laurent'a çenesini sallayan Paschal'ın buldu. "Sıcağa alışık değil.

Bu doğruydu. Laurent Akielon yazı için yaratılmamıştı ve gün boyunca vagonların gölgesine kaçıyor ya da mola yerlerinde tentelerin altında veya bir ağacın yapraklı gölgesinde kalıyordu. Ama bunun dışında çok az açık işaret veriyor, ne şikayet ediyor ne de yapılması gereken işlerden kaçıyordu.

"Laurent'ın hizbine nasıl katıldığınızı bana hiç anlatmadınız.

"Naibin doktoruydum.

"Yani onun ev halkına hizmet ettiniz.

Paschal, "Ve çocuklarına," dedi.

Damen hiçbir şey söylemedi.

Bir süre sonra Paschal, 'Ölmeden önce kardeşim Kral Muhafızları'nda görev yapıyordu. Ağabeyimin Kral'a ettiği yemini ben etmedim. Ama bu yemini yerine getirdiğimi düşünmek hoşuma gidiyor.

Damen, Laurent'ın sırtını genç bir selvi ağacının gövdesine yaslamış durduğu dereye doğru ilerledi. Sandalet giyiyordu ve
Beyaz pamuklu chiton, bol ve harika, gözleri manzarada: Akielos, masmavi bir gökyüzünün altında.

Tepeler, okyanusun parıldadığı ve benzer geometriye sahip yelkenler gibi beyaza boyanmış evlerin kümelendiği uzak bir sahile doğru yuvarlanıyordu. Evler
Mimari, Akielonların sanatlarında, matematiklerinde ve felsefelerinde değer verdikleri ve Laurent'ın yolculuk sırasında sessizce karşılık verdiğini gördüğü sade zarafete sahipti.

Damen bir an durdu ama Laurent dönüp, "Çok güzel," dedi.

"Hava çok sıcak," dedi Damen. Çakıl taşlı kıyıya ulaşan Damen ve derenin berrak suyuna bir bez attı. Öne doğru geldi.

Damen yumuşak bir sesle, "İşte," dedi. Laurent hafif bir tereddütten sonra başını öne eğdi ve Damen'in üzerine soğuk su serpmesine izin verdi.

Gözlerini kapattı ve yumuşak, tatlı bir rahatlama sesi çıkardı. Yanaklarındaki hafif kızarıklığı ve saç diplerindeki hafif teri ancak bu kadar yakından görebilirdiniz.

"Ekselansları. Charls ve tüccarlar yola çıkmaya hazırlanıyorlar. Pallas onları başları birbirine yakınken yakaladı, Laurent'ın ensesinden aşağı bir damla su akıyordu. Damen başını kaldırdı, avucunu ağacın sert kabuğuna dayadı.

"Eskiden bir köle olduğunu ve Charls'ın seni azat ettiğini görüyorum. Yollarını ayırmaya hazırlanırlarken Guilliame ona şöyle dedi. Guilliame çok ciddi bir şekilde konuştu. "Charls ve benim hiçbir zaman köle ticareti yapmadığımızı bilmenizi isterim.

Damen budaklı manzaranın tuhaf güzelliğine baktı. Kendi kendine, "Damianos Kral olduğunda köleliğe son verecek," dediğini duydu.

'Teşekkür , Charls. Sizi daha fazla tehlikeye atamayız. Laurent tüccarlarla kendi vedalaşmasını yapıyordu.

"Sizinle birlikte at sürmek benim için bir onurdu," dedi Charls. Laurent onun elini sıktı.

'Akieloslu Damianos tahta geçtiğinde benim adımı an ve bana yardım ettiğini söyle. Kumaşın için sana iyi bir fiyat verecektir.

Nikandros Laurent'a bakıyordu. "O

çok-

"Alışırsın," dedi Damen, içinde küçük bir sevinç kaynağıyla, çünkü bu gerçekten doğru değildi.

Kingsmeet'in tek yükseltiyi aştığı geniş, düz ovanın kenarında, kendilerine siper sağlayan küçük bir çalılıkta son kez kamp kurdular.

Uzaktan görünüyordu, yüksek taş duvarlar ve mermer sütunlar, kralların yeri. Yarın Laurent'la birlikte oraya gideceklerdi. Jokaste'nin özgürlüğü karşılığında kendisini ve küçük, değerli eşyalarını takas edecek olan sütanneyle buluşma. Dışarıya baktı ve geleceğe dair bir inanç ve gerçek bir umut hissetti.

Aklı sabahki düşüncelerle doluydu, Laurent'ın yanındaki yatağına uzandı ve uyudu.

* * *

kamptaki bütün sesler kesilinceye kadar Damen'in yanında yattı, sonra Damen uyurken ve onu durduracak kimse yokken kalktı ve uyuyan kampın içinden tek başına Jokaste'nin bulunduğu parmaklıklı vagona doğru ilerledi.

O sırada çok geç olmuştu ve Akielon gökyüzündeki tüm yıldızlar sönmüştü. Ve bu garipti. Burada, kendi planlarının sonuna bu kadar yakın olmak. Gerçekten de her şeyin sonuna çok yakındı.

Hayal bile edemeyeceği bir yerde olmak ve sabaha kadar bu işin biteceğini, hiç değilse kendi payına düşenin bu olacağını bilmek. Laurent uyuyan askerlerin yanından sessizce geçerek az ötede, vagonların durduğu yere gitti, hareketsiz ve sessizdi.

Ardından, buna tanıklık edecek kimse olmaması gerektiği için muhafızları kovdu. Bütün kötü şeyler karanlıkta yapılırdı. Vagon gece havasına açıktı, iç kapısının demir parmaklıkları mahkûmu içeride tutuyordu. Gelip vagonun önünde durdu. Jokaste tüm bu olanları izledi ve ondan ürkmedi, ne de onun düşündüğü gibi çığlık atmadı ya da yardım için yalvarmadı. Sadece parmaklıkların ardından sakince onun bakışlarını karşıladı.

"Demek kendi planlarınız var.

"Evet," dedi Laurent.

Ve öne doğru bir adım atarak vagonun parmaklıklı kapısının kilidini açtı ve açılmasına izin verdi.

Geri adım attı. silah yoktu. Bu sadece özgürlüğe giden bir yoldu. Çok uzakta olmayan eyerli bir at vardı. Ios yarım günlük .

Açık kapıdan içeri girmedi, sadece ona baktı ve gözlerinin serin, sabit mavisinde arabadan ayrılmanın bir tuzak olduğunun tüm yolları vardı.

'Sanırım Kastor'un çocuğu' dedi

Jokaste ona cevap vermedi ve bakışlarının onun üzerinde olduğu bir sessizlik oldu. Laurent da ona bakıyordu. Etraflarında kamp sessizdi, esinti ve geceden başka ses yoktu.

'Sanırım Akielos'taki o alacakaranlık günlerde bunu açıkça gördünüz. Son

geliyordu ve Damianos kimseyi dinlemiyordu. Hayatını kurtarmanın tek yolu Kastor'u onu köle olarak Vere'ye göndermeye ikna etmekti. Bunu yapmak için Kastor'un yatağında olman gerekiyordu.

Yüz ifadesi değişmemişti ama adam ondaki değişimi, kendini tutuşundaki yeni ve dikkatli şekli hissetmişti. Serin gece havasında, bir şey iletti

ona, onun isteğine karşı. Bu bir şeyi veriyordu. Bu konuda kızgındı ve ilk kez korkuyordu.

'Sanırım Kastor'un çocuğu, çünkü Damen'in çocuğunu ona karşı kullanacağınızı sanmıyorum' dedi

"O zaman beni hafife alıyorsun.

"Öyle mi? Adam onun bakışlarını tuttu. "Sanırım öğreneceğiz.

Laurent anahtarı arabanın içine, kadının kımıldamadan durduğu yerin önüne attı.

"Birbirimize benziyoruz. Bunu sen söyledin. Benim için kapıyı açar mıydın? Bilmiyorum. Ama onun için bir tane açtın.'

Sesi acımasızca tonlamalardan arındırılmıştı, öyle ki alaycı, hafif bir acılıktan başka bir şey görünmüyordu. "Yani aramızdaki tek fark benim yanlış kardeşi seçmiş olmam mı?

Yıldızlar gökyüzünde kaymaya başlarken Laurent elinde bir avuç safirle avluda duran Nicaise'i düşündü.

"Senin seçtiğini sanmıyorum," dedi Laurent.

OceanofPDF.com

ON ALTINCI BÖLÜM

I Laurent, takas garantilenene kadar Jokaste'yi arabasından çıkarmasak daha iyi olur, dedi ve böylece ikisi Kingsmeet'e doğru at sürdüler
Yalnız.

Bu Kingsmeet'in kendi protokollerine uygundu. Kingsmeet şiddet içermeyen yasalarını sıkı sıkıya uygulardı. Burası yüzyıllardır süregelen barış kurallarının geçerli bir kutsal alan, bir görüşme yeriydi. Hacılar girebilirdi ama asker grupları
duvarlarının içine girmelerine izin verilmiyordu.

Yaklaşmalarının üç aşaması vardı. Önce, uzun düzlükler boyunca. Sonra kapıları geçeceklerdi. Son olarak salona girecekler ve oradan da Kral Taşı'nın bulunduğu iç odaya geçeceklerdi. Ufuktaki Kingsmeet beyaz mermerden bir taç gibiydi ve geniş, tozlu ovadaki tek yükselti üzerinden görüş açısına hükmediyordu. Kingsmeet'teki her beyaz pelerinli asker Damen'in Laurent'la birlikte yaklaştığını görecekti: haraçlarını ödemek için at sırtında buraya gelen iki mütevazı hacı.

'Kingsmeet'e yaklaşıyorsunuz. Amacınızı açıklayın.'

Elli fitlik muazzam bir yükseklikten inen adamın sesi çok . Damen gözlerini gölgeledi ve geri seslendi. "Biz gezginleriz, Kral Taşı'na saygılarımızı sunmak için buradayız.

"Yemini kabul et yolcu ve hoş geldin.

Zincirin çığlık sesiyle birlikte kapı tokmağı yükseldi. Atlarını, Karthas'ta olduğu gibi dört muazzam taş kule tarafından çevrelenmiş devasa, ağır demir kapının önünden geçirerek kapıya doğru tırmandılar.

İçeride, beyaz pelerini omzuna altın bir iğneyle tutturulmuş yaşlı bir adamla karşılaşmak için attan indiler ve törenle
haraç olarak büyük miktarda altın verdi ve her birinin boynuna beyaz bir kuşak takmak için ilerledi. Damen bunun için hafifçe eğilmek zorunda kaldı.

'Burası bir barış yeridir. Hiçbir darbe vurulamaz, hiçbir kılıç çekilemez. Kingsmeet'in huzurunu bozan adam Kral'ın adaletiyle yüzleşmelidir. Yemini kabul ediyor musun?' dedi yaşlı adam.

"," dedi Damen. Adam Laurent'a döndü, o da aynı yemini etti.
"Ediyorum. Ve içeri girdiler.

Yaz sükûnetini, antik salona çıkan çimenli yamaçlarda büyüyen minik çiçekleri, uzun zaman önceki ilk yapısından geriye kalan devasa taş blokları beklemiyordu. Buraya sadece törenler sırasında gelmişti; kyroi ve adamları yamaçları doldururken babası salonda güçlü bir şekilde duruyordu.

Buraya ilk geldiğinde henüz bir bebekti ve babası tarafından kyroi'takdim edilmişti. Damen bu hikâyeyi defalarca dinlemişti; Kral'ın onu kucağına alışını, yıllarca süren düşüklerin ardından bir varisin gelişiyle ulusun yaşadığı sevinci, Kraliçe'nin görünüşe göre bir çocuk dünyaya getiremeyişini.

Hikâyelerde kimse, kendisine vaat edilen her şeyin bir bebeğe bahşedildiği töreni kenardan izleyen dokuz yaşındaki Kastor'dan bahsetmiyordu.

Kastor burada taç giyecekti. Theomedes'in onları çağırdığı gibi kyroi'yi çağıracak ve eski usulde, kyroi'nin hazır bulunduğu ve Kingsmeet'in vurdumduymaz yüzleriyle taç giyecekti.
nöbetçiler bakıyor.

Şimdi bu nöbetçiler onları kuşatıyordu. Onlar daimi bağımsız askeri garnizonlardı, her eyaletten en iyileri seçilmişti.
titiz bir tarafsızlıkla iki yıllık bir dönem için görev yaptılar. Destekleyici ek binalar kompleksinde yaşadılar, barakaları ve spor salonlarını doldurdular, burada uyudular, uyandılar ve tertemiz bir disiplinle eğitim gördüler.

Her yıl düzenlenen oyunlarda yarışmak ve en iyiler arasından seçilerek burada hizmet etmek, katı yasaları korumak bir asker için en büyük onurdu.

Damen, 'Nikandros iki yıl boyunca burada görev yaptı,' dedi.

On beş yaşındayken Nikandros'un başarısından gurur duymuş, hatta Nikandros'u kucaklamış ve en yakın arkadaşının
Akielos'un en büyük savaşçılarının yanında hizmet etmek üzere onu terk ediyordu. Belki de bunun altında, şimdi sesinde kabul edilmemiş başka bir şey vardı.

"Kıskanmıştın.

"Babam takip etmeyi değil, liderlik etmeyi öğrenmem gerektiğini söylerdi.

"Haklıydı," dedi Laurent. 'Sen kralların olduğu bir yerde bir kralsın.

Kapıları geçmişlerdi. Salonun girişini belirleyen mermer sütunlara doğru çimenli yamaçtaki basamakları tırmanmaya başladılar. Her biri
sahnede beyaz pelerinli nöbetçiler vardı ve nöbet tutuyorlardı.

Akielos'un yüz kraliçesi ve kralı burada taç giymişti.
Geçit törenine katılanlar şu anda izledikleri yolu izliyorlardı: kapılardan salonun girişine kadar uzanan mermer basamaklar, merdivenler
Onlarca yıl boyunca yükselen ayaklar tarafından aşındırılmışlar.

Mekânın ciddiyetini ve sessiz heybetini hissetti. Kendi kendine, "Akielos'un ilk Kralı burada taç giydi ve o zamandan beri tüm kral ve kraliçeler burada taç giydi," dediğini duydu.

Sütunların yanından geçip soluk mermerden uzun, kavernöz bir alana girerlerken daha çok nöbetçinin yanından geçtiler. Mermer yürüyüş yoluna figürler oyulmuştu ve Laurent bunlardan birinin, ata binmiş bir kadının önünde durdu.

'Bu Kydippe, Euandros'tan önce kraliçeydi. Tahtı Kral Treus'tan aldı ve iç savaşı önledi.

"Peki ya bu?

'Bu Thestos. Ios'taki sarayı o inşa etti.

"Sana benziyor. Thestos ana hatlarıyla oyulmuş, dev bir duvar parçasını havada tutuyordu. Laurent onun pazusuna dokundu, sonra Damen'ınkine. Damen bir nefes verdi.

Burada Laurent'la birlikte yürümenin sınırı aşan bir heyecanı vardı; Akielos'un kalbine bir Veretya prensini getirmişti. Babası Laurent'a yolu kapatır, ayağa kalkmasına izin vermezdi; salonun büyüklüğü karşısında cüceleşmiş, ince bir figürdü.

"Bu Nekton, Kingsmeet'in yasalarını çiğneyen kişi.

Nekton, kardeşi Kral Timon'u korumak için kılıç çekmişti. Dizlerinin üzerinde, boynunda bir baltayla resmedilmişti. Kral Timon kardeşini yaptıklarından dolayı ölüm cezasına çarptırmak zorunda kalmıştı, Kingsmeet'in eski yasaları çok katıydı. "Bu Timon, kardeşi.

Sırayla onları geçtiler: Eradne, Altıların Kraliçesi, Agathon'dan beri altı eyaleti yöneten ve altı kyroi'ye komuta eden ilk kraliçe; Kraliçe Agar, Isthima'yı krallığa getiren; Delpha'yı kaybeden Kral Euandros. Bu kralların ve kraliçelerin ağırlığını daha önce hiç hissetmediği kadar hissetti
-Onların önünde bir kral olarak değil, bir insan olarak duruyordu.

Taşa kabaca kazınmış tek bir isimden oluşan en eski oymanın önünde durdu.

'Bu Agathon,' dedi Damen, 'Akielos'un ilk kralı. Babam Kral Euandros'un soyundan geliyor, ama benim soyum annem aracılığıyla Agathon'a dayanıyor.

'Burnu kırılmış,' dedi Laurent.

"Bir krallığı birleştirdi. *Babamın da aynı hayalleri vardı.* Damen, 'Sahip olduğum her şey bana ondan geçti' dedi. Yürüyüşün sonuna ulaştılar.

Nöbetçiler, Akielos'ta bir prensin taç giymek ve kral olmak için diz çökebileceği tek yer olan dokunulmaz alanı, sert taştan yapılmış iç odayı koruyorlardı.

"Sanırım oğluma da öyle geçecek," dedi Damen.

İçeri girdiklerinde, ağır, oymalı ahşap tahtta rahatça oturan, kırmızılara bürünmüş bir figürün onları beklediğini gördüler.

"Pek sayılmaz," dedi Naip.

* * *

Bütün sinirler alarma geçti. Damen'ın aklı bir şeye *takıldı.*
-Gözleri girişteki figürleri, saran adam sürüsünü tarıyordu. Ama metalin çınlaması, ayakların takırtısı hiç gelmedi.
Sessizlikte sadece kalbi çarpıyor, Kingsmeet askerlerinin vurdumduymaz yüzleri ve Naip ayağa kalkıp tek başına ilerliyordu.

Damen içgüdüsel olarak kavradığı kılıcının kabzasını bırakmak için kendini zorladı. Kılıcını Naip'in boğazına dayamak için duyduğu engellenmiş arzu, görmezden gelmesi gereken gürleyen bir eylem çağrısı olarak içinde çarpıyordu. Kingsmeet'in kuralları kutsaldı. Burada kılıç çekip yaşayamazdı.

Naip onları Kral Taşı'nın önünde bir kral gibi bekliyordu, otoritesi iliklerine işlemişti, koyu kırmızı giyinmiş, omuzlarında kraliyet mantosu vardı. Laurent'ın gözleriyle karşılaştığında salonun büyüklüğü, sahip olduğu hükmedici güç ona çok yakışıyordu.

"Laurent," dedi Naip yumuşak bir sesle, "başıma büyük bir dert açtın.

Laurent'ın boynundaki nabzın hafifçe titremesi sabit dış görünüşünü yalanlıyordu. Damen onun örttüğü yankıyı, nefes alış verişi üzerindeki kontrolünü .

"Öyle mi?" dedi Laurent. 'Oh, doğru ya. Bir yatak çocuğunun yerini değiştirmek zorunda kaldın. Beni fazla suçlama. Zaten bu yıl senin için çok yaşlı olacaktı.

Naip Laurent'ı birkaç dakika süren yavaş bir incelemeyle süzdü; süzerken de konuştu.

'Bu huysuz sözler sana hiç yakışmıyor. Bir çocuğun tavırları bir erkeğe çok itici geliyor. Sesi yumuşak ve spekülatifti,
Belki de biraz hayal kırıklığına uğramıştı. 'Biliyor musun, Nicaise gerçekten de ona yardım edeceğini düşünmüştü. doğanı bilmiyordu, küçük bir kin yüzünden bir çocuğu ihanete ve ölüme terk edeceğini. Yoksa onu öldürmenizin başka bir nedeni mi vardı?

'Satın aldığın fahişe mi? Kimsenin onu özleyeceğini düşünmemiştim.'

Damen geri adım atmamak için kendini zor tuttu. Bu alışverişlerin kansız şiddetini unutmuştu.

Naip, 'Yerine başkası atandı,' dedi.

'Öyle olacağını düşünmüştüm. Kafasını . Bu onun senin sikini emmesini biraz zorlaştırıyor.'

Bir süre sonra Naip, Damen'a düşünceli bir şekilde konuştu. 'Sanırım yatakta ondan aldığın o iğrenç zevk onun doğasını görmezden gelmene neden oluyor. Ne de sen bir Akielon'sun. Vere Prensi'ni emrin altına almak seni tatmin olmalı. Tatsız biri ama siz kızışırken bunun farkına bile varmazsınız.

Damen çok kararlı bir şekilde, 'Yalnızsınız. Silah kullanamazsınız. Adamınız yok. Bizi gafil avlamış olabilirsiniz ama bu size hiçbir şey kazandırmayacak. Sözlerinizin hiçbir anlamı yok.

'mı? Çok kurnazsınız,' dedi Naip. 'Laurent beni bekliyordu. Çocuk için teslim olmaya gelmiş.

"Laurent buraya olmaya gelmedi," dedi Damen ve sözlerini izleyen bir saniyelik sessizlikte dönüp Laurent'ın yüzünü gördü.

Laurent bembeyazdı, omuzları dikti, sessizliği bir tür
kendisi ve amcası arasında uzun zamandır yapılmış olan bir anlaşmayı kabul etti. *Teslim olursan, senin olan her şey sana geri verilecektir*.

Kingsmeet'te, aralıklarla yerleştirilmiş beyaz pelerinli askerlerde, devasa beyaz taşlarda birdenbire korkunç bir şey oldu. Damen, "Hayır," dedi.

'Yeğenim tahmin edilebilir biri,' dedi Naip. 'Jokaste'yi serbest bıraktı, Çünkü taktiksel avantajımı bir fahişeye değişmeyeceğimi biliyor. Ve buraya çocuk için teslim olmaya geldi. Kimin çocuğu olduğu umurunda bile değil. Sadece tehlikede olduğunu ve senin asla savaşmayacağını biliyor.
Bana sahipken. Sonunda sizin kazanmanızı sağlayacak bir yol buldu: Çocuğunuzun hayatı karşılığında kendisinden vazgeçmek.

Laurent'ın sessizliği maruz kalmış bir adamın sessizliğiydi. Damen'e bakmadı. Öylece durdu, sığ nefes alıyordu, vücudu kaskatı kesilmişti, sanki kendini destekliyordu.

Naip, 'Ama bu takas beni ilgilendirmiyor yeğenim,' dedi.

Bunu izleyen duraksamada Laurent'ın ifadesi değişti. Laurent sert bir sesle, "Bu bir tuzak," demeden önce Damen'in yüzünün değiştiğini fark edecek zamanı bile olmamıştı. Onu dinleyemezsin. Gitmemiz gerek.

Naip ellerini iki yana açtı. "Ama ben burada yalnızım.

"Damen, çık dışarı," dedi Laurent.

"Hayır," dedi Damen. "O sadece bir

adam. "Damen," dedi Laurent.

"Hayır.

Naibi, sık kesilmiş , koyu renk saçlarını ve Laurent'la tek fiziksel ortak noktası olan mavi gözlerini iyice süzdü.

"Buraya anlaşma yapmaya geldiği ," dedi Damen.

Şiddete karşı katı yasaları olan Kingsmeet, iki düşmanın bir araya gelip pazarlık yapabileceği tek yerdi. Naiple burada, düşmanlar için yapılmış bu törensel yerde karşılaşmanın uygun bir yanı vardı.

'Bana çocuk için şartlarını söyle' dedi.

"Oh," dedi Naip, "Hayır. Çocuk teklif edilmiyor. Özür dilerim, büyük bir jest yapmayı mı düşünüyordunuz? Onun bende kalmasını tercih ederim. Hayır, buraya yeğenim için geldim. Konsey önünde yargılanacak. Sonra da işlediği suçlar yüzünden ölecek. Pazarlık yapmama ya da çocuktan vazgeçmeme gerek yok. Laurent dizlerinin üzerine çöküp onu almam için bana yalvaracak. Değil mi, Laurent?'

Laurent, "Damen, sana çıkmanı söylemiştim." dedi.

"Laurent senin önünde *asla* diz çökmeyecek," dedi Damen. Laurent ile Naip arasında durmak için kendini öne doğru itti.

"Öyle düşünmüyor musunuz?" dedi Naip.

"Damen," dedi Laurent.

Gitmenizi istiyor," dedi Naip. "Nedenini merak etmiyor musun?

"Damen," dedi Laurent.

"Benim için diz çöktü.

Naip bunu sakin ve gerçekçi bir ses tonuyla söyledi, böylece ilk başta anlaşılmadı. Sadece kelimelerden oluşan bir koleksiyondu. Damen bile

Laurent'ın yanaklarında bir leke gibi kıpkırmızı bir renk görmek için döndü. Ve sonra bu sözlerin anlamı diğer bütün düşünceleri bastırmaya başladı.

"Muhtemelen onu geri çevirmeliydim ama böyle bir yüzü olan bir çocuk sizden onunla kalmanızı istediğinde kim karşı koyabilir ki? Kardeşi öldükten sonra çok yalnız kalmıştı. "Amca, beni yalnız bırakma-'"

Öfke; tüm düşünceleri yakıp yok ederek netlik ve sadelik sağladı. Laurent'ın yüzündeki korkunç ifade, beyaz pelerinli nöbetçilerin ilk çelik sıyrığı karşısındaki hareketleri... Bunların hepsi önemsizdi. Damen kılıcını çekmişti ve onu Naip'in silahsız bedenine saplayacaktı.

Yolunda bir nöbetçi vardı. Bir tane daha. Kılıcının çınlayan sesi bir eylem çağlayanını tetiklemişti. Kingsmeet'in beyaz pelerinli nöbetçileri salona doluşmuş, emirler yağdırıyordu. *Durdurun onu!* Yoluna çıkmışlardı. Onları ortadan kaldıracaktı. Kemik çıtırtıları, acı çığlıkları... Bunlar Akielos'un en iyi savaşçılarıydı, özenle seçilmişlerdi. Önemli değillerdi. Naibi öldürmekten başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

Başına aldığı bir darbe görüşünü bir anlığına kararttı. Sendeledi, sonra kendini toparladı. Başka bir darbe. sarılmıştı, sekiz adam onu zapt etmeye çalışıyor, diğerleri takviye için bağırıyordu. Kendini onların elinden yarı yarıya kurtardı ve kendini kurtaramayınca, bataklıkta ya da dolu bir denizde ilerler gibi, onlara karşı tüm gücünü kullanarak onları ileriye doğru sürükledi.

Başka bir darbe onu yere düşürmeden önce dört adım atabilmişti. Dizleri mermere çarptı. Kolu arkasından çekildi ve ne olduğunu anlamadan önce soğuk, sert demiri hissetti, bileklerindeki ve bacaklarındaki zincirler onu topallıyordu. Hareketleri tamamen kısıtlanmıştı.

Dizlerinin üzerinde nefes nefese kalan Damen kendine gelmeye başladı. Kanlı, ıskartaya çıkmış kılıcı beş adım ötede, elinden zorla alınmış taşın üzerinde duruyordu. Salon beyaz pelerinlilerle doluydu ama hepsi ayakta değildi. Askerlerden biri elini karnına götürmüştü, kan beyaz pelerin üzerinde kırmızıya boyanmıştı. Onun yanında yerde yatan altı kişi daha vardı, üçü ayağa kalkmıyordu. Naip hâlâ ayaktaydı, birkaç metre ötede.

Salonun nefes nefese sessizliğinde, diz çökmüş nöbetçilerden biri ayağa kalktı ve konuşmaya başladı. *"Kingsmeet'te kılıcınızı çektiniz.*

Damen'ın gözleri Naip'inkilere kilitlendi. Bir sözden başka hiçbir şeyin önemi yoktu. "Seni öldüreceğim.

"Salonun huzurunu bozdunuz.

Damen, 'Ona elini sürdüğün an ölmüştün' dedi.

"Kingsmeet'in kanunları kutsaldır.

Damen dedi ki, 'Gördüğün son şey ben olacağım. Kılıcım etindeyken yere düşeceksin' dedi.

Nöbetçi*, "Hayatın Kral'a feda olsun,"* dedi.

Damen kelimeleri duydu. İçinden gelen kahkahanın içi boş ve pürüzlüydü. "Kral mı?" dedi, tamamen küçümseyerek. "Hangi Kral?

Laurent kocaman gözlerle ona bakıyordu. Damen'ın aksine, kolları arkadan bağlanmış, nefes alış verişi kesilmiş Laurent'ı zapt etmek için Kingsmeet askerlerinden sadece biri gerekmişti.

"Aslında burada sadece bir Kral var," dedi Naip.

Ve yavaş yavaş, yaptığı şeyin etkisi Damen'a kendini belli etmeye başladı.

Kingsmeet'in yıkımına, kana bulanmış mermere ve halde toplanmış nöbetçilere baktı, kutsal alanın huzuru paramparça olmuştu.

"Hayır," dedi Damen. "Ne yaptığını duydun. Kaba bir şekilde, geldi. "Hepiniz *onu duydunuz*, bunu yapmasına izin mi vereceksiniz?

Ayağa kalkan nöbetçi onu görmezden geldi ve Naibe yaklaştı. Damen tekrar ve kendisini tutan adamlar tarafından kollarının neredeyse kırılma noktasına getirildiğini hissetti.

Nöbetçi başını Naip'e eğdi ve şöyle dedi: 'Siz Akielos'un değil Vere'nin Kralı'sınız ama saldırı size karşı yapıldı ve Krallar Meclisi'nde bir kralın hükmü kutsaldır. Hükmünüzü verin.

"Öldürün onu," dedi Naip.

Kayıtsız bir otoriteyle konuştu. Damen'ın alnı soğuk taşa bastırıldı ve kılıcı mermerden alınırken metalin sürtünme sesi duyuldu. Beyaz pelerinli bir asker, kılıcı celladın iki eliyle tutarak öne çıktı.

"Hayır," dedi Laurent. Damen'in daha önce hiç duymadığı düz, duygusuz bir sesle amcasına söyledi, 'Dur. İstediğin benim. Ve Damen*, "Laurent,"* dedi, "Laurent'ın dediği gibi, istediğin benim, o değil.

Naibin sesi yumuşaktı. 'Seni istemiyorum Laurent. Sen bir baş belasısın. Fazla düşünmeden yolumdan çekip alacağım küçük bir rahatsızlık.

"Laurent," dedi Damen, dizlerinin üzerindeki kısıtlı pozisyonundan olanları durdurmaya çalışarak.

"Seninle Ios'a geleceğim," dedi Laurent, aynı soğuk ses tonuyla. 'yapmana izin vereceğim. Bırak onu-' Damen'e bakmadı. "Bırak yaşasın. Buradan sapasağlam ve canlı çıksın. Beni de al.

Kılıcı tutan asker durdu ve bir emir almak için Naibe baktı. Naibin gözleri Laurent'ın üzerindeydi, onu dikkatle inceliyordu.

"Yalvarırım," dedi Naip.

Laurent bir asker tarafından sıkıca tutulmuştu, kolu arkasından bükülmüştü, beyaz pamuklu chitonu darmadağınıktı. Asker onu serbest bırakarak sessizliğin içinde ileriye doğru itti. Laurent pek tökezlemedi, sonra bir adım, sonra bir adım daha atmaya başladı. *Laurent dizlerinin üzerine çöküp yalvaracak.* Uçurumun kenarına doğru yürüyen bir adam gibi, Laurent amcasının önünde durmak için öne çıktı. Yavaşça dizlerinin üzerine

çöktü. "Lütfen," dedi Laurent. "Lütfen, amca. Sana karşı gelmekle hata ettim. I cezayı hak ediyor. Lütfen.'

Olanların gerçeküstü bir dehşeti vardı. Kimse bu adaletsizliği durduramıyordu. Naibin gözleri Laurent'ın üzerinden, gecikmiş bir evlatlık görevini yerine getiren bir babanın gözleri gibi geçti.

"Bu takas sizin için kabul edilebilir mi, Yüce?" dedi nöbetçi.

Naip bir an sonra, "Sanırım öyle," dedi. 'Görüyorsun ya Laurent. Ben mantıklı bir adamım. Sen gerçekten tövbe ettiğinde ben de merhametli olurum.

'Evet, amca. Teşekkür , amca.'

Nöbetçi eğildi. 'Bir canın takası yasalarımıza uygundur. Yeğeniniz Ios'ta yargılanacak. Diğeri sabaha kadar tutulacak, sonra serbest bırakılacak. Kral'ın isteği yerine getirilsin.

Diğer nöbetçiler de *"Kral'ın isteği yerine getirilsin"* sözlerini yineledi.

Damen*, 'Hayır'* dedi. Yine mücadele ediyordu.

Laurent Damen'a bakmadı. Gözlerini önündeki bir noktaya sabitlemişti, mavileri hafifçe parlıyordu. Chiton'unun ince pamuğunun altında Sığ nefes alıyordu, vücudu gergindi, bir kontrol çabasıydı. "Gel

yeğenim," dedi Naip.

Gittiler.

OceanofPDF.com

ON YEDİNCİ BÖLÜM

THEY, DAMEN'i şafak sökene kadar tuttu ve sonra elleri yeniden bağlanmış olarak kampa geri getirdi. Yol boyunca aralıklı olarak dövüştü,
onu terk etmeyen bir tür karanlık yorgunluk sisi içinde.

Kampa vardıklarında onu yere attılar, böylece elleri arkadan bağlı bir şekilde dizlerinin üzerine çöktü. Jord kılıcını çekerek öne çıktı, ama Nikandros onu geri çekti, gözleri korku ve Kingsmeet'in beyaz pelerinlerine duyduğu saygıyla açılmıştı. Sonra Nikandros
öne çıktı. Damen ayağa kalkarken Nikandros'un onu çevirdiğini ve bıçağıyla kollarındaki ipleri kestiğini hissetti.

"Prens mi?

"Naiple birlikte. Bunu bir kez söyledi, sonra bir an için hiçbir şey .

O bir askerdi. Savaş alanının acımasızlığını biliyordu, insanların kendilerinden daha zayıf olanlara neler yapabileceğini görmüştü, ama hiç düşünmemişti-

-Nicaise'in kan lekeli bir kendir torbasından çıkarılan başı, Aimeric'in bir mektubun yanına yayılmış soğuk bedeni ve-

Çok parlaktı. Nikandros'un onunla konuştuğunun farkındaydı.

'Ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyorum. Eğer hasta olacaksan, bunu çabuk yap. Gitmek zorundayız. Bizi bulmaya gelen adamlar olacaktır.

Pusun içinden Jord'un sesini duydu. 'Onu terk mi ettin? Kendi hayatını ve onu amcasıyla mı bıraktın?

Damen başını kaldırdı ve herkesin dışarı çıktığını gördü.
arabaları görmek için. Etrafı küçük bir grup yüz tarafından çevrilmişti. Jord gelip önünde durmuştu. Nikandros arkasında duruyordu ve hâlâ bir eli omzundaydı, ipleri kesmek için onu dengelemişti. Birkaç adım ötede Guion'u ve Loyse'u gördü. Paschal.

Jord, 'Seni korkak, onu bıraktın-' dedi.

Nikandros'un Jord'u tekrar arabaya çarpmasıyla sözler aniden kesildi.

"Kralımızla bu şekilde konuşamazsınız.

Bırak onu. Kelimeler Damen'ın boğazında düğümlendi. "Bırakın olsun. O sadık biri. Laurent tek başına dönseydi de aynı tepkiyi gösterecektin. Aralarında olduğunu, bedensel müdahalede bulunduğunu fark etti. Nikandros iki adım ötedeydi -Damen onu çekip çıkarmıştı.

Serbest bırakılan Jord hafifçe nefes alıyordu. 'Tek başına geri dönmezdi. Eğer böyle düşünüyorsanız, onu tanımıyorsunuz demektir.

Nikandros'un elini omzunda hissetti, onu dengeliyordu ama Nikandros Jord'la konuşuyordu. 'Kes şunu, görmüyor musun o-'

"Ona ne olacak? Jord'un sesi, talepkâr.

'Öldürülecek,' dedi Damen. 'Bir mahkeme olacak. Bir hain olarak damgalanacak. Adı çamura bulanacak. Bu iş bittiğinde, onu öldürecekler.

Süslenmemiş gerçek buydu. Burada, herkesin önünde olacaktı. Ios'ta, hainlerin yürüyüş yolu boyunca kaba tahta çiviler üzerinde kesik kafalar sergiliyorlardı. Nikandros konuşuyordu.

"Burada kalamayız, Damianos. Kalmak zorundayız-'

"Hayır," dedi Damen.

Elini alnına götürmüştü. Düşünceleri dönüp duruyordu, faydasızdı. Laurent*'ın, "Düşünemiyorum*," dediğini hatırladı.

Laurent ne yapardı? Laurent'ın ne yapacağını biliyordu. Aptal, deli Laurent kendini feda etmişti. Elindeki son kozu kullanmıştı: kendi hayatını. Ama Damen'ın hayatı Naip için değersizdi.

Çok kolay öfkeye kapılan kendi doğasının sınırlarını ve Naip'in ölümünü sağlama ihtiyacını -koşulların zorlamasıyla- hissetti. Tek istediği kılıcını alıp Ios'a giden yolu kesmekti. Vücudu, onu zorlayan ve dışarı çıkmaya çalışan tek bir düşünceyle kalın ve donuk hissediyordu. Gözlerini bastırarak kapattı.

'Yalnız olduğunu sanıyor,' dedi.

Kendi kendine, mide bulandırıcı bir şekilde, bunun çabuk olmayacağını söyledi. Duruşma zaman alacaktı. Naip bunu ortaya çıkaracaktı. Sevdiği şey buydu, özel azapla birlikte kamusal aşağılanma, gerçekliğinin herkes tarafından onaylanması
. Laurent'ın Konsey tarafından onaylanan ölümü, Naip'in kişisel düzenini yeniden kuracak, dünya düzene girecekti.

Çabuk olmayacaktı. Zaman vardı. Zaman olmalıydı. Keşke düşünebilseydi. Kendini bir şehrin yüksek kapılarının dışında duran ve içeri girmenin hiçbir yolu olmayan bir adam gibi hissediyordu.

Damianos. Beni dinle. Eğer saraya götürülürse, o zaman gitmiş demektir. Tek başına savaşarak içeri giremezsin. Surları geçmeyi başarsan bile, bir daha asla çıkamazsın. Ios'taki her asker Kastor'a ya da Naip'e sadıktır.

Nikandros'un sözleri, sadece gerçeğin olabileceği kadar sert ve acı verici bir şekilde nüfuz etti.

"Haklısın, savaşarak giremem.

Başından beri Laurent'a karşı kullanılacak bir araç, bir silah olmuştu. Naip onu incitmek, huzursuz etmek, Laurent'ın kontrolünü sarsmak ve sonunda onu yok etmek için kullanmıştı.

'Ne yapmam gerektiğini biliyorum,' dedi.

* * *

Sabah serinliğinde, tek başına geldi. Atını bırakarak yolun son kısmını yaya olarak kat etti, önce keçi izlerini seçti, sonra
Kayısı ve badem ağaçları ve zeytin ağaçlarının gölgeleri. Kısa bir süre sonra izler yükseldi ve onu yukarı, beyaz kayalıklara ve şehre götürecek yükselişlerin ilki olan alçak bir kireçtaşı tepesine tırmanmaya başladı.

Ios; yüksek kireçtaşı kayalıkları üzerine inşa edilmiş beyaz şehir, ufalanmış ve
denize doğru kırıldı. Tanıdıklık o kadar güçlüydü ki neredeyse baş döndürücüydü. Ufukta deniz berrak bir maviydi, gökyüzünün sert tonundan sadece birkaç ton daha koyuydu. Okyanusu özlemişti. Kayaların düzensizliğini ve spreyin teninde nasıl bir his yarattığının ani ve keskin hissini,
Her şeyden çok, ona evindeymiş gibi hissettirdi.

Dış kapılarda, kendisini gözleyen uyanık ve temkinli askerler tarafından karşılanmayı bekliyordu. Ama belki de ordusunun başındaki kibirli genç Kral Damianos'u arıyorlardı, eski püskü bir pelerin, yüzüne inen bir kukuleta ve kollarını gizlemek için kollar giymiş tek bir adam bile yoktu. Kimse onu durdurmadı.

Böylece ilk eşiği geçerek içeri girdi. Kalabalığın arasından dolambaçlı yollardan geçerek kuzey yolunu tuttu. Ve ilk köşeyi döndüğünde.
sarayı herkesin gördüğü gibi gördü: şaşırtıcı bir şekilde, dışarıdan. Orada, zerre kadar küçük, yüksek açık pencereler ve akşamları deniz havasını içeri davet ederek pişen taşı serinleten uzun mermer balkonlar vardı. Doğuda uzun, sütunlu salon ve havadar üst odalar yer alıyordu. Kuzeyde ise

Kral'ın kamaraları ve yüksek duvarlı bahçeler, sığ basamakları, dolambaçlı yolları ve annesi için dikilmiş mersin ağaçlarıyla.

Hafızası birdenbire canlandı; talaş üzerinde antrenman yaptığı uzun günler, salonda geçirdiği akşamlar, tahtta başkanlık eden babası, o mermerlerde yürüyen kendisi
akşamlarını büyük salonda arkadaşlarıyla gülerek geçiren, köleler tarafından dilediği gibi hizmet edilen, gerçek olmayan bir eski benlik.

Havlayan bir köpek yolunu kesti. Kolunun altında bir paket taşıyan bir kadın onu itip kaktı, ardından güney lehçesiyle nereye gittiğine dikkat etmesi için bağırdı.

Yürümeye devam etti. Farklı boyutlarda dikdörtgen ve karelerden oluşan küçük pencereleriyle dış evlerin yanından geçti. Dış ambarları, tahıl ambarlarını, öküzler tarafından itilen bir değirmen tabanı üzerinde dönen bir taşı geçti. Geçti
Şafak öncesi okyanustan çıkarılan satan bir düzine pazar tezgahının bağırışları.

Sineklerle dolu hain yürüyüş yolunu geçti. Dikenlerin tepelerini taradı ama ölülerin hepsi siyah saçlıydı.

Bir süvari alayı atlarını sürüyerek geldi. Kenara çekildi; kırmızı pelerinli ve alaylı atlar ikinci bir bakış atmadan yanından geçip gittiler.

Şehirde her yer yokuş yukarı, çünkü saray tepeye inşa edilmişti ve arkasında deniz vardı. Yürürken bunu daha önce hiç yaya olarak yapmadığını fark etti. Sarayın meydanına ulaştığında, yine bir şaşkınlık hissi kapladı içini, çünkü meydanı sadece
ters açıdan: babasının bazen elini kaldırıp kalabalığa hitap etmek için çıktığı beyaz balkondan bir görünüm olarak

Şimdi şehrin girişlerinden birinden gelen bir ziyaretçi gibi meydana doğru yürüyordu. Bu açıdan bakıldığında saray etkileyici bir şekilde görünüyordu; muhafızlar pırıl pırıl heykeller gibiydi, mızraklarının kaideleri yere sabitlenmişti.

Gözlerini muhafızlardan en yakın olanına kilitledi ve ilerlemeye başladı.

İlk başta kimse ona dikkat etmedi. Kalabalık sütunlu meydanda sadece bir adamdı. Ancak muhafızların ilkine ulaştığında birkaç bakış toplamıştı. Yüksek kapının merdivenlerine doğrudan yaklaşmak nadir görülen bir şeydi.

Artan ilgiyi hissedebiliyordu, kendisine için dönen gözleri hissedebiliyordu, muhafızların onu fark ettiklerini hissedebiliyordu. vurdumduymaz pozisyonlar. Sandaletli ayağını ilk basamağa koydu.

Çapraz mızraklar yolunu kesti ve meydandaki erkekler ve kadınlar dönmeye, birbirlerini dürterek yarım daire şeklinde bir merak çemberi oluşturmaya başladılar.

"Dur," dedi muhafız. "İşini söyle, yolcu.

Kapıya yakın herkesin gözleri üzerine kadar bekledi, sonra pelerininin kapüşonunu geriye attı. Şok olmuş mırıltıları, konuşurken çıkan sesleri duydu, sözleri açık ve netti.

"Ben Akieloslu Damianos'um ve kardeşime teslim oluyorum.

* * *

Askerler gergindi.

Damianos. Onu alelacele kapıdan içeri almalarından önceki dakikalarda kalabalık artmıştı. *Damianos.* Bu isim ağızdan ağıza, bir kıvılcımın sıçrayan bir ateşin içine düşmesi gibi yayıldı, dehşete kapıldılar, korktular, şok oldular.

Akieloslu Damianos. Sağdaki muhafız ona boş boş bakmaya devam etti, ama soldaki muhafızın yüzünde giderek artan bir tanıma ifadesi vardı ve ölümcül bir sesle, *"Bu o,"* dedi.

Bu o ve kıvılcım alevlenerek kalabalığı ele geçirdi. *Bu o. Bu o. Damianos.* Birdenbire her yerdeydi. Kalabalık itişip kakışıyor, haykırıyordu. Bir kadın dizlerinin üzerine düştü. Bir adam öne doğru itildi.

Muhafızlar bunalmak üzereydi.

Onu kabaca içeri ittiler. Halkın önünde teslim olması bu kadarını başarmıştı: saraya zorla sokulma ayrıcalığını kazanmıştı.

Eğer işe yaradıysa, eğer zamanında geldiyse, bir duruşma ne kadar ? Laurent daha ne oyalanabilirdi? Duruşma bir hafta içinde başlayacaktı. Sabah -Konsey kararını açıklayana ve Laurent dizlerinin üzerine çöktürülmek, başı eğdirilmek ve boynuna kılıç indirilmek üzere meydana götürülene kadar- ne kadar zaman geçecekti?

Kastor'la yüzleşmek için onu salona götürmelerine ihtiyacı vardı. O tek şans için özgürlüğünden vazgeçmiş, her şeyini kumara yatırmıştı. *O yaşıyor.*

Damianos yaşıyor. Tüm şehir biliyordu, onu gizlice gönderemezlerdi. Onu salona götürmeliler.

Aslında onu sarayın doğu tarafındaki boş bir apartman dairesine götürdüler ve fısıltıyla ne yapacaklarını konuştular. Alçak koltuklardan birinde gözetim altında oturdu ve zaman geçtikçe hayal kırıklığı içinde çığlık atmadı.

geçti ve sonra daha fazla zaman. Bu zaten tüm umutlarından farklıydı; yanlış gidebilecek çok fazla şey vardı.

Kapıların mandalı açıldı ve ağır silahlı yeni bir grup asker içeri girdi. Biri subaydı. Diğerinin elinde demirler vardı. Damen'ı görünce durdu.

"Kelepçeleyin onu," dedi memur.

Demirleri tutan asker kıpırdamadı, iri gözleri Damen'a bakıyordu.

"Yap," diye emir geldi.

'Yap şunu asker,' dedi Damen.

"Evet, Yüce Efendimiz," dedi asker ve sonra sanki yanlış bir şey yapmış gibi kızardı. Yapmış olabilirdi. Bunu söylemek vatana ihanet olabilirdi.

Ya da bir adım öne çıkıp demiri Damen'ın bileklerine dolamak ihanet olabilirdi. Damen kollarını arkasında hazır tuttu ama adam hâlâ tereddüt ediyordu. Bu askerler için karmaşık bir siyasi öneriydi. Gergindiler.

Demir Damen'in bileklerine dolandığı anda, sinirler kendilerini farklı bir şekilde gösterdi. Askerler geri dönülmez bir şey yapmışlardı. Damen'ı artık bir mahkûm olarak düşünmek zorundaydılar ve daha da sertleştiler, bağırıp çağırarak onu arkaya, dairenin dışına ittiler.

Damen'ın kalp atışları . Yeterli miydi? Zamanında geldi mi? Bu Askerler onu bir köşeye itti ve ilk koridoru gördü. Gerçekleşiyordu, büyük salona götürülüyordu.

Onlar geçerken geçitlerde şaşkın yüzler sıralanıyordu. Onu ilk tanıyan kişi, elinde kırılıp yere düşen bir vazo taşıyan bir ev görevlisiydi. *Damianos*. Görgü kuralları krizine yakalanan bir köle yarı dizlerinin üzerine çöktü ve sonra durdu, secdesini tamamlayıp tamamlamamakta kararsızdı. Bir asker olduğu yerde donakaldı, gözleri dehşetle açılmıştı. Herhangi bir adamın Kral'ın oğluna el kaldırması düşünülemezdi. Yine de Damianos prangalarla götürülüyor, çok yavaş yürüdüğünde bir mızrak darbesiyle ileri itiliyordu.

Büyük salonun kalabalığına dalan Damen aynı anda birkaç şey gördü.

Bir tören yapılıyordu; sütunlu salon askerlerle doluydu. Yoğun kalabalığın yarısı askerdi. Girişi askerler koruyordu. Askerler duvarlara dizilmişti. Ama onlar Naip'in askerleriydi. Sadece

Küçük bir Akielon şeref kıtası kürsünün yanında duruyordu. Veretian ve Akielon saray mensupları da onlarla birlikte salona doluşmuş, bir gösteri için toplanmışlardı.

Kürsüde bir değil, iki taht vardı.

Kastor ve Naip yan yana oturmuş, salona başkanlık ediyorlardı. Damen'in tüm vücudu bunun yanlışlığına karşı tepki gösterdi - babasının tahtında oturan Naip. Mide bulandırıcı bir şekilde, taburenin üzerinde on bir yaşlarında bir çocuk vardı.
Naibin yanında. Damen'in bakışları Naibin sakallı yüzüne, kırmızı kadifeyle kaplı geniş omuzlarına, ağır halkalı ellerine sabitlendi.

Tuhaftı; Kastor'la yüzleşmek için o kadar uzun süre beklemişti ve şimdi onu sadece gereksiz buluyordu. Naip tek davetsiz misafir, tek tehditti.

Kastor memnun görünüyordu. Tehlikeyi görmemişti. Akielos'a neyin girmesine izin verdiğini anlamamıştı. Naibin askerleri salonu doldurmuştu. Tüm Veretian Konseyi buradaydı, kürsünün yanında toplanmışlardı, sanki Akielos zaten onların ülkesiymiş gibi. Damen'ın zihninin bir kısmı tüm kaydederken, geri kalanı bakmaya, yüzleri taramaya devam etti-

Ve sonra, kalabalık hafifçe ayrılırken, aradığı şeyi gördü: sarı bir kafanın ilk görüntüsü.

Yaşıyordu, yaşıyordu, Laurent yaşıyordu. Damen'in kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu ve bir an öylece durup manzarayı seyretti, rahatlamaktan başı dönüyordu.

Laurent kürsü basamaklarının solundaki boş alanda tek başına duruyordu, yanında da kendi muhafızları vardı. Üzerinde hâlâ Kingsmeet'te giydiği kısa Akielon chiton'u vardı ama kirli ve yırtıktı. Daracık ve yıpranmış olduğu her halinden belli olan bu giysi, Konsey'in önünde durması için aşağılayıcı bir giysiydi. Damen gibi onun da elleri arkadan zincirlenmişti.

Bu gösterinin Laurent'ın duruşması olduğu ve saatlerdir devam ettiği, Laurent'ın dik duruşunun artık sadece iradesiyle yerinde durduğu aniden anlaşıldı. Saatlerce demirler içinde ayakta durmanın fiziksel etkisi, kas yorgunluğunun verdiği acı, sert muamele ve muayenenin kendisi, Naip'in soruları ve Laurent'ın kararlı cevapları çok ağır olmalıydı.

Ama giysilerini ve zincirlerini umursamadan giyiyordu, duruşu her zamanki gibi soğukkanlıydı, dokunulmazdı. Yüz ifadesinden, eğer onu tanıyorsanız, yalnız, yorgun ve arkadaşsız olmasına ve sona yaklaştığını bilmesine rağmen sürdürdüğü cesaret dışında bir şey anlaşılmıyordu.

Sonra Damen kılıç ucuyla salona girdi ve Laurent dönüp onu gördü.

Laurent'ın yüzündeki dehşete düşmüş tanıma ifadesinden anlaşılıyordu Damen'i beklemediğini, hiç kimseyi beklemediğini yüzüne vurdu. Kastor kürsüde Naip'e küçük bir jest yaptı, sanki "*Gördünüz* mü?" der gibiydi. *I onu sizin için getirttim*. Bütün salon bu kargaşadan gibiydi.

Laurent bakışlarını tekrar amcasına çevirerek*, "Hayır,"* dedi. "*Söz vermiştin*. Damen, Laurent'ın kendini fiziksel olarak kontrol ettiğini ve daha fazla tepki vermesini engellediğini gördü.

"Ne sözü verdim, yeğenim?

Naip sakin bir şekilde tahtına oturdu. Sonraki sözleri Konsey'e yönelikti.

Bu Akieloslu Damianos. Bu sabah kapılarda yakalandı. Kral Theomedes'in ölümünden ve yeğenimin ihanetinden sorumlu olan adamdır. O benim yeğenimin sevgilisi.'

Damen yakınlarda Konsey'in yüzlerini gördü: yaşlı, sadık Herode; kararsız Audin, mantıklı Chelaut ve kaşlarını çatan Jeurre. Sonra kalabalığın içindeki diğer yüzleri gördü. Arles'daki suikast girişiminden sonra Laurent'ın odasına giren asker vardı.
Lord Touars'ın ordusundan bir subay vardı. Vaskian klanlarının kıyafetlerini giymiş bir adam vardı. Hepsi tanıktı.

Buraya Kastor'la yüzleşmek ya da babalarının ölümünün hesabını vermek için getirilmemişti. Buraya Laurent'ın davasında son bir kanıt olarak getirilmişti.

"Prens'in ihanetinin kanıtlarını hepimiz duyduk," dedi Naip'in en yeni Konsey Üyesi Mathe. 'Akielos'la savaşı kışkırtmak için Arles'a nasıl kanıtlar yerleştirdiğini, sınırdaki masumları katletmeleri için klan akıncılarını nasıl gönderdiğini duyduk.

Mathe eliyle Damen'i işaret etti. 'Şimdi tüm bu iddiaların kanıtını görüyoruz.
Prens katili Damianos burada, Prens'in söylediği her şeyi yalanlıyor ve ikisinin işbirliği içinde olduğunu kesin olarak kanıtlıyor. Prensimiz, kardeşinin katilinin ahlaksız kucağında yatıyor.

Damen salonun en önüne ve bütün gözler ona çevrildi. Birdenbire bir sergi haline gelmişti, hiçbirinin hayal bile edemeyeceği türden bir kanıt: Akieloslu Damianos, yakalanmış ve bağlanmıştı.

Naibin sesi anlayış arıyordu. 'Bugün duyduklarımıza rağmen, Laurent'ın kardeşini öldüren ellerin kendisine dokunmasına izin inanamıyorum. Bir Akielon yatağında ter içinde yatarken bir katilin bedenine sahip olmasına izin verdiğine inanamıyorum.

Naip ayağa kalktı ve konuşurken kürsüden inmeye başladı. Cevap arayan endişeli bir amca gibi Laurent'ın önünde durdu.
Damen, Meclis üyelerinden bir ya da ikisinin Naibin fiziksel güvenliğinden yakınlığa tepki gösterdiğini gördü, ancak hareketsiz kalan Laurent'tı, bilekleri arkasından sertçe zincirlenmiş bir askerin elindeydi.

Naip sevgi dolu bir hareketle parmaklarını kaldırdı ve Laurent'ın gözlerine bakarak sarı saçlarından bir tutamı yüzünden uzaklaştırdı.

'Yeğenim, Damianos zaptedildi. Dürüstçe konuşabilirsin. Zarar görmekten kurtuldun. Naip nazikçe, 'Bir açıklaması var mı?' diye sorarken Laurent yavaş ve şefkatli dokunuşa katlandı. Belki de istekli değildiniz? Belki de seni zorladı?

Laurent'ın gözleri amcasınınkilerle buluştu. Laurent'ın göğsü chiton'un ince beyaz kumaşının altında hafifçe inip kalkıyordu.

"Beni zorlamadı," dedi Laurent. Onunla çünkü istedim.

Salonda bir yorum patlaması yaşandı. Damen bunu hissedebiliyordu: Bir gün yapılan sorgulamalar içinde bu ilk itiraftı.

"Onun için yalan söylemek zorunda değilsin Laurent," dedi Naip. "Gerçeği söyleyebilirsin.

"Ben yalan söylemem. Birlikte yattık,' dedi Laurent, 'benim . Ona yatağıma gelmesini ben emrettim. Damianos bana karşı yöneltilen bütün suçlamalardan masumdur. Yalnızca zorla bana eşlik etti. O iyi bir adamdır, hiçbir zaman kendi ülkesine karşı hareket etmemiştir.

Naip, "Korkarım Damianos'un suçlu ya da masum olduğuna Vere değil, Akielos karar verecek," dedi.

Damen Laurent'ın ne yapmaya çalıştığını hissedebiliyordu ve şu anda bile Laurent'ın onu korumaya çalışıyor olması kalbini sızlatıyordu. Damen sesinin koridorda yankılanmasına izin verdi.

"Peki ben neyle suçlanıyorum? Vere'li Laurent ile yatmakla mı? Damen'ın gözleri Konsey'i taradı. "Yattım. Onu dürüst ve doğru buldum. Karşınızda haksız yere suçlanmış olarak duruyor. Ve eğer bu adil bir yargılama olacaksa, beni dinleyeceksiniz.

"Bu kabul edilemez! Mathe şöyle dedi. 'Bir daha tanıklık dinlemeyeceğiz. *Akielos' prens-katili*-'

"Beni duyacaksın," dedi Damen. 'Beni duyacaksın ve eğer Beni dinledikten sonra hala onu suçlu buluyorsanız, ben de kaderimi onunla birlikte paylaşacağım. Yoksa Konsey gerçeklerden korkuyor mu?'

Damen kendini, dört sığ basamaktan oluşan kürsüye yeniden çıkmış ve şimdi Kastor'un yanında son derece rahat bir şekilde tahta oturmuş olan Naip'e bakarken buldu. Onun bakışları da Damen'ın üzerindeydi.

Naip, "Elbette konuşun," dedi.

Bu bir meydan okumaydı. Laurent'ın sevgilisinin kendi gücüne sahip olması, daha büyük gücünün bir göstergesi olarak Naip'i memnun etti. Damen bunu hissedebiliyordu. Naip, Damen'in kendisini ele geçirmesini, Laurent'a karşı tam bir zafer kazanmasını istiyordu.

Damen bir nefes çekti. Tehlikenin farkındaydı. Başarısız olursa Laurent'ın yanında öleceğini ve Naibin Vere ve Akielos'ta hüküm süreceğini biliyordu. Hayatını ve krallığını teslim etmiş olacaktı.

Etrafındaki sütunlu salona baktı. Burası onun evi, doğuştan hakkı ve mirasıydı, onun için her şeyden daha değerliydi. Ve Laurent ona bunu güvence altına almasını sağlayacak araçları vermişti. Kingsmeet'te Laurent'ı kaderine terk edip Karthas'a ve ordusuna geri dönebilirdi. Sahada yenilmezdi ve Naip bile ona karşı duramazdı.

Şu anda bile tek yapması gereken Laurent'ı ihbar etmekti ve Kastor'un karşısına tahtını geri almak için gerçek bir şansla çıkabilirdi.

Ama bu soruyu Ravenel'de kendisine sormuştu ve şimdi cevabını biliyordu.

Bir krallık ya da bu.

"Prensle Vere'de tanıştım. Ben de sizin gibi düşündüm. Onun kalbini bilmiyordum.' "Hayır" diyen Laurent'tı.

"Yavaş yavaş öğrenmeye geldim. "Damen, bunu yapma.

"Onun dürüstlüğünü, doğruluğunu ve akıl gücünü öğrenmeye geldim.

"Damen-

Elbette Laurent her şeyin kendi bildiği gibi yapılmasını isterdi. Ama bugün farklı olacaktı.

"Önyargılarla kör olmuş bir aptaldım. Onun tek başına savaştığını, çok uzun zamandır tek başına savaştığını anlamamıştım.

'Ve sonra komuta ettiği adamları gördüm, disiplinli ve sadık. Gördüm ki Ev halkının onu sevme şeklini, çünkü onların endişelerini biliyordu, hayatlarını . Köleleri koruduğunu gördüm.

'Ve hayatına kasteden bir saldırıdan sonra uyuşturulmuş ve arkadaşsız bir halde bıraktığımda, amcasının önünde ayağa kalktığını ve hayatımı kurtarmak için tartıştığını gördüm.
Çünkü bana borçlu olduğunu düşünüyordu.

"Bunun hayatına mal olabileceğini biliyordu. Sınıra gönderileceğini, kendisini öldürmek için kurulan aynı komplonun içine atılacağını biliyordu. Ama yine de benim için tartıştı. Bunu borçlu olduğu için yaptı, çünkü hayatını sürdürdüğü çok özel kurallara göre bu doğruydu.

Laurent'a baktı ve o zaman anlamadığı şeyi şimdi anladı: Laurent o gece onun kim olduğunu biliyordu. Laurent onun kim olduğunu biliyordu ve yine de onu korumuştu.
başına gelenlerden bir şekilde kurtulmuş bir adalet.

İşte karşınızdaki adam bu. Şimdiye kadar tanıdığım herkesten daha onurlu ve dürüst. Kendini halkına ve ülkesine adamıştır. Ve ben de onun sevgilisi olmaktan gurur duyuyorum.

Damen bunu gözleri Laurent'ın üzerindeyken, ne ciddi olduğunu bilmesini isteyerek söylemişti ve Laurent bir an için gözlerini mavi ve kocaman açarak ona baktı.

Naibin sesi araya girdi. 'İçten bir beyan kanıt değildir.
Korkarım ki burada Konsey'in kararını değiştirecek hiçbir şey yok. Hiçbir kanıt sunmadınız, sadece Laurent'a karşı olası olmayan bir komplo suçlamasında bulundunuz ve bunun mimarının kim olabileceğine dair hiçbir ipucu vermediniz.

Damen gözlerini Naip'e kaldırarak, "Mimar sizsiniz," dedi, "ve kanıt var.

OceanofPDF.com

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

'Ben Fortaine'li GUION'u konuşmaya çağırıyorum.

Bu çok çirkin! diye bir *haykırış* geldi.

Kralımızı suçlayın! Damen bunu öfkeli haykırışlar arasında kararlı bir şekilde söyledi, gözleri Naibin gözlerine kilitlenmişti.

"Pekâlâ," dedi Naip, koltuğunda geriye yaslanarak ve Konsey'e eliyle işaret ederek.

Ardından, Damen'in adamlarına kamp kurmalarını söylediği şehrin dışındaki yere koşucular gönderilirken beklemek zorunda kaldılar.

Meclis Üyeleri oturmak zorunda kaldı, Naip ve Kastor da öyle. Ne şanslılar. Naibin yanında, on bir yaşındaki kahverengi saçlı çocuk topuklarını taburesinin tabanına vuruyordu, belli ki sıkılmıştı. Naip eğilip çocuğun kulağına bir şeyler mırıldandı ve ardından kölelerden birine bir tabak tatlı getirmesini işaret etti. Bu çocuğu meşgul etti.

Başka kimseyi meşgul etmedi. Etraflarındaki salon boğucuydu, askerlerin ve izleyicilerin oluşturduğu kalabalık, kıpır kıpır bir kitleydi. Ağır demirler içinde ayakta durmanın verdiği gerginlik Damen'in sırtında ve omuzlarında kendini hissettirmeye başlamıştı. Saatlerdir burada olan Laurent için durum daha da kötüydü: Sırtta başlayan ağrı kollara, uyluklara, vücudun her yeri ateşten yapılana kadar devam ediyordu.

Guion salona girdi.

Sadece Guion değil, Damen'in partisinin tüm üyeleri: Guion'un beyaz yüzlü karısı Loyse, doktor Paschal, Nikandros ve adamları, hatta Jord ve Lazar. Her birine gitme seçeneği sunmuş olması ve onların da onunla kalmayı seçmiş olmaları Damen için bir anlam ifade ediyordu. Neyi riske attıklarını biliyordu. Sadakatleri ona dokunmuştu.

Laurent'ın bundan hoşlanmadığını biliyordu. Laurent her şeyi tek başına yapmak istiyordu. Ama bu böyle olmayacaktı.

Guion'a tahtların önünde durması için eşlik edildi.

"Fortaine'li Guion. Mathe soru soran rolüne devam ederken

Seyirciler boyunlarını büktüler, sütunları engel oldukları için beğenmediler

görüş. 'Vere'li Laurent'in suçluluğunu ya da masumiyetini belirlemek üzere toplanmış bulunuyoruz. Kendisi vatana ihanetle suçlanıyor. Akielos'a nasıl sırlar sattığını, darbeleri nasıl desteklediğini, davasını ilerletmek için Veretialılara nasıl saldırdığını ve öldürdüğünü duyduk. Bu iddialara açıklık getirecek bir tanıklığınız var mı?

"İstiyorum.

Guion Konsey'e döndü. Kendisi de bir konsey üyesiydi ve Naibin özel işlerine vakıf olduğu bilinen saygın bir meslektaşıydı. Şimdi açık ve net bir şekilde konuşuyordu.

Guion, 'Vere'li Laurent kendisine yöneltilen tüm suçlamalardan suçludur,' dedi.

Bu sözlerin nüfuz etmesi bir an aldı ve nüfuz ettiklerinde Damen yerin kayıp gittiğini hissetti. *"Hayır,"* dedi Damen, salonda ikinci kez yorum sesleri yükselirken.

Guion sesini yükseltti. 'Aylardır onun tutsağıyım. İçine düştüğü ahlaksızlığı, her gece Akielon'la nasıl yattığını, kardeşinin katilinin müstehcen kucağında nasıl yattığını, ülkemizin zararına arzularını nasıl tatmin ettiğini ilk elden gördüm.

"Doğruyu söyleyeceğine yemin ettin," dedi Damen. Kimse onu dinlemiyordu. 'Onun için yalan söylemem için beni zorlamaya çalıştı.

Beni öldürmekle tehdit etti. Beni öldürmekle tehdit etti.
karımı öldürmekle tehdit etti. Oğullarımı öldürmekle tehdit etti. Ravenel'de kendi halkını katletti. Eğer hala Konsey üyesi olsaydım onu ben de suçlu bulurdum.

Mathe, "Sanırım tatmin olduk," dedi.

"Hayır," dedi Damen, Naip'in destekçilerinden onay ve haklılık çığlıkları gelirken, istem dışı mücadelesi idarecileri tarafından durduruldu salonda. "Onlara Naibin Akielos'taki darbesi hakkında bildiklerinizi anlatın.

Guion ellerini iki yana açtı. "Naip masum bir adamdır ve tek suçu asi bir yeğene güvenmiş olmasıdır.

Konsey için bu kadarı yeterliydi. Ne de olsa bütün gün müzakere etmişlerdi. Damen bakışlarını Naip'e çevirdi.
sakin bir güvenle devam etti. Biliyordu. Guion'un ne söyleyeceğini biliyordu.

"Bunu o planladı," dedi Damen umutsuzca. "İşbirliği yapıyorlar. Arkasından gelen bir darbe onu dizlerinin üzerine çökertti ve orada tutuldu. Guion, Konsey'in yanındaki yerini almak üzere sakin adımlarla salona girdi. Konsey

Naip ayağa kalktı ve kürsüden inerek elini Guion'un omzuna koydu ve Damen'in duyabileceği kadar yüksek sesle olmasa da onunla birkaç kelime konuştu.

"Konsey şimdi kararını verecek.

Altın bir asa taşıyan bir köle yaklaştı. Herode onu aldı, bir asa gibi tuttu, ucu yere değiyordu. Sonra ikinci bir köle, yaklaşmakta olan ölüm cezasının simgesi olan siyah bir kumaş karesi taşıyarak öne çıktı.

Damen'in midesinin altı boşaldı. Laurent da bezi görmüştü. Yüzü çok solgun olmasına rağmen hiç irkilmeden ona bakıyordu. Dizlerinin üzerine çökmüş olan Damen bunu durdurmak için hiçbir şey yapamadı. Çok mücadele etti ve nefes nefese kalarak yere yıkıldı. Yapabildiği tek şeyin çaresizce Laurent'a bakmak olduğu korkunç bir an vardı.

Laurent öne doğru itilerek Konsey'in bulunduğu salonun eni boyunca ayakta durmaya zorlandı, zincirlenmişti ve onu her iki kolundan sertçe tutan iki asker dışında yalnızdı. Kimse bilmiyor, diye düşündü Damen. Amcasının ona ne yaptığını kimse bilmiyor. Gözleri, Laurent'a üzgün bir hayal kırıklığıyla bakan Naip'e kaydı. Konsey onun yanında duruyordu.

Sembolik bir gücü vardı, altısı salonun bir tarafında duruyordu ve Laurent - amcasının askerlerinin elinde tuttuğu ince, yırtık pırtık Akielon giysisiyle - diğer tarafta duruyordu. Laurent konuştu.

'Son bir tavsiye yok mu? Amcanın sevgi öpücüğü yok mu?'

"Çok şey vaat ediyordun Laurent," dedi Naip. "Dönüştüğün şeye senden daha çok üzülüyorum.

"Vicdan azabı çektiğimi mi söylüyorsun?" dedi Laurent.

"Şu anda bile bana karşı böyle bir düşmanlık hissetmeniz beni incitiyor," dedi Naip. Senin için her zaman en iyisini istemişken, suçlamalarla beni baltalamaya çalışman. Üzgün bir ses tonuyla konuştu. 'Guion'u bana karşı tanıklık etmesi için getirmekten daha iyisini bilmeliydin.

Laurent, Konsey'in önünde tek başına duran Naip'in gözleriyle karşılaştı. "Ama amca," dedi Laurent, "getirdiğim kişi Guion değil.

Guion'un karısı Loyse öne çıkarak, "Beni o getirdi," dedi.

Damen döndü-herkes döndü. Loyse orta yaşlarda bir kadındı ve yolda geçen bir gün ve gecenin ardından çok az dinlendiği için saçları ağarmıştı. Yolculuk boyunca onunla hiç konuşmamıştı. Ama şimdi Konsey'in önüne geldiğinde onu duymuştu.

"Söylemem gereken bir şey var. Kocamla ve ailemi mahveden ve ailemin hayatına son veren bu adamla, Naiple ilgili.

en küçük oğlu, Aimeric.'

"Loyse, ne yapıyorsun?" dedi Guion, tüm salonun dikkati Loyse'un üzerinde toplanırken.

Ona aldırış etmedi ama Damen'ın yanında durana kadar yürümeye devam etti ve sözlerini Konsey'e yöneltti.

"Marlas'tan sonraki yıl, Naip Fortaine'de ailemi ziyaret etti," dedi Loyse. "Ve hırslı kocam ona en küçük oğlumuzun yatak odasına girmesi için izin verdi.

"Loyse, kes şunu artık. Ama sözleri devam etti.

"Bu bir centilmenlik anlaşmasıydı. Naip evimizde rahat bir mahremiyet içinde kendini şımartabilirdi ve kocam da topraklarla ve sarayda daha önemli bir konumla ödüllendirildi. Akielos'a Büyükelçi olarak atandı ve Naip ile Naip'in komplocusu Kastor arasında aracı oldu.

Guion, Loyse'dan Konsey'e bakıyordu ve anırarak ve çok yüksek sesle bir kahkaha attı. "Bunların hiçbirine inanıyor olamazsınız.

Kimse cevap vermedi, sessizlik rahatsız ediciydi. Konsey Üyesi Chelaut'nun bakışları bir an için Naibin yanında oturan, parmakları tatlıların pudra şekeriyle yapış yapış olmuş genç çocuğa kaydı.

"Burada kimsenin Aimeric'i umursamadığını biliyorum," dedi Loyse. 'Hiç kimse
yaptığı şeyle yaşayamadığı için Ravenel'de kendini öldürdüğünü önemsiyor.

"Onun yerine size Aimeric'in ne için öldüğünü anlatayım; Kral Theomedes'i öldürmek ve ardından ülkesini ele geçirmek için Naip ve Kastor arasında kurulan bir komplo.

Kastor Akielon dilinde, "Bunlar yalan," dedi ve sonra kalın aksanlı Veretya tekrarladı. "Tutuklayın onu.

Bunu izleyen tedirgin anda, küçük Akielon onur muhafızları ellerini kılıçlarının kabzalarına koydular ve Veretian askerleri karşı hamle yaparak onları durdurdular. Kastor'un yüzünden, salonun kontrolünün kendisinde olmadığını ilk kez fark ettiği anlaşılıyordu.

"Beni tutuklayın, ama kanıtı görmeden olmaz. Loyse elbisesinin içinden zincirle bağlı bir yüzük çıkarıyordu; yakut ya da lal taşından bir mühür yüzüğüydü ve Vere'in kraliyet arması vardı. "Kocam anlaşmaya aracılık etti. Kastor, bugün burada gördüğünüz Veretian birlikleri karşılığında kendi babasına suikast düzenledi. Ios'u almak için ihtiyacı olan birlikler.

Guion dönüp Naip'le yüzleşti, aceleyle. 'O bir hain değil. Sadece kafası karışık. Kandırıldı, yönlendirildi ve üzüldü.

Aimeric öldüğünden beri. Ne söylediğini bilmiyor. Bu insanlar tarafından manipüle ediliyor.'

Damen Konsey'e baktı. Herode ve Chelaut'nun yüzlerinde bastırılmış bir hoşnutsuzluk, hatta tiksinti ifadesi vardı. Damen birdenbire Naip'in sevgililerinin müstehcen gençliğinin bu adamlara her zaman itici geldiğini gördü ve
Bir meclis üyesinin oğlunun bu şekilde kullanılmış olması fikri onları son derece rahatsız etmişti.

Ama onlar politik adamlardı ve Naip de onların efendisiydi. Chelaut neredeyse isteksizce, 'Söylediklerinizdoğru olsa bile, bu Laurent'ı suçlarından arındırmaz. Theomedes'in ölümü Akielos'un meselesi.

Damen onun haklı olduğunu fark etti. Laurent Loyse'u kendi adını temize çıkarmak için değil, Damen'ın adını temize çıkarmak için getirmişti. Laurent'ın adını temize çıkaracak hiçbir kanıt yoktu. Naip çok titiz davranmıştı. Saray suikastçıları
ölmüştü. Yoldaki suikastçılar ölmüştü. Govart bile ölmüştü, çocuk hayvanları ve doktorları lanetliyordu.

Damen bunu düşündü -Govart'ın Naip üzerinde bir etkisi olduğunu. Govart'ı hayatta tutmuş, onu şarap ve kadınların içinde tutmuştu, ta ki tutmadığı güne kadar. Saraya kadar uzanan ölüm izlerini düşündü. Suikast girişiminin olduğu gece uyku kıyafetleriyle ortaya çıkan Nicaise'i hatırladı. Nicaise sadece birkaç ay sonra idam edilmişti.
Kalbi çarpmaya başladı.

Bir şekilde birbirleriyle bağlantılıydılar. Birden bundan emin oldu. Govart her ne biliyorsa, Nicaise de biliyordu ve Naip onu bu yüzden öldürmüştü. Ve bunun anlamı-

Damen kendini aniden yukarı itiyordu.

Damen, 'Burada tanıklık edebilecek başka bir adam daha var,' dedi. 'Kendi başına ortaya çıkmadı. Nedenini bilmiyorum. Ama bir tanıdığı olması gerektiğini biliyorum.
Sebep. O iyi bir adam. Özgür olsaydı biliyorum. Belki de kendisine ya da ailesine karşı misilleme yapılmasından korkuyordur.

Sözlerini salona hitaben söyledi. 'Ona şimdi soruyorum. Sebebiniz ne olursa olsun, ülkenize karşı bir göreviniz var. Bunu herkesten iyi biliyor olmalısınız. Kardeşiniz Kral'ı korurken öldü.

Sessizlik. Salondaki seyirciler birinden diğerine bakarken Damen'in sözleri garip bir şekilde asılı kalmış gibiydi. Bir cevap beklentisi gelip geçti ve hiçbir cevap gelmedi.

Paschal bir adım öne çıktı, yüzü çizgili ve oldukça
solgundu. "Hayır," dedi Paschal. "O bu yüzden öldü.

Elbisesinin kıvrımlarından, iple bağlanmış bir tomar kâğıt çıkardı. 'Kardeşim okçu Langren'in son sözleri, Govart adlı asker tarafından taşındı ve Naip'in evcil hayvanı Nicaise tarafından çalındı, o da bu yüzden öldürüldü.

Bu, ölülerin tanıklığıdır.

Kağıtların ipini çekti ve onları açtı, cübbesi ve orantısız şapkasıyla Konsey'in önünde durdu.

'Ben Paschal, saray hekimiyim. Ve Marlas hakkında anlatacak bir hikayem var.'

* * *

"Kardeşimle birlikte başkente geldik," dedi Paschal. 'O bir okçu olarak, ben de bir hekim olarak -ilk başta Kraliçe'nin maiyetine. Kardeşim hırslıydı ve hızla yükselerek Kral'ın Muhafızları'na katıldı. Sanırım ben de hırslıydım ve kısa sürede kraliyet hekimi olarak hem Kraliçe'ye hem de Kral'a hizmet edecek bir pozisyon kazandım.

"Barış ve iyi hasat yıllarıydı. Krallık güvendeydi ve Kraliçe Hennike iki varis bırakmıştı. Sonra, altı yıl önce, Kraliçe öldüğünde, Kempt ile ittifakımızı kaybettik ve Akielos bunu istila etmek için bir fırsat olarak değerlendirdi.

Paschal'ın sesinden dinlemek farklı olsa da Damen'ın bildiği hikâyenin bir kısmına .

'Diplomasi başarısız oldu. Görüşmeler sonuçsuz kaldı. Theomedes toprak istiyordu, barış değil. Veretian elçilerini dinlemeden gönderdi.

Ama kalelerimize güveniyorduk. İki yüz yıldan fazla bir süredir hiçbir ordu Veretya kalesini ele geçirememişti. Bu yüzden Kral, Theomedes'i surlardan püskürtmek için ordusunu tam kadro güneye, Marlas'a getirdi.

Damen bunu hatırlıyordu -toplanan sancakları, sayıların kabarışını, muazzam güce sahip iki orduyu ve o aşılmaz kaleler karşısında bile kendinden emin babasını. *Ortaya çıkacak kadar kibirliler.*

"Kardeşimin dövüşten önceki halini hatırlıyorum. Gergindi. Heyecanlıydı. Daha önce onda hiç görmediğim bir özgüvenle vahşiydi. Ailemiz için farklı bir gelecekten bahsediyordu. Daha iyi bir gelecekten. Nedenini ancak yıllar sonra öğrenebildim.

Paschal durdu ve salonun tam karşısında, kırmızı kadife cübbesiyle Konsey'in yanında duran Naipe baktı.

'Konsey, Naip'in Kral'a kalenin güvenliğini terk etmesini, sayıca üstün olduğumuzu, düzlüğe çıkmanın hiçbir tehlikesi olmadığını ve Akielonlara yapılacak sürpriz bir saldırının savaşı hızla bitirerek birçok Veretian'ın hayatını kurtaracağını nasıl tavsiye ettiğini hatırlayacaktır.

Damen Konsey'e baktı. Kendisi gibi onların da bunu hatırladığını gördü. Saldırının ne kadar korkakça olduğunu düşünmüştü. Ne kadar alçakça. İlk kez, Veretian hatlarının gerisinde buna neden olacak ne olduğunu merak etti. Halkını korumanın en iyi yolunun bu olduğuna ikna olmuş bir Kral düşündü.

"Onun yerine Veretianlar düştü. Auguste'ün öldüğü haberi geldiğinde yakınlardaydım. Kral keder içinde miğferini çıkardı. Dikkatsizdi. Sanırım aklında dikkatli olmak için bir neden kalmamıştı.

"Serseri bir ok onu boğazından vurdu. Kral ve veliaht ölünce, Naip Vere tahtına çıktı.

Paschal'ın gözleri de Damen'ınki gibi Konsey'in üzerindeydi. Hepsi savaştan sonraki günleri hatırlıyordu. Konsey üyeleri olarak, Naipliğin kurulmasını onaylamışlardı.

Paschal, "Olayın ardından kardeşimi aradım ama kayıptı," dedi. Daha sonra savaş alanından kaçtığını öğrendim. Birkaç gün sonra Sanpelier'deki bir köyde, bir tartışma sırasında bıçaklanarak öldü. Köylüler bana öldüğünde yanında birinin olduğunu söylediler. Bu kişi Govart adında genç bir askermiş.

Govart'ın adı geçince Guion başını kaldırdı. Onunla birlikte Konsey de kıpırdandı.

Govart kardeşimin katili miydi? Bilmiyordum. Govart'ın başkentte güç kazanmasını anlamadan izledim. Neden birdenbire Naip'in sağ kolu olmuştu? Neden ona para, güç ve köleler verilmişti?
Kral Muhafızları'ndan atılmamış mıydı? Aklıma Govart'ın, ağabeyim ölü yatarken, ağabeyimin parlak geleceğe sahip olduğu geldi. Ama nedenini anlayamadım.

Paschal'ın elindeki kâğıtlar , sararmıştı, onları bir arada tutan ip bile eskiydi. Bilinçsizce onları düzeltti.

"Bunu okuyana kadar.

İpi çözmeye başladı, çekip çıkardı ve kâğıtları açtı.
Üzerlerinde yazılar vardı.

"Nicaise onu saklamam için bana verdi. Onu Govart'tan çalmıştı ve korkmuştu. Açtım, ne bulacağımı hiç beklemiyordum. Aslında,

Mektup bana gelmişti ama Nicaise bunu bilmiyordu. "Kardeşimin el yazısıyla bir itiraftı.

Paschal elinde katlanmamış kâğıtlarla duruyordu.

'Govart bunca yıldır iktidara gelmek için şantaj yaparken bunu kullandı. Kardeşim bu yüzden kaçtı ve bu yüzden hayatını kaybetti. Kardeşim Kralı öldüren okçuydu, bunun için Naip ona altın vaat etti ve ölümünü sağladı.

"Bu, Kral Aleron'un öz kardeşi tarafından öldürüldüğünün kanıtıdır.

Bu sefer bir haykırış, ne de bir çatışma oldu; sadece Paschal'dan Konsey'e buruşuk kâğıtların teslim edildiği bir sessizlik oldu. Herode onları alırken Damen, Herode'nin Kral Aleron'un dostu olduğunu hatırladı. Herode'nin eli titriyordu.

Sonra Damen Laurent'a baktı.

Laurent'ın yüzü tamamen renksizdi. Bu Laurent'ın daha önce düşündüğü bir fikir değildi, bu çok açıktı. Laurent'ın amcası söz konusu olduğunda kendi kör noktası vardı. *Beni gerçekten öldürmeye çalışacağını . Her şeyden sonra... hatta her şeyden sonra.*

Stratejik üstünlükleri her zaman kaleleri olmuşken, Veretian ordusunun açık alanda saldırması hiçbir zaman mantıklı olmamıştı. Vere'in Akielos'la Marlas'ta savaştığı gün, aralarında üç adam vardı.
Naip ve taht, ama savaşın kaotik karmaşasında neler başarılamayabilirdi?

Damen, Govart'ın sarayda Naibin Akielon kölelerinden istediğini yaptığını düşündü. Naip üzerinde bir tehdit oluşturmak
tehlikeli bir kokteyl, baş döndürücü ve ürkütücü. Omzunun üzerinden bakarak, kılıcın düşmesini bekleyerek, ne zaman ve nasıl olacağını bilmeden ama düşeceğini bilerek geçen altı yıl. Govart'ın hayatında güç ve korku onu mahvetmeden önce bir zaman olup olmadığını merak etti.

Damen hasta yatağında nefes almakta zorlanan babasını, Orlant'ı ve Aimeric'i düşündü.

Nicaise'in koridorda büyük boy yatak örtüleri içinde, kendisi için çok büyük bir şeye olduğunu düşündü. Ve tabii ki artık ölüydü.

'Buna inanamıyor musun? Bir doktorun ve bir oğlan fahişenin yalanlarına? Guion'un sesi sessizlikte sarsıcı bir etki yarattı. Damen Konsey'e baktı,
Meclis Üyelerinin en yaşlısı olan Herode, başını kaldırmış gazetelere bakıyordu.

'Nicaise'in içinde senden daha fazla asalet vardı,' dedi Herode. "Sonunda Kraliyet'e Konsey'den daha sadık kaldı.

Herode öne çıktı. Yürürken altın asasını bir sopa gibi kullandı. Toplanan herkesin gözleri onun üzerindeyken, Herode karşıdan karşıya geçti.

Koridorda, hâlâ amcasının askerlerinden birinin sıkı sıkı tuttuğu Laurent'ın önünde durdu.

"Tahtı emanet olarak tutmak için buradaydık ve sizi hayal kırıklığına uğrattık," dedi Herode, "Kralım.

Ve Akielon salonunun mermer taşları yaşlı bir adamın yavaş ve özenli dikkatiyle diz çöktü.

Laurent'ın şok olmuş yüzünü gören Damen, Laurent'ın hayal bile edemeyeceği bir şey olduğunu fark etti. Daha önce hiç kimse ona Kral olmayı hak ettiğini söylememişti. Laurent ilk kez övgü alan bir çocuk gibi ne yapacağını bilemedi. Birdenbire çok genç göründü, dudakları sözsüzce aralandı, yanakları kızardı.

Jeurre ayağa kalktı. Seyirciler izlerken, Jeurre Konsey'deki yerinden ayrıldı ve salonu geçerek Herode'nin yanında diz çöktü. Bir an sonra Chelaut onu takip etti. Sonra Audin. Ve son olarak, gemiyi terk eden bir fare gibi, Mathe Naip'ten uzaklaştı ve Laurent'ın önünde aceleyle diz .

Naip sakin bir sesle, "Konsey ihanet için kandırıldı," dedi. "Alın onları.

Bir duraklama oldu, emrine uyulması gerekiyordu ama uyulmadı. Naip döndü. Salon onun askerleriyle doluydu, Naibin Muhafızları, onun emirlerine göre eğitilmiş ve buraya onun emirlerini yerine getirmek için getirilmişlerdi.

Hiçbiri kımıldamadı.

Garip sessizlikte bir asker öne çıktı. "Sen benim Kralım değilsin," dedi. Naip'in nişanını omzundan çekerek Naip'in ayaklarının dibine bıraktı.

Sonra Konsey'in yaptığı gibi salonu geçerek Laurent'ın yanında durdu.

Onun hareketi ilk damlaydı, sonra damlaya damlaya akmaya başladı, bir başka asker omzundan nişanını çıkarıp karşıya geçti, bir başkası, bir başkası, salon zırhlı ayak sesleri ve yere çarpan rozetlerin gürültüsüyle inleyene kadar. Gelgitin kayadan gibi, Veretialılar da Naip tek başına kalana kadar salonu geçtiler.

Laurent da arkasında bir orduyla onun karşısında duruyordu.

"Herode," dedi Naip. 'Görevlerinden kaçan, hayatı boyunca hiçbir şey için çalışmayan, ülkeyi yönetmek her yönden uygun olmayan çocuk bu.

Herode, 'O bizim Kralımız' dedi.

O bir kral değil. O bir kraldan fazlası değil-'

"Kaybettiniz. Laurent'ın sakin sözleri amcasının sözlerini kesti.

Özgürdü. Amcasının askerleri onu serbest bırakmış, bileklerindeki demirleri sökmüşlerdi. Karşısında Naip açıkta duruyordu; orta yaşlı bir adam halkın gösterisine hükmetmeye alışkındı ama şimdi bu durum ona karşı dönmüştü.

Herode asayı kaldırdı. "Konsey şimdi kararını verecek.

Siyah kumaş parçasını, onu taşıyan köleden aldı ve asanın başına yerleştirdi.

"Bu çok saçma," dedi Naip.

'Vatana ihanet suçu işlediniz. Kılıçtan geçirileceksin.
Baban ya da kardeşinle birlikte gömülmeyeceksin. Bunun yerine cesedin ihanete karşı bir uyarı olarak şehrin kapılarında sergilenecek.

"Beni mahkûm edemezsiniz," dedi Naip. "Ben Kral'ım.

İki asker tarafından sıkıca kavranmıştı. Kolları arkaya doğru zorlandı ve Laurent'ı bağlayan zincirler bileklerinin üzerine kapatıldı.

"Sen sadece onun naibiydin," dedi Herode. "Hiçbir zaman Kral olmadın.

"Bana karşı gelebileceğini mi sanıyorsun?" dedi Naip Laurent'a. 'Vere'i yönetebileceğini mi sanıyorsun? Sen mi?'

Laurent, "Ben artık bir çocuk değilim." dedi.

Askerler onu götürürken, Naip biraz soluk soluğa güldü. "Bana dokunursanız Damianos'un çocuğunu öldüreceğimi unuttunuz," dedi Naip.

"Hayır," dedi Damen. "Yapmayacaksın.

Ve Laurent'ın anladığını, Damen'in o sabah kamplarındaki boş arabada bulduğu, kapısı açık duran kâğıt parçasını bir şekilde bildiğini gördü. Kâğıdı şehre doğru uzun yürüyüş boyunca dikkatli parmaklarıyla taşımıştı.

Çocuk asla senin olmadı, ama güvende. Başka bir hayatta, bir kral olabilirdi.

Tanıştığımız gün bana nasıl baktığını hatırlıyorum.
Belki o da başka bir hayatta.

Jokaste

"Alın onu," dedi Laurent.

Metalik sesler eşliğinde tüm salon harekete geçti; Veretian askerleri Naibi yakalamak için dizilirken, Akielon onur muhafızları da salonlarını ve Krallarını korumak için harekete geçti. Naip dizlerinin üzerine çökmeye zorlandı. Yüzündeki inançsızlık ifadesi önce öfkeye, sonra da dehşete dönüştü ve çırpınmaya başladı. Bir asker elinde kılıçla yaklaştı.

"Neler oluyor?" dedi genç bir ses.

Damen döndü. Naip'in tahtının yanında oturan on bir yaşındaki çocuk sandalyesinden kalkmış, geniş kahverengi gözlerinde şaşkınlıkla bakıyordu.

Ne oluyor? Daha sonra ata bineceğimizi söylemiştin. Anlamıyorum.' Şimdi Naibi tutan askerlerin gitmeye çalışıyordu. 'Kes şunu, yakıyorsun. Ona zarar veriyorsunuz. onu. Bir asker onu tutuyordu ve çocuk onunla mücadele ediyordu.

Laurent çocuğa baktı ve gözlerinde bazı şeylerin düzeltilemeyeceği bilgisi vardı. "Çıkarın şu çocuğu buradan" dedi.

Tek bir temiz vuruştu. Laurent'ın yüzü değişmedi. Laurent işi bitince askerlere döndü.

'Cesedini kapılara koyun. Bayrağımı duvarlarda dalgalandırın. Tüm halkım benim yükselişimi bilsin. Gözlerini kaldırdı ve Damen'in salon boyunca uzanan bakışlarıyla buluştu. "Ve Akielos Kralı'nın zincirlerini çözün.

Damen'ı tutan Akielon askerleri ne yapacaklarını bilemiyordu. Veretianlar ilerlerken içlerinden biri Damen'in kolunu bıraktı, diğer ikisi de kaçmak için itişip kakışmaya başladı.

Kastor'dan hiçbir iz yoktu. O kargaşada şansını denemiş ve yanındaki küçük onur birlikte kaçmıştı. Laurent'ın adamları dışarı çıkarken koridorlarda kan dökülecekti. Kastor'u destekleyen herkes şimdi hayatları için savaşıyor olacaktı.

Damen aniden Veretian askerleri tarafından kuşatıldı ve Laurent da onlarla birlikteydi. Bir Veretian askeri zincirlerinden tuttu. Demir kelepçeler düştü, geriye sadece altın kaldı.

"Geldiniz," dedi Laurent.

'Yapacağımı biliyordun,' dedi Damen.

"Başkentinizi almak için bir orduya ihtiyacınız varsa," dedi Laurent, "bende bir tane var gibi görünüyor.

Damen garip bir nefes verdi. Birbirlerine bakıyorlardı. Laurent, "Ne de olsa sana bir kale borcum var," dedi.

"Sonra beni bul," dedi Damen.

Çünkü yapılacak tek bir şey kalmıştı.

OceanofPDF.com

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

T Salonlar kaos içindeydi.

Damen eline bir kılıç aldı ve koşabildiği her yere koşarak ilerledi. Küme küme adamlar savaşıyordu. Emirler bağırılıyordu.
Askerler kalın ahşap bir kapıyı kırıyorlardı. Bir adam kabaca kollarından tutularak dizlerinin üzerine çökmeye zorlandı ve Damen küçük bir şokla onu tutan adamlardan birini tanıdı; Kral'a el kaldırmak için bir neden.

Kastor'u bulması gerekiyordu. Laurent'ın askerleri dış kapıları hızla ele geçirmek için emir almışlardı ama Kastor'un adamları geri çekilmeyi savunuyorlardı ve Kastor saraydan çıkıp kuvvetleriyle yeniden toplanırsa bu topyekûn savaş anlamına gelecekti.

Laurent'ın adamları onu durduramayacaktı. Onlar bir Akielon sarayındaki Veretian askerleriydi. Kastor ana kapılardan çıkmaya çalışmaması gerektiğini çok iyi biliyordu. Kastor gizli tünellerden kaçacaktı. Ve Kastor'un avantajı vardı.

O da kaçtı. Çatışmanın en yoğun olduğu anda bile çok az kişi onu durdurmaya çalıştı. Kastor'un askerlerinden biri onu tanıdı ve Damianos'un burada olduğunu haykırdı ama Damen'e saldırmadı. Kendini Damen'ın yolunda bulan bir başkası geri çekildi. Damen'in zihninin bir kısmı bunu Laurent'ın Hellay'deki sahada yarattığı etki olarak kaydetti. Hayatları için savaşan adamlar bile
Bir ömür boyu süren itaatin üstesinden geldi ve doğrudan Prenslerine saldırdı. Açık bir yolu vardı.

Ama koşsa bile zamanında yetişemeyecekti. Kastor kaçacaktı ve birkaç saat içinde Damen'in adamları şehri tarayacak, gece boyunca meşalelerle evleri arayacak, Kastor kaçacak, sempatizanlar tarafından gizlenecek, ordusuyla buluşacaktı - iç savaş yuvarlanıyordu
Ülkesinin üzerinde alev gibi.

Kastor'un önünü kesmek için bir kestirmeye, bir yola ihtiyacı vardı ve sonra bir yol bildiğini fark etti, Kastor'un asla kullanmayacağı, kullanmayı aklından bile geçirmeyeceği bir yol, çünkü hiçbir prens o geçitleri kullanmazdı.

Sola döndü. Ana kapılara yönelmek yerine, kölelerin kraliyet efendileri için sergilendiği izleme salonuna doğru . O uzun zaman önceki gecede götürüldüğü dar koridorlara döndü, arkasındaki çatışma uzak bağırışlara ve çınlamalara dönüştü, sesler o koştukça boğuklaştı.

Oradan da köle banyolarına indi.

Açık banyoları olan geniş mermer bir odaya girdi, yağ içeren cam şişeler, en uçtaki ince huni, tavandan sarkan zincirler tanıdıktı. Vücudu tepki verdi, göğsü daraldı ve
Nabız sertçe atıyordu. Bir an için yine o zincirlere asılı kaldı ve Jokaste mermerin üzerinden ona doğru geliyordu.

Gözlerini kırpıştırarak görüntüyü geri getirdi ama buradaki her şey tanıdıktı: geniş kemerler, ışığı mermere yansıtan su sesleri, sadece tavandan sarkmakla kalmayıp her odayı aralıklarla süsleyen duvar zincirleri, kıvrılan ağır buhar.

Kendini odanın içine doğru zorladı. Önce bir kemerden, sonra bir diğerinden geçti ve sonra olması gereken yerdeydi; mermer ve beyaz, uzak duvara dayalı bir dizi oyma basamak.

Sonra durmak zorunda kaldı ve bir süre sessizlik oldu. Tek yapabildiği Kastor'un merdivenlerin başında belirmesini beklemekti.

Damen kılıcı elinde ayağa kalktı ve kendini küçük bir kardeş gibi hissetmemeye çalıştı.

Kastor şeref kıtası bile olmadan tek başına içeri girdi. Damen'ı gördüğünde, sanki Damen'ın varlığı kaçınılmaz bir duyguyu tatmin etmiş gibi kısık bir kahkaha attı.

Damen kardeşinin yüz hatlarına baktı; düz burun, yüksek, gururlu elmacık kemikleri, karanlık, parıldayan gözler şimdi ona dönmüştü. Kastor, sakallarının uzamasına izin verdiğinden beri Damen'den çok babalarına benziyordu.

Kastor'un yaptığı her şeyi düşündü -babalarının uzun, yavaş zehirlenmesi, ev halkının katledilmesi, kendi köleliğinin acımasızlığı- ve bunların başka biri tarafından değil, bu kişi, kardeşi tarafından yapıldığını anlamaya çalıştı. Ama Kastor'a baktığında hatırlayabildiği tek şey, ona mızrak tutmayı Kastor'un öğrettiği, ilk midillisinin ayağı kırılıp uyutulması gerektiğinde yanında oturduğu, ilk oktonundan sonra Kastor'un saçlarını karıştırıp ona iyi iş çıkardığını söylediğiydi.

"O seni seviyordu," dedi Damen, "ve sen onu öldürdün.

"Her şeye sahiptin," dedi Kastor. 'Damianos. Gerçek doğan, gözde olan. Tek yapman gereken doğmaktı ve herkes senin üzerine titriyordu. Neden bunu benden daha çok hak ediyordun? Dövüşmekte daha iyi olduğun için mi?
Kılıç kullanmanın krallıkla ne ilgisi var?'

'Senin için savaşırdım,' dedi Damen. 'Senin için ölürdüm. Sadık olurdum, yanımda sen olurdun. "Sen benim kardeşimdin" dedi.

Kendisine asla sözleri dile getirmeden önce kendini durdurdu: Seni sevdim ama bir kardeşten çok bir taht istedin.

"Beni öldürecek misin?" dedi Kastor. "Seni adil bir dövüşte yenemeyeceğimi biliyorsun.

Kastor merdivenlerin başından ayrılmamıştı. O da kılıcını çekmişti. Merdivenler korkuluksuz bir duvarı takip ediyordu, oyma mermerden yapılmıştı ve sola doğru bir vardı.

"Biliyorum," dedi Damen. "O zaman bırak gideyim.

"Bunu yapamam.

Damen ilk mermer basamağa bir adım attı. Yüksekliğin Kastor'a üstün bir konum sağladığı merdivenlerde Kastor'la dövüşmek taktiksel olarak onun avantajına değildi. Ama Kastor elindeki tek avantajdan vazgeçecek değildi. Yavaşça yukarı çıkmaya başladı.

"Köle olmanı istemedim. Naip seni reddettim. Jokaste'ydi. Seni Vere'ye göndermem için beni ikna etti.

"Evet," dedi Damen. "Öyle olduğunu anlamaya başlıyorum. Bir adım daha.

"Ben senin kardeşinim. Damen bir adım daha, sonra bir adım daha atarken Kastor bunu söyledi. "Damen, kendi aileni öldürmek korkunç bir şey.

"Yaptığın şey seni rahatsız mı ediyor? Bir an bile duraksamıyor musun?"

"Duraksamadığını mı sanıyorsun?" dedi Kastor. 'Her gün düşünmediğimi mi sanıyorsun?
ne yaptığım hakkında?' Damen artık yeterince yaklaşmıştı. Kastor, 'O benim de babamdı,' dedi. Doğduğun gün herkesin unuttuğu şey buydu. Onu bile. Kastor dedi ki. "Yap şunu. Kastor gözlerini kapadı ve kılıcını bıraktı.

Damen Kastor'a, eğik boynuna, kapalı gözlerine ve silahsız ellerine baktı.

"Seni özgür bırakamam," dedi Damen. 'Ama hayatına son vermeyeceğim. Yapabileceğimi mi sandın? Birlikte büyük salona gidebiliriz. Orada bana sadakat yemini edersen, burada, Ios'ta ev hapsinde yaşamana izin veririm. Damen kılıcını indirdi.

Kastor başını kaldırıp ona baktı ve Damen kardeşinin siyah gözlerinde binlerce söylenmemiş kelime gördü. "Teşekkür ederim," dedi Kastor, "kardeşim.

Kemerinden bir bıçak çıkardı ve Damen'ın korumasız vücuduna sapladı.

İhanetin şoku, onu bir adım geriye iten fiziksel acıdan bir an önce vurdu. Adım orada değildi. Geriye, hiçliğe doğru yuvarlanıyordu, mermere çarpana kadar uzun bir düşüş, ciğerlerindeki havayı dışarı atıyordu.

Sersemlemiş bir halde yönünü bulmaya çalıştı, nefes almaya çalıştı ama alamadı, sanki solar pleksusuna bir yumruk yemiş gibiydi ama acı azalmıyor, daha da derinleşiyordu ve çok fazla kan vardı.

Kastor merdivenlerin tepesindeydi, bir elinde kana bulanmış bir bıçak vardı, diğeriyle kılıcını almak için eğilmişti. Damen, düşerken elinden fırlamış olması gereken kendi kılıcını gördü. Altı adım ötede duruyordu. Hayatta kalma içgüdüsü ona ona ulaşması gerektiğini söylüyordu. Hareket etmeye, kendini yaklaştırmaya çalıştı. Sandaletinin topuğu kan üzerinde kaydı.

"Akielos'un iki kralı olamaz. Kastor merdivenlerden ona doğru geliyordu. "Vere'de bir köle olarak kalmalıydın.

"Damen.

Solunda şok olmuş, tanıdık bir ses. O ve Kastor başlarını çevirdiler.

Laurent açık kemerin önünde duruyordu, yüzü bembeyazdı. Laurent onu büyük salondan takip etmiş olmalıydı. Silahsızdı ve hâlâ o gülünç chiton'u giyiyordu.

Laurent'a dışarı çıkmasını, kaçmasını söylemesi gerekiyordu ama Laurent çoktan onun yanında diz çökmüştü. Laurent'ın eli vücudunun üzerinden geçiyordu. Laurent garip bir şekilde mesafeli bir sesle, 'Bıçak yaran var. Ben bir doktor çağırıncaya kadar kanı durdurmalısın. Buraya bastır. böyle. Damen'ın sol elini karnına bastırmak için kaldırdı.

Sonra Damen'ın diğer elini kendi elinin içine aldı, parmaklarını birbirine ve elini dünyadaki en önemli şeymiş gibi tuttu. Damen, Laurent onun elini tuttuğuna göre, o da Damen'ın elini tutuyor olmalı, diye düşündü.

Ölüyordu. Bu onun sağ eliydi, bileği altın kelepçeyle çevriliydi. Laurent onu daha sıkı tuttu ve kendine doğru çekti.

Laurent, Damen'ın altın kelepçesini yere saçılmış köle zincirlerinden birine kilitlerken bir *kıkırtı* duyuldu. Damen yeni zincirlenmiş bileğine baktı, ne olduğunu anlayamadı.

Sonra Laurent ayağa kalktı, eli Damen'in kılıcının kabzasına dolandı.

"O seni öldürmeyecek," dedi Laurent. "Ama ben öldüreceğim.

"Hayır," dedi Damen. Hareket etmeye çalıştı ve zincirin sınırlarına çarptı. "Laurent, o benim kardeşim" dedi.

Şimdiki zaman uzaklaştıkça ve mermer zeminler yıllar boyunca kardeşin kardeşle karşılaştığı uzak bir alana dönüştükçe vücudundaki tüm tüylerin diken olduğunu hissetti.

Kastor merdivenlerin dibine ulaşmıştı. Damen'e, "Sevgilini öldüreceğim," dedi, "sonra da seni öldüreceğim.

Laurent, kendisi için fazla büyük olan kılıcıyla ince bir figür olarak önünde duruyordu ve Damen, gözlerinde kararlılıkla savaş alanında duran, hayatı değişmek üzere olan on üç yaşındaki bir çocuğu düşündü.

Damen Laurent'ı daha önce dövüşürken görmüştü. Laurent'in o yedek, hassas
tarzını görmüştü. Onun bir düelloya nasıl farklı ve entelektüel bir şekilde yaklaştığını görmüştü. Laurent'ı kendi tarzında başarılı bir kılıç ustası, hatta bir usta olarak tanıyordu.

Kastor daha iyiydi. Laurent yirmi yaşındaydı, bir kılıç ustası olarak fiziksel olarak en iyi döneminin hâlâ bir iki yıl dışındaydı. Otuz beş yaşındaki Kastor ise kendi yaşının sonundaydı. Fiziksel uygunluk açısından aralarında pek bir fark yoktu ama yaş farkı Kastor'a Laurent'ın sahip olmadığı on beş yıllık bir deneyim kazandırmıştı ve Kastor bunların her birini dövüşerek geçirmişti. Kastor, Damen'in yapısına sahipti; Laurent'tan daha uzun boylu ve daha uzun menzilliydi. Ve Laurent saatlerce ayakta durmuş, demirlerin ağırlığı altında kasları titremiş, yorgunken Kastor tazeydi.

Sınırlı bir alanda karşı karşıya geldiler. Bakacak bir ordu yoktu, sadece pürüzsüz zeminiyle hamamların mermer mağarası vardı. Ama geçmiş ürkütücü bir simetri içinde buradaydı, uzun zaman önce iki savaşçının kaderinin
ülkeler bir kavgaya dönüşmüştü.

Gelmişti. her şey buradaydı. Auguste, onun onuru ve kararlılığı. Ve genç Damianos, her şeyi değiştirecek dövüşe kibirle at sürüyordu. Zincirlenmişti, elleri karnına yapışmıştı,

Damen, Laurent'ın Kastor'u görüp görmediğini, yoksa sadece geçmişi mi gördüğünü merak etti; biri karanlık, diğeri aydınlık, biri yaşamaya, diğeri düşmeye yazgılı iki figür.

Kastor kılıcını kaldırdı. Kastor ilerlerken Damen zinciri işe yaramaz bir şekilde çekiştirdi. Kendi eylemlerini durduramayan eski bir benliği izlemek gibiydi.

Ve sonra Kastor saldırdı ve Damen, Laurent'ta bir ömür boyu süren tek fikirli adanmışlığın nelere yol açtığını gördü.

Yıllar süren eğitim, dövüşmek için asla tasarlanmamış bir bedeni saatler süren aralıksız alıştırmalarla sınırlarına kadar zorlamak. Laurent daha güçlü bir rakiple nasıl dövüşeceğini, daha uzun boylu bir rakibe nasıl karşı koyacağını biliyordu. Akielon'u biliyordu.

Bundan daha fazlası. Kastor'a kraliyet eğitmenleri tarafından öğretilen ve kendi kılıç ustalarından öğrenemeyeceği kesin hareket setlerini, saldırı hatlarını ancak Damen'ı antrenman yaparken titiz bir dikkatle izleyerek ve her hareketi kataloglayarak, dövüşecekleri güne hazırlanarak biliyordu.

Delpha'da Damen, Laurent'la antrenman sahasında düello yapmıştı. O zaman Laurent omzundan aldığı yarayı henüz yarı yarıya iyileştirmişti ve duyguları yüzünden öfkeliydi, ikisi de dövüşü gölgelemişti. Şimdi gözleri açıktı ve Damen ondan alınan çocukluğunu, Laurent'ın tek bir amaç için kendini yeniden şekillendirdiği yılları gördü: Damianos'la savaşmak ve onu öldürmek.

Ve Laurent'in hayatı kendi akışından saptırıldığı için, olması gerektiği gibi tatlı, kitap kurdu bir genç olmadığı için

Kesilmiş cam kadar sert ve tehlikeli olan Laurent, Kastor'un en iyi kılıç darbesini indirecek ve onu geri püskürtecekti.

Vuruş telaşı. Damen, Marlas'ın o çalımını, o yan adımını, o özel savuşturmalarını hatırladı. Laurent'ın ilk eğitimi Auguste'unkini yansıtıyordu ve şimdi onu canlandırışında yürek parçalayıcı bir şey vardı, Kastor'un Damen'ınkini, hayaletler arasındaki bir dövüşü somutlaştırdığı gibi onun tarzını yarı somutlaştırıyordu.

Merdivenlerin yanına çekildiler.

Laurent'ın yaptığı basit bir yanlış değerlendirmeydi: Mermerdeki bir eğim ayağını değiştirdi ve çizgisini etkiledi, bıçağı sola doğru çok fazla kesti.

Yorgun olmasaydı yanlış değerlendirme yapmazdı. Aynı şey cephede saatlerce savaşan Auguste için de geçerliydi.

Laurent gözleri Kastor'a kayarak hatasını düzeltmeye, acımasız ve öldürmeye istekli bir adamın kılıcını sokabileceği boşluğu kapatmaya çalıştı.

"Hayır," dedi Damen, bunu yaşamıştı, bağlarını sertçe salladı, Kastor açılışı yaparken yan tarafındaki acıyı görmezden geldi, hızla hareket etti Laurent'ı kesmek için acımasız bir hız.

Ölüm ve yaşam; geçmiş ve gelecek; Akielos ve Vere.

Kastor boğuk bir ses çıkardı, gözleri şok olmuş ve büyümüştü.

Çünkü Laurent, Auguste değildi. Ve tökezlemesi bir hata değildi, bir hileydi.

Laurent'ın kılıcı Kastor'un kılıcıyla buluştu, onu yukarı kaldırdı ve sonra bileğinin zarif, minimal bir hareketiyle Kastor'un göğsüne doğru ilerledi.

Kastor'un kılıcı mermere çarptı. Kastor dizlerinin üzerine çöktü, gözlerini kaldırıp Laurent'a baktı, Laurent da ona bakıyordu. Laurent hemen sonra kılıcını Kastor'un boğazına bir kez indirdi.

Kastor yığıldı ve düştü. Gözleri açıktı ve bir daha kapanmadı. Mermer hamamların sessizliğinde Kastor hareketsiz ve ölü yatıyordu.

Her şey bitmişti; sanki denge yeniden sağlanmış, geçmiş dinlenmeye bırakılmıştı.

Laurent çoktan dönmüş, Damen'ın yanında, dizlerinin üzerinde, elleri Damen'ın vücudunda sanki hiç ayrılmamış gibi sağlam ve güçlü duruyordu. Damen'in Laurent'ın hâlâ hayatta olduğuna dair duyduğu rahatlama bir an için diğer tüm düşünceleri unutturdu ve sadece onu hissetti, Laurent'ın ellerini, Laurent'ın parlak varlığını hissetti
Yanında.

Kastor'un ölümünü, tanımadığı ya da anlamadığı bir adamın ölümü olarak hissetti. Kardeşini kaybetmek, dünyanın kusurlu doğasını kavrayamamış başka bir benliğin kaybı gibi, uzun zaman önce gerçekleşmişti.
Daha sonra bununla yüzleşecekti.

Daha sonra Kastor'yatıracaklar, uzun bir yürüyüşe çıkaracaklar, olması gereken yerde, babalarının yanına defnedeceklerdi. Daha sonra Kastor'un olduğu adam için, olabileceği adam için, yüzlerce farklı geçmiş ve olabilirlik için yas tutacaktı.

Şimdi Laurent . Uzak, dokunulmaz Laurent yanındaydı, evinden yüzlerce mil uzakta ıslak mermerin üzerinde diz çökmüş, gözlerinde Damen'dan başka bir şey yoktu.

"Çok fazla kan var," dedi Laurent. "Neyse ki,"

dedi Damen, "bir doktor getirdim.

Konuşmak acı veriyordu. Laurent bir nefes verdi, garip, havasız bir ses. Laurent'ın gözlerinde kendi gözlerinden hatırladığı bir ifade gördü. Laurent bundan ürkmedi.

"Kardeşini ben öldürdüm.

"Biliyorum.

Damen bunu söyledi ve sanki birbirlerini ilk kez tanıyorlarmış gibi aralarında garip bir empati oluştuğunu hissetti. Laurent'ın gözlerinin içine baktı ve onun Laurent'ı anladığı gibi kendisinin de anlaşıldığını hissetti. İkisi de

Şimdi yetimler, ailesizler. İkisinin de hayatına hükmeden simetri onları yolculuklarının sonunda buraya getirmişti.

Laurent, 'Adamlarımız kapıları ve salonları aldı. Ios sizindir. "Ve

sen," dedi Damen. 'Amcan gittiğine göre

Direniş. Vere var.'

Laurent kıpırdamadan duruyordu ve o an uzuyor gibiydi, sessiz hamamda aralarındaki boşluk özeldi.

'Ve merkez. İkimiz de merkezi tutuyoruz,' dedi Laurent. Ve sonra: "Bir zamanlar tek bir krallık vardı.

Laurent bunu söylerken ona bakmıyordu ve gözlerini Damen'in bekleyen gözlerine kaldırmadan önce uzun bir an geçti ve Damen orada gördüğü şey karşısında nefesi kesildi, garip bir utangaçlık, sanki Laurent cevap vermek yerine soruyormuş gibi.

"Evet," dedi Damen, soru karşısında sersemlemiş hissederek.

Ve sonra gerçekten de başı döndü, çünkü Laurent'ın yüzü gözlerindeki yeni ışıkla öylesine değişmişti ki Damen neredeyse onu tanıyamayacaktı, yüzünde sevinç dolu bir ifade vardı.

Damen bir dirseğinin üstüne çıkınca Laurent, "Hayır, ," dedi, sonra da Damen onu öpünce, "Aptal," dedi.

Damen'ı sertçe geri itti. Damen ona izin verdi. Karnı ağrıyordu. Ölümcül bir yara değildi ama Laurent'ın onunla ilgilenmesi hoştu. Günlerce yatak istirahati ve doktorlar düşüncesi, Laurent'ın yanında olduğu, herkesin içinde iğneleyici sözler söylediği ve özel hayatında yeni yeni yumuşadığı daha da tatlı hale geliyordu. Laurent'ın bütün günleri boyunca yanında olacağını düşündü. Laurent'ın yüzüne dokunmak için parmaklarını kaldırdı. Demir halkalar mermerin üzerinde sürükleniyordu.

Damen, "Biliyorsun, bir noktada beni zincirlerinden kurtarmak zorunda kalacaksın," dedi. Laurent'ın saçları yumuşacıktı.

Yapacağım. Bir noktada. Bu ses de ne?'

Köle hamamlarında bile duyabiliyordu, boğuk ama duyulabilir, en yüksek tepeden çınlayan ses, yeni bir kralı ilan eden bir nota tufanı.

"Çanlar," dedi Damen.

OceanofPDF.com

TEŞEKKÜRLER

Esir Prens, Kate Ramsay ile Pazartesi geceleri yaptığımız bir dizi telefon konuşması sırasında doğdu ve bir noktada, "Sanırım bu kitap tahmin ettiğinden daha büyük " dedi. Teşekkür ederim Kate, en çok ihtiyacım olduğu anda harika bir arkadaş olduğun için. Tokyo'daki küçük dairemde çalan o eski telefonun sesini her zaman hatırlayacağım.

Vanessa, Beatrix Bae, Anna Cowan ve Ineke Chen- Meyer gibi bir grup yetenekli ve olağanüstü arkadaşın yardımına sahip olduğum için inanılmaz derecede şanslıyım. Cömertliğiniz, beyin fırtınanız, içgörüleriniz, kahkahalarınız ve her zaman daha iyi olmam için bana ilham verdiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim. Siz olmasaydınız bu hikaye bu hale gelmezdi.

Menajerim Emily Sylvan Kim ve Penguin'den Cindy Hwang *Esir Prens'*e inandılar ve onu destekliediler; kitap için yaptıkları her şey için minnettarım. İkinize de yeni bir yazara ve yeni bir hikâye türüne şans verdiğiniz için teşekkür ederim.

Harika editörüm Sarah Fairhall ve Penguin Avustralya'daki ekibe, ilham verici mükemmelliğiniz ve kitabın her ayrıntısını geliştiren tüm sıkı çalışmalarınız için çok teşekkür ederim.

Esir Prens hayatına internette özgün bir kurgu dizisi olarak başladı ve ben her şeyi o ilk günlerdeki okuyucuların teşvik ve desteğine borçluyum. "Freece" günlerinde hikayeye olan sevgilerini paylaşmak için bir araya gelen tüm takipçilere - yorumculara ve ilk topluluğa - şahsen teşekkür etmek istiyorum.

Teşekkür ederim:

karene, 12pilgrims, 19crookshanks, 1more_sickpuppy, 1orelei, 2nao3_cl2, 40_miles, abrakadabrah, abraxas_life, absrip, acchikocchi, adarkreflection, addisongrey, adonelos, aerryynne, aeura, agnetalovek, agr8fae, ah_chan, ahchong, aireinu, airgiodslv, akatsuki_2007, al_hazel, alasen, alby_mangroves, alethiaxx, alexbluestar, alexiel_87, alexis_sd, alice_montrose, alienfish, alijjazz, alina_kotik, alkja, alliessa, allodole,

almne, aloneindarknes7, alterai, altri_uccelli, altus_lux_lucis, alwayseasy, alythia_hime, amalc, Amanita Impoisoned, amazonbard88, amberdreams, amberwinters, amindaya, anastasiafox, anatyne, andra_sashner, aneas, anelma_unelma, angelwatcher17, angiepen, angualupin, animeaddict666, animeartistjo, animegurl916, animewave, annab_h, anne_squires, annkiri, annnimeee, anulira, aolian, apyeon, aquamundo, aquariuslover, aracisco, arctowardthesun, arisasira, arithonrose, arnaa, arrghigiveup, artemidora, artemisdiana9, arunade, aserre, asherlev1, ashuroa, askmehow, asmodexus, asnstalkerchick, asota, astrael_nyx, atomic_dawn, atomink, aubade_saudade, aubergineautumn, Auren Wolfgang, aurila, aurora_84, aveunalliv, avfase, avidanon, axa3, ayamekaoru, ayune01, ayuzak, azazel0805, azryal, azurelunatic, b_b_banana, baby_jeans, babysqueezer, bad_peppermint, badstalker, Barbara Sikora, bascoeur, bathsweaver, beachlass, bean_montag, eccaabbott, beckybrit, bel_desconneau, bellabisdei, bellaprincess9, bellona_rpg, bends, berylia, biffes, bj_sling, bl_nt, black_samvara, black_trillium, blackcurrent08, blackmambaukr, blind_kira, blissbeans, bloodrebel333, bluebombardier, bluecimmers, bluegoth, bluehyacinthe, bob_the_unicorn, boomrobotdog, bordedlilah, bornof_sorrow, bossnemo, boudour, boulette_sud, brainorgan, Brandon Trenkamp, breakfasterial, brianswalk, brille, britnit, brknhalo241, brown_bess, bubblebloom, bubblesnail, buddha_moon, bulldogscram, buto_san, caethes_faron, cali_cowgirl08, callistra, Camila Torinho, canaana, canttakeit92, carine2, carodee, casseline, cassiopeia13, cat_eyed_fox, cat85, catana1, cathalin, catnotdead, catterhey, caz_in_a_teacup, cazsuane, ccris3, celemie, celes101, censored_chaos, cgravenstone, chajan, chants_xan, chaoskir, chaosmyth, chaotic_cupcake, char1359, charisstoma, cheezmonke, cherusha, cheryl_rowe, chokobowl, Chonsa Loo Park, christangel13, cin425, cirne, cjandre, clannuisnigh, claudine, clodia_metelli, cmdc, cobecat, comecloser4, conclusivelead, crabby_lioness, crkd_rvr, croquelavie, cybersuzy, cynicalshadows, d0rkgoddess, dana_aeryn, danielhoan, daraq, darcyjausten, darcyjausten, darkangel_wings, darkangeltrish, darkblue_ice, darkdianora, darkmanifest, darth_cabal, dauntdraws, ddrwg_blaidd, ddz008, deadshiroi, debbiiraahh, deelol, deewhydeeax, deirdre_c, dejasue, deservingwings, dharma_slut, diac, diamondduchess, dimestore_romeo, dm_wyatt, doe_rae_me, doomcake, dr_schreaber, draconiccharade, dragongirl_g, drelfina, droolfangrrl, drunkoffwooder, duchess5492, duckyone, dumbadum,

dureeena, dvslj, earis, ebbingnight, edinarose, effingeden, eien_kiseki, eien_liv, eileanora, eisheth_zenunim, elandev, electricsong, elezbed, elfiepike, elfling_eryn, elfscribe5, elincubus, elisebanana, elizaben, elizardbits, elizaria, elizaria, eljadaly, elkica, elksa, ellipsisaddict, elmyraemilie, ely_wa, Emily Engesser, end_ofthe_earth, enderwiggen24, envyofthestage, esda, espada0arani, essene, esteliel, eternityras, etharei, etrangere, evalangul, eve_n_furter, eveofnigh, eviefw, evilstorm, eyebrowofdoom, fable, faerylore, fair_e_nuff69, fairy4_u, falconer007, fanarts_series, faradheia, Faridah Namutebi, farringtonadams, fatomelette, faydinglights, fecheta, fedaykin_here, feministfangirl, fer_de_lance, feverfewmole, fhar, fi_chan, ficwhore, fiddery, fiercelynormal, fierydragonsky, fifi_bonsai, filaphiera, filenotch, filterpaper, fioool, fireanjel116, firehawk1377, firehead30, firehorse2006, firesprite1105, flammablehat, flighty_dreams, floopy3, fluffylayout, fluterbev, fmadiva, fodian, forestgreen, fork_off, foudebassan, fourteenlines, fowl_fan, foxgloves42, frabjously, frantic_mice, fredbassett, freddie_mac, fredericks, freedomfox11, frolic_horror, frostedelves, fullmoonbites, furtivefury, futago_02, futuere, fuumasfrog, geisha_x, geneva2010, genlisae, gfiezmont, ghosst, ghost_guessed, ghostmoondancer, giandujakis, giggledrop, gilli_ann, girl_wonder, girlconspirator, godofwine, golden_bastet, goldtintedspecs, goodnightbunny, gossymer, gothicauthor, graveyardgrin, gray_queen, greenhoodloxley, grrrotesque, haius, half_imagined, hand2hand, hapakitsune, Harris Bren Telmo Escabarte, harunotenshi, hawk_soaring, haydenyune, heartofshun, heidicullinan, helga1967, helga1967, hermione_panic, herocountry, hihotiho, hikeswithdogs, hiroto, hiruki_demon, hms_yowling, hockeychick57, hollyxu, hongdae, hopeofdawn, hpaa, hpfan12, hpstrangelove, i_louvre_art, i0am0crazy, iambickilometer, iamnotnormal, icarus_chained, ice_is_blue, idle_devil, idolme922, idylliccliches, idyllsoflife, ijin_yoru, illereyn, ilovetobefree, iluvlynx, imagina, incandescent, incoherent, inehmo, inkanaitis, inmyriadbits, inoru_no_hoshi, irish_eyes11, irishjeeper, irishnite4, irlyneedaname, isabel_adler, isagel, isolde13, istappen91, isweedan, itsplashes, jackycomelately, jadyuu, jagough, jamethiel_bane, jamfase, japanimecrazed, jayanx, jazzyjinx, jinxbrand, jojo0807, jolielaide, josselin, jubei_bishoujo, julad, julesjulianne, juliandahling, juliet_ros, julitina, julyrune, juniper617, ka_imi, kaaha, kadajuuta, kalldoro, kana_go, kaneko, kannnichtfranz, karala, karasucream, Karen Barber, kaykayone, kaylashay,

keenoled, keerawa, keerawa, keiko46, kelahnus_24, keleosnoonna, kellyzat, kennestu, keri87, keroppon, kestrelsan, kestrelsparhawk, khalulu, khyie, kiaharii, kimhd, kingbird, kiriana, kitsune_kitana, kitsuri_chan, kitty3669, kkathyslash, kkcatnip, kleat, kleio_caissa, klmhd, kogitsunelub, kotofeika, kotsuki_chan, krismc09, Krista MadScience Reynolds, kuhekabir, kukolpolny, kuro_yuki, kurokurorin, kynthosyuat, kysk, la_vie_noire, ladyastralis, ladyelleth, lal111, lambent, lambentfiction, lambertlover, lamboyster, lamerezouille, lamis_p, laurapetri, le_shea, lea_89, leafaen, learntobreathe4, lee_777, lelouch7, lemmus_egregius, lenarabella, lenora_rose, letswriting, lettered, lian_li, liathchan, lightsearing, lil_litworm, lilian_cho, lillywolfsbane, limit_the_sky, lindentreeisle, lirineth, lisan, lisasanmin, lishel_fracrium, lisiche, Lituana Rego, liztaya, llamara, lob_lolly_pine, lockknkey, lolapandi, lolochan, lothy, lovelyheretic, lubicino, luci0logy, lucifer2004xx, lucinda2k, lucre_noin, luminacaelorum, luminary_87, lunatic_aella, lunje, lunulet1, luredbyvenus, luthien123, lynati_1, ma_belle_nuit, machi_sama, maculategiraffe, maemae133, magnolia822, mahaliem, maichan, makealimb, makusrocks101, malaika_79, maleficently, maliyawong, mangosorbet007, manon_lambic, manuuchin, marbleglove, Maria Huszovszky, maria_chan, maria_niks,
Mariana Dineva, Mary Calmes, marysue007, matchasuki, matosatu, max_h, mdbl, mdzw, me_ya_ri, mechante_fille, meddie_flow, mee_eep, meek_bookworm, megamom2, melithiel, meltedbones, merkuria, methosdeb, metraylor, mewenn, mexta, miaruma, Michelle Peskin-Caston, midiilovesyou, midnightsscream, midnightwolf112, midorienpitsu, mihaelitka, miikarin, milady_darken, mini_menace, minna, mintyfresca, miraba, miri_thompson, mirror_mirrin, missingkeys, misspamela, missyxxmisch, mistress_tien, mjacobs141, mllesatine, mllsatine, moia, momcalling, mona_may56, monikkk, monster_o_love, moogle62, moonriddler_mim, moonvoice, moothoot, moraph, morethan_less, morgan_cian, morij2, motty123, mrrreye, mssdare, multiversum_4, musespet, muthine, myalexandria, mykatinstar, myscus, n0w0n, naatz, nadikana, nagasvoice, Naila Nur, nalmissra, nebulia, nekochan23, nel_ani, nello88, nemesis1108, nemo_r, nerdgirl27, nevadafighter, newtypeshadow, nextian, nga130, niandra_joan, nianna_j, nickolympus, nicky69, nicolasechs, nigeltde, night_reveals, nightmarea, nikethana, ninjaskillset, niquita_gia, nixieintouch, no_on_louse, nola_nola, nolagal, nonajf, nookiedookie, notadancinggirl, nox_invictus, nreddon, nyahko, nyn17,

nyoka, occreater, oconel, ocotillo_dawn, ocue_naem, offdutydane, oflittlebrain, okaasan59, okkitten, Olga Yun, oloriel, olukemi, ondin, onewaytrackk, onewinkinglight, operativepsycho, originalpuck, outlandogirl, owlartist, owlrigh, ozlemgur, painless_j, pandarus, paper_papillon, papered, paradayto, paranoidmuch, pc1739, pea02, penguin_attie, pennywish, penrith1, petite_reina, petiti_baobab, petronia, phamalama, phantom_colapse, phoenix_of_hell, phonoi, phoquess, pierrot_dreams, pinkpenguin763, pirate_mousie, pixie_pan, pixie_pen, pkai7, plotting_pen, plutos_daughter, pluvial_poetry, poemwithnorhyme, popcorn_orgasms, popebunny, poppypickford, praiseofblood, prettybydesigns, prikliuchenie, privatebozz, pun, purple_snitch, purplenails10, qem_chibati, queiry, quetzal, quill_lumos, qxn, rabbitwarren, rachelmorph, raffie79, raincitygirl, raintree123, rambos_wife, randomalia, randomeliza, ras_elased, raspukittin, ravenholdt, ravenmorrigan, ravyn_09, reader_02, readingreadhead, readsatnight, realolacola, regnet, reikokatsura, rethzneworld, rhianon76, riayl, ricekingrx, riddledice, roadtoanywhere, roamercorridors, roba_3913, rocketsprout, rogalianth, rondaview, roseguel, rosieroo123, rubymiene, rue_avalon, runnerlevelred, runningtofu, rurutia88, rusty76, saba1789, sagejupiter, saintdevil_9, sairobi, sakurazukamory, saliel, saltscent, salvamisandwich, salviag, samtyr, samy3dogs, sandinmyhair, santina82, sarapfb, sarashina_nikki, sarasusa, sarcastic666, sarkastic, sarkka, Sassy Lane, savingcolours, sawyersparrow, sbbo, scarborough1, scarface_, scherzi, schlapa, schneefink, sealim123, seisei_ftw, seleneheart, semivowel, senex_incitatus, senseofpeace, serenia, sesame_seed, sfjwu, shadeheyr, shadowclub, shadowfireflame, shantalanadevil, shape5, sharpest_rose, sharz, shayzmom, she_recs, shezan, shifty_gardener, silentflux, silvergreen98, sinclair_furie, singing_witch, sinisterf, sinjah, siobhancrosslin, siosan80, sirfeit, sirfix, sirhin, sirius_luva, skeptics_secret, slashbluegreen, sleepingfingers, smidgeson, snabur, snarkisaur, snowish_eostre, snowy_owl_000, sofi19, softestbullet, sogasso, sohym, solesakuma, solvent90, sometimesophie, sonsofsilly, Sophie Ren, sophie84, souls_ebola, soulsakuma, spae, spark_of_chaos, sparrow_wings, sparrow2000, spatz, spazzy06, spike7451, spyinak, squashedrosie, st_aurafina, star54kar, starbolin, starlite_gone, steinsgirrl, stephanei, stephanie139, stephmayo, stolen_hybris, straycovenant, strghtn_up, stultiloquentia, stungunbilly, sugarcakey, sukimcshu, summerrain50, super_seme04, supercute90, supergreak, supplanter, surreal_demon,

svmadelyn, sweet_sass, tahariel, takenoko, talaco, tameladb, tanaiel, tangerine_haze, tani, tari_sue, tarisu, tasha18, tdorian, teabag_soup, tealeaf523, teastory, tellytubby101, ten_youko, tenismoresonic, teot, terraplan, tex117, thalassa_ipx, thandie, thatie_daclan, the_moonmoth, the_oddkitty, theos99, theprd, thetammyjo, thetowerxvi, thimpsbags, thismaz, thraylocia, tigrin, time_testudinem, tippinbritches, tiredswede, tmelange, toni_luv, topzeezee, torkvenil, toyakoya, tranquiltrouble, transient_cin, tresa_cho, trickanery, trimethoprim, trinity_clare, trinolek, trustingfrndshp, tsarinakate1, tsuzukeru, tuawahine, turnonmyheels, tviyan, twelve_pastels, twicet, twigged, twishite, txilar, ulkis, unavee, undeny, undomielregina, ura_hd, v_lisanna, Veera Vilja Nyakanen, velvet_mace, velvetburrs, venusmayaii, vera_dicere, vesper_cat, vettithoughts1, vexatingjinx, Vickie Dianne, vita_ganieda, vito_excalibur, vivid_moment, vofpracticality, voidmancer, w_wylfing, walkerwhisperer, wellingtongoose, weltea, wemblee, werdrachin, werty30, whitsun, who_favor_fire, why_me_why_not, wildestranger, windfallswest, windlion, winhall, winstonmom, wittyilynamed, wizardesslyn, wordyma, wrenboo, written_affair, wusswoo, x0miseria0x, xsmoonshine, xynnia, yanyixun, yekoc, yellow_jubilee, yinkawills, ynm, your_hucklebery, yourlibrarian, yuki_3, yukimiya87, yuminoodle, yuysister01, zahja, zazreil, zebrui, zeffy_amethyst, zhandra_ahni, zilentdreamer, Zombetha Vexation.

Ayrıca anonlara, pusuda bekleyenlere ve yıllar boyunca *Esir Prens'i* takip eden tüm okuyuculara teşekkür ederim. İnanılmaz bir yolculuk oldu.

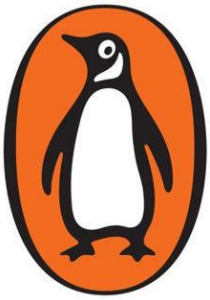
Tutsak Prens
Mayıs 2008 - Nisan 2015

OceanofPDF.com

Daha fazlasını mı arıyorsunuz?

Bu yazar hakkında daha fazla bilgi ve kitaplarının tam listesi için Penguin.com adresini ziyaret edin.

Bir sonraki harika okumanızı keşfedin!

OceanofPDF.com